

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 226 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΑΝΕΙΡΩΣΕΩΝ
ΡΩΤΑΝ
68
ΣΕΛΙΔΕΣ
ANNA TONIETTI

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλείς

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 226 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Ε' 19 ΦΕΒΡΥΟΥ 1960

Ἑκδόσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριαντῆς (Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθήναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Ἀθήναι, Τηλεφ. 527-081

Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξόμνηος δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.

Ἑξωτερικοῦ, ἐξόμνηος δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συγγενήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Τὸ δικαστικὸ μέγαρο

Παραστατικωτάτη ἡ περιγραφὴ σου γιὰ τὸ «δικαστικὸ μέγαρο». Μὲ λίγα λόγια κατ'ὀρθώσεως νὰ δώσης στὸ προηγούμενο φύλλο σου μιὰ εἰκόνα τοῦ ὅλου ζητήματος.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὸ 1951, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δύο ἀρθρῶν τοῦ διευθυντοῦ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, κ. Μπίρη, εἰς τὴν «Καθημερινήν», εἶχον δημοσιεύσει εἰς σειρὰν ἀρθρῶν εἰς τὸν «Δικηγορικὸν Ἀγῶνα» τὰς γνώμας μου διὰ τὸ φλέγον ἀπὸ ἑκατονταετίας ὅλης ζήτημα. Εἶχον τότε παρατηρήσει ὅτι ἡ ὁλότης σχεδὸν τῶν καθ' ἡμέραν περισσότερων παντὸς ἄλλου ἀσχολουμένων μὲ τὰ δικαστήρια δικηγόρων, καθὼς καὶ οἱ πλείστοι τῶν στοιχειώδη λογικὴν καὶ κοινὸν νοῦν ἐχόντων πολιτῶν ἐδέχοντο ὡς μόνην λύσιν τοῦ τόσον ἀδίκως χρονίσαντος προβλήματος τὴν ἀνέγερσιν τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου εἰς τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν θέσιν τῶν ἐπὶ τῆς οἰκῆς Σταδίου παλαιῶν Πρωτοδικεῖον καὶ Ἀρσαλείου.

Ἡ ἰδέα, ὅμως, αὕτη, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἐνστερνισθῇ καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης μακαρίτης Θεοφανόπουλος ἐτορπιλίσθη, διότι εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον δὲ θάλλει μόνον ἡ πορτοκαλέα, ἀλλὰ καὶ ἡ αἰωνία διαφορὰ γνωμῶν.

Κύριον ἐπιχείρημα τῶν ἀντιφρονούντων ὑπῆρξε τὸ δαπανηρὸν τῆς ἔξαρχος τοῦ Ἀρσαλείου. Δὲν ἐσκέφθησαν ὅμως οἱ κύριοι αὐτοὶ ὅτι ἡ Δικαιοσύνη, ποὺ εἰσφέρει ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν περίπου τὸ 1/8 τοῦ ἐτησίου κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, λογικὸν εἶναι νὰ ἐχῇ καὶ αὕτη τὴν ἀξίωσιν νὰ στεγασθῇ εὐπρεπῶς καὶ νὰ παύσῃ νὰ εἶναι τρόφιμος τῶν σταύλων καὶ τῶν ἀνοιριφῶν. Ἀλλὰ μήπως ἐν ἐσγᾶτῃ ἀνάγκῃ δὲν θὰ ἤδυνάτο νὰ κτισθῇ τὸ δικαστικὸν μέγαρον ἐκεῖ ὅπου σήμερον εὐρίσκειται τὸ παλαιὸν Πρωτοδικεῖον περικυβερνῶν τὸ τετράγωνον τῶν ὁδῶν Σταδίου, Ἀρσάκη, Πανεπιστημίου καὶ Σανταροφά; Ἐν ἐπταόροφον ἢ οκταόροφον κτίριον θὰ ἤδυνάτο εὐχερῶς νὰ στεγασθῇ ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας μεθ' ὅλων τῶν παρακολουθημάτων τῶν, ἀφοῦ ἄλλωστε ὅλοι συμ-

φρονοῦν ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἀλλάξουν τὴν ὥραίαν καὶ κεντρικὴν σημερινὴν τῶν στέγην.

Καλὸν θὰ εἶναι, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος τῇ ἀληθείᾳ διαπνέεται ἀπὸ τὰς καλύτερας διαθέσεις καὶ ἐπιδεικνύων ἀξιοθαύμαστον δραστηριότητα ἐχει ἐπιλύσει πλείστα ζητήματα τοῦ ὑπουργείου, νὰ λάβῃ ἀμέσως τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς θεραπείαν τῆς σημερινῆς ἀθλίας καὶ ἀφορητοῦ πλέον καταστάσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παραταθῇ. Πράγματι, εἶναι γελοῖον νὰ διωλῶμεν περὶ τοῦ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον οἰκοδομηθησέμενου δικαστικοῦ μεγάρου καὶ ν' ἀμβλυώμεν ἐκ συστήματος ἐναντὶ τῆς παρουσῆς ἀθλίας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἀξιοκαταρχίτου καταστάσεως τῶν δικαστηρίων;) μᾶς καὶ νὰ ἀξιώμεν ἀπὸ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικηγόρων, κατὰ τὴν ὥραίαν φράσιν τοῦ περιφήμου BINDNIG ἐπὶ ποινῇ, τὸν ἡθικὸν ἠρωισμόν.

ΙΩ. Θ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος — Ἀθήναι

Κλίμακες ἀναπαυόμενες

Τὸ λέγαμε γι' ἄστεϊο κ' ἔγινε πραγματικότητα. Ἐκεῖνες οἱ καινοφανεῖς, ἀκριβοπληρωμένες «καλιόμενες κλίμακες» τῆς ὑπογείου, χαμηλοτάδανης Ὀνονοῖας, σταμάτησαν. Ἀκριβέστερα, κάθε τρεῖς καὶ λίγο διαφορὲς κατασκευαστικὲς ἀνοίγουν, διαφοροὶ μηχανικοὶ κατεβαίνουν στὰ προσβεβλημένα σπλάχνα τοῦ καὶ διάφορες ἐργασίαι ἐπισκευῆς γίνονται, ποὺ ἀναστέλλουν γιὰ ἀόριστο χρονικὸ διάστημα τὴν λειτουργία τους. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ χωρὶς τὴν παρουσία μηχανικῶν. Ἀπλῶς οἱ σκάλες παύουν νὰ ἐργάζονται. Φυσικὰ, δὲν μιλῶ γιὰ τίς «προγραμματισμένους» ὥρες ἀργίας, ποδὲς ἀνάπαυσης τῶν κλιμάκων. Ἔτσι, πολλοὶ δικαστικοὶ καὶ ἀρρησμένοι, ποὺ συνήθισαν στὴν κοίτην τους, ἔχουν συλληφθῇ νὰ στέκουν ἀκίνητοι στὰ σκαλοπάτια τους, νομίζοντας — γιὰ μερικὰς

ΣΥΝΧΕΙΡΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 10

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εὐχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλὴ κολώνια
εἶναι μισὴ ἄρχοντιά

Κολώνιες εὐγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητος

Σὲ κομπὴ συσκευασία καὶ χύμα, γιὰ
κάδε γούστο, γιὰ κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΙ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

“Όπως
ὁ πατέρας
ἔτσι
κι’ ὁ
γιός...”

ἐπειδὴ
ζητοῦν τό
καλύτερο
ταξιδεύουν
μέ τήν
KLM

Εἶναι περισσότερο ἀπό μιὰ παράδοσις τὰ παι-
διά ὅπως καί οἱ γονεῖς νά προτιμοῦν τήν παι-
βασιλικήν Ὀλλανδικήν γραμμαί. Μιά προτίμησις
θασίζουμένη εἰς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.
Ἀπό τὰς πρώτας πτήσεις τῆς μέ τὰ
FOKKER F-VII-A ἡ KLM ἐφημιζέτο διὰ τὸ
ρεκόρ ταχύτητος καὶ ἀνέσεως τῶν ἀεροσκα-
φῶν τῆς. Τώρα κατὰ τὴν 40ὴν ἐπέτειον τῆς
ἰδρύσεώς τῆς ἡ KLM παρουσιάζει τὸ τελεϊό-
τερον ἀεροσκάφος, DOUGLAS DC 8 - διηπειρω-
τικὸν ἀεριοδούμενον καὶ τὸ ἀεριοδούμενον
LOCKHEED PROP - JET ELECTRA διότι ὅπως καὶ
τώρα, χαρακτηριστικὸ τῆς KLM εἶναι ὅπως καὶ
τῆς ὑπεροχῆς. Καὶ ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὸ δείγμα
τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἐπιτευχθεῖ-
σης ταχύτητος χάρις εἰς τὰ ἀεριοδούμενα
διὰ διαπιστώσῃτε ὅτι διὰ τὴν KLM εἶδε
περισσότερο ἀπὸ ἀπλὸς ἐπιβάτης - εἶδε μιὰ
προσωπικότητα.
Ἀκολουθήσατε τὸ παράδειγμα δύο γενεῶν
εὐχαριστημένων ἐπιβατῶν, ζητήσατε τὸ καλύ-
τερον - Ταξιδεύετε μέ τὴν KLM τὴν ΠΡΩΤΗΝ
Ἀεροπορικὴν Ἑταιρείαν τοῦ κόσμου.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΤΑ ΕΠΙΔΕΙΞΟΥΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ THERMOFAN

Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Συμπεράσματα Άγγλων και Αμερικανών διά την Νέαν Γαλλικήν ανακάλυψιν THERMOFAN (Θερμοφάν) από την Έκθεσιν του ATLANTIC CITY δημοσιευμένα εις τὸ κλωστοϋφαντουργικόν Ἀγγλικόν περιοδικόν HOSIERY TRADE JOURNAL (Ἀπρίλιος 1959, σελίς 80)

«Τὰ ἐσώρουχα THERMOFAN (RHONYLON) ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν θερμότητα ἀναλογουσαν εἰς 24% ἄνωτέραν πάσης ἄλλης ὕλης ἰδίου πάχους μετὰ THERMOFAN (Θερμοφάν) συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρίου».

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ—ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΟΥΝ ΡΕΥΜΑΤΙΚΑ—ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ—ΙΣΧΥΑΛΓΙΕΣ

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ Ο-
ΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟ-
ΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

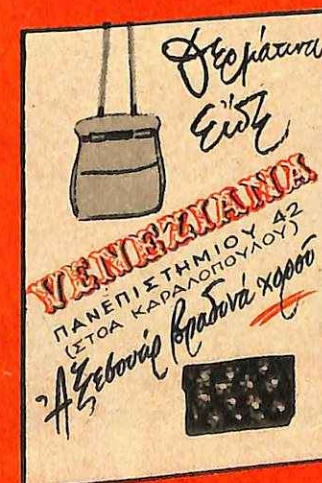
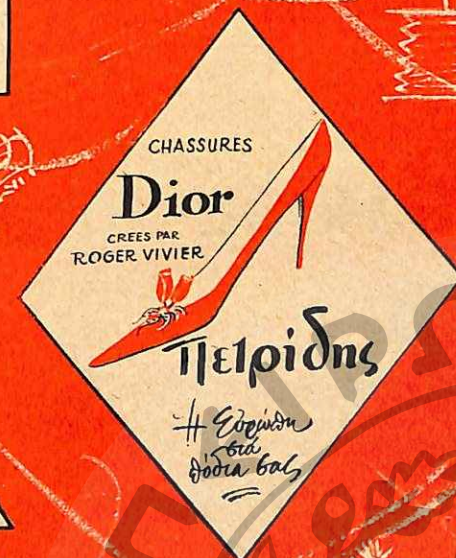
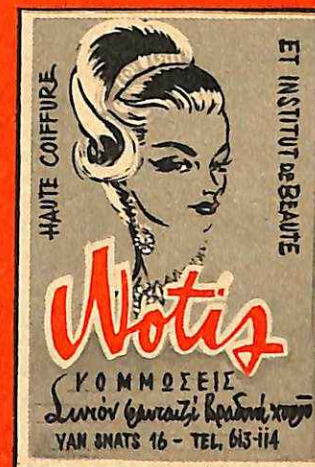

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ Ο-
ΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟ-
ΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

24% ΠΙΟ ΖΕΣΤΑ Α-
ΠΟ ΟΛΑ ΤΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ Ε-
ΣΩΡΟΥΧΑ

24% ΠΙΟ ΖΕΣΤΑ Α-
ΠΟ ΟΛΑ ΤΑ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ Ε-
ΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

Απόκριες
Μια βίτσα για κάθε τα
δοὺνὰ χρειάζεστε

στιγμές — ότι πάντα λειτουργούν καλώς, ότι κατεβαίνουν ή ανεβαίνουν, ενώ, απλώς, στέκονται, προς δόξαν των εμπνευστών της «ραχατιλίδικης» μεταφοράς των ευτυχών Αθηναίων. Φυσικά, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι τελευταίοι προσαρμόστηκαν σάν υπάκουα και προικισμένα ζώα ιπποδρομίου, που οι δαίμονες τους τους δίνουν, κάθε φορά που θέλουν να υπακούσουν, χάλαση. Με την διαφορά ότι η χάλαση της τεσσυλάδας έπαιξε να χορηγηθεί κανονικά και υπάκουα φόδος να ξεχάσουν οι θιασώται της υπογείου διόδου το μάθημά τους.

Γ. ΠΡΕΝΤΖΑΣ

♦ Πραγματικά οι σκάλες σταματούν συχνότερα απ' ό,τι πρέπει. Φαίνεται ότι δεν αντέχουν στα βάση που έκομισθηκαν κ' έτσι ξαναθυμιάστε μια πρόταση, που δυστυχώς δεν μπορεί πιά να εφαρμοσθεί: Είχε προταθεί τότε από την χρονογραφική στήλη προώτης εφημερίδας να πουληθούν οι εκυλιόμενες κλίμακες σε κάποιο φιλόδοξο κατάστημα της Μέσης ή της Έγγυς Ανατολής...

Άνωνυμία

Κέρκυρα

Είχα την διάθεση να σας γράψω πρό πολλού αλλά, απ' ενός ή επανειλημμένη δήλωσής σας ότι δεν δημιουργείτε ανώνυμα γράμματα, και απ' ετέρου μία άκαταμάχητος εκ μέρους μου φοβία να ιδώ τις σκέψεις μου με τ' όνομά μου να πιστοποιηθεί δημοσία ότι είναι ιδικοί μου, με ηυπόδισαν έως τώρα να σας γράψω οτιδήποτε. Βλέπω, όμως, συχνά ότι δεν διστάσετε να δημοσιεύετε επιστολές χωρίς υπογραφήν, με άρχικά μόνον, ανώνυμους δηλαδή. Άφου λοιπόν είναι έτσι, εϋ-

χαρίστως θα σας γράψω, παραμένοντας φίλη «άνγνωστος», αναγγιστοία εκ Κερκύρας. Απαντήστε μου, σάς παρακαλώ, εις την στήλην αλληλογραφίας.

♦ Η φίλη «άνγνωστος» κάνει λάθος. Τα γράμματα που δημοσιεύουμε χωρίς υπογραφή και χωρίς διεύθυνση ή με άρχικά μόνο δεν είναι ανώνυμα. Μας έχουν σταλή με πλήρες όνομα και άκριδη διεύθυνση, αλλά, παρακλήσει του αναγνώστη μας, δημοσιεύονται «άνωνυμοι» διότι, φαίνεται, η εφοδία της Κερκυρας φίλης μας δεν είναι αποκλειστικό της προνόμιο! Όχι μόνο δεν δημοσιεύουμε γράμματα που μας ήσαν χωρίς υπογραφή ή χωρίς διεύθυνση (αυτά μόνο είναι ανώνυμα) αλλά, κατά το δυνατόν, προσπαθούμε να θεσπισθούμε εάν το όνομα και η διεύθυνση δεν είναι πανταστικά! «Αν, λοιπόν, η φίλη «άνγνωστος» θέλει να μας γράψει, ας γράψει τη μάκα της και ας θυσιάσει εν πλήρει τριωδί!

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΟ λιμάκι, ζωγραφισμένο από τον διάσημο Μπερνάρ Μπουφέ, διάλεξε για γόντο της φωτογραφίας της ή γοητευτικής Άννα Τονιέτι —έλλιδογοόο άστεράκι της οδόνης — έλπίζοντας να της μεταδώσει ή συνάρφεια, κατ' άρχικό τρόπο, την επιτυχία και τη γήμη του διαπροποός Γάλλου (μαίτηρ). (Φωτογραφία Parimage).

Από τα βιβλία

«Η ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΣ, Ο ΔΙΧΑΣΜΟΣ, το Μεταίχμιο», Μ. Γ. Μερκαλή. «Νέστωρ», Καλαμάτα, 1959.

Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι και ή μικρασιατική καταστροφή «έσπειραν» στο παρόν της Ελλάδος (όπως και άλλου) μιάν ά ν ι σ ο ρ ρ ο π ί α παντού. Και οι ποιητές, για να «σωθούν», άρχισαν να κινούνται, να μεταναστεύουν. Άλλοι έφυγαν προς τ' ά μέσα, άλλοι προς τ' έξω. Άλλοι προσέπεσαν στο μυστικό δωμά του πνεύματος, άλλοι βρέθηκαν στο λιθάρι της πνίκας, μπρος στα πλήθη του κόσμου. Έτσι διχάστηκε ή ποίησή μας: από τ' ά μέρος οι «ένδοστροφείς», από τ' άλλο οι «έξωστροφείς». Αυτή είναι ή θέση που υποστηρίζει, στη σύντομη (89 σελ.) μελέτη του ό κ. Μ. Γ. Μ. Καί ένδεικτικά εξετάζει, κάτω απ' αυτό τ' ό πρίσμα, χαρακτηριστικούς έκπροσώπους των δύο τάσεων —Κ. Καβάφης, Γ. Σεφέρης, Τ. Παπατζώνης, Μ. Δημάκης, Γ. Θέμελης, Γ. Κοτσιας και Τ. Σινόπουλος στους ένδοστροφείς, Κ. Βάρναλης και Ν. Παππάς στους έξωστροφείς. Καί στο μετáιχμιο βρίσκεται ό Κρίτων Άθανασούλης, που «μένει άναποφάσιτος μέσα στο ποτάμι, ανάμεσα στις δύο όχθες». Στόν τελευταίο, ό κ. Μ. Γ. Μ. είναι διεξοδικώτερος και αφιερώνει αναλογικά τις περισσότερες σελίδες του διδλίου του.

«ΑΣΠΡΟΙ ΦΡΑΧΤΕΣ — ΕΛ ΑΛΛΑΜΕΐν», Άντρεά Νενεδάκη. Άθήνα 1959.

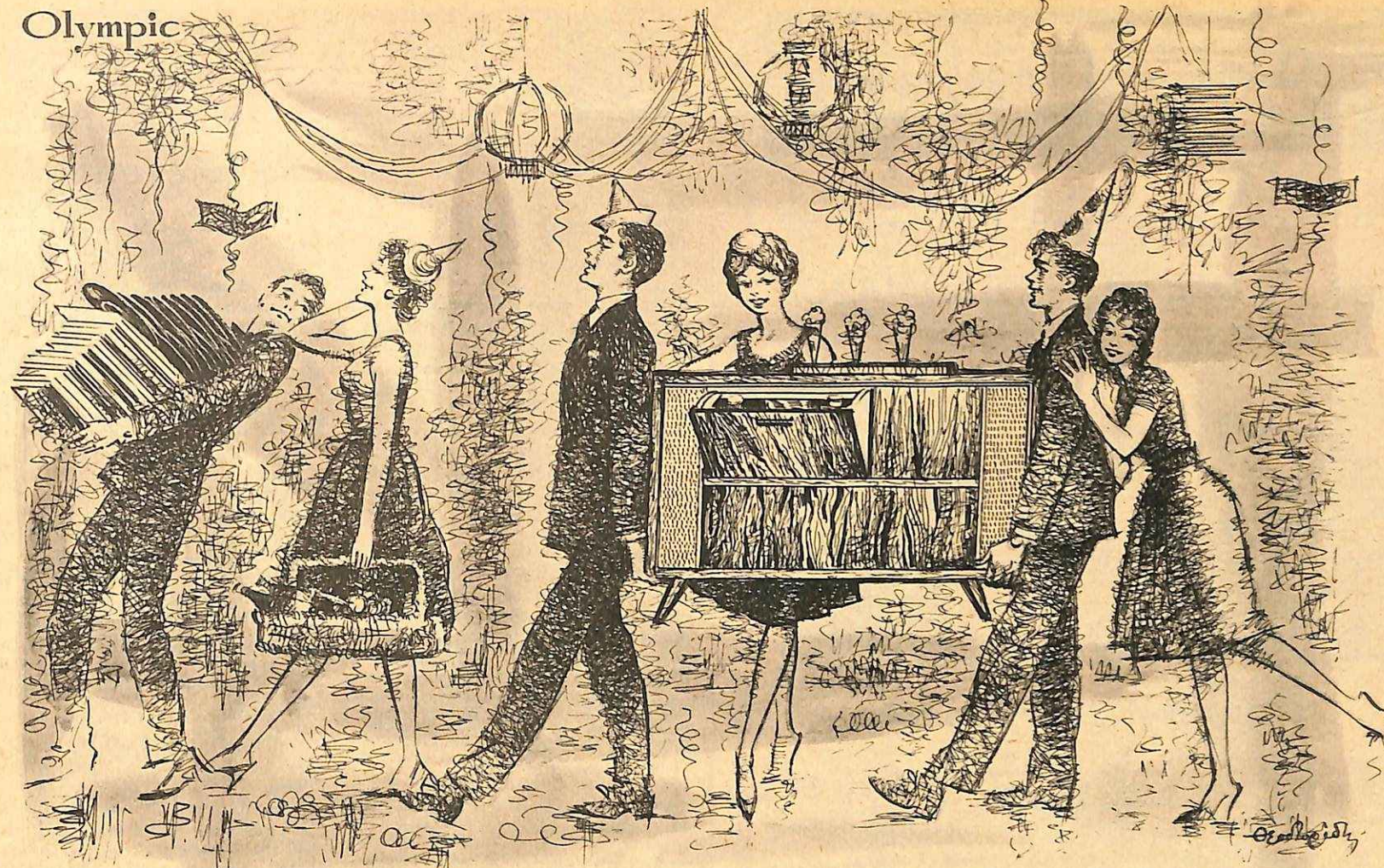
Ό κ. Α. Ν. γράφει τ' ό διδλίο του άρχίζοντας από ένα συμπέρασμα: «Άσπροι φράχτες είναι οι άπεχθείς

Έγγλέζοι άποικιοκράτες, που έκθλίουουν τούς άπλοίκους και έν τέλει φέσει άγαθούς έγχρώμους άδελφούς μας. Σ' αυτή την όφθαλμοφανή γραμμή ύποτάσσει τ' ό υλικό του —ένα υλικό πυρακτωμένο, φλεγόμενο, δυσχρηστο (Β' Παγκόσμιος πόλεμος στό, και καλώς έχόντων των πραγμάτων, ήφαιστειό Μέση Άνατολή).

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. Δεκαπενθήμερος Έπιθεώρησης — Πολιτικά και κοινωνικά θέματα — Οικονομικά προβλήματα — Πνευματικός κόσμος. Άθήνα, Τεύχος 51 (1 Άννουαρίου 1960) και 52 (15 Άννουαρίου 1960). — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ. Μηνιαία έπιθεώρησης των οικονομικών εξέλιξεων, Άρ. 10, Δεκέμβριος 1959. — ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ. Μηνιαία έκδοσις, Άρ. Τεύχ. 207, Δεκέμβριος 1959. — ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΜΑΣ Η ΚΕΑ. Μηνιαίον περιοδικόν του Συνδέσμου Κείων, Τεύχ. 92, Δεκέμβριος 1959. — Ο ΑΙΩΝ. Μηνιαίον περιδικόν Πολιτικής, Οικονομικής και Κοινωνικής έρεύνης, Άθήνα, Άριθ. 10, Δεκέμβριος 1959. — ΑΝΑΒΡΥΓΑ. Τριμηνιαίον περιοδικόν των μαθητών Έθνικού Έκπαιδευτηρίου Άναβρύτων, Άρ. 13, Όκτώβριος-Δεκέμβριος 1959. — ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ. Δεκαπενθήμερος Νομική Έφημερίς, Τεύχ. 21-22, Άθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1959. — ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑΤΟΣ. Δεκαπενθήμερος Δικαστική Έφημερίς, Τεύχ. 16, Άθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1959. — ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ. Δεκαπενθήμερη Σοσιαλιστική Έπιθεώρηση, Άθήνα, Άρ. Φ. 57, (1 Άννουαρίου 1960) και 58 (15 Άννουαρίου 1960).

Olympic

Καί στό Άποκροπάτικο πάρτυ του σπιτιού σας...

Τά ΡΑΔΙΟ ΠΙΚ-ΑΠ

Graetz

ήμπορούν να αντικαταστήσουν δαυμάσια όλες τις όρχήστρες του Κόσμου και να σας προσφέρουν μία μουσική πανδαισία ύψηλής πιστότητας και ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΣ άποδόσεως, είτε από δίσκους, είτε από όλους τούς Ραδιοφωνικούς σταθμούς της Ύδρογειού.

Τά ΡΑΔΙΟ ΠΙΚ-ΑΠ **Graetz** χάρις εις τ' άιδικά όργανα τελειοποιήσεως του άναγλύφου ήχου, που κατ' άποκλειστικότητα διαθέτουν, δημιουργούν ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΗΝ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ και σας δίνουν πλήρη την έντύπωσι ότι παίζουν επί παρουσία σας οι καλλίτερες όρχήστρες του κόσμου.

Τά ΡΑΔΙΟ ΠΙΚ-ΑΠ **Graetz** είναι ένισχυμένα με νέου τύπου λυχνίες, διαθέτουν πολλαπλά μεγάφωνα όρχήστρας, σειράν πλήκτρων αυτόματου ρυθμίσεως του ήχου, άκουστικούς σωλήνες, διπλούν σύστημα έξόδου διατάξεως PUSH-PULL, ΠΙΚ-ΑΠ STEREO αύτόματον 10 δίσκων, 4 ταχυτήτων, Δισκοθήκην και ειδικήν θέσιν διά Μαγνητόφωνον.

Μία σειρά μοντέλων 1960 των έργοστασίων GRAETZ K. G. - ΑΛΤΕΝΑ/ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ είναι εις την διάθεσιν σας.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ:

GRAETZ RADIO - TELEVISION HELLAS
ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 21-757

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ: "αλκα" ΣΤΑΔΙΟΥ 31

"FRIGIDAIRE," ΣΤΑΔΙΟΥ 23

"PRESTCOLD," ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16

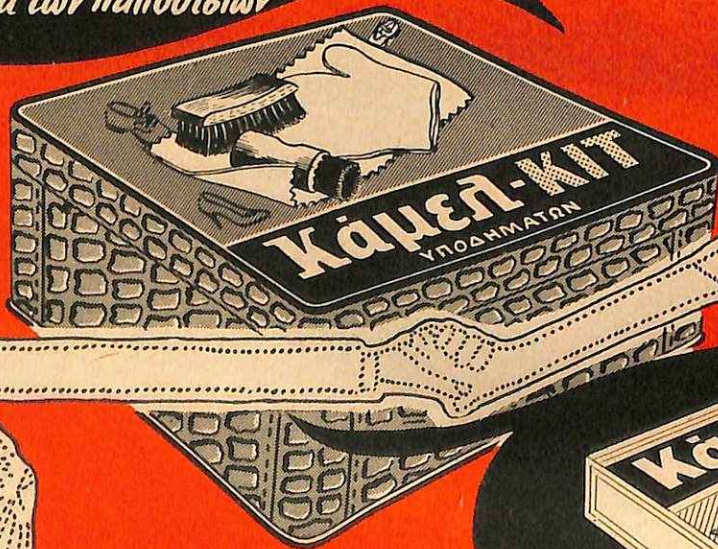

Graetz
CANTILENE

9 λυχνίες, 4 μεγάφωνα όρχήστρας, 13 πλήκτρα, 4 κλίμακες κυμάτων, διπλό σύστημα έξόδου PUSH-PULL, στερεοΠΙΚ-ΑΠ 4 ταχυτήτων, ειδική θέσις διά μαγνητόφωνον.

Κάμελ-KIT

Τ' ό κουτί πού περιέχει τ' άνερργα για τ' ό γυάλισμα των παπουτσιών

ΣΤΙΛΒΩΜΑ **Κάμελ** ΤΡΕΦΕΙ, ΣΥΝΤΗΡΕΙ, ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Για πρώτη φορά στην ιστορία του κινηματογράφου παρουσιάζονται τρεις γίγαντες της οθόνης μαζί, όπως στην ταινία «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ», όπου ο Μπάρτ Λάγκαστερ, ο Κέρκ Ντόγκλας και ο Λώρενς Ολίβιε ενώνουν τον δυναμισμό τους και την ασύγκριτη τέχνη τους σε μία κολοσσιαία δημιουργία.

Μόνο οι τρεις αυτοί γίγαντες της οθόνης θα μπορούσαν, όμως, να ερμηνεύσουν τους καταπληκτικούς ήρωες του περίφημου αυτού άριστουργήματος του Μπέρναρ Σω, όπου ζωντανεύουν οι πιο επίδικες σελίδες της αμερικανικής ιστορίας. Είναι μία σειρά από συγκλονιστικές περιπέτειες, που παρ' όλη τη δραματικότητα τους διανθίζονται, όπως κι' ο διάλογος, από την καυστική σάτιρα και το δηκτικό πνεύμα του περίφημου συγγραφέα. Μαζί με τους τρεις αυτούς κολοσσούς πρωταγωνιστεί η χαριτωμένη Τζάννι Σκότ.

Μη χάσετε την καταπληκτική αυτή ταινία των 'Ηνωμένων Καλλιτεχνών, γιατί είναι ένα άριστο έργο που θα σας μείνει αξέχαστο.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

Ασφαλώς, μόνο το στούντιο του Άρθουρ Ράγκ, που μάς έδωσε τόσα κομψοτεχνήματα ως τώρα, θα μπορούσε να παρουσιάσει μία τόσο χαρούμενη και εύθυμη ταινία, όσο η εγχάρμη υπερπαραγωγή «ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ».

Είναι μία σειρά από κεφάτα επεισόδια που ξετυλιγούνται πάνω σ' ένα υπέροχο κέντρο πολυτελείας γεμάτο φινέτσα, κομψότητα, χιούμορ και κέφι. Όλες οι τρελλές περιπέτειες που μπορούν να συμβούν σε μία κρουαζιέρα, τα σκάνδαλα και τα τρελλά γλέντια στη μέση του ωκεανού, θα σας γοητεύσουν με την πρωτοτυπία τους.

Πραγματικά, ο θεατής ζή ένα όνειρο με ταξίδι μαζί με τους καταπληκτικούς επιβάτες του υπερωκεανίου, ένα ταξίδι που δεν θα ήταν εύκολο να το πραγματοποιήσει κανείς του.

Πρωταγωνιστεί ο Τζόν Γκρέγκορ, πλαισιωμένος με τη Νάντια Γκρέυ και την Πέγκυ Κάμινγκς, που συναγωνίζονται ή μία την άλλη σε κομψότητα, τουαλέτες κι' όμορφη.

Μη την χάσετε αυτή την ταινία. Θα την χαρίτε με την καρδιά σας και όχι μόνο μία φορά.

(Ανακοινώσεις)

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

«ΜΕΓΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ», έκδοσης «20ος Αιώνας», Αθήνα.

Λάβαμε 10 τεύχη ενός πρωτοτύπου έργου, που φιλοδοξεί να προσφέρει στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό τους έθνικούς τόμους των κυριωτέρων εγκυκλοπαιδειών του κόσμου. Η αρχή έγινε — σκοπιμότητας πολιτικής αμεροληψίας — από τους δύο γίγαντες της ημέρας, τις Η.Π.Α. και την Ε. Σ.Σ.Δ. Άλλα όπως υπόσχεται ο εκδότης, θα επακολουθήσουν και άλλοι τόμοι, όπως: Άγγλία, Γαλλία, Ιταλία κ.λπ.

«ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ», Χ. Κ. ΣΠΑΘΑΡΗ.

Ένα μικρό (32 σελίδες) τεύχος με αλφάβητο αρ. 3 και με επίτιτλο, «Αυτοτελή Τεχνολογικά Άναγνώσματα, ειδικώς γραμμένα για τεχνικούς και σπουδαστές». Στο τεύχος αυτό περιγράφονται: η ηλεκτρική εγκατάσταση του αυτοκινήτου και της μοτοσυκλέτας, οι διάδρομοι της και τα άμεσα μέτρα επανορθώσεως. Το κείμενο συνοδεύεται από επεξηγηματικά σχέδια.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ προσωπικού τραπεζών, ΟΤΕ, ΔΕΗ, της 1ης Ιουνίου 1959, 'Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος, 'Αθήνα, 'Εθνικό Τυπογραφείο, 1959. Τεύχος που περιέχει τα αναγραφόμενα στον τίτλο στοιχεία.

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΑ γράμματα του 'Ηλία Βενέζη, έκδοση Ε.Φ.Ο. «Το μπουρίνι», Μυτιλήνη. Πανηγυρικό τεύχος, που εξέδωσε ο 'Ερασιτεχνικός Φιλοτεχνικός Όμιλος της Μυτιλήνης, για τα 30 χρόνια του ακαδημαϊκού κ. 'Ηλία Βενέζη. Περιλαμβάνει όμιλους και κείμενα των: Σπύρου Μελά, Παν. Κανελλοπούλου, Αγγελού Σικελιανού, Γ. Αθανασιάδη-Νόβα, Ξεν. Ζολώτα, Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ιακώβου, Α. Αποστόλου, Γ. Κουρνούτου, Δ. Βερναρδάκη, Π. Ευαγγελινού, Α. Πεσμαζόγλου, Ν. Μάτσα, Τ. Χατζηναγνώστου και 'Η. Βενέζη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ Προνοίας της Νεωτέρας Ελλάδος (1821 - 1960), 'Ιωάν. Δ. Μαστρογιάννη, 'Αθήνα, 1960.

Με τον όγκωδη αυτό τόμο (650 σελίδες, μικρού, όμως, σχήματος) συμπληρώνεται η εργασία του τμηματάρχου του υπουργείου Κοιν. Προνοίας κ. Ι.Δ.Μ. «Η κοινωνική πρόνοια δια μέσου των αιώνων» (τόμ. Α' και Β'). Στον τρίτο αυτό τόμο ερευνάται όλη η εξέλιξη της κοινωνικής προνοίας από την περίοδο της εθνικής παλιγγενεσίας μέχρι σήμερα. Ο συγγραφέας, αφού εκθέτει τα πρώτα μέτρα δημοσίας κοινωνικής προνοίας του κυβερνήτη 'Ι. Καποδιστρια, προχωρεί στις εξελίξεις μετά την έλευση του 'Οθωνος, ακολουθώντας κατά την περίοδο της βασιλείας Γεωργίου Α' και τέλος στις σημαντικώτερες ειδικότερες προόδους που συντελέστηκαν από τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο μέχρι σήμερα.

«ΣΤΕΜΜΑ ΚΑΙ ΣΦΥΡΟΔΡΕΠΑΝΟΝ», η ιστορία του βασιλέως Μι-

χαήλ της Ρουμανίας, Άρθουρ Γκούλντ Λή, 'Αθήνα, έκδοση Βασιλικού 'Εθνικού 'Ιδρύματος. Η ιστορία του βασιλέως της Ρουμανίας Μιχαήλ, ο οποίος το 1947 υποχρεώθηκε από τους κομμουνιστές να παραιτηθεί του θρόνου του.

«ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ» Ειδική μηνιαία επιθεώρησης Προβλημάτων Διαφήμισης — Δημοσίων Σχέσεων — Marketing. Τεύχος 12ον, Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1959. Συμπληρώνοντας ένα χρόνο από της έκδοσής του, το ωραίο και πρωτότυπο περιοδικό άλλαξε μορφή και πλουτίστηκε σε περιεχόμενα, από τα οποία σημειώνουμε: «Η διαφήμιση του 'Ελληνικού Τουρισμού εις το έδαφον», «Το διαδί και το διότι του καπνίσματος», «Η Α.Ε. ο πωλητής», «Οργάνωση και συνεργασία» και άλλα.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», ΓΙΩΡΓΟΥ Γεραλή, έκδοσης «ΑΙΓΑΙΟ», 'Αθήνα.

Ο ποιητής κ. Γ.Γ. άφηγείται στα 'Ελληνόπουλα τις γενικές γραμμές των πιδ σπουδαίων αρχαιοελληνικών μυθών. Στο Α' μέρος, αρχίζει με τη Θεογονία και δίνει ακολουθώντας τους μύθους του Προμηθέα, της Πανδώρας, του Δευκαλίου, του Απλόλωνα, του 'Ηλίου, της Δήμητρας και Περσεφόνης, του Αδμήτου και της 'Αλκμήτης κ.λπ. Στο Β' μέρος περιγράφεται στον κύκλο των ήρώων, προσφέροντας στους μικρούς αναγνώστες πιο έκτεταμένες άφηγήσεις για τον Περσέα, τον 'Ορέα και Εurydice, τους Άργοναυτες και τον Θησέα. Το κείμενο συνοδεύουν σχέδια και κοσμήματα του ζωγράφου κ. Τάκη Καλούχου.

«ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ», ΖΑΧΑΡΙΑ Παπαντωνίου. Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας», 'Αθήνα 1959.

Στη σειρά των παιδικών εκδόσεων του, το βιβλιοπωλείο της 'Εστίας προσφέρει στους μικρούς (άλλα γιατί όχι και στους μεγάλους;) αναγνώστες ένα βιβλίο που άφησε εποχή. Και σε άλλη περίπτωση έχομε σημειώσει τη λαμπρή πρωτοβουλία του ίδιου εκδότη να ξαναφέρει στην κυκλοφορία την επιφάνεια κείμενα του άξεχαστου λογοτέχνη και αισθητικού, που κινδυνεύει να ξεχασθεί από τους νεωτέρους. Στην ωραία τυπογραφική εμφάνιση του βιβλίου συμβάλλει η εικονογράφηση του ζωγράφου κ. Ε.

«ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ», ΖΑΧΑΡΙΑ Παπαντωνίου. Βιβλιοπωλείον της 'Εστίας», 'Αθήνα 1959.

Στη σειρά των παιδικών εκδόσεων του, το βιβλιοπωλείο της 'Εστίας προσφέρει στους μικρούς (άλλα γιατί όχι και στους μεγάλους;) αναγνώστες ένα βιβλίο που άφησε εποχή. Και σε άλλη περίπτωση έχομε σημειώσει τη λαμπρή πρωτοβουλία του ίδιου εκδότη να ξαναφέρει στην κυκλοφορία την επιφάνεια κείμενα του άξεχαστου λογοτέχνη και αισθητικού, που κινδυνεύει να ξεχασθεί από τους νεωτέρους. Στην ωραία τυπογραφική εμφάνιση του βιβλίου συμβάλλει η εικονογράφηση του ζωγράφου κ. Ε.

«ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ γίνη για το παιδί σας». 'Επιστημονική μέθοδος επαγγελματικού προσανατολισμού, Άρσι. Δ. Βούλγαρη, 'Αθήνα 1960.

Το καίριο πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού των νέων, έρευνα στο σύγγραμμά του ο βασισμένη σε σειρά δοκιμασιών (μέθοδος), που θα διευκολύνουν τόσο τον έφηβο όσο και τους γονείς και τους διδασκάλους του να ανεύρουν μία κατεύθυνση όπου θα έχη τις περισσότερες πιθανότητες να ευδοκιμήσει. Το θλιβερό θέαμα των χιλιάδων απογοητευμένων ανθρώπων γύρω μας,

που διάλεξαν για επάγγελμα κάτι που δεν τους ταιριάζει και δεν το αγαπούν, καθιστά πασιφανή τη σοβαρότητα του προβλήματος. Οι Άμερικανοί — που τις ψυχολογικές μεθόδους τους ασπάζεται ο συγγραφέας — προσπάθησαν να το αντιμετωπίσουν με τα τέστ. Φυσικά, στη χώρα μας δεν υπάρχουν οι πολυποίκιλες δυνατότητες επιλογής, που προσφέρονται σ' ένα νέο της μεγάλης υπερατλαντικής συμπολιτείας. Και αυτό άκριβώς κάνει ακόμα δυσκολότερη τη κατάσταση. Γι' αυτό είναι εύπρόσδεκτη κάθε συμβολή στον τομέα αυτό που, πρέπει να όμολογήσουμε, έχει παραμεληθεί σχεδόν τελείως από επίσημου πλευράς.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ Τεχνική 'Εκπαίδευσις», Ξ. Ζολώτα. 'Αθήνα 1959.

Το Άρχειο Μελετών και Όμιλών της Τραπεζής 'Ελλάδος εξέδωσε τα κύρια σημεία της μελέτης, που ανακοίνωσε στην 'Ακαδημία 'Αθηνών, στη συνεδρίαση της 6ης Δεκεμβρίου 1959, ο άκαδημαϊκός και διοικητής της Τραπεζής της 'Ελλάδος κ. Ξ. Ζολώτας. Ο διακεκριμένος οικονομολόγος έρευνά τον τεχνικό και οργανωτικό παράγοντα στην οικονομική ανάπτυξη ενός τόπου, την μεταπολεμική κατάσταση στην 'Ελλάδα, όπου διαπιστώνει τεχνολογική καθυστέρηση και βραδύτητα και τέλος τα αναγκαία μέτρα για την προώθηση της τεχνικής εκπαίδευσης.

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Άνεξάρτητον όργανον έρεύνης των Οικονομικών, Βιομηχανικών, Τεχνικών και Ναυτιλιακών προβλημάτων, Τεύχ. 301, 'Αθήνα, Νοέμβριος 1959. Στο ίδιο τεύχος περιλαμβάνεται και το ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ. Οι δημιουργοί και οι συντελεστές της ύπαρξος της προόδου του έθνους από το 1830 μέχρι σήμερα, Τεύχ. 11. — ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. Μηνιαίον περιοδικόν της Α.Ε. 'Περαϊκή - Πατραϊκή» διωμηχανίας δάμβας, Άρ. 56, Δεκέμβριος 1959. — Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Μηνιαία Οικονομική και Κοινωνική 'Επιθεώρηση, Τεύχ. 156, Δεκέμβριος 1959. — ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ. Έκδοσις του Συλλόγου των 'Αθηνάων, Τεύχ. 14, 'Αθήνα, Χριστούγεννα 1959. — ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΚΕΨΗ. Δίμηνη 'Εκδοση Φυσιολογικού Όμιλου Πειραιώς, 'Ετος ΚΘ', 'Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1960.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ, δεκαπενθήμερος νομική έφημερίς, τεύχος 1, 1 - 15 'Ιανουαρίου 1960 — ΚΩΔΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ, δεκαπενθήμερος δικαστική έφημερίς, τεύχος 17, 'Αθήνα, Δεκέμβριος 1959 — ΖΥΓΟΣ, μηνιαίο περιοδικό Καλών Τεχνών, τεύχος 50, 'Αθήνα, 'Ιανουάριος 1960 — ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ, όργανον του 'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητος, άρ. 44, 'Αθήνα, Δεκέμβριος 1959 — Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, μηνιαία οικονομική και κοινωνική επιθεώρηση, τεύχος 157, 'Αθήνα, 'Ιανουάριος 1960 — ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ, δεκαπενθήμερη σοσιαλιστική επιθεώρηση, άρ. φύλ. 59, 'Αθήνα, 1 Φεβρουαρίου 1960 — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ, μηνιαία επιθεώρηση των οικονομικών εξελίξεων, άρ. φύλ. 1 (11), 'Αθήνα, 'Ιανουάριος 1960 — ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ, όργανον της ένωσης 'Ελληνικός Πολιτισμός», τεύχος 3, Φεβρουάριος 1960.

Κωστής Εκδόσεις

Δώδεκα μεγάλοι τραπεζικοί, έμπορικοί και συγκοινωνιακοί όργανισμοί — πέντε ελληνικοί και επτά ξένοι — παρουσίασαν και φέτος στην 'Εκθεση Καλλιτεχνικού 'Ημερολογίου που όργανώνει η εταιρία δημοσίων σχέσεων «Ορίζων», τα ήμερολόγια που έξετύπωσαν για το 1960.

Η έκθεση, που ώργανώθηκε φέτος για δεύτερη φορά στην αίθουσα έκθεσων της 'Αμερικανικής 'Υπηρεσίας Πληροφοριών, Πανεπιστημίου 9, είχε μορφή βελτιωμένης και παρουσίασε περισσότερα έκθεματα, που απέδειξαν, από ελληνικής τουλάχιστον πλευράς, ότι η καλλιτεχνική τυπογραφία ανεβαίνει σταθερά την κλίμακα των αξιών και μπορεί, σε αρκετές περιπτώσεις, να σταθεί άφραδα δίπλα στην ευρωπαϊκή τυπογραφία με την μακραίωνη παράδοση και τα υπερτέλεια μηχανικά της μέσα.

Από ελληνικής πλευράς συμμετέχει κατ' αρχήν η 'Εταιρία Γραφικών Τεχνών «'Ασπιώτη - Έλκα» Α. Ε. Το φετινό ήμερολόγιό της, καλλιτεχνικά τατα έκτυπωμένο, παρουσιάζει έξη έργα ζωγραφικής του μεσαιωνικού και μεταβυζαντινού πολιτισμού. Εικόνες διαλεγμένες από έμπειρο μάτι, με άποψη των χρωμάτων πιστότατη, πείθουν ότι η ελληνική αυτή εταιρία έχει τόσο τα μέσα, όσο και την έμπειρία όχι μόνο να παρουσιάζει συνεχώς κάτι καλύτερο, αλλά και να συναγωνισθεί με επιτυχία όμοειδεις ξένους όργανισμούς.

Άκολουθεί η 'Εμπορική Τράπεζα της 'Ελλάδος που είναι από τους πρώτους όργανισμούς που έδωσαν το παράδειγμα και προσπάθησαν να παρουσιάσουν στην 'Ελλάδα καλλιτεχνικά ήμερολόγια. Φέτος, το θέμα του ήμερολογίου της είναι, δώδεκα βυζαντινές εικόνες. Την έπιμέλεια της έκδοσης είχαν ο ζωγράφος Γ. Τσαρούχης. Το ήμερολόγιο τυπώθηκε στις Γραφικές Τέχνες Ι. Μακρή.

Άκολουθούν η 'Εριοϋφαντουργία Μιχαήλ Κούλη, που παρουσίασε δώδεκα ελληνικά τοπία (σχέδια Ρ. Τουρτζή), η Καπνοβιομηχανία Κεράνη με πίνακες 12 'Ελλήνων ζωγράφων του 20ού αιώνα (Φωτογραφική αναπαραγωγή Σ. Μελεντζή, 'Εκτύπωση «'Ασπιώτη - Έλκα») και η σειρά κλείνει με το ήμερολόγιο της 'Οικής και Λαϊκής Τραπεζής της 'Ελλάδος που παρουσίασε έξη ζωγραφίες του λαϊκού ζωγράφου Θεόφιλου (Χατζημιχαήλ). Η έπιμέλεια είχε άνατεθεί και πάλι στο ζωγράφο Γιάννη Τσαρούχη και η έκτύπωση στις Γραφικές Τέχνες Ι. Μακρή.

Από πλευράς ξένης συμμετοχής παρουσιάσαν ήμερολόγια τους οι αεροπορικές εταιρίες S. A. S., Αίτο Φράνς, Λουφθάνσα και T.A.I. ή όλλανδική εταιρία ηλεκτρικών ειδών «Φίλιπς», με έσογα του Άλμπερεχτ Ντύπερ, ή «Σέλλ» και η 'Εταιρία Γραφικών Τεχνών Π. Μάρτζαοι, ή οποία συνεργάζεται με την ελληνική εταιρία τουριστικών έξοδών «Ευμ. Διακάκης και Υιός».

Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Το βράδυ της Παρασκευής 19 τρέχ. δίδεται εις τας αίθουσας του ξενοδοχείου της Μεγάλης Βρετανίας ο καλύτερος έτήσιος χορός της Νεολαίας υπό του Συλλόγου των 'Αποφίτων 'Εθνικού 'Εκπαιδευτηρίου 'Αναβρύτων. Τούτων θα τιμήση διά της παρουσίας του και ή Α. Β. Υ. ο διάδοχος Κωνσταντίνος.

The King of Whiskies

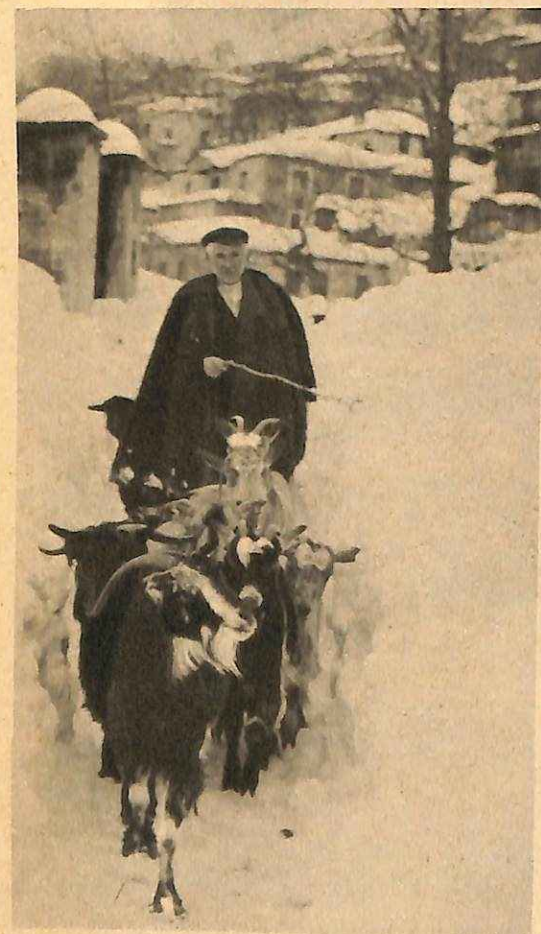
ΓΝΗΣΙΟ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ ΑΠΟ ΤΟ 1740

Στους χορούς, στις διασκεδάσεις, στις φιλικές συγκεντρώσεις είναι ή καλύτερη συντροφιά.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ INTERKO Ο.Ε.

ΣΤΑΔΙΟΥ 51 - ΤΗΛ. 22-316 — 23-128

Η ΛΕΥΚΗ ΝΥΦΗ του Βορρά ενέσκηψε απότομα απ' άκρη σ' άκρη τής χώρας, με διαθέσεις κάθε άλλο παρά φιλικές γι' ανθρώπους και ζώα. Χωριά, στις όρεινες κυρίως περιοχές, αποκλείστηκαν επί ημέρες από το αδιάβατο τείχος, που έστρωσε όλόγυρα ο μολυβένιος ούρανός. Κι ωστόσο, τὰ πλάσματα του Θεού έπρεπε νά ζήσουν. 'Από τὸ πρόχειρο μονοπάτι —σκαμμένο στο παχύ άσπρο στρώμα— ο γέρο-βοσκός οδηγεί τις λίγες κατσίκες του, ὅχι, βέβαια, στην άνυπαρκτη δοσκή, αλλά σε κάποιο άπάγκιο, ζεστό καταφύγιο.

ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΗΣ γραφικότητος ή σύνθεση του χειμωνιάτικου δένδρου, πάνω στο λευκό φόντο —ναί, αλλά μόνο στο πρώτο πλάνο τής φωτογραφίας. Γιατί πιο πίσω προβάλλει μια λιγότερο γραφική κι άφάνταστα σκληρή πραγματικότητα: Οί στέγες τών σπιτιών, πού πρέπει νά καθαριστούν από τὸ χιόνι, γιά νά μὴ βουλιάξουν από τὸ βάρος του. Έργασία επίπονη, ἐνῶ τὸ θερμόμετρο ἔδειχνε ἀρκετούς βαθμούς κάτω τοῦ μηδενός

ΝΕΚΡΩΘΗΚΕ ή κοινωνική ζωή τοῦ χωριού, οί περισσότερες δουλειές ἀναγκαστικά σταμάτησαν, ή πλατεία καί οί δρόμοι ἐρήμωσαν. Μὲ δυσκολία —καί καμμιά φορά ὄχι δίχως κινδύνους πάνω στον ὀλισθηρὸ πάγο— κρατιόταν ή ἐπικοινωνία ἀνάμεσα στα γειτονικά σπίτια. Κάθε οἰκογένεια συγκεντρώθηκε γύρω ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικά αὐτάρκη ἔσθια τής, ἀναζητώντας μιά κάποια ζεστασιά.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΓΚΟΥΣ τοῦ πάγου, πού συσσωρεύτηκαν, ἔκλεισαν οί δρόμοι —ὄχι μόνο οί μικρότεροι, ἀλλά σὲ μερικές περιπτώσεις, ὅπως στα Τέμπη, καί οί ἐθνικὲς ἀρτηρίες. Μπουλντόζες (ἄκρο ἀριστερὰ) ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου, ὅπου ἦταν δυνατόν, γιά ν' ἀποκαταστήσουν τὴ συγκοινωνία πού εἶχε διακοπῇ καί γιά ν' ἀπελευθερώσουν ὄσους εἶχαν ἀποκλεισθῇ. Δὲν υπέφεραν μόνο οί ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν ὀργή τοῦ χειμῶνα. Γιά χιλιάδες ζῶα —μοναδική περιουσία φτωχῶν χωρικῶν— ή ἐπιβίωση ἔγινε προβληματική πάνω σὲ τὴν κρυσταλλιασμένη γῆ, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ξεφύτρωνε οὔτε ἀπλὴ ὑπόφια χόρτου (ἀριστερὰ).

Ἡ λευκὴ ἐπιδρομὴ

Ὁ ἀπεσταλμένος φωτογράφος τῶν «Εἰκόνων» παρουσιάζει τὶς χαρακτηριστικώτερες στιγμὲς ἀπὸ τὴν φετεινὴ βαρυχειμωνιά σὲ τὴν περιοχή τής Θεσσαλίας, μὲ κέντρο τὰ γραφικὰ Ἀμπελάκια.

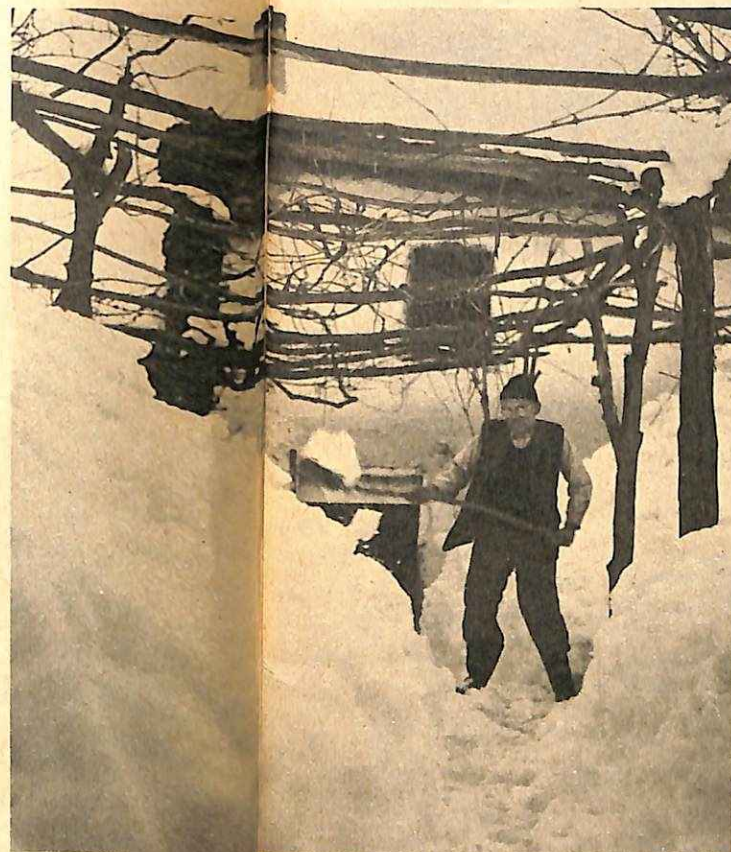
‘Η ζωή στο χωριό άλλαξε. Γραφική βέβαια ή καινούργια όψη της, αλλά...

ΣΥΝΤΟΝΕΣ...ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΗ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

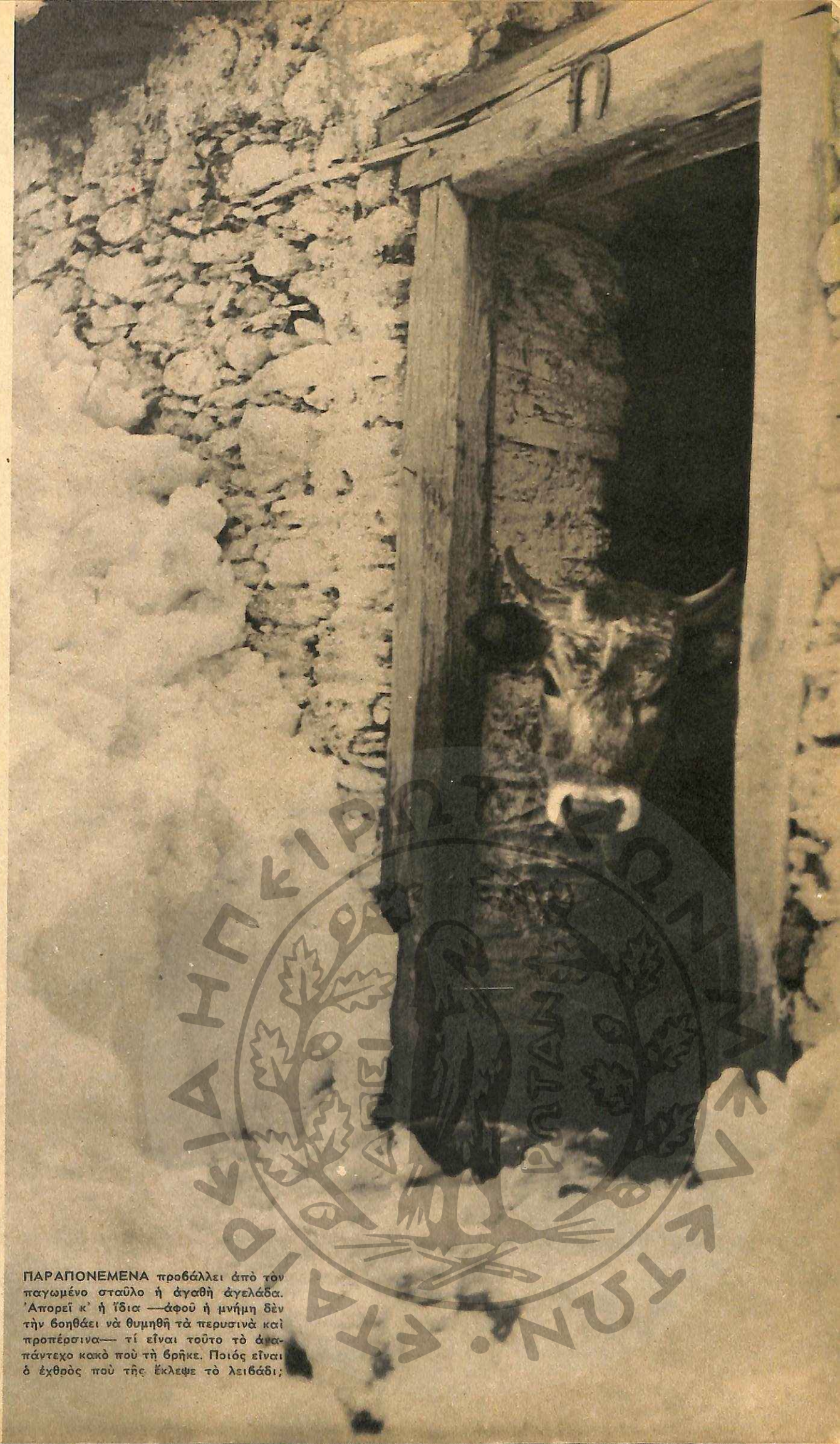
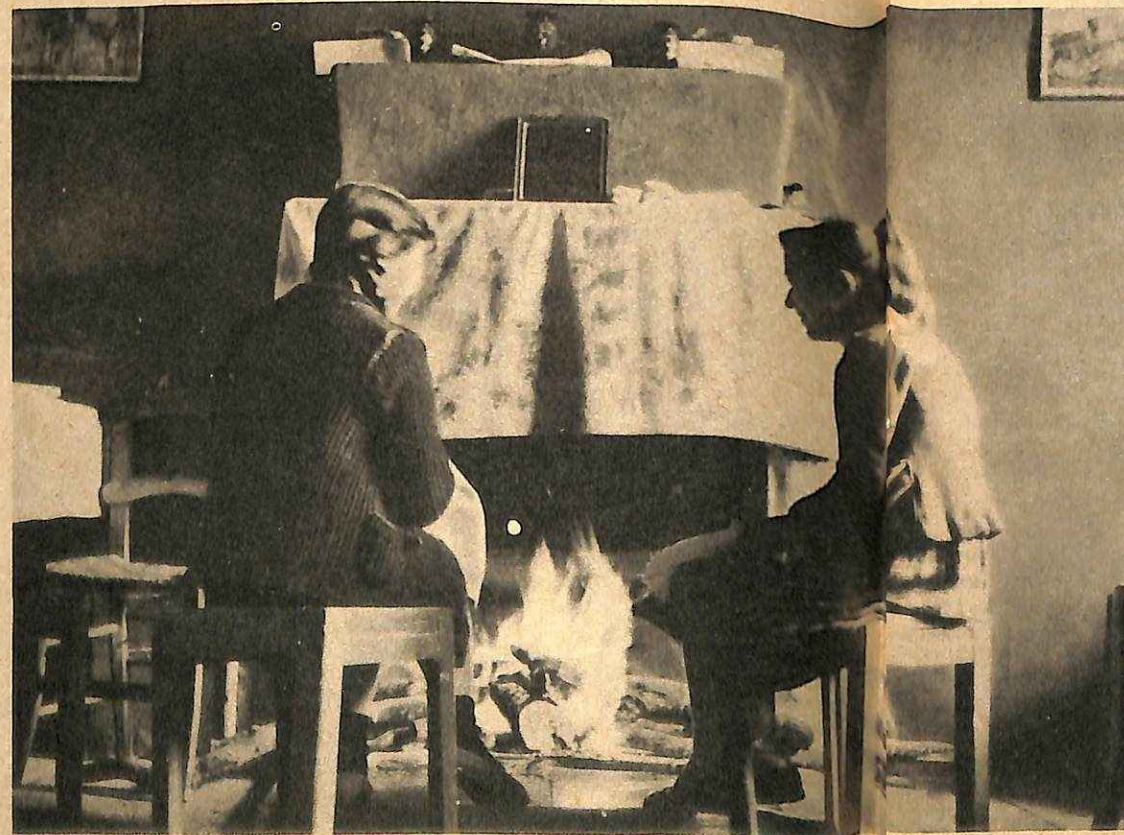
ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ Ν’ ΑΝΟΙΞΗ ΔΙΑΒΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΚΑΤΩΓΙ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ τών αυτοκινήτων — πυρήνας, άλλοτε, όλης τής ζωής του χωριού — έρήμωσε. Γ’ αυτοκίνητα — έκτός από εκείνα που αποκλείστηκαν επί τόπου και θάφτηκαν κάτω από το χιόνι — έχουν εξαφανισθή από την πλατεία.

→ ΜΙΚΡΗ εύτυχία στο παραγώνι. Καθώς τὰ χοντρά κούτσουρα τριζοβολάνε στο τζάκι, χαμογελάνε ίκανοποιημένες οι δυο κοπέλλες. Πολεμήσανε κι αυτές ο-λημερίς τόν χειμώνα και τώρα μπορούν ν’ απολαύσουν με μακαριότητα τις εύ-χάριστες πλευρές τής καταστάσεως.

ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΑ προβάλλει από τόν παγωμένο σταύλο ή άγαθή άγελάδα. ‘Απορεί κ’ ή ίδια — άφού ή μνήμη δέν τήν βοηθάει νά θυμηθ ή περυσινά και προπέρσινά — τί είναι τούτο τδ άπα-πάντεχο κακό που τή δρ ήκε. Ποιός είναι ό έχθρος που τής έκλεψε τδ λειβάδι;

Περισσότερο ίσως από τούς ανθρώπους

τά ζώα υποφέρουν από τόν «λευκό ξένο»

ΜΑΚΡΥΑ ΠΟΜΠΗ ἐφ' ἐνὸς ζυγοῦ, κατὰ μήκος τοῦ παγωμένου χαντακιού ποῦ ἔσκαψαν τὰ φτυάρια. Καὶ στὸ τέρμα, νὰ ἔχη ξεμείνει, ἀραγε, κανένα δλαστάρι, κανένα τρυφερό κλωνάρι; Ἡ ἐντελὴς ἀδικία γίνεται ἡ ἐπίμοχθη αὐτὴ πορεία στὸ χιόνι;

ΔΥΣΚΟΛΟ νὰ βαστάξουν τὸ βάρος τῆς παγωνιάς οἱ φτωχοὶ τοῖχοι ἀπὸ ξυλόπηχες καὶ λάσπη. Καὶ τὸ χιόνι ὑψώνεται. Ἐφράξε ὄχι μόνο τὸ σοκκάκι, ἀλλὰ κοντεύει νὰ θάψῃ τὶς πόρτες, τὴν αὐλὴ κι ὁλόκληρο τὸ ἰσόγειο τοῦ φτωχοῦ σπιτιοῦ.

ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ...

Ο Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΛΟΓΚΑΣΤΡΑΣ

Μὰς ἀνησυχεῖ ἡ «ἐκλυσὶς τῶν ἡθῶν» εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Καὶ ἐξακολουθοῦμεν —ὕπνωτισμένοι ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἡλιθίαν φιλολογίαν— νὰ θεωροῦμεν τὸ χωριὸ ὡς τὴν κοιτίδα καὶ τὸ τελευταῖον καταφύγιον τῆς ἀγνότητος, τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων καὶ τοῦ ἡθικοῦ βίου, ἐνῶ δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ μᾶς δίδῃ ἀνατριχιαστικὰ δείγματα πρωτοφανοῦς ἐκβαρβαρώσεως. Τελευταῖον καὶ χαρακτηριστικώτατον εἶναι ἡ ἀπερίγραπτος τραγωδία τῆς Ἀγγελικῆς.

Τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου εὐρέθῃ ἀπὸ κάποιον ἀγροφύλακα εἰς μίαν ἀνήλιον καὶ ὑγρὰν τρώγλην τοῦ χωρίου τῆς Σπάρτης Λογκάστρα ἕνα ἀνθρώπινον πλάσμα σκελετωμένον, ἀποδλακωμένον, ἀνίκανον νὰ κινηθῇ καὶ νὰ ὁμιλήσῃ. Ἦτο μία κοπέλλα μὲ ὄψιν γυναικὸς 60 ἐτῶν καὶ διάπλασιν δεκαετοῦς κοριτσιοῦ, ποῦ ἐγρύλλιζε φοβισμένη. Εἰδοποιήθησαν ἀμέσως αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι μετέφεραν τὴν ἀτυχὴ εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Σπάρτης καὶ συνέλαβαν τὸν πατέρα τῆς, ἡλικίας 56 ἐτῶν, τὸν ὁποῖον μετήγαγον εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν Τρύπης δι' ἀνάκρισιν. Ἐκεῖνος δὲ μὴ κατῴρθωσεν νὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ τὸ κρατητήριον καί, καταδικωμένος, ὠλισθήσῃ, κατεκρημνίσθη εἰς ἕνα βάραννον τοῦ Ταῦγέτου καὶ ἐφονεύθη.

Πρὶν ἀπὸ ἐπτὰ χρόνια ὁ πατέρας αὐτὸς εἶχε διᾶσει τὴν κόρην του —τὴν Ἀγγελικὴν— «εἰς τὸν λόγγον» (ὅπως κατέθεσαν τῶρα μάρτυρες) καὶ τὴν εἶχε καταστήσει ἔγκυον. Ὅταν ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τῆς τὴν μετέφερεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ γεννήσῃ. Προτοῦ δὲ μὴς φθάσουν καὶ ἐνῶ εὐρίσκοντο εἰς τὰ Μέγαρα, ἡ Ἀγγελικὴ ἐγέννησε. Οὗτης, θῦμα καὶ ἀνομος καρπὸς συνέχισαν τὸ ταξίδι τῶν πρὸς τὴν πρωτεύουσιν. Καὶ ἐδῶ ὁ πατέρας —κτῆνος παρέδωκε τὸ νεογνὸν εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον καὶ τὴν κόρην του σὲ κάποιον σπῖτι διὰ νὰ ἐργασθῇ ὡς ὑπηρέτρια. Αὐτὸς ἐπέστρεψε στὸ χωριό. Μετ' ὀλίγον δὲ μὴς ξαναῆλθε στὰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἐπανέφερε στὴν Λογκάστρα.

Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Γολγοθὰς τῆς τραγικῆς κόρης. Ὁ πατέρας τὴν ἔκλεισεν εἰς μίαν τρώγλην τῆς οἰκίας, τὴν ὁποῖαν καὶ ἐφράζε. Καὶ ἐπῆγαινε κάθε τόσο καὶ τὴν «ἐπισκέπτετο». Καὶ δὲν τὴν ἄφηνε νὰ βγῇ οὔτε στιγμὴν ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν φυλακὴν. Καὶ μὲ τὸν καιρὸν ὠρίμαζε μέσα του ἡ σκέψις ὅτι τὸ θῦμα του δὲν ἔπρεπε νὰ βγῇ ζωντανὸν ἀπὸ ἐκεῖ. Διότι θὰ μιλοῦσε. Ἔτσι ἤρχισε νὰ τῆς ἐλαττώνῃ τὴν τροφὴν, νὰ τῆς στερῇ τὰ σκεπᾶσματα καὶ νὰ τὴν δέρνῃ. Χρόνια ὁλόκληρα διήρκεσε τὸ μαρτύριον αὐτὸ τῆς Ἀγγελικῆς. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἀπαισίος πατέρας —αἰμομικτὴς καὶ βασανιστὴς καὶ δολοφόνος— ἐξηκολούθει νὰ χρησιμοποιοῖ διὰ τὰς ἀνόμους ὀρέξεις του τὴν τραγικὴν κόρην, ποῦ ἔχανε ραγδαίως τὴν συνειδήσιν τῆς καὶ τὴν ὑγίαν τῆς καὶ μετεβάλλετο εἰς ράκος. Καὶ αἱ κραυγαὶ τῆς, καὶ αἱ ἱκεσίαι τῆς, καὶ οἱ δόγγοι τῆς, καὶ οἱ ἀναρῆροι γρυλλισμοὶ τῆς —εἰς τὸ τέλος— ἤκούοντο μακρὰ. Ὅλο τὸ χωριὸ ἤξερε τὸ φρικτὸν μυστικόν...

Δὲν ἦσαν μόνοι στὸ σπῖτι ὁ πατέρας καὶ ἡ κόρη. Ἡ οἰκογένεια ἦτο ἐξαμελής. Ὑπῆρχε καὶ ἡ μητέρα. Ὑπῆρχε καὶ μία ἀδελφὴ τῆς Ἀγγελικῆς, παντρεμένη εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἕνας ἀδελφός, μαθητὴς τοῦ γυμνασίου τῆς Σπάρτης (ἡ ὁποία ἀπέχει περὶ τὰ 10 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Λογκάστραν). Καὶ ἄλλος ἕνας ἀδελφός, ἡλικίας τώρα 18 ἐτῶν, ποῦ ἔμενεν εἰς τὸ χωριὸ μαζὺ μὲ τοὺς γονεῖς του. Καὶ ἤξεραν ὅλοι τὸ δράμα τῆς Ἀγγελικῆς. Τὸ ἐξοῦσαν καθημερινά. Ἐμειναν ὁμῶς ὅλοι ἀσυγκίνητοι, ἕως τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Κανένας δὲν εὐρήκε μέσα του τὸ ψυχικὸν σθένος ν' ἀντιδράσῃ.

Τὸ μεγαλύτερον μυστήριον ἀποτελεῖ ἡ μάνα. Πῶς ἐπὶ ἐπτὰ ὁλόκληρα χρόνια ἀνθεξέ νὰ παρακολουθῇ βωδὴ τὴν τραγωδίαν τῆς κόρης τῆς; Τί ἐγένετο ἡ πολυῤῃμνητος —δικαίως— μητρικὴ στοργή; Διὰ τὴν δὲν ἐπρωτίμησε ν' ἀποθάνῃ, παρὰ νὰ γίνῃ διὰ τῆς σωτῆς τῆς συνένοχος ἐνὸς τῶσον ἀπαισίου ἐγκλήματος εἰς βάρος τοῦ παιδιοῦ τῆς; Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ τὴν δίδει μία πρόσφατος ὁμολογία τῆς. Ἡ μάνα ἐμίσουσε θανάσιμῶς τὴν κόρην, διότι ὁ ἀνδρας τῆς, ἐξ αἰτίας τῆς Ἀγγελικῆς, τὴν παραμελοῦσεν ὡς σύζυγον! Εἶναι δύσκολον νὰ συλλάβῃ κανεὶς τὴν αἰσθητικὴν ἀποκτηνῶσεως τῆς γυναικὸς αὐτῆς. Ἀντὶ νὰ ἰδῇ τὴν κόρην τῆς ὡς θῦμα ἄξιον οἴκτου καὶ στοργῆς, τὴν εἶδεν ὡς ἀντίζηλον. Καὶ ἀντὶ νὰ μισήσῃ τὸν αἵτιον καὶ τῆς ἰδικῆς τῆς ἀτυχίας καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ τέκνου τῆς, ἤθελε καὶ ὑπεβοῆθῃ τὸν θάνατον τῆς Ἀγγελικῆς. Πατέρας —κτῆνος, μάνα — τέρας. Ὁραία οἰκογένεια...

Καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας; Ἡ ὑπανδρὸς ἀδελφὴ, ἡ ὁποία ἡμποροῦσε κάλλιστα νὰ ἔχῃ τὴν τύχην τῆς Ἀγγελικῆς, πῶς ἠδιαφόρησε διὰ τὸ ἐγκλημα ποῦ διεπράττετο ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἔτη εἰς βάρος τῆς; Τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας, ποῦ ἀπέκτησε μὲ τὸν γάμον τῆς, ἀπεξήρανε τῶσον τὴν καρδίαν τῆς, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς; Καὶ ὁ σύζυγός τῆς, ἕνας

ξένος, ἀνδρας σχηματισμένος, πῶς, ὄχι ὡς συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας, ἀλλ' ὡς πολίτης ἀπλοῦς, ποῦ ἐγνώριζε τὸ δράμα, δὲν ἐπῆγε νὰ καταγγεῖλῃ τὸν ἀπαισίον πενθερὸν του; Ἐκῆδετο τῆς «ὕποληψως» τῆς οἰκογενείας καὶ τὸν ἄφηνε νὰ σκοτῶνῃ, σωματικὰ καὶ ψυχικὰ, ἕνα ἀνυπεράσπιστον πλάσμα; Μένουν τὰ δύο ἀγῶρια. Δὲν γνωρίζομεν τί ἐξεργασίαι ἐγίνοντο εἰς τὴν ψυχὴν τῶν κατὰ τὴν ἐφιαλτικὴν αὐτὴν ἐπταετίαν. (Τὸ μεγαλύτερον εἶπεν ὅτι ἂν δὲν φοβότανε θά σκότῶνε τὸν πατέρα του, ὄχι ὁμῶς γιὰ τὴν βασάνιζεν τὴν ἀδελφὴν του, ἀλλὰ διότι τοῦ ἐπαίρνε τὰ λεφτὰ ποῦ κέρδιζε...). Ἡ εὐθύνη τῶν, πάντως, εἶναι πολὺ μικροτέρα.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν «κοινωνίαν», τὴν μικρὰν κοινωνίαν τοῦ χωριοῦ, ποῦ γνωρίζει τὰ πάντα καὶ σχολιάζει τὰ πάντα καὶ δὲν τῆς διαφεύγει τίποτε. Ἡ Λογκάστρα ἔχει κάπου 900 κατοικοὺς (789 κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1951). Οἱ μισοὶ καὶ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἐνήλικοι, μὲ διαμορφωμένας —ὕποθεται— γνώμας περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τοῦ νομίμου καὶ τοῦ παρανόμου, τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ τοῦ ἀπανθρώπου. Καὶ δὲν εἶναι ἕνα μπουλούκι. Ἐχουν καὶ τοὺς προϋνοτάς τῶν καὶ τοὺς πνευματικοὺς καθοδηγητὰς τῶν: τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος, τὸν ἀντιπρόεδρον, τοὺς συμβούλους, τὸν δάσκαλον, τὸν παπᾶν...

Τί ἔκαμαν οἱ κύριοι αὐτοί, κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ὁποίων ἐξετυλίσσετο ἐπὶ ἐπτὰ ὁλόκληρα χρόνια ἡ τραγωδία τῆς Ἀγγελικῆς; Τίποτε. Ἐσιώπησαν ἐπαισύντως. Τώρα, ποῦ τοὺς ἐρωτοῦν διὰ τὴν σιωπὴν τῶν, προσπαθοῦν νὰ δικαιολογηθοῦν. Καὶ συμπεριφέρονται ὅλοι τῶν ἀνάνδρων. Ὅλη τῶν ἡ προσοχὴ στρέφεται πρὸς τὴν σπύλῳσιν τῆς Ἀγγελικῆς. Ἦταν πολὺ ζωνρὴ —λέγουν. Καὶ εἶχε πολλοὺς φίλους. Καὶ ἀτίμασε τὸν πατέρα τῆς, ποῦ δὲν πιστεύομεν ὅτι ἦταν αἰμομικτὴς. Τὴν εἶχαμε ξεχάσει. Ἐγὼ δὲν ἤξερα τίποτε, λέγει ὁ πρόεδρος. Τὸ χωριὸ τὴν εἶχε καταδικάσει σιωπηρῶς, δεδαιώμεν ὁ δάσκαλος. Τὴν ἀκούαμε νὰ οὐρλιάζῃ ἀπὸ τὸ ἔζλο καὶ νὰ ἐκλιπαρῇ λίγο ψωμί —λέγει ὁ παπᾶς—, ἀλλὰ φοδομάστε γιὰ τὸν πατέρα τῆς ἦταν κακὸς καὶ ἐπιφοβὸς ἀνθρώπος. Ἐνας σύμβουλος —νέος 27 ἐτῶν— ὠμίλησε καὶ περὶ «ἀρχῶν καὶ παραδόσεων τοῦ τόπου, ποῦ εἶναι παλιᾶς» καὶ ἐδεδαίωσεν ὅτι «οἱ συνειδήσεις τοῦ χωριοῦ εἶναι καταδικάσει τὸ κορίτσι καὶ γι' αὐτὸ κανένας δὲν πῆγε νὰ προσδῶσῃ τὸν πατέρα». Ἀλλωστε, ἰσχυρίσθη ὁ παπᾶς, πρὸ ἐτῶν εἶχε γίνῃ κάποια καταγγελία, ἀλλὰ ἡ χωροφυλακὴ ἠδιαφόρησε καὶ δὲν ἔδωκε συνέχεια.

Ἐχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὐρίσκεται ἐν μέσῳ μιᾶς ὀργηγύρεως ἀγρίων. Ὑπάρχουν, λοιπόν, τῶσον ἀνήμεροὶ ἀνθρώποι; Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ πατέρας —κτῆνος δὲν ἔχει αἰμομικτὴς, ἀλλὰ ἕως πολὺ εὐαίσθητος εἰς τὰ ζητήματα τῆς «τιμῆς» γονεὺς, καὶ ὅτι ἡ καμμένη ἡ Ἀγγελικὴ ἦταν «κακὴς διαγωγῆς», ὅπως θέλουν νὰ τὴν παραστήσουν, ἐπετρέπετο νὰ τῆς ἐπιβληθῇ ὁ θραδὺς αὐτὸς μαρτυρικός θάνατος —τὸν ὁποῖον παρηκολούθουν ὅλοι ἀπαθείς— ὡς τιμωρία διὰ τὸ ἀμάρτημά τῆς; Ἐτσι ἔχει ἀφομοιώσει τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ναζωραίου ὁ παπᾶς καὶ ἔτσι ἀντιλαμβάνεται καὶ διδάσκει τὴν ἔννοιαν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς ὁ δάσκαλος;

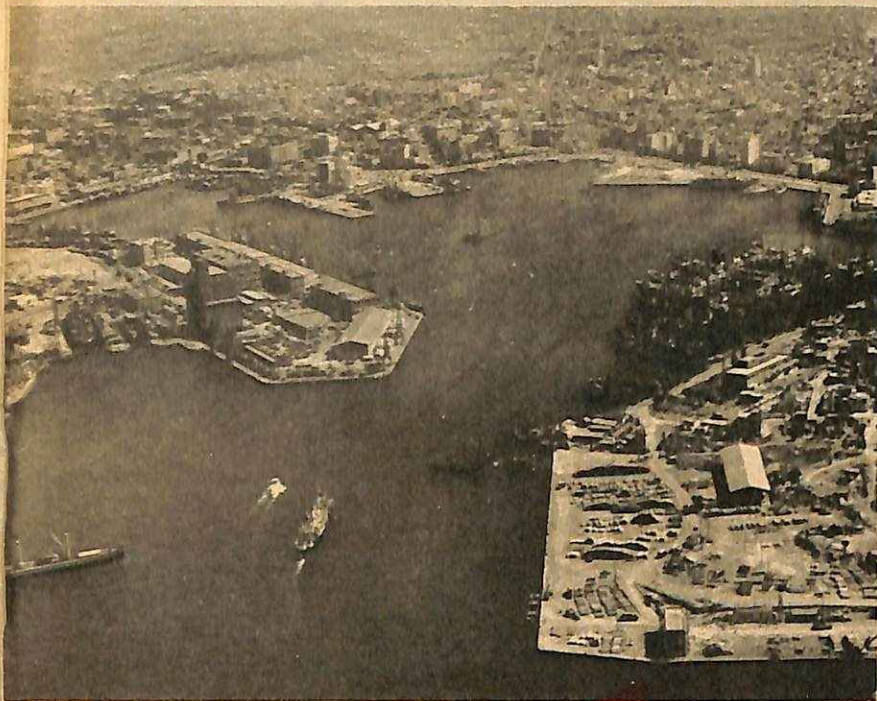
Εἰς ἕνα χωριὸ κάθε οἰκογένεια ἔχει τοὺς ἀμέσους συγγενεῖς τῆς. Οὔτε κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς συνεκινήθη. Ἐπῆγαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, διασκεδάσαν, ἐχαίροντο τὴν ζωὴν, ἐνῶ κοντὰ τοὺς ἡ Ἀγγελικὴ ἐμαστοῦσε. Κανένας σκίρτημα οἴκτου καὶ ἀνθρωπιάς εἰς τὴν ψυχὴν τῶν. Καὶ τὰ ἤξεραν ὅλα. Ὅπως τὰ ἤξεραν καὶ οἱ λοιποὶ χωριανοί. Ἐφοβοῦντο —λέγουν τώρα— διότι ὁ πατέρας ἦτο κακὸς καὶ ἐπικίνδυνος. Ἀλλὰ καὶ ἀληθὴς εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν, πάλιν δὲν ἀποτελεῖ δικαιολογία. Διότι ἡ συνειδήσις τοῦ καθηκοντος —ὅταν ὑπάρχῃ— παραμερίζει καὶ τὸν φόβον καὶ ὑψώνει τὸν ἀνθρώπον ἐπάνω ἀπὸ τὸ τομάρι του.

Ἡ Λογκάστρα ἔχει πάνω ἀπὸ 500 ἐνηλίκους κατοικοὺς —ἀνδρας καὶ γυναῖκας. Δὲν εἶναι ὁμῶς οὔτε ἕνα ἀνθρώπον —ἐντόπιον ἢ ξένον. Διότι ἀρκοῦσεν ὁ ἕνας αὐτὸς νὰ θέσῃ ἐγκρίτως τέρμα εἰς τὸ φρικτὸν μαρτύριον τῆς Ἀγγελικῆς. Αἰσθάνεται κανεὶς λίγην ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν. Διότι βλέπει ἐνώπιόν του μίαν μικρὰν κοινωνίαν —ἀπὸ αὐτὰς ποῦ ἀποτελοῦν τοὺς πυρῆνας τοῦ ἔθνους— παραλῶτον ἠθικῶς, χωρὶς ἀντιδράσεις στοργῆς, οἴκτου, ἀνθρωπιάς, ἐλέους, σεβασμοῦ ποδὲς τὴν δυνάτητα τοῦ ἀτόμου. Τὸ χωριὸ ἔχει ἀμείστον ἀνάγκην ἐξανθρωπισμοῦ. Διότι, ἄλλως, θὰ ἐκβαρβαρωθῇ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Σπάρτη

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟΥΣ ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ

ΕΝΑ ΤΟΛΜΗΡΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

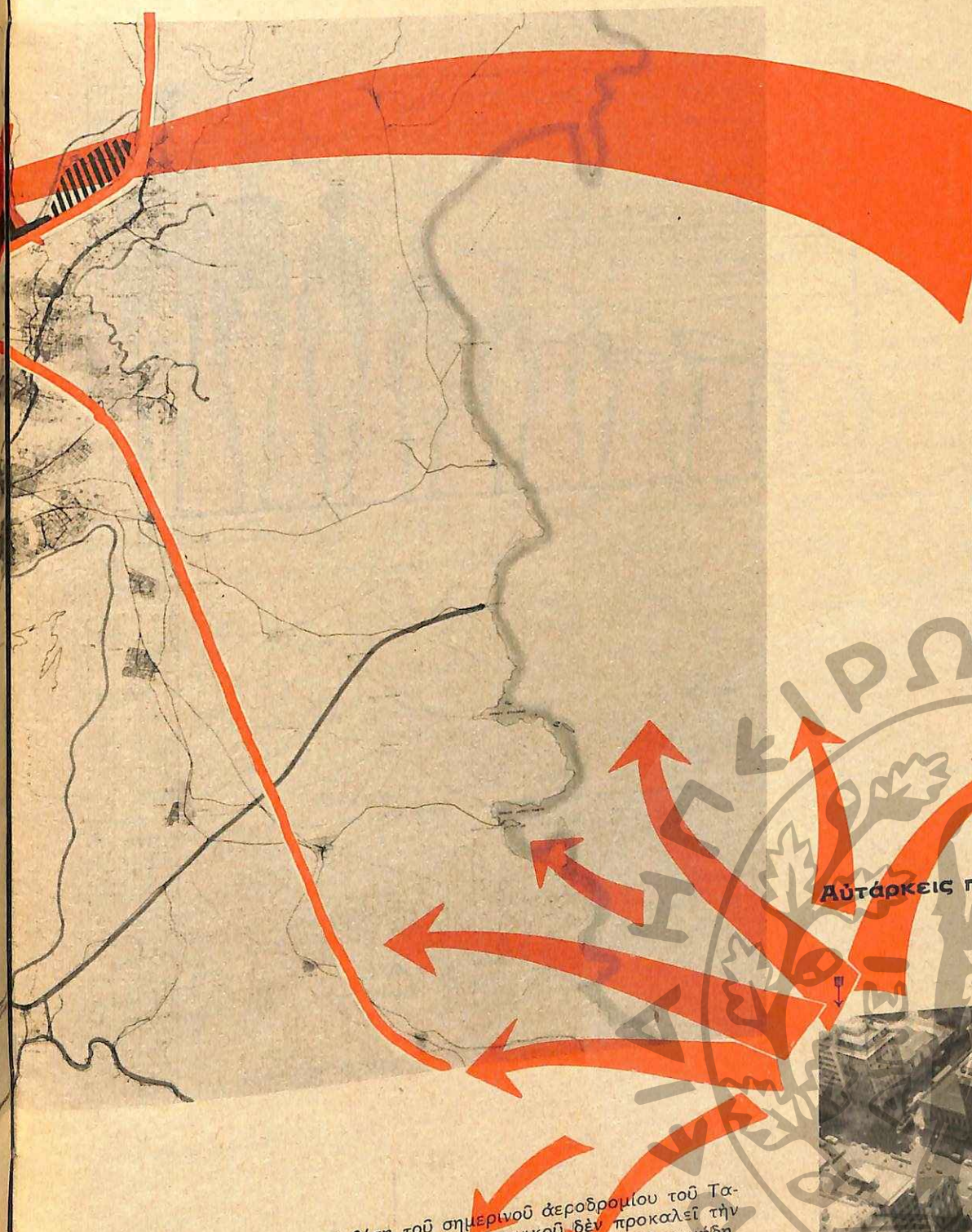
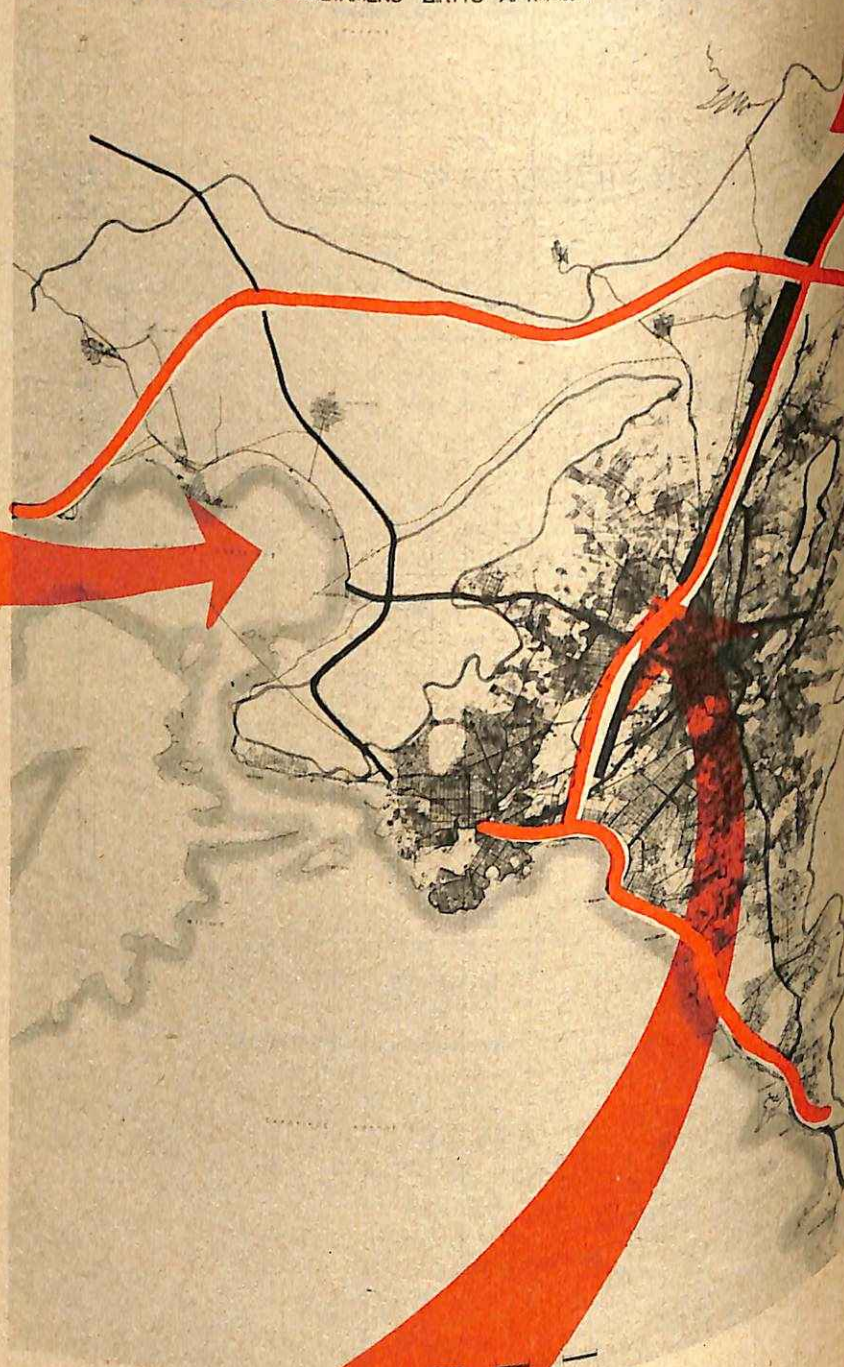
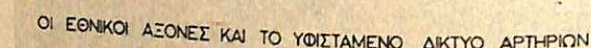
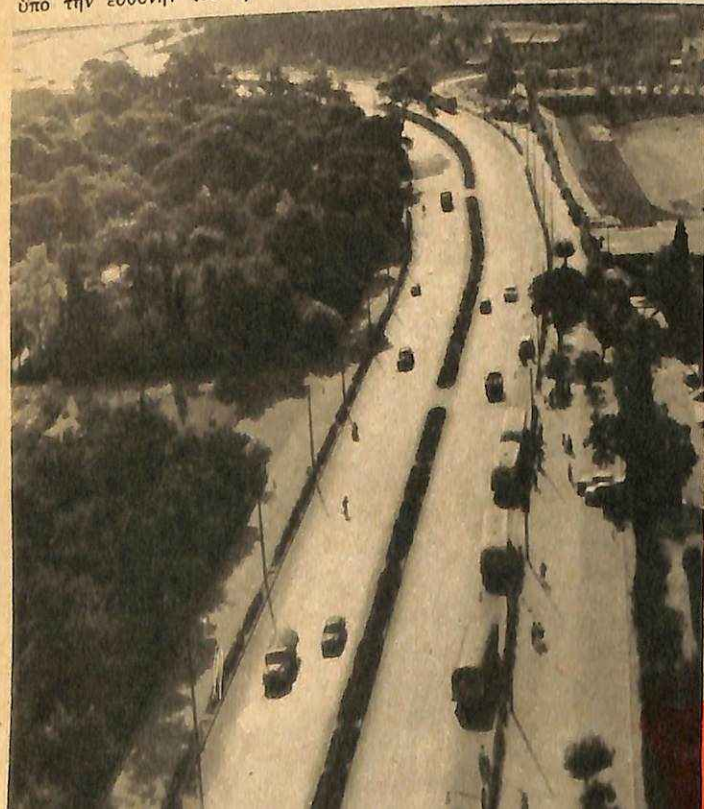

Λιμάνι στην Ἐλευσίνα

Ἡ πλῆθυσμός του λεκανοπεδίου της Ἀττικής αὐξάνει ἐξακολουθητικά. Ἐξακολουθητικά πολλαπλασιάζονται καὶ οἱ ἀνάγκες. Δὲν είναι δυνατόν –λέγει τὸ σχέδιο Δοξιάδη– νὰ ἐπορκσῇ ὁ Πειραιεύς. Ἐνὰ νέο μεγάλον λιμάνι ποὶ εἶναι σύνομα ἀπαραιτήτου, Καταλλήλῃτος θέας: Ὁ κόλπος τῆς Ἑλευσίως. Ἐκτεῖναι δυνατὴ ἡ παράλινη ἵδρυσις βιομηχανιών, ἀποθηκευτικῶν χώρων καὶ ἐργατικῶν κατοικιών, ἐν τῇ ἐπικοινωνίᾳ μετ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος θα γίνεταί εὐκόλα μέσω τῶν προτεινομένων νέων ἐθνικῶν ἀρτηριῶν. Τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς θὰ κρατοῦσθαι τὴν ἐπιβατικὴν κίνησιν.

Νέες εθνικές αρτηρίες

Δύο νέες εθνικές αρτηρίες θα στηρίξουν την μεγάλην αναμόρφωση, που επιχειρεί το σχέδιο Δοξιάδη. Οι δύο κόκκινες γραμμές του κεντρικού σχεδίου, με κατευθυνση από Βορρά προς Νότον και από Ανατολάς προς Δυσμάς, δείχνουν τη θέση των αρτηριών αυτών, που θα φέρουν σε επι-Δυσμάς, κοινωικά ολόκληρη την Ήλλάδα με την καινούρια καρδιά της πρώτης κοινωνία ολόκληρη την Ήλλάδα με την καινούρια καρδιά της πρώτης ούσης. Στο σημείο που τέμνονται, προτείνεται η δημιουργία του νέου διοικητικού κέντρου. Ή ζωή θα οργανωθεί με νέους μεγάλους δρόμους, ύπο την εύθυνη του κράτους, που θα επιτρέπουν ταχύτατη κυκλοφορία.

Νέο διοικητικό κέντρο

Στην περιοχή που συναντώνται οι δύο αρτηρίες θα συγκεν-
τρωθεί —κατά το σχέδιο Δοξιάδη— το διοικητικό κέντρο της
χώρας, βασικά, τα ύπνουρησια, τα άνωτατα πνευματικά ή
δράματα, ή διπλωματική συνοικία, τα άνωτατα δικαστήρια
και γενικά όλες οι κεντρικότερες δημόσιες υπηρεσίες.

ΔΙΤΑΡΚΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Για να ολοκληρωθεί, όμως, η πολεοδομική άποσυμφορή-
ση, θα πρέπει η τόσο έκτετασμένη σήμερα πρωτεύουσα να
διαμεριστεί σε διαμερίσματα. Κάθε διαμέρισμα -όπως θα
πρέπει να εξυπηρετεί όλες τις ανάγκες των κατοίκων του,
σε εργασία, ψυχαγωγία, καθώς και κοινωνικές υπηρεσίες.

ή μεταφορά θρίσκειται στη θέση του σημερινού αεροδρομίου του Τα-
τοίου. Φυσικά, ή πρόταση του "Έλληνας τεχνικό δέν προκαλεί την
έκπληξη, όπως άλλοτε ή άκατόρθωτη «πρόταση» του "Αρχιμήδη.
Και ό "Άδριανός, έδώ και 2000 χρόνια περίπου, και ό Βαυαρός αρ-
χιτέκτων Κλέντες, τόν 19ο αιώνα, δέν έθισαν τήν παλιά "Αθήνα, γιά
νά κτίσουν τήν καινούργια. "Απλώς ούγχαν έξω από τά όρια τής
παλιάς. "Ετσι τό σχέδιο, πού μπορεί νά μίν είναι πρωτότυπο, άλλα
είναι τομηπό κάτω από τίς σημερινές συνθήκες, δίνει κι αυτό εί-
λίση στό μεγάλο αθηναϊκό πολεοδομικό πρόβλημα και γι' αυτό μά
δέν αξιοπρέσκετο. Στίς σελίδες πού ακολουθούν, οι «Είκοόες»
δίνουν συνοπτικά, μέ σχεδιαγράμματα και τή λύση τήν όποία προτείνει.

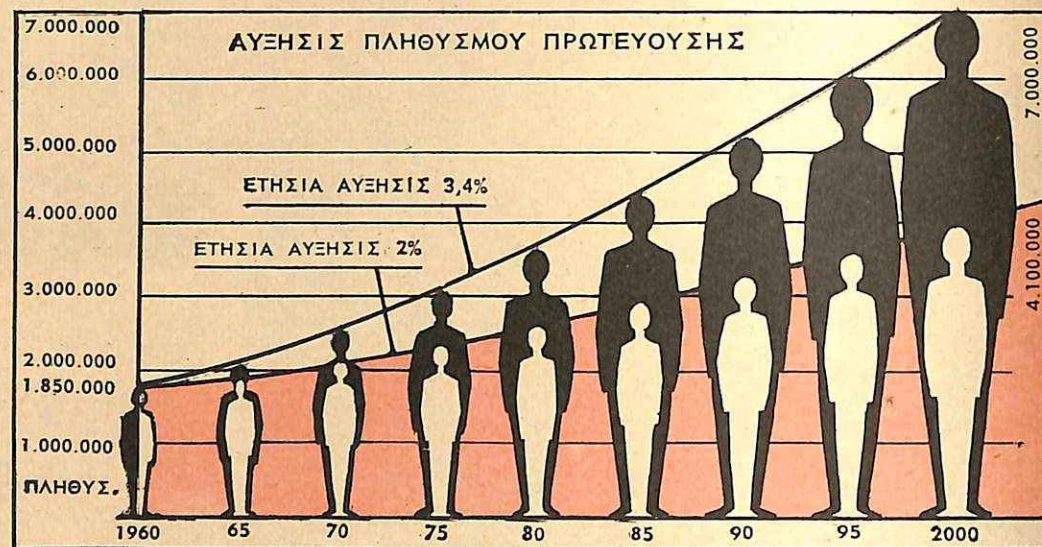

Ο κ. Κ. Δοξιάδης

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΑΛΛ' ΑΡΡΥΘΜΗ ΚΙ' ΑΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗ Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΜΠΗ ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟΥΣ ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ

ΣΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗ του κ. Δοξιάδη τονίζεται ότι, όπως είναι σήμερα τα πράγματα, δεν πρέπει να περιμένουμε καμιά μείωση του ρυθμού με τον οποίο αυξάνεται ο πληθυσμός. Βάσει των στοιχείων που υπάρχουν, ο πληθυσμός της περιοχής αυξάνεται με ρυθμό 3,4% και είναι φυσικό να δεχθούμε ότι η αύξηση αυτή θα συνεχισθεί. Αν συμβεί αυτό μέσα σε 40 χρόνια ο πληθυσμός της πρωτεύουσας θα είναι 7.000.000 ψυχές. Αλλά, ακόμα και αν ο πληθυσμός συνεχιστεί από 650 και έμπρός — πράγμα τελείως άπιστο — να αυξάνεται με ρυθμό μικρότερο, μόνο 2%, και πάλι μέσα σε 40 χρόνια θα έχει υπερδιπλασιασθεί και το έτος 2000 θα φθάσει τα 4.100.000. Στο σχήμα που παρατίθεται δίνεται η αύξηση του πληθυσμού της πρωτεύουσας μέχρι το έτος 2000 και με τα δύο ποσοστά αύξησης, (το 3,4% και το 2%).

(Αεροφωτογραφίες Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ, σχεδιαγράμματα Τεχνικού Γραφείου Κ. Δοξιάδη)

Η πρωτεύουσα, τονίζει ο κ. Δοξιάδης, έχει βγεί ουσιαστικά έξω από τα όρια των Αθηνών, ενώ, παράλληλα, όλες οι δημόσιες λειτουργίες προσπαθούν συνεχώς να έλθουν προς το κέντρο, ζητώντας ακίνητα ή οικόπεδα στην κεντρική ζώνη των Αθηνών. Το κέντρο αυτό, όμως, είναι ήδη κατελημμένο από το εμπόριο και έτσι συχνά το ίδιο το κράτος αναγκάζεται να εγκαθίσταται στη σοφίτα των καταστημάτων — αν επιτρέπεται η έκφραση. Κι αυτό, γιατί δεν έχει δικά του κτίρια, δική του γη στο κέντρο. Από την άλλη μεριά αναγκάζεται να αποκεντρώνη υπηρεσίες και να τις εγκαθιστά στην περιφέρεια.

Παράλληλα, είναι φανερό ότι οι σημερινοί μας δρόμοι δεν έμπορούν για την κυκλοφορία πεζών και οχημάτων. Ο κόσμος έχει έτσι αρχίσει να χάνει πολύτιμο χρόνο για να κινηθεί στην πρωτεύουσα και ιδιαίτερα για να διασχίσει το κέντρο της. Το φαινόμενο αυτό θα μεγαλώνεται, φυσικά, με το πέρασμα του χρόνου και συνεχώς θα υπάρχει μεγαλύτερη, πυκνότερη, περισσότερο παρατεταμένη κυκλοφορία. Υπολογίζεται σήμερα ότι κάθε χρόνο προστίθενται στην Αθήνα περί τα 6.500 αυτοκίνητα κ' έτσι, με το ρυθμό αυτό, σε 4-5 χρόνια η κυκλοφορία θα έχει διπλασιασθεί μέσα στην πόλη με ευνόητα αποτελέσματα.

Ο κ. Δοξιάδης πιστεύει, εκ παραλλήλου, ότι η περιορισμένη προσπάθεια για την έκταση ώριμων διανοίξεων δδών μόνον μέσα στο κέντρο

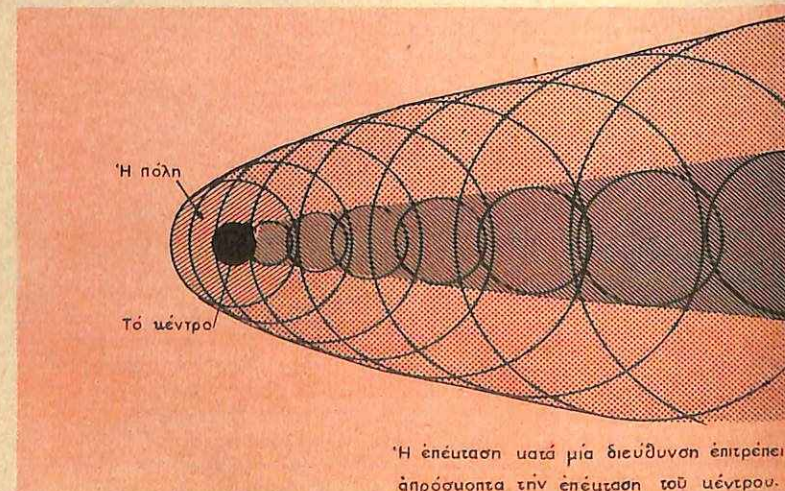
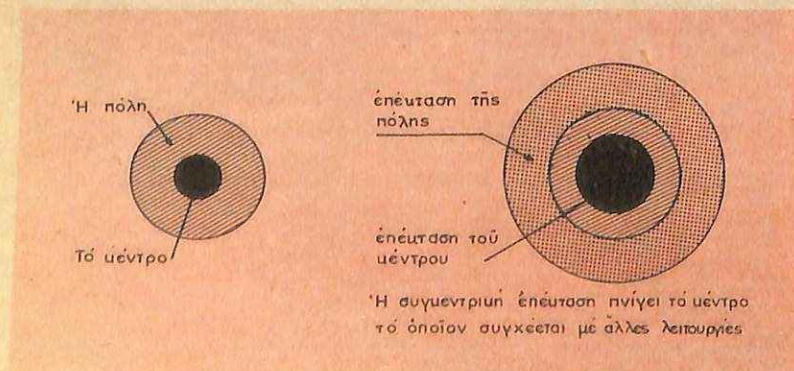
των Αθηνών και χωρίς να υπάρχει πλήρες και γενικό σχέδιο για το πώς θα σωθή η πρωτεύουσα στο σύνολό της, δεν είναι δυνατόν να βοηθήσει ουσιαστικά.

Η πρωτεύουσα έχει σήμερα τέττα έκταση, ώστε να μην είναι υπερβολικό να πούμε ότι αρχίζει από το Αιγάλεω — το δυτικό όρεινό όριο του λεκανοπεδίου της Αττικής — και φθάνει ως την Πεντέλη, όπως αρχίζει και από τον Ύμητο για να τελειώσει στην Πάρνηθα. Γι' αυτό ο Έλληνας πολυδόμος πιστεύει ότι μόνον με ένα γενικό και ολοκληρωμένο σχέδιο θα μπορέσουν οι τεχνικοί ν' αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που υπάρχουν.

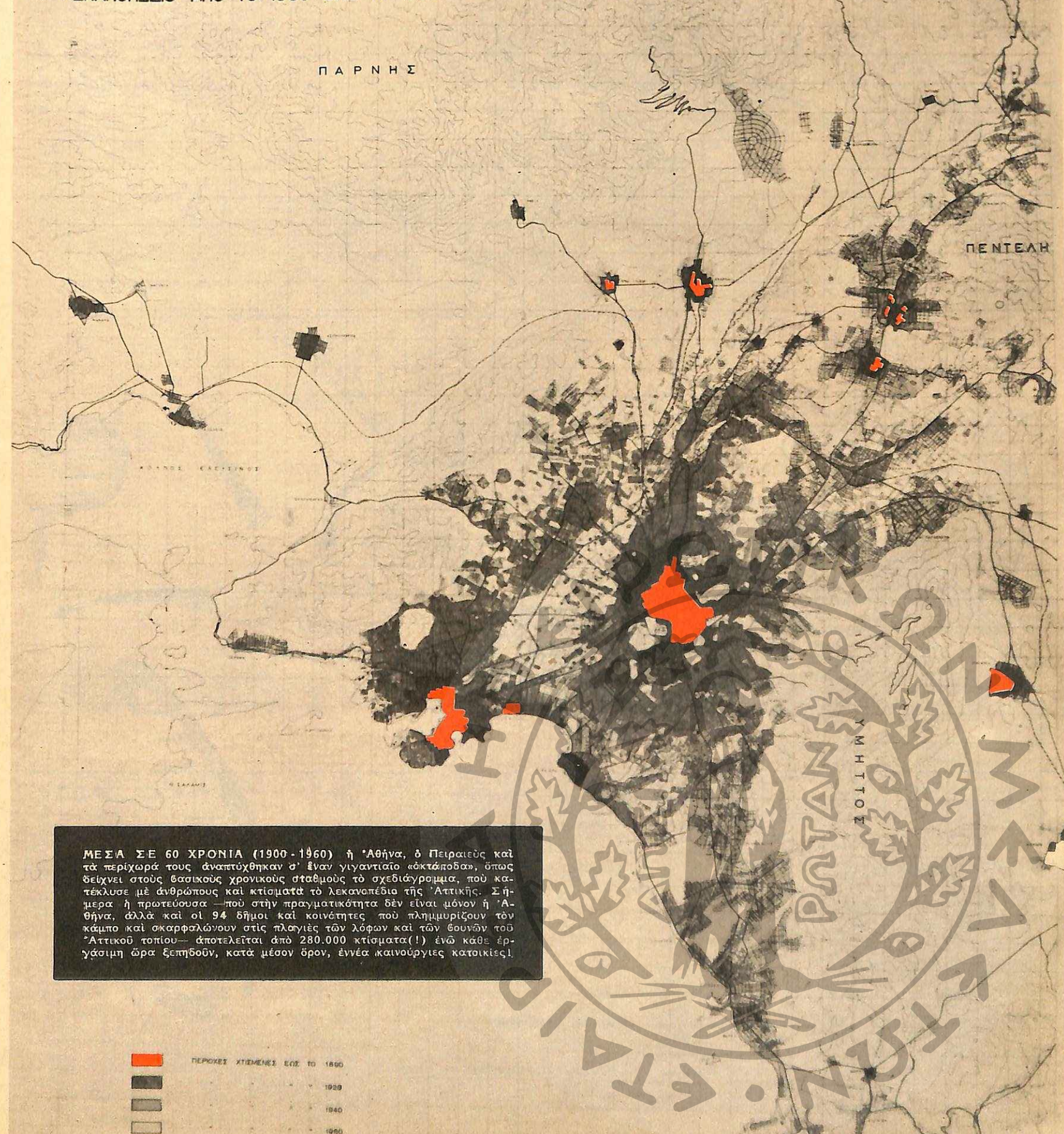
Στο σημείο αυτό ο κ. Δοξιάδης βάζει το ερώτημα: Χρειάζεται καινούργια πρωτεύουσα ή η σημερινή; Στο ερώτημα αυτό η απάντηση είναι ότι και παλαιότερα είχαν γίνει προτάσεις για την μεταφορά στα Μέγαρα ή την Θήβα ή και σε άλλη περιοχή της χώρας, της πρωτεύουσας. Είναι πολύ εύκολο, όμως, να διαπιστωθεί ότι κάτι τέτοιο είναι άδύνατο, αφού η Αθήνα βρίσκεται σήμερα στο σταυροδρόμι των χερσαίων, των αεροπορικών και των θαλασσιών συγκοινωνιών. Αλλά και τοπογραφικά η Αθήνα βρίσκεται στο κέντρο δάρους δόκλκρης της χώρας και αυτό είναι μία αιτία παραπάνω κατά πάσης ιδέας μεταφοράς της. Απαγορευτικοί κάθε μεταφοράς της πρωτεύουσας είναι ακόμα και σοβαρότατοι οικονομικοί λόγοι, εκτός από τους ιστορικούς. Έτσι στην περιοχή των Αθηνών υπάρχει σήμερα

Η επέκταση μιάς πόλεως

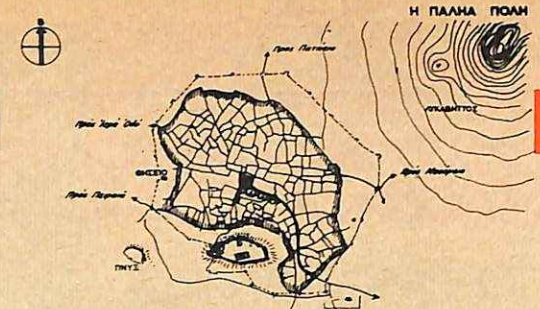
Σύμφωνα με την πείρα και την τεχνική του κ. Δοξιάδη, η επέκταση μιάς πόλεως δεν πρέπει να είναι συγκεντρωτική, γιατί έτσι επιβίεται το κέντρο και δεν είναι δυνατόν να επεκταθεί. Αντίθετα, όταν η επέκταση γίνεται προς μία κατεύθυνση, υπάρχει πάντα ο αναγκαίος φυσικός χώρος της διαρκούς ανάπτυξης.

ΤΟ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΠΟ ΤΟ 1900 ΕΩΣ ΤΟ 1960

ΜΕΣΑ ΣΕ 60 ΧΡΟΝΙΑ (1900-1960) η Αθήνα, ο Πειραιάς και τα περιχώρα τους αναπτύχθηκαν σ' έναν γιγαντισμό «εκτάπωση», όπως δείχνει στους βασικούς χρονικούς σταθμούς το σχεδιάγραμμα, που κατέκλυσε με ανθρώπους και κτίσματα το λεκανοπέδιο της Αττικής. Σήμερα η πρωτεύουσα — που στην πραγματικότητα δεν είναι μόνον η Αθήνα, αλλά και οι 94 δήμοι και κοινότητες που πλημμυρίζουν τον κάμπο και σκαρφαλώνουν στις πλαγιές των λόφων και των βουνών του Αττικού τοπίου — αποτελείται από 280.000 κτίσματα (!) ενώ κάθε εργάσιμη ώρα ξεπηδούν, κατά μέσον όρον, έννεα καινούργιες κατοικίες!

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟΥΣ ΠΙΝΕΥΜΟΝΕΣ

ΣΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ διαμερίσματα διακρίνει ένδεικτικά το σχέδιο Δοξιάδη το κατοικημένο και μη λεκανοπέδιο της 'Αττικής, προσπαθώντας να αποκεντρώσει την περιοχή όσο γίνεται περισσότερο. Οι μεγάλες αυτές «κοινοότητες», που θα είναι ανεξάρτητα οργανωμένες, θα έχουν όλες τις εδωλίες τους: 'Ο νομομηχανικός, 'ο νομιάτρος, τὰ κέντρα ύγείας, οι παιδικόι σταθμοί, τὰ σχολεία, τὰ καταστήματα, θα πρέπει να βρίσκονται μοιρασμένα μέσα σ' αυτές τις αυτόνομες οικιστικές μονάδες. Τὰ ὅπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 διαμερίσματα προβλέπεται ὅτι θα ἀναπτυχθῶν με τὴν δημιουργία τοῦ νέου κέντρου καὶ τοῦ νέου λιμανιοῦ.

ΤΡΙΓΥΡΙΣΜΕΝΟ ἀπὸ θουνὰ τὸ λεκανοπέδιο τῆς 'Αττικῆς παρουσιάζει μόνον ὀριζόμενες διεξόδους —κατευθύνσεις πού πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ, κατὰ τὴν θεωρία Δοξιάδη, ἡ ἀνάπτυξη τῆς πρωτεύουσας σὺν τῷ μέλλον. Στὸ σχέδιο —τὸ πῶς ἐκφραστικὸ τῆς νέας οικιστικῆς προσπάθειας— σημειώνονται με τέσσερα μεγάλα τόξα οἱ κατευθύνσεις αὐτές, πού ἀποτελοῦν φυσικά ἀναιγμάτα καὶ ἀπ' ὅπου περνοῦν οἱ δύο προτεινόμενες ἀρτηρίες.

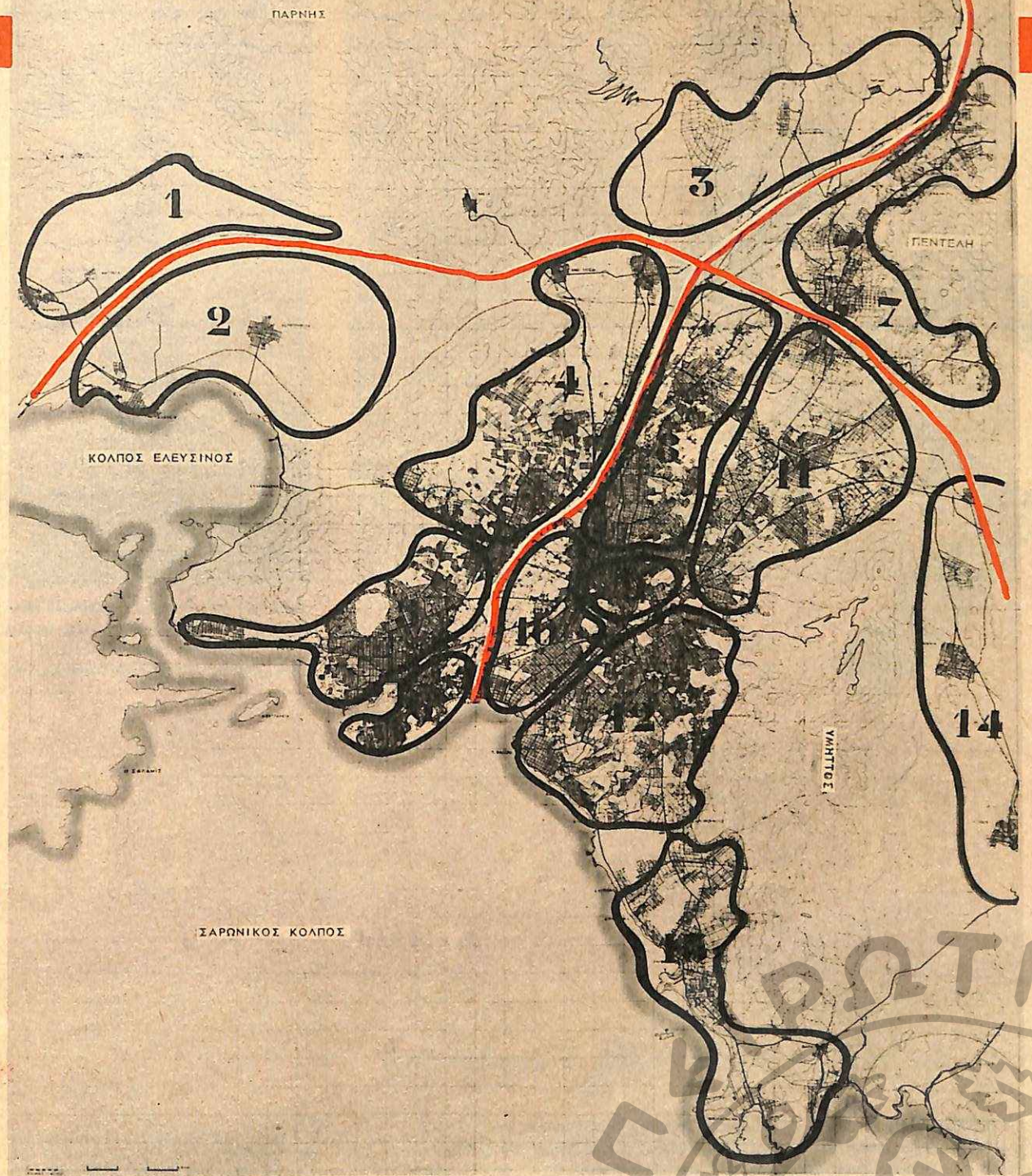
Ο κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ τονίζει ὅτι ἡ λύση πού προτείνει δὲν ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον πείραγμα. 'Η ἱστορία τῶν 'Αθηνῶν κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα προσφέρει, γιὰ ὅσους ἀμφιβάλλουν, τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχιτεκτόνων Κλεάνθη, Σάουμπερ καὶ Κλέντσε πού δὲν γκρέμισαν τὴν παλιά 'Αθήνα γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν καινούργια. 'Ολοὶ τοὺς εἶχαν τὴν πρόνοια νὰ χαράξουν στὰ χωράφια τῆς ἐποχῆς τοὺς —ἐξω ἀπὸ τὴν τότε πολιτεία (ἀνω)— τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, τὴν ὁδὸν 'Ακαδημίας, τὴν 'Ομόνοια καὶ τὸ Σύνταγμα, πού ἀποτελοῦν τὴν καρδιά τῶν 'Αθηνῶν (κάτω).

ἐπενδεδυμένος ἕνας πλοῦτος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλειφθῇ, γιὰτὶ ἀμέσως τὸ ἔργο εἶναι οικονομικὰ ἀπραγματοποίητο. Σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία ἀνήκουν οἱ ἐπενδύσεις στὶς συγκοινωνίες, σὸ μεγάλο πειραϊκὸ λιμάνι καὶ σὸ ἀεροδρόμιο, πού κοστίζουν δυσεκατομμύρια δρασχμές γιὰ νὰ ξαναγίνουν, εἶναι τὰ ἔργα ὑδρεύσεως, ἡλεκτρισμοῦ καὶ ἀποχετεύσεως, ὅλες αὐτὲς οἱ βασικὲς ἐγκαταστάσεις μιᾶς μεγάλης πολιτείας πού, ἂν ἐπρόκειτο νὰ γίνουν ἐξ ἀρχῆς στὴν πρωτεύουσα, θὰ κατέστρεφαν τὸ σχέδιο οικονομικὰ καὶ θὰ ἐκῆσαν ἀπραγματοποίητο. 'Ετσι καταλήγουμε σὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι παράλογο νὰ ζητοῦμε μεταφορὰ ὁλοκλήρου τῆς πρωτεύουσας σὲ ἄλλο τόπο, γιὰτὶ κατέχει σήμερα τὴν λογικώτερα δυνατὴ θέση. Τὸ γεγονός, ὅμως, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἀλλάξουμε τὴ θέση τῆς πρωτεύουσας, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ μείνουμε με δεμένα χέρια, πιστεύει ὁ κ. Δοξιάδης, καὶ νὰ τὴν ἀφήσουμε ὅπως εἶναι.

Τὴν πρωτεύουσά μας, τονίζει ἀμέσως, πρέπει νὰ τὴν ἀλλάξουμε καὶ μάλιστα ὅχι νὰ τὴν ἐπιδιορθώσουμε, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀναμορφώσουμε οὐσιαστικά!

Τὴ λύση σ' αὐτὸ τὸ σημείο τὴ δίνει ἡ μέθοδος τοῦ κ. Δοξιάδη, πού δίνει μιὰ συγκεκριμένη κατεύθυνση στὴν πόλη καὶ τῆς καθορίζει πού θὰ μεγαλύνῃ τὸ κέντρο, ὥστε νὰ μὴ μεγαλύνῃ πάνω στὶς ἴδιες συνοικίες, στὶς συνοικίες τοῦ παρελθόντος, καὶ τὶς πνίγει, ἀλλὰ νὰ μπορῇ νὰ μεγαλύνῃ ἔξω ἀπὸ τὶς συνοικίες καὶ μάλιστα νὰ μεγαλύνῃ συνεχῶς.

Τὸ συμπέρασμα, λοιπόν, εἶναι ὅτι ἡ πρωτεύουσα πρέπει νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ ὑπερκορεσμένο κέντρο καὶ νὰ δημιουργηθῇ γι' αὐτὴν ἕνα καινούργιο κέντρο. 'Η ἔξοδος αὐτὴ μάλιστα πρέπει νὰ γίνῃ σύντομα, ἂν θέλουμε νὰ ἀποφύγουμε τὶς δέθιρες συνέπειες μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς συμφορῆσεως τοῦ κέντρου. 'Ο κίνδυνος δὲ εἶναι ἄμεσος, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι καθὲς ὥρα πού περνᾷ, ἡ πρωτεύουσα μεγαλώνει κατὰ τρεῖς κατοικίες (2,4 καινούργιες καὶ 0,6 προσθήκες σὲ παλιές). Φυσικά, βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν παραδοχὴ τῆς ἐξόδου εἶναι ν' ἀντιληφθῶμε ὅτι ἡ πραγματικὴ

Παράλληλα, στὸν κόλπο τῆς 'Ελευσίνας θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ τὸ νέο μεγάλο λιμάνι τῆς πρωτεύουσας, γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν αὐξημένων μελλοντικῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνακούφιση τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τὴν σημερινὴ ἀσφυκτικὴ κίνηση. Στὸ τέλος, μάλιστα, ὁ Πειραιῶς θὰ μπορούσε νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνον γιὰ τὴν ἐπιβατικὴ κίνηση.

Ἡ λύση αὐτὴ, παραδέχεται ὁ κ. Δοξιάδης, ἴσως νὰ παραξενεύῃ ὅταν ἀκούγεται γιὰ πρώτη φορά, ἴσως νὰ φαίνεται τολμηρὸ καὶ ἐπικίνδυνον πείραγμα. Τελικά, ὅμως, μιὰ βαθύτερη μελέτῃ τοῦ θέματος θὰ ἐπείβε ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ τόσο πρωτότυπο καὶ ἀσυνήθιστο.

Ἀλλὰ καὶ τὸν περασμένο αἰῶνα, οἱ ἀρχιτέκτονες Κλεάνθη, Σάουμπερ καὶ Κλέντσε, πού ἀσχολήθηκαν με τὸ πρῶτο σχέδιο τῶν 'Αθηνῶν, πρόβλεψαν τὴν δημιουργία ὁδικῶν ἀρτηριῶν ἐπάνω σὲ χωράφια τῶν ἡμερῶν τοὺς (Σταδίου, Πανεπιστημίου, 'Ακαδημίας) καὶ εἶχαν τὴν τολμηρὰ τότε — νὰ χαράξουν τὴν καρδιά τῆς σημερινῆς 'Αθήνας ('Ομόνοια, Σύνταγμα) σὲ περιοχὲς ἐντελῶς ἀκατοίχτες, χωρὶς ποτὲ νὰ διασηθῶν νὰ διαπλατύνουν τὴν πλακίωτικὴ ὁδὸ 'Αδριανοῦ, πού ἦταν τότε ἡ καρδιά τῆς 'Αθήνας, γιὰ νὰ φτιάξουν ἐκεῖ μιὰ νέα πρωτεύουσα.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ, προτείνει ὁ κ. Δοξιάδης, δὲν ἔχουμε πρᾶνὰ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα πού μᾶς δίνει ἡ ἱστορία τῶν 'Αθηνῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴ νέα πρωτεύουσα, ἡ ζωὴ θὰ ὁργανωθῇ σ' αὐτὴ μετὰ μεγάλες ἀρτηρίες, πού θὰ ἐπιτρέπουν ταχύτατη κυκλοφορία. Παράλληλα ἡ περιοχή τῆς σημερινῆς πρωτεύουσας θὰ εἶναι διηρημένη σὲ κοινότητες, γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ φροντίζουν οἱ Δῆμοι. Κοινότητες, πού θὰ εἶναι ἀνεξάρτητα ὁργανωμένες καὶ θὰ ἔχουν, ἡ καθὲς μιὰ, ὅλες τὶς βασικὲς κοινωνικὲς, μορφωτικὲς, οικονομικὲς καὶ ἐμπορικὲς ἐξυπηρετήσεις.

Θ. Δ.

ΣΤὴν ΥΠΕΡΑΙΜΙΚὴ καρδιά τῆς σημερινῆς 'Αθήνας ὁφάνεται τὸ μνημεῖο μιᾶς οὐσιαστικῆς ἐπαναστάσεως, πού ἐγινε πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια — ἡ πύλη τοῦ 'Αδριανοῦ. 'Ανηγέρθη στὰ ὅρια τῆς παλαιᾶς πόλεως, ὅπως τὸ σημειώνει ἡ ἐπιγραφή πού θρίσκειται στὴ ζωφόρο ἀπὸ τὴ μεριὰ τῆς 'Ακροπόλεως: «Αἰὲς εἴς' 'Αθῆναι Θησεῶς ἡ νῦν πόλις». Καὶ στὴ ζωφόρο ἀπὸ τὴν πίσω πλευρᾷ, ἀντίκρου στὸ Νεὸ τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς καὶ στὶς ἀκατοίχτες τότε ἐκτάσεις, ἡ ἐπιγραφή πού ἀπαθανατίζει τὴν μεγάλη ὁδο καὶ σωστὴ οἰκιστικὴ μεταβολή: «Αἰὲς εἴς' 'Αδριανὸν καὶ οὐχὶ Θησεῶς πόλις».

πρωτεύουσα εἶναι ὁλόκληρο τὸ λεκανοπέδιο τῶν 'Αθηνῶν, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀναμορφωθῇ, ὥστε νὰ γίνῃ ἡ κατάλληλη πρωτεύουσα.

Καὶ ἀρχὴν θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ μιὰ καινούργια «καρδιά», ἀφοῦ ἡ σημερινὴ καρδιά τῆς πρωτεύουσας κινδυνεύει νὰ «σπάσῃ» ἀπὸ ὑπερβολικὴ πίεση. 'Η καρδιά αὐτὴ δὲ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ, ὅπως εἴπαμε, ἔξω ἀπὸ τὴν 'Αθήνα καὶ σὲ κατάλληλη θέση τοῦ λεκανοπεδίου, ὥστε νὰ ἐξυπηρετῇ ἱκανοποιητικὰ ὅλη τὴν 'Ελλάδα.

Τὴν κατάλληλη αὐτὴ θέση τὴν προσδιορίζει ὁ κ. Δοξιάδης στὴ διασταύρωση δύο νέων ἐθνικῶν ὁδῶν πού προτείνει νὰ δημιουργηθοῦν.

Ἡ μιὰ ὁδικὴ ἀρτηρία ἐκτείνεται ἀπὸ τὴ θάλασσα, στὴν περιοχή τῶν Σαρωνικῶν καὶ ἀφ' οὗ περᾷ τὸν Κηφισὸ (ὅπως φαίνεται στὸ σχέδιο) προχωρεῖ ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν Πεντέλη καὶ τὴν Πάρνηθα πρὸς βορρᾶν, με κατεύθυνση πρὸς τὴ Θεσσαλονίκη. 'Η ἄλλη ἀρτηρία ἔρχεται ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, μπαίνει στὸ λεκανοπέδιο τῶν 'Αθηνῶν ἀπὸ τὸ Θριάσιο

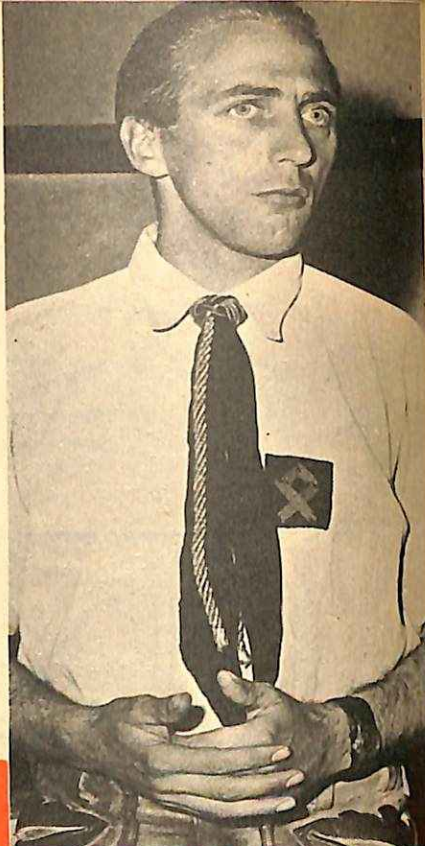
Πεδίον, ἀνάμεσα στὴν Πάρνηθα καὶ τὸ Αἰγάλεω, φθάνει καὶ διασταυρᾶναι καθεστὰ τὴν πρώτη ἀρτηρία καὶ μετὰ προχωρεῖ πρὸς τὰ ἀνατολικά, με κατεύθυνση πρὸς τὸ Σούνιο, χωρὶς καὶ νὰ καταλήγῃ σὰν κύριος ἄξονας τῆς περιοχῆς τῶν Μεσογείων.

Οἱ δύο αὐτὲς ἀρτηρίες διασταυρῶνται σὲ μιὰ περιοχή πού βρίσκεται σήμερὰ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Τατοῦ. 'Η θέση αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ ἐπίκεντρο γιὰ τὴν καινούργια πρωτεύουσα.

Μὲ τὶς νέες αὐτὲς ἀρτηρίες θὰ μπορῇ κανεὶς νὰ φθάσῃ στὴν «καρδιά» τῆς πρωτεύουσας χωρὶς νὰ πρέπει νὰ περῶνῃ μέσα ἀπὸ τὶς πυκνοκατοικημένες περιοχὲς τῶν 'Αθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν συνοικιῶν τους. Στὴ θέση αὐτὴ θὰ μπορέσῃ τὸ κράτος νὰ δημιουργήσῃ, με πολὺ εὐνοϊκοὺς ὁρους, τὸ σωστὸ κέντρο τῆς πρωτεύουσας. Δὲν θὰ εἶναι μάλιστα ἀνάγκη πιά νὰ ἐξοδῇ, ὅπως σήμερὰ, τὰ 50% τῶν κεφαλαίων του γιὰ ἀγορὰ οἰκοπέδων καὶ μόνον τὰ ὑπόλοιπα 50% γιὰ τὶς κτιριακὲς κατασκευές, ὅπως γίνεται σήμερὰ στὸ

κέντρο τῆς πρωτεύουσας. Στὴ νέα περιοχή θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρεια νὰ ἐξοδῇ τὸ 95% γιὰ τὰ νέα κτίρια καὶ μόνον τὸ 5% τῶν κεφαλαίων γιὰ τὴν ἀγορὰ τῆς γῆς. 'Επίσης θὰ μπορέσῃ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἕνα σημαντικό ἀφελος, δημιουργώντας τὴ «σωστὴ ἀνάπτυξη» τῆς νύμφης περιοχῆς καὶ πωλώντας, τελικά, τὰ οἰκοπέδα στὴ νέα τους σημαντικὴ ἀγοραστικὴ ἀξία.

Στὸ νέο αὐτὸ κέντρο θὰ μπορέσῃ τὸ κράτος νὰ μεταφέρῃ βασικά τὰ κτίρια τῶν ἐπιτελείων τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων, τὸ ἐγκατεστημένο σήμερὰ σὲ διάφορες περιοχὲς πανεπιστημίου, τὰ ὑπουργεῖα, νὰ ὀρίσῃ τὴν περιοχή τῆς νέας διπλωματικῆς συνοικίας, νὰ κτίσῃ τὸ νέο κτίριο τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας καὶ τοῦ 'Αρείου Πάγου, νὰ μεταφέρῃ τὰ ἐπιστημονικὰ ἱνστιτούτα κ. ἄ. 'Ετσι, στὴ νέα αὐτὴ ἐκτασὴ θὰ μπορῇ νὰ δημιουργηθῇ ἡ πραγματικὴ «καρδιά» τῆς 'Ελλάδος, γιὰτὶ θὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐλευθερία, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθοῦν ὁρθολογιστικὰ τὰ κατάλληλα πολεοδομικά σχέδια.

ΧΑΝΣ - ΟΥΛΦΕΡΤ ΣΗΜΠΡΑΝΤ, άλλοτε μέλος των "Ες-Ες, ηγέτης της «Νεολαίας του Σίλλερ», μίας από τις νεοναζιστικές οργανώσεις.

ΓΚΥΝΤΕΡ ΧΕΣΛΕΡ. Στη διάρκεια του πολέμου ήταν αξιωματικός των "Ες-Ες. Σήμερα, ηγέτης του «Έλευ θέρου Σώματος Νέων Γερμανών».

ΑΛΦΡΕΔ ΤΣΙΤΣΜΑΝ, ό άποκαλούμενος «Βίκινγκ». Μέλος των "Ες-Ες. Οί «Περιπατηταί», των όποιων ηγείται, κάνουν άποδοτικές άσκησης.

ΔΡ ΡΕΝΑΤΕ ΜΑΛΛΟΥΧΕ. Τέως ηγέτις του «Χιτλερικού Κινήματος Νεανίδων». Είναι τώρα γεν. γραμματέυς της «Γερμανικής Κοινότητας».

ΧΕΛΜΟΥΤ ΠΕΕΚ. Τέως μέλος της «Χιτλερικής Νεολαίας» και των "Ες-Ες. Είναι σήμερα ό «Φύρερ» του «Σώματος Νέων του Σάιχαρστ».

(Φωτ. Camera Press)

ΔΕΝ ΞΕΡΡΙΖΩΘΗΚΕ ΑΚΟΜΗ Η ΣΒΑΣΤΙΚΑ

Στά καλά καθούμενα κ' ενώ ό κόσμος έχει - δυστυχώς - ν' ασχοληθῇ με πολλά και σοβαρά προβλήματα, ένα καινούργιο αγκάθι φυτρώσε στις διεθνείς σχέσεις: ό αντισημιτισμός. Ή απάνθρωπη νοοτροπία έκδηλώθηκε, με μυστηριώδη όσο και παιδαριώδη τρόπο, ταυιόχρονα σ' όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου, την παραμονή των Χριστουγέννων -χτυπητή αντίθεση με τό κήρυγμα αγάπης που συμβολίζει ή χριστιανική γιορτή.

Από τότε ως σήμερα γράφθηκαν πολλά πάνω στο θέμα αυτό, που δίκαια θεωρείται ότι στιγματίζει τον σύγχρονο πολιτισμό. "Όταν ένας όλόκληρος Παγκόσμιος πόλεμος, φρικιαστικός σ' όλη την έκτασή του, δέν κατάρθωσε να σθήση από τους άμετανόητους τό άλλογο μίσος, μοιραία οδηγείται κανείς σέ θλιθερές σκέψεις γύρω από την ποιότητα και τά ελάττρια των ανθρωπίνων αισθημάτων...

Από την στήλη του στις «Εικόνες», ό κ. Θ. Παπακωνσταντίνου ανέλυσε (τεύχος άρ. 222) τό φαινόμενο και διέγραψε τά ψυχολογικά χαρακτηριστικά τόυ αντισημιτισμού. Στο σημερινό τεύχος με ανταπόκριση από την Γερμανία επιχειρείται ή εξήγηση του προβλήματος με την έρευνα του νεοναζιστικού κινήματος, που άλλως φαίνεται ότι δέν είναι τόσο μικρό και τόσο γελοίο στην έκτασή του όσο ήθελεν να πιστεύουν όλοι οι έλεύτεροι άνθρωποι. Βέβαια, τό ίδιο επικίνδυνη με την άνοχη των αντισημιτικών έκδηλώσεων εά ήταν ή σφαλερή ταύτιση όλων των Γερμανών με τό ναζιστικό πνεύμα -πράγμα που θα έπεδιδκαν ασφαλώς οι ενδιαφερόμενες προπαγάνδες. Καί από την άποψη αυτή, ή άντικειμενική έρευνα που ακολουθεί είναι χρήσιμη για τον άκριδη καθορισμό του γενικώτερου κινδύνου, που απειλεί ή νεκρανάσταση της καταδικασμένης χιτλερικής ύστερίας έναντίον των Έβραίων.

Όλος ό κόσμος θέτει, τη στιγμή αυτή, τό ίδιο έρώτημα: Τί γίνεται μέσα στο κεφάλι ενός ανθρώπου, που αισθάνεται την ανάγκη, κρυφά και μέσα στη νύχτα, να λερώσει τους τοίχους με άγκυλωτούς σταυρούς; Αύτοι που τό κάνουν δέν είναι πάντα νεαροί αλήτες, παλιόπαιδα, «τέντυ-μπύς»: Ή ναζιστική νοοτροπία υπάρχει και σέ ενήλικους! Τί να επιδιώκουν, άραγε, αύτοι οι άνθρωποι;

Οί άρχές της Δυτικής Γερμανίας άφησαν να ένοηθῇ ότι ή αναβίωση του ένεργού αντισημιτισμού είναι τό έμμεσο έργο μίας φούχτας από «προδοκότες». Ή Βόννη πιστεύει ότι πρόκειται για μιά σοφή οργανωμένη έκστρατεία, που σκανδαλίζει τον μέσο Γερμανό πολίτη και πολύ περισσότερο την ιδιούσα τάξη της χώρας.

Δέν υπάρχει άμφιβολία πως οι κομμουνιστά της Ανατολικής Γερμανίας έχουν άποκτήσει τη συνήθεια να παρωτιάζουν τη Γερμανία της Βόννης σαν ένα άντρο έγκληματιών, πολέμου, παλαιών στρατηγών των "Ες-Ες και κάθε λογής φασιστών. Δέν εά ήταν καβόλου εκπληκτικό αν διαπιστώνταν πως οι έρυθροί χρησιμοποιούν όλα τά διαθέσιμα μέσα προπαγάνδας για να πιστέψη ό κόσμος πως, υπό τον Άντενάουερ, οι παλαιοί αξιωματικοί του Χιτλερικού Ράιχ βρίσκονται πάντα στην έξουσία. Τελικά, όμως, τά όμαδικά πυρά του κομμουνιστικού τύπου χρησιμοποίησαν για στόχο των ύπεργών των Προφύγων Όμπερλέντερ, κατηγορώντας τον πως

ήταν προσωπικά υπεύθυνος για τη σφαγή μερικόν εκατοντάδων Πολωνών και Έβραίων κατά τη διάρκεια της κατοχής του Λβώφ, τό 1941...

Από κεί ως τό σημείο να πιστεύη κανείς ότι επιδίδει κομμουνιστά πράκτορες είναι υπεύθυνοι για τις αντισημιτικές έκδηλώσεις, δέν υπάρχει παρά ένα θέμα. Στο δυτικό στρατόπεδο, ή Γερμανία του Άντενάουερ θεωρείται τη στιγμή αυτή ως ό πιο άποφασιστικός και άκομπτος αντίπαλος της Μόσχας και οι κομμουνιστά έχουν ένα προφανές συμφέρον να δυσφημίζουν την Όμοσπονδιακή Δημοκρατία στα μάτια των συμμάχων της.

Άλλωστε, σπανίως υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά, και είναι αναμφισβήτητο πως ή Βόννη δέν έχει όλα όσα έπρεπε για να διώξη τους παλαιούς Ναζί από τις ιδιούσες θέσεις. Ό ύπεργός Όμπερλέντερ, π.χ., δέν υπήρξε μόνο μέλος του Έθνικσοσιαλιστικού Κόμματος από τό 1933. Χρημάτισε και επίσημος θεωρητικός της ύπεροχής της Άρείας φυλής έναντι των λαών της Ανατολής.

Νίκη ή θάνατος

Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι γίνεται στη Δυτική Γερμανία μία επίδειξη του έγκληματικού προσπάθειά να προσελκύσει ή νεολαία της μεταπολεμικής Γερμανίας στην προφύλαξη ενός νέου ναζιστικού κινήματος. Ή άναγγραφή άγκυλωτών σταυ-

ρών στους τοίχους των συναγωγών κ' ή δεήλωση των έβραϊκών τάφων αποτελούν μιά μόνο όψη της φοερής εικόνας. Έκείνο που συμβαίνει είναι ότι ή νεολαία της Δυτ. Γερμανίας δηλητηριάζεται, άργα και συστηματικά, με δολόηρο τό δόγμα του παλαιού ναζιστικού καθεστώτος. Δέν πρόκειται απλώς για τό σύνθημα: «Έξω οι Έβραίοι». Πρόκειται επίσης και για τό παλαιό επικίνδυνο σύνθημα: «Ή Γερμανία υπέρ των όλων. Νίκη ή θάνατος!».

Απέναντι στα 53.000.000 χριστιανών της Δυτικής Γερμανίας και του Δυτικού Βερολίνου δέν έχουν απομείνει περισσότεροι από 30.000 Έβραίοι. Αυτό σημαίνει ότι οι νεαροί που ενέχονται τώρα στις αντιεβραϊκές έκδηλώσεις δέν έχουν δη ποτέ Έβραίο με τά ίδια τους τά μάτια. Συνεπώς, τά παιδιά αυτά γίνονται θύματα της φρικτής φιλοσοφίας του παράφρονος, που παρέσυρε τη Γερμανία κι όλα τον κόσμο στον πόλεμο.

Ανοιχτά και χωρίς κομμία σχεδόν τιμωρία, παρ' όλα τά διδάγματα του πολέμου και την άνωση των εκατομμυρίων που πέθιναν στα χέρια των Ναζί, οι νέοι έθνικιστά διδάσκουν στα παιδιά ότι ό Χίτλερ ήταν ένας μεγάλος πολιτικός, ότι οι πραγματικοί έγκληματιές πολέμου είναι οι σύμμαχοι κι ότι ή μόνη έγγυση της επίδειξως είναι ή φυλετική καθαρότης του γερμανικού λαού.

Ίδού ό όρκος που δίνουν τά μέλη της καλούμενης «Κοινότητας Έθνικής Νεολαίας», μίας οργανώσεως που τά

μέλη της φορούν μπόττες, ποικάμισα στρατιωτικού τύπου, έχουν άγκυλωτούς σταυρούς και είναι έφοδιασμένα με κυνηγετικά όπλα: «Όρκίζομαι ν' αγωνισθώ για την άποκατάσταση ενός έννομου και άνεξάρτητου Γερμανικού Ράιχ. Αποτελούμε ένα έθνικό κίνημα νεολαίας και είμαστε άφοια μένοι στις παραδόσεις, στον πνευματικό πολιτισμό και στην ιστορία του γερμανικού έθνους. Είμαστε έτοιμοι να φέρουμε όπλα, άλλ' άπαρρίπτουμε κάθε ύπηρεσία υπό ξένη δύναμη και για ξένα συμφέροντα».

Τό κύμα μεγαλώνει...

Και σκολοβεϊ ή δηλητηρίαση αυτή ύπόσχεση: «Απαιτούμε την προστασία και ασφάλεια του ζωτικού χώρου του γερμανικού λαού και της ούσίας της γερμανικής φυλής, βάσει του δικαιώματος όλων των ανθρώπων για αυτοδιάθεση».

Οί Νεοναζί έχουν απλάει σ' έναν τεράστιο λατό άσχεσης, που περνά από την Όμοσπονδιακή Κυβέρνηση, καταβαίνει στη διευχχανία, προχωρεί στα δικαστήρια, στην άστυνομία και στις δημόσιες ύπηρεσίες και καταλήγει στα σχολεία της μεταπολεμικής Γερμανίας.

Ο καγκελάριος Άντενάουερ σκανδαλίζει ό ίδιος τό Βατικανό και τον δυτικό κόσμο δηλώνοντας, κατά την διάρκεια της τελευταίας του επίσκεψης στον Πάπα, ότι ό Θεός έχει διαλέξει τη Γερμανία ως φρουρό

της Δύσεως! Ό καγκελάριος προτιμά να καταδικάσει τον αντισημιτισμό παρά να επιτίσει έναντίον της κοινωνικής άρρόστιας, της οποίας ό αντισημιτισμός αποτελεί απλώς ένα σύμπτωμα. Πάντως, ως τά μέσα Άντενάουερ είχαν γίνει στη Δυτική Γερμανία 93 συλλήψεις για έβραϊκο άγκυλωτών σταυρών και αντισημιτικών συνθημάτων στους τοίχους. Από τους συλληφθέντες, οι 54 ήταν μικρότεροι των 21 ετών. Σε 17 περιπτώσεις τά κίνητρα ήταν αντισημιτικά. Σε άλλες 39, ή άναγγραφή των συνθημάτων ήταν καθαρές τετονιτισμούς. Στις 37 ύπόλοιπες, τά κίνητρα έμειναν άκαθόριστα.

Ή Βόννη δέν φαίνεται να έχει άποφασίσει τί στάση θα τηρήσει ό ζήτημα του αντισημιτισμού. Ίσως άπαγορευθῇ τό «Κέμμα του Γερμανικού Ράιχ» (τό Νεοναζιστικό Κόμμα). Ίσως έκδιωχθούν δυό-τρεις επίσημοι και ίσως έκδοθῇ ένας καινούργιος νόμος, που να τιμωρή τις φυλετικές ή θρησκευτικές διακρίσεις. Ίσως ύποχρεωθούν τά σχολεία, που σήμερα άπορρυσουν να θίξουν τό πρόσφατο παρελθόν, να διδάσκουν στους νέους την αλήθεια για τον Χίτλερ και τους Ναζί...

Εν τώ μεταξύ, όμως, τό κύμα του νεοναζισμού μεγαλώνει. Τελικά έγινε μιά συγκέντρωση στη μπουρζουαζία του Μπέντερ, στο Κάιζερσλατερν. Οί νεοναζίσται γιορτάζουν την άπόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου που άκύρωσε την άπαγόρευση από την άστυ-

Μιλάει
ή σείρα
των... μιμρών

Κάθε μέρα κρέμες από
ΑΛΦΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ ΓΙΩΤΗ
Δύναμις - υγεία

Ένα εξαιρετικό προϊόν της Βιομηχανίας

“ΓΙΩΤΗ”

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Μά...
...και τον χειμώνα;

Βεβαίως! Και πιο πολύ μάλιστα,
γιατί τον χειμώνα τα μάλλινα
ρούχα απορροφούν τον ιδρώτα
και διαποτίζονται.

MUM

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, όλόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν έρεθίζει το δέρμα.
- Ακίνδυνο για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM
ROLLETTE

Χαίρονται τη συντροφιά σας

Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό
MUM ROLLETTE.
Είναι τόσο εύκολο! Τοποθε-
τήστε απλώς την περιστρεφο-
μένη σφαίρα επάλειψης από
το άδαιο μπουκαλάκι στο αν-
ταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε,
στη μισή σχεδόν τιμή, ένα
καινούριο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΔΕΝ ΞΕΡΡΙΖΩΘΗΚΕ ΑΚΟΜΗ Η ΣΒΕΣΤΙΚΑ

Το νεοφασιστικό κίνημα

έτοιμάζει κάπου μυστικά

τά νέα του όπλα;

νομία του συλλαλητηρίου του κόμμα-
τος των — του «Κόμματος του Γερ-
μανικού Ράιχ». Το συλλαλητήριο δεν
έγινε, αλλά οι όπαδοί του 'Αδόλφου
φόν Τάντεν, του κομψού ραφινάρισμέ-
νου «διευθυντού προπαγάνδας» του
κόμματος, γιόρταζαν τη σημασία της
νίκης των.

«Νά τος! Έρχεται ο 'Αδόλφος!
Χάιλ 'Αντολφ!...». Τα ποτήρια της
μπύρας υψώθηκαν προς τιμήν του κ'
οι μπόττες άφησαν τον γυμνισμό ήχο
του πρωσικού χαιρετισμού. Ο 'Αδόλ-
φος γύριζε νικητής! Είχε νικήσει τη
Δημοκρατία της Βόννης με τα ίδια
της τα όπλα — ακριβώς όπως πριν
25 χρόνια ο συνώνυμός του είχε νική-
σει, ύπουλα κ' έκδικητικά, τη Δημο-
κρατία της Βαϊμάρης... Η μπουράλια
του Μπέντεν θύμισε τη μοιραία μπουρα-
ρία του Μονάχου, όταν υποδεχόταν
τον άλλον 'Αδόλφο!

«Κερδίσαμε μία μεγάλη κ' ένδοξη
νίκη», είπε λάμποντας ο φόν Τάντεν,
και «άποιος σηκώθηκε για ν' απαγ-
γείλη ένα ποίημα, που μιλούσε για
τη δόξα του 'Αδόλφου».

Αλλά ποιού 'Αδόλφου; Ο φόν Τάν-
τεν δεν τό πήρε ότι ήταν προς τιμήν
του, γιατί έψαλε κι αυτός το ποίη-
μα του 'Αδόλφου, ενώ μία ομάδα νέ-
ων, με τα τριχρώμα σήματα του κόμ-
ματος, συνέχισε με στρατιωτικά βούρ-
ια. Ο Βίλχελμ Μάινμπεργκ έτριβε τα
χέρια του. Ο πρώην στρατηγός των
Ές-Ές και νυν έθνικός πρόεδρος
του Κόμματος του Ράιχ είχε κάθε λό-
γο να είναι ευχαριστημένος. Οι όπαδοί
του είχαν δείξει την ίδια σιθερένια
πειθαρχία που είχε έμπνεύσει άλλοτε
ο Ρέμερ στους φαιοχιτώνες του, τους
σκαπανείς του χιτλερικού καθεστώτος.

ΟΤΤΟ ΣΤΡΑΣΣΕΝ. Στέλεχος του
Κόμματος από τις πρώτες ημέρες
της εμφάνισης του Χίτλερ. Σήμε-
ρα, ιδρυτής του «Μαύρου Μετώπου».

Και ο τέως αξιωματικός των Ές-Ές
Γκύντερ Χέρλερ, που ήγείται της όρ-
γανώσεως «Ελεύθερο Σώμα των Νέων
Γερμανών», ανακοίνωσε: «Η μεγαλύ-
τερή μας άρετή είναι η πίστη στην
Πατρίδα... Καθόσον μας είναι να δεί-
ξουμε στη νεολαία «άτι στο οποίο να
μπορή να πιστεύει...».

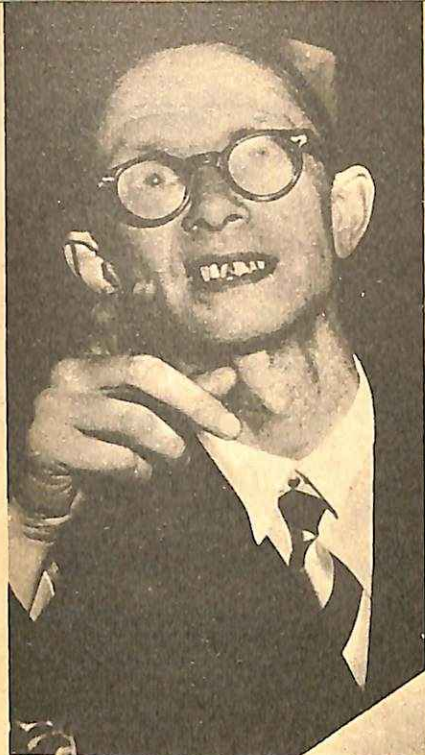
Η «Ένωση των Περιπατητών», της
οποίας ήγείται ο 'Άλφρεντ Τσίτσαν, που
αυτοπροκαλείται «Βίκιγκ», άνα-
κοίνωσε με υπερφάνεια τον τερματι-
σμό άποδοτικών ασκήσεων των μελών
του στις άκτες της θάλασσας. Γερμα-
νίας και προσέθεσε πως έλαβαν μέρος
στά γυμνάσια και νέες της «Ένωσε-
ως Γερμανίδων Νεανίδων».

Οι γυναίκες φαίνεται να λαμβάνουν
ένεργό μέρος στο νεοφασιστικό κίνη-
μα. Η δρ Ρενάτε Μολλούχε, τέως ή-
γέτις του «Χιτλερικού Κινήματος Νε-
ανίδων», είναι σήμερα γενική γραμα-
τεύς της «Γερμανικής Κοινότητας».

Ιδρυτής της κοινότητας της νεο-
λαίας που άνωμάστηκε «Βίκιγκ» είναι
κάποιος Ραούλ Νάχρατ, που θεωρεί-
ται ένας άπ' τους πιο επί ιδιους
υποκινητές της σημερινής γερμανικής
νεολαίας. Άλλοι ήγείται τ'άι Νεοφά-
σις είναι ο Πίτερ Μπερνάου που άνα-
φέρεται πάντα, στους λόγους του, στο
«Μάιν Κόμπερ», ο δρ 'Όττο Στράσ-
σερ, παλιός Ναζί και ιδρυτής του
«Μαύρου Μετώπου», ο Τόνι Νικέλα-
ους Σράμπερ, ο Χάινε — Όλφρεντ
Σχμπόντεν, ο Χέλμντ Πέκερ, τέως μέ-
λος των Ές-Ές και της Χιτλερικής
Νεολαίας, ο Χάινε-Χέννικ Φάικς, ο
'Όττο Χέις και πολλοί άλλοι.

Υπάρχουν δεκάδες οργανώσεις με
νεοφασιστική ιδεολογία. Πολλές άπ'
αυτές έχουν άνωμασίες «ήρ...» άπ'

ΡΑΟΥΛ ΝΑΧΡΑΤ. Ιδρυτής του κι-
νήματος νέων των «Βίκιγκ». Θεωρεί-
ται από τους πιο επικίνδυνους υ-
ποκινητές της γερμανικής νεολαίας.

ΠΕΡ ΕΝΓΚΝΑΛ. Σουηδός ήγέτης
του «Ευρωπαϊκού Φασιστικού Κινή-
ματος». Διατηρεί έπαφή με τις γερ-
μανικές νεοφασιστικές οργανώσεις.

ΧΑΝΣ-ΧΕΝΙΓΚ ΦΟΥΣ. Παλιός
στέλεχος του Ναζιστικού Κόμμα-
τος. Έχει σήμερα το βαθμό «ση-
μαιοφόρου» στο «Κόμμα Στάλχεμ».

ο έγκληματίας πολέμου στρατηγός
Γκουντέραν, ο ναύαρχος Ντάνιελ κλπ.
Πολλές άπ' τις οργανώσεις αυτές συν-
δέονται με την άργανωση των Γερμα-
νών Παλαιών Πολέμιων, καθώς και
με την παλαιά άργανωση των Χαλυ-
βδινόφων.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν πως οι
Νεοφασιστές έχουν κερδίσει την με-
ταπολεμική γερμανική νεολαία. Οι Νε-
οφασιστές — άκόμα και η ισχυρότερη
και πιο άργανωμένη ομάδα τους, το
Νεοφασιστικό Κόμμα — δεν έχουν άπο-
κτήσει έδρες στο Γερμανικό Κοινοβού-
λιο. Άλλά ο άντικειμενικός σκοπός
τους είναι ο ίδιος κ' η διαδικασία έν-
τελώς όμοια μ' εκείνη που ακολου-
θήσαν οι «Μελανοχιτώνες» και τα «Τά-
γματα 'Εσόδους» μετά το 1930. Δεν
υπάρχει έλλειψη χρημάτων, ούτε πιε-
στριών για την πλημμυρίδα των νεο-
φασιστικών φυλλωδίων. Το τραγικό-
τερο άπ' όλα είναι η κατάσταση στα
σχολεία, όπου τρεις στους δέκα δα-
σκάδους είναι άπ' ευθείας προϊόντα
των χιτλερικών ημερών. Και όλοι ά-
ναγκάζονται, στις δυτικές χώρες, τί
θα γίνη όταν έλθει η γρηαίος καγ-
κελλάριος 'Αντεάουσιν...

Στη συγκέντρωση της μπουράρας
του Μπέντεν, ο άρχηγός του Γερμανι-
κού Κόμματος του Ράιχ είπε άπρι-
φροστα στους όπαδούς του: «Προο-
ρίζουμε για την άποκατάσταση του
Εθνικοσοσιαλισμού. Έχουμε πίστη στο
Ναζισμό! Είμαστε πιστοί του Χί-
τλερ!».

Ο μεγάλος κίνδυνος...

Όπως είπαμε πιο πάνω, η κυβέ-
ρηση της Βόννης άποδίδει την άντι-
σημιτική έκστρατεία στους κομμουνι-
στές. Άλλά το κίνημα της «σβάστι-
κας» μεταδόθηκε πολύ γρήγορα και πο-
λύ πέρα άπ' τα γερμανικά σύνορα, ώ-
στε να μπορή να το έξηγήσει μόνο η
προβόκασια. Άγκυλωτοί σταυροί έμ-
φανίστηκαν στο Τέλ-Αβίβ, στο Λι-
δάρνο, στο Κίτο, στον Παναμά, στη
Βολιβία, στο Σάντα Φέ, στη Σα-
ραγόσσα, στο Μισσούρι, στην Κύπρο,
στη Θεσσαλονίκη... Όλα αυτά τα
κρούσματα σημαίνουν —κατά τη γνώ-
μη πολλών παρατηρητών— ότι σημει-
ώθηκε ένα είδος αλληλεπίδρασης. Το
μιας λαμβάνοντας κι άρκετά δια-
δομένης τάσεως. Ένας άνδρας 27
ετών, που συνελήφθη στο Σκότσντεϊλ
της 'Αριζόνας επειδή έγραψε «Κάτω
οι 'Εβραίοι» σ' έναν τοίχο, είπε πως
του είχε έρθει η ιδέα όταν άκουσε να
μιλούν για μία τέ-α πράξη, που έγι-
νε στον τοίχο της άναγωγής της Κο-
λωνίας. Δωδεκάδες νέοι σ' όλες τις
χώρες άντέδρασαν με τον ίδιο τρόπο.
Οι άνθρωποι που ενεργούν έτσι, δεν
σκέπτονται πολύ πριν πράξουν την ά-
σχημά τους. Είναι πράξεις που πλη-
σιάζουν προς την άστερία και ηλιθιά-

Τό Μυστικό
μιας γυναίκας
Συμπεριλαμβανόμενης

Νά τι μάς γράφει μία κυρία :

«Ο άντρας μου, μου λέει πάντα ότι
με βρίσκει κάθε μέρα και πιο όμορφη.
Αυτό βεβαίως μ' εύχαριστεί αλλά δεν
τό πιστεύω. Έν τούτοις πρέπει να
όμολογήσω ότι η έπίδερμής μου είναι
σήμερα πιο δροσερή και νεανική από
τόν καιρό που ήμουν 25 χρονών.

Την εποχή εκείνη τό δέρμα μου
είχε μαύρα στίγματα, διεσταλμένους
πόρους, κοκκινίλες κλπ. Σήμερα η
έπίδερμής μου φαίνεται άπαλή, δροσερή
σαν βελούδο.

Δέν πρόκειται βεβαίως περι-
δαύματος. Άπλως περιποιούμαι κάθε
μέρα τό δέρμα μου με την Κρέμα σας.
Πιστεύω ειλικρινώς ότι η Κρέμα
ΤΟΚΑΛΟΝ είναι τό πιο άποτελεσματικό
μέσο για την όμορφιά του προσώπου...»

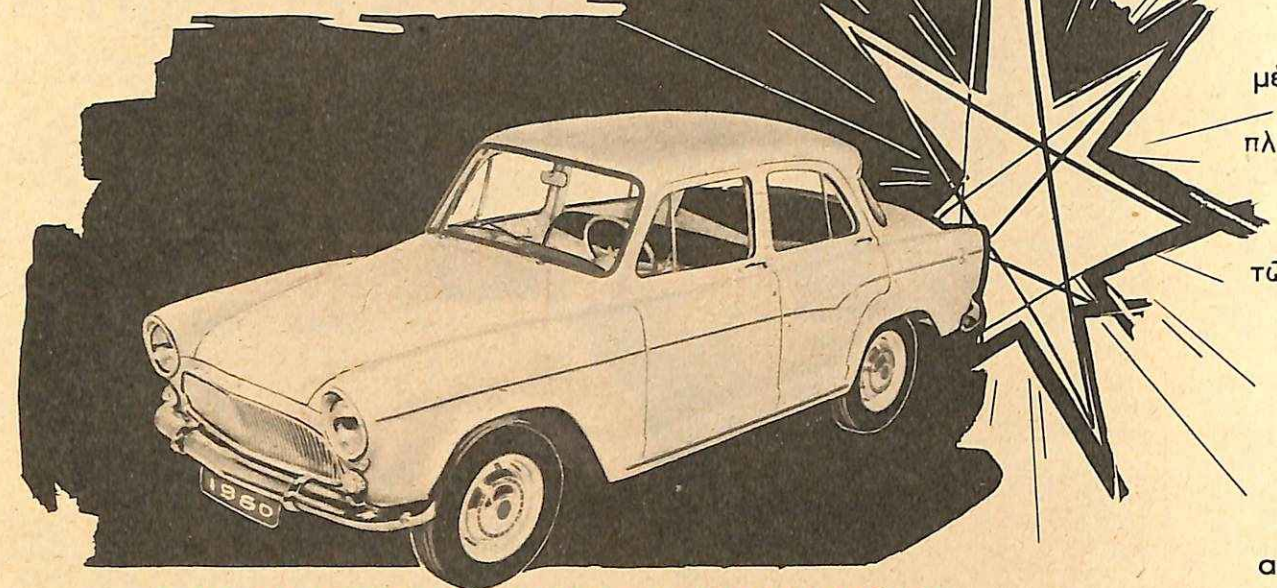
Δοκιμάστε και σεις την Κρέμα
ΤΟΚΑΛΟΝ.

Χρησιμοποιώντας τακτικά, κάθε
μέρα την Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ δά
έπιτύχετε δαυμαστά άποτελέσματα,
πολύ καλλίτερα από κάθε άλλη
πολυδάπανη μέθοδο.

Η Κρέμα ήμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ δά σας
δώση ό,τι έπιθυμείτε περισσότερο από
κάθε άλλο. Δηλαδή, μία δροσερή
έπίδερμίδα που λάμπει από όμορφιά.
Δοκιμάστε την Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ
σήμερα κι' όλας.

Tokalon

ETOILE Dimca

Τό
καταπληκτικό
άμάξι
μέ την σωρεία
των
πλεονεκτημάτων
στην
άπιστευτη
τιμή
των Δρχ. 67.000
και
μέ εισφορά
μόνον 15.000
έκτίθεται
από σήμερα
για να τό
έκτιμήση
και ό Έλλην
αυτόκινητιστής.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ - ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΤΡΑΚΤΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 73 - Τηλ. 91.169 - 92.948

ΕΞΥΠ

Ο Ισχυρός και ιδιότροπος
μονάρχης της Άγγλιας Έρρίκος
Η' έπισκέπτεται, στα 1528,
τό σπίτι του φίλου του σέρ
Τόμας Μπόλεϋν. Έκεί
Ξαναβλέπει την μικρότερη κόρη
του, την Άννα, κ' αισθάνεται
βίαιο πάθος γι' αυτήν. Η νέα
άποφεύγει να γίνει έρωμένη του,
γιατί σχεδιάζει να γίνει
βασιλίσα της Άγγλιας.
Ο σατανικός καρδινάλιος
Γούλσεϋ, που δέν ύποψιάζεται
τό σχέδιό της, θέλει να χωρίση
τόν βασιλιά άπ' την γυναίκα του,
την Αικατερίνη την Άραγωνική,
για να τόν παντρεύη με μιá
Γαλλίδα πριγκίπισσα,
έξασφαλίζοντας έτσι μιá
άγγλογαλλική συμμαχία έναντίον
του Γερμανού αυτοκράτορος.
Στέλνει, λοιπόν, δυό
άνθρώπους του στο Βατικανό,
για να πείσουν τόν Πάπα να
δώση τό διαζύγιο στόν Έρρίκο.

Μυθιστορηματική βιογραφία (12) της Έβελυν Άντονου

Οι Γάλλοι είχαν άρχισε να παθαίνουν άναποδιές. Τη στιγμή που ή νίκη τους φαινόταν άναπόφευκτη, ό διοικητής τους, ό Λωιρέκ, είχε πεθάνει από πανούκλα, που είχε ξαφνικά θέρσει τις στρατιές του, και τά στρατεύματα του Αυτοκράτορος τούς είχαν επιβάλει μιá συντριπτική ήττα. Μά ό Αυτοκράτορ ήταν άρκετά έξυπνος ώστε να καταλαβαίνει ότι ή ύποστήριξη του Πάπα ταλαντεύονταν πότε πρós τη Γαλλία και την Άγγλία, δηλαδή τούς έχθρούς του, και πότε πρós τόν ίδιο, κ' ήξερε την άξία αυτής της ύποστηρίξεως. Η άίρεση κ' ή εξέγερση φούντωναν παντού κι ό Κάρολος καταλάβαινε πώς, για να επιζήσουν, τό σύστημά του της άπολύτου μοναρχίας και τό καθεστώς της Έπισήμου Έκκλησίας είχαν άνάγκη τό ένα τ' άλλο. Εάν οι Γάλλοι άποσύρονταν λεηλατώντας και ομηάζοντας τις δύστιχες Ιταλικές επαρχίες, τό αυτοκρατορικά στρατεύματα προχωρούσαν με πολύ άσχημη πειθαρχία κ' έδιναν στην Έκκλησία όλες τις άποδείξεις σεβασμού που μπορούσε να εύχηθί. Οι άντιπρόσωποι του Καρόλου, φθάνοντας στο Βατικανό, πρότειναν στόν Πάπα μιá συμμαχία με τόν αιδέντη τους. Αιτή ή πρόταση φώτισε επί τέλους τό νοϋ του Κλήμεντος. Η Έκκλησία είχε ύποστή την άλαστονεία και την άπληστία των Γάλλων κατά την διάρκεια της κυριαρχίας τους. Άντιπαθούσε τόν Κάρολο, αλλά ήταν γεγονός ότι αυτός είχε φανή ό πιο άξιος έμπιστοσύνης. Κ' ή βασίλισσα της Άγγλιας ήταν θεία τόν... Βιαστικά, ό Κλήμης έστειλε έναν άγγελιαφόρο να προτάση τόν Καμπετίξιο, με νέες οδηγίες. Με κανένα τρόπο δέν έπρεπε ν' άφήση τό παλιό διάταγμα να βγί άπ' τά χέρια του. Ήταν προτιμότερο νά τό καταστρέψη! Δέν έπρεπε νά προαλέση άπόφαση για τό διαζύγιο πριν λάβη νεώτερες οδηγίες άπ' τη Ρώμη...

Ήταν οι πρώτες μέρες της άνοιξεως κ' ή Αϊζή είχε μεταφερθί στο Χάιτον. Μετά τό προϊόν κινήγι, όταν ό βασιλιάς την άφησε, ή Άννα πήρε τό κέντημά της και πήγε στη στοά, όπου κάθησε κ' έπασσε κοιubέντα με τόν Νόρρεϋς και την Μαργαρίτα, την άδελφή του Ουάιαντ.
Η Μαργαρίτα έμοιαζε άρκετά με τόν Τόμ: Ήταν μελαχροινή, χαριτωμένη κ' Έξυπνη, κ' ή Άννα ένοιωθε στοργή γι' αυτήν. Είχαν καθίσει σε μαξιλάρια και κοιτούσαν άπ' τό παράθυρο τόν κήπο με τά φαρμακευτι-

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΝ

κά φυτά. Ο Νόρρεϋς τούς διηγόταν ένα έπεισόδιο του πρώινου κυνηγιού, όταν ξαφνικά οι κουστίνες άνοιξαν, σε μιá άκρη της αίθουσής, κ' ή φωνή του άρχιθαλαμηπόλου της Αικατερίνης της Άραγωνικής άναγγείλε.

Κάνετε τόπο στην Αϊζή Μεγαλειότητα την βασίλισσα!
Όλοι οι παριστάμενοι σηκώθηκαν μαζί. Μόνο ή Άννα δίστασε ένα λεπτό, κ' ή Αικατερίνη, που διάβηκε εκείνη τη στιγμή τό κατώφλι, πρόφτασε να την δει καθισμένη στο περβάζι του παραθύρου, να ταλαντεύη τά πόδια της στο κενό.

Η βασίλισσα προχωρούσε άργά, με τό κεφάλι ψηλά και κοιτάζοντας τ' οια μπροστά της. Ήταν ντυμένη με μπλε βελούδο και καμιά δωδεκαριά τεράστια ζαφείρια άστράφταν στη βαρέα της κόμμωση. Φορούσε πολλές σειρές από πελώρια μαργαριτάρια, που ή Άννα τ' είχε βάλει πολλές φορές στο λαιμό της βασίλισσας τόν καιρό που έτελοϋσε καθήκοντα δεσποινίδος των τιμών. Πάντα φθονούσε αυτά τά μαργαριτάρια της Αικατερίνης.

Τσιές άπ' τις κυρίες της βασίλισσας ήταν μαζί της κ' ή Άννα πήρε μιá πιο άκαμψη στάση μόλις είδε άνάμεσά τους την δούκισσα του Νόρφολκ. Η θεία μισούσε φανερά την άνηψιά και λάτρευε την βασίλισσα. Η φιλοδοξία του δούκ' δέν κατώρθωνε να επιβάλλη καλές σχέσεις άνάμεσα στην γυναίκα του και στην Άννα, για την οποία άλλωστε συμμερίζονταν την άντιπάθεια της δούκισσας.

Στη στοά όλοι οι άντρες κι όλες οι γυναίκες χαϊρέτησαν με μιá υπόκλιση την Αικατερίνη, καθώς περνούσε. Η βασίλισσα γύρισε δυό φορές τό κεφάλι, χαμογελώντας σε μιá γυναίκα, την λαίδη Κένσινγκτον, σύζυγο ενός ύπαλλήλου του βασιλιά κ' έντελώς άφροσύμη στην ισπανική ύπόθεση, κ' έπειτα σε μιάν άλλη. Προσέπεσε την Άννα σά να ήταν άόρατη. Τό πρόσωπό της Άννας έγινε κατακόκκινο κ' έπειτα ξαφνικά χλωμό. Η Αικατερίνη είχε στραφή, στην άκρη της στοάς, πρós την κατεύθυνση των διαμερισμάτων του βασιλιά.

—Κ αθήστε, κυρία, σας παρακαλώ.
Η πολυτελής τουαλέτα της και τά κοσμήματά της δέν έμπόδισαν τόν Έρρίκο να ιδί πόσο ήταν κουρασμένη και χλωμή. «Και γι'αυτ, σκέφτηκε μ'

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την ύγεια και όμορφιά των μαλλιών σας.

Πόδο είναι ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΗ...

... που βρήκε τόν τρόπο νάχη πάντα καθαρά και ώραία μαλλιά.

Και είναι τόσο εύκολο...

Με τό GLEMO τά μαλλιά μετά τό λούσιμο κτενίζονται δαυμάσια, παίρνουν μιá φυσική γυαλάδα και εύωδιάζουν.

Τό GLEMO με τόν δαυμάσιο άφρό του καθαρίζει τελείως και δυναμώνει τά μαλλιά.

Τό GLEMO περιέχει τά πλούσια συστατικά του φρέσκου αύγου, Βιταμίνες, Κυστίνη, Λευκιδίνη και Πρωτεΐνες.

Τό GLEMO σας δίδει τη χαρά να βλέπετε ώραία τά μαλλιά σας.

Χρησιμοποιήτε τακτικά τό Γ Κ Λ Ε Μ Ο, Σαμπουάν με αύγό και δά ένδουσιασθήτε με τά καταπληκτικά άποτελέσματά του.

Glemo Σαμπουάν
με αύγό
Προϊόν TETE - NOIRE

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Ένα δυσάρεστο αίσθημα. "Όλα θάταν πω εύκολα αν ήταν νεώτερη και λιγώτερο άπληλη...

—Εύχρηστο, Μεγαλειώτατε.
Της έδωσε ο ίδιος ένα κάθισμα κι όταν έκαινε τόν ευχάριστο, απέφυγε να την κοιτάξει στα μάτια. "Ήξερε πως θάταν δακρυγόνα και θα διάβαζε μέσα τους την αγάπη που του είχε, αγάπη ειλικρινή και που ο ίδιος δεν μπορούσε να την υποφέρει, γιατί έκανε τη θέση του απέναντί της δυσκολότερη. "Αν, τουλάχιστον, τόν μισούσε, αν τόν κατηγορούσε... όπως συνέβαινε με την "Αννα... θα μπορούσε να πείσει τόν εαυτό του ότι η παραμέλησή της κ' η σκληρότητα με την οποία της φρονόταν ήταν δικαιολογημένες.

—Είστε πολύ καλός που μ' αφήσατε νάρθω, είπε έκαινε με συγκίνηση.
—Ποτέ δεν θέλησα να σας κάνω να υποφέρετε, Καίτη, παρ' όλα όσα νομίζετε, απάντησε ο 'Ερρίκος άργά.
—Τό ξέρω, μά ακόμα κι αν συνέβαινε αυτό, ακόμα κι αν μου αφαιρούσατε τήν ζωή, εγώ θα εξακολουθούσα να σας αγαπώ εξ ίσου πιστά όπως στις πρώτες μέρες του γάμου μας. Σας αγάπησα πάντα, 'Ερρίκε, και σαν άνδρα και σαν βασιλιά μου...

Ο βασιλιάς ήταν καθισμένος απέναντί της και τόν φώτιζε ο άνοιξιάνικος ήλιος που έδυε. "Ήταν νεανίος απλά, μ' ένα άσπρο πουκάμισο και μία κυλόττα από πράσινο νεοόδο.

—Έπρεπε να σας δω, είπε η Αικατερίνη. Δεν έχομαι να ζητήσω τόν οίκτο σας. Δοκιμάστε, σας ίκετεύω, να φαντασθήτε αυτά που τράβηξα όλους αυτούς τους τελευταίους μήνες, ξέροντας πως ο Καμπέτζιο δεν ήταν έδω παρά για ν' άνωρώση τόν γάμο μου και πως όλος ο κόσμος στην Εύρώπη μιλούσε γι' αυτό τό ζήτημα. Και στο άναμεταξύ, να μη μπορώ ποτέ να σας δω μόνο, ούτε να μιλήσω μαζί σας έστω κ' ένα λεπτό!

—Σκέφτηκα πως αυτό ήταν προτιμότερο, είπε ο 'Ερρίκος με βαθειά φωνή, που έδειχνε ότι απλάσταν πολύ άσχημα. "Ήξερα πως θα τασκωνόμαστε και πως δεν θάβγαίνε τίποτα καλό απ' τη συνομιλία μας.
—"Η ειλικρίνεια μεταξύ συζύγων έχει πάντα καλά αποτελέσματα, του υπενθύμισε η Αικατερίνη.

—Ο 'Ερρίκος κούνησε τό κεφάλι.
—Δεν είμαστε συζυγοί, Καίτη, και δεν ύπήρξαμε ποτέ. "Ο Θεός ξέρει πως τό λάθος δεν είναι ούτε δικό σας, ούτε δικό μου. Παντρεντήκαμε με καλή πίστη, μά ο γάμος δεν ήταν έγκυρος. Είμαι βέβαιος γι' αυτό, κι ο Θεός μάς τιμώθηκε, παίρνοντας όλους τούς γιούς μας που γεννήθηκαν. "Η ύπόθεση είναι πολύ δυσάρεστη, μά την πήρα όπως είναι κ' εύχομαι να κάνετε κ' έσείς τό ίδιο...

—Θα τώκανα, αν αυτή ήταν η αλήθεια, απάντησε η Αικατερίνη. Μά δεν είναι! "Η συνείδησή σας σάς λέει ότι η συζυγική μας ζωή ήταν αίμουγκτική. "Ερρίκε, ενώ η δική μου μού λέει πως ήταν νόμιμη και πως ο Θεός μάς είχε ενώσει... Μιλάτε για τόν θάνατο των παιδιών μας, αλλά υπάρχει και η κόρη μας η Μαίρη, που ο Θεός μάς την άφησε... "Ω, ξέρω με πόσο πάθος θέλατε ένα γιό! Νομίζετε πως κ' εγώ δεν τώθελα; Ξέρω πόση λίπη σάς προέβηνε ο θάνατος των παιδιών μας, μά νομίζετε πως κ' εγώ δεν υπέφερα, εγώ που τό θέλησα και τό είδα να πεθαίνουν πριν ακόμα ξεκόψουν τό γάλα μου;

—Δεν τό άμφισβητώ, απάντησε ο βασιλιάς.
—Άσασχολημένος απ' τη δική του απογοήτευση, άν είχε ποτέ άφαιρώσει μία σκέψη σ' εκείνο που ένοιωσε η γυναίκα του και δεν είχε καμιά διάθεση να τ' άκούσι τώρα.

—Μά η λύση δεν μεταβάλλει καθόλου τό γεγονός, Καίτη, είτε δική μου είναι, είτε δική σου. Ζήσαμε όλα τό χρόνο του γάμου μας σ' κατάσταση θανάσιμης άμαρτίας κι αν ο Καμπέτζιο έχοχεται, τό κάνει για να διαπιστώση τό γεγονός και να δεσμεωθή ότι η απόφαση θάνα άδικη.
—Αίκα... οώτση η Αικατερίνη με πικρία. Με βοηθό τόν Γούλσεϋ, που διακινδυνεύει τό εισόδημα της θέσεώς του ως καρδινάλιου, 'Ερρίκε, ήρθα να σας ζητήσω δικαιοσύνη, όχι για μένα, μά για τήν κόρη σας!
—"Η Μαίρη δεν έχει τίποτα να φοβηθή! διαμαρτυρήθηκε εκείνος.

Δεν είχε διάθεση να σκεφθή ούτε τήν Μαίρη.
—Τελευταίως τήν βλέπετε πολύ πω σπάνια, παρατήρησε η Αικατερίνη. Τό παιδί σας λατρεύει και τώρα στενοχωριέται αφάνταστα που δεν έχει τήν άδεια νάρχεται κοντά σας.

—Ο 'Ερρίκος σηκώθηκε κ' έφυγε λίγο κρασί σ' ένα χρυσό κύπελλο. Τό έδωσε στη γυναίκα του, μά έκαινε άρνηθηκε. "Ο 'Ερρίκος ξανακάθισε, με τούς άγκώνες στα γόνατα, τό φρούδια σουφρωμένα, τό μάτια μωκυλιστά και μά γενική άμηχανία στη στάση του, ενώ κοινούσε τό κρασί μέσ' στό κύπελλό του. Αυτή τη φορά — συλλογίζόταν με θυμό — δεν είχε γλυτώσει τίποτα: Τη λύση της Αικατερίνης για τό παιδί της, τό λόγια που τόν ταπεινώσαν, τήν παρατήρηση ότι οι δικαστάι ήταν προκατειλημμένοι και τήν κατηγορία ότι παραμελούσε τήν Μαίρη...

Αγαπούσε τρυφερά τήν κόρη του, με τόν εγωιστικό του τρόπο, κι απολάμβανε ιδιαίτερα τόν άθλο της θαιμασιμής. "Ήταν υπερήφανος γι' αυτήν, γιατί τώφορεσε. "Αν και δεν ήταν γιός, τό παιδί αυτό τόν τιμούσε.
—Αγαπούσε τήν Μαίρη περισσότερο απ' ό,τι τολμούσε να τό παραδεχτή τόν τελευταίο καιρό κι όποιο κι αν ήταν τό αποτέλεσμα της διαφοράς του με τήν μητέρα της, δεν είχε ποτέ διανοηθή πως θα μπορούσε να βλάβη τό κορίτσι. Βέβαια, η μικρή θάκανε τήν διαδοχή στό θρόνο, μά αυτό ο 'Ερρίκος δεν τό θεωρούσε δυστήνημα. "Ετσι κι αλλιώς, μία γυναίκα δεν

είχε πολλές πιθανότητες να διατηρήσει τό άγγλικό στέμμα. Είχε σκοπό να της κάνει ένα λαμπρό γάμο, όχι έντελώς τόσο σπουδαίο όσο αν ήταν νόμιμη και πριγκίπισσα της Ουαλλίας, αλλά πάντως μ' έναν πριγκίπισ άψηλής καταγωγής, που θάταν και πολύ πλούσιος. "Ήταν έτοιμος ν' άντιμετωπίσει όλων τών ειδών τις δυσκολίες, αν χρειαζόταν, για ν' άντισταθμίση τήν άπώλεια τών δικαιωμάτων της ως πρωτοτόκου —μά είχε λογαριάσει χωρίς τήν ζήλεια της "Αννας.

Κάθε φορά που έβλεπε τήν κόρη του, η "Αννα τού έκανε μία σκηνή, τόν ειρωνεύοταν ή έκλάιγε ή γινόταν έξω φρενών. Χειριζόταν τό δπλα της με σκληρότητα και δεν δυσκολευόταν να βγή νικήτρια απέναντι στο παιδί τών δεκατριών ετών, που δεν ήξερε παρά να κλαίη. "Ο 'Ερρίκος προτιμούσε να υποταγή και διάλεγε εκείνο που τόν εύκόλυνε, αντί να έκτεθή σέ καυγάδες με τήν "Αννα, που χαλούσαν τήν άρμονία της κοινής τους ζωής. Κρατούσε τήν Μαίρη σέ απόσταση, μά τό γεγονός ότι ήταν αναγκασμένος να μη τήν βλέπει συχνά, προκαλούσε τήν αγανάκτησή του. Δεν τού ήταν εύχάριστο να είναι σκληρός με τήν Αικατερίνη, αλλά η ιδέα πως φερόταν άσχημα στην κόρη του τού προξενούσε φρίκη.

—Μου είναι άδύνατο να έχω τήν μικρή κρεμασμένη στο λαμό μου τώρα που ο Καμπέτζιο είναι στην "Αγγλία, απάντησε. Πρέπει γάνα ύπόληψη και να μην παραπονέται, όσπου να κανονιστή τό ζήτημα.

—"Η Μαίρη δεν θα είναι άνυπόληξη σέ καμιά περίπτωση, είπε η Αικατερίνη με γλυκό τρόπο. "Εκείνο που φοβάται είναι μήπως τήν δώξετε απ' τήν καρδιά σας, όπως με δώξατε κ' άμένα. Μπορώ να της διαδιβάσω μία στοργική λέξη εκ μέρους σας;

—Ο 'Ερρίκος ήπιε τό κρασί κ' έσπρωξε τό κύπελλο. Κοίταξε τήν γυναίκα του, που ήταν ήρεμα καθισμένη μπροστά του και που τό μεγάλη μάτια της δεν ξεκόλλουσαν απ' τό πρόσωπό του. "Ήορμη, γλυκειά Αικατερίνη! Κρατούσε τη γαλήνη της ακόμα και μέσα στην απόγνωση... Ξαφνικά, σ' ένα απ' τά σπάνια συναισθηματικά του ξεσπάσματα, τό μάτια τού 'Ερρίκου γέμισαν δάκρυα:

—Πέστε της πως δεν θα πάψω ποτέ να τήν αγαπώ, έκανε με δραχνή φωνή, όπως σάς αγαπώ κ' εσάς... "Ω, Καίτη, γιατί, σ' ένομα τού Χριστού, δεν έζησε κανένας απ' τούς γιούς μας...

Η Αικατερίνη θρόθηκε άμέσως γονατιστή μπροστά του, κλαίγοντας άτελεισιμένα κ' άρπάζοντας με λαχτάρα τό χέριο του στα δικά της. "Εκείνος της τάσφισε σπασμωδικά κ' έπειτα τάφισε. Αυτό δεν μπορούσε να δηγγήσει σέ τίποτα. "Αν εξακολουθούσε να τήν άκούη, θα έξασθενούσε και θάλεγε κάτι, που θα τόν έκανε να μετανιώσει άργότερα. Δεν έπρεπε να γίνεται πολύ τρυφερός μαζί της. Αυτή η γυναίκα ήταν τό εμπόδιο που ώρθωνόταν άνάμεσα στην "Αννα και σ' εκείνον. Αυτή ήταν που τού στερούσε τήν κατοχή αυτού τού φλογερού θηλικού σώματος, που δεν θα τού παραδινόταν ποτέ χωρίς τόν γάμο. Και ύπήρχε κ' αυτός ο γιός που τού ύποσχόταν πάντοτε η "Αννα, αυτός ο γιός με τό μαύρα μάτια και τό κόκκινα μαλλιά...

—Γυρίστε σέ μένα, ίκετεύε η Αικατερίνη, αφήστε μου ακόμα μία πιθανότητα, μπορώ να σας δώσω ένα παιδί, ξέρω πως είναι δυνατόν, ακόμα και τώρα!

—Αν δεν ύπήρχε η "Αννα θα τήν είχε άνασκηώσει, θάχαν ξαναενωθή και συμβιβασθή και, στο βάθος της καρδιάς του, θάνοιθε άπαλάμεινος από ένα τρομερό βάρος. Δεν θα χρειαζόταν πια μία δημοσία δίκη με τόν Γούλσεϋ και τόν Καμπέτζιο, ούτε θάταν αναγκασμένος ν' άποκληρώση τήν Μαίρη. Δεν θα είχε πια άγώνες με τόν Πάπα, δεν θα είχε άγώνες κ' άπογοητεύσεις, ούτε αυτή τήν άβεβαιότητα στο βάθος της καρδιάς του: "Ήταν παντρεμένος η έλεύθερος; Θά τήν είχε ξαναπαρέ κοντά του και θα συνέχιζε τήν ήρεμη συζυγική του ζωή, που θα τήν ξαντάνευε κάποια νεαρή έρωμένη, όταν θα τρουχόταν κέφι, με τό κυνήγι και τό παιχνίδι, με τούς φίλους γύρω του και με άποκαταστημένη τήν έμπιστοσύνη του στον Γούλσεϋ...

—Ξεχάστε τήν κακή αυτή γυναίκα με τήν οποία ζήτε, παρακαλούσε η Αικατερίνη. Αυτή είναι η άμαρτία, 'Ερρίκε, κ' είναι πολύ μεγαλύτερη άμαρτία να δώξετε τήν πραγματική σας γυναίκα εξ αιτίας της έρωμένης σας. Διώξτε αυτή τη γυναίκα...

—Εκείνη τη στιγμή, η ψευδαίσθηση μάς συμφιλιώσεως έσβησε. "Ο 'Ερρίκος χαμήλωσε τό βλέμμα του προς αυτήν. Τά μάτια του ήταν ακόμα κόκκινα, μά τό φρούδια του ήταν σουφρωμένα και τό χέλιο του τόσο σφιγμένο, ώστε τό στόμα του έμοιαζε σάν ένα μικρό κόκκινο σημάδι.

—Πού έρωμένη; Για τί πράγμα με κατηγορείτε;
—"Η Αικατερίνη άνασκηώθηκε με κόπο. "Ο τόνος τού βασιλιά είχε αλλάξει και τό πρόσωπό του γινόταν σιγά - σιγά βαθυκόκκινο. "Η Αικατερίνη έπαίξε νευρικά με τό μαργαριτάρι τού κολλέι της.

—"Η "Αννα Μπώλεϊν, απάντησε.

—"Η "Αννα δεν είναι έρωμένη μου, είπε ο 'Ερρίκος ψυχρά. Δεν είναι και δεν ύπήρξε ποτέ. Αυτή η γυναίκα είναι έξαιρετικά ένάρετη. "Η κατηγορία αυτή τήν άτιμάζει όσο κ' έμένα.

Διαβάζοντας δυσπιστία στα μάτια της γυναίκας του, ο 'Ερρίκος, παρ' όλο που έλεγε τήν αλήθεια ένοιωσε και γελοίος συγχρόνως. "Η Αικατερίνη τόν ήξερε κ' ήταν πολύ φουσιό να μην πιστεύη πως καμιά απ' τις δεσποινίδες τών τιμών της ήταν δυνατόν να τού άρνηθή ό,τι εκείνος ήθελε. "Ακόμα κι αυτός ο ίδιος δυσκολευόταν να τό πιστέψη! Μά η Αικατερίνη τόν κατηγορούσε για κάτι για τό όποιο δεν ήταν ένοχος. Και άκριβώς έπειδή εκείνο που ποθούσε τόσο πολύ δεν τού είχε ακόμα δοθή, ήταν πω εύαίσθητος σ' αυτή τήν άδικία.

—Έχετε μοχλόρό μυαλό, κυρία μου, της είπε στεγνά. "Η ψυχή μου είναι φορτωμένη με μικρότερο άμάρτημα όσον άφορά εκείνην, παρ' όσον άφορά εσάς — μάρτυς μου ο Θεός!

—Ο θυμός τόν έπνιγε: Είχε ξαναβρή τήν αυτοπεποίθησή του, ένοιωσε τό δικαιο τόν άκλόνητο και για πρώτη φορά η Αικατερίνη τόν είχε άδικήσει. "Εκδικήθηκε για τις τήφεις συνειδήσεως που είχε νοιώσει προηγουμένως, στρεφόμενος ζωηρά εναντίον της:

—"Ερχεστε να με ίδιη για να υπερασπισθήτε τήν Μαίρη και βρίσκετε τήν ευκαιρία να μού πητε κακό για ένα απ' τά πω άγια κ' ένάρετα πρόσωπα της Αγγλίας! Κι' όμως, τήν-είχατε τόσον καιρό στην ύπηρεσία σας, ώστε έπρεπε να ξέρετε τόν χαρακτήρα της!

Η Αικατερίνη ένοιωσε τήν άναπνοή της να κόβεται απ' τήν αγανάκτηση. Τρέμοντας όλόκληρη, απάντησε:

—Τήν ξέρω και τήν παραξέρω! Και μάρτυς μου ο Θεός ότι υπέφερα πολύ περισσότερο τήν παρουσία της αδελφής της!

—Ο ύπαινιγμός για τήν Μαίρη Μπώλεϊν έκανε τόν 'Ερρίκο ν' άνατηδήση. Πεταχτηκε απ' τήν πολυθρόνα του δλαστημόντας:

—Δεν ύπόχρει σύγκριση! Αυτό που έγινε με τη μία, η άλλη δεν μού τό επέτρεψε! Ανακαλέστε αυτό που είπατε, κυρία, ανακαλέστε το, σας λέω...

—"Η Αικατερίνη, με τό πρόσωπο κατακόκκινο, δεν κατέβαζε τό μάτια της. Τόν άγκατιόσε όσο και στην άρχή τού γάμου τους κ' απάντησε με τήν τσουχτερή γλώσσα μάς άπεγνωσμένα ζηλότυπης γυναίκας, μάς γυναίκας γηρασμένης, που έχει μία νέα κι όμορφη αντίζηλο:

—Μου είχαν πη πως δεν κατορθώσατε να επιτύχετε τίποτα απ' αυτήν, μά δεν μπορούσα να πιστέψω πως θα είχε αυτό τό θράσος, πως αυτή η κόρη ενός έμπόρου κορόιδευε τό βασιλιά και τού άρνήθηκε τήν εύνοια που είχε δώσει σ' άλλους, απάντησε αφήνοντας κάθε επαύλαξη. Σας όρκίζομαι, 'Ερρίκε, πως δεν σας φανταζόμουν ικανό να ξεπελάτε τόσο!

—Σε άλλους; Σε ποιους άλλους; Τι έννοείτε μ' αυτή τη λέξη; Τ' όνομά τους, πέστε μου τ' όνομά τους! ούθλιασε ο 'Ερρίκος.

—Ένας είναι ο Ουάια! φώναξε η Αικατερίνη. Και πιθανότατα είχε και τόν Χένρι Πέρου...

—Σ' όλη της τη ζωή είχε σιχαθή τό κοντισμοπολία, μά πρόσφερε με άδηία τά δυο όνόματα που είχαν συνδεθή με τ' όνομα της "Αννας.

Ο Ουάια;... "Ο 'Ερρίκος λαχάνιαζε απ' τη λύσσα. "Ήταν ψέμα... "Έπρεπε να είναι ψέμα... Κι ο Πέρου... "Ήταν κι αυτό ψέμα... Ομνήθηκε τη ζήλεια που τού είχε προκαλέσει αυτός ο πανήγυλος Νορθάμπερλαντ, όταν είχε παρατηρήσει πως η νέα δεσποινίς τών τιμών προτιμούσε να κάνει περιπάτους μαζί του, στους κήπους τού Γκρήνοϊτζ, παρά ν' άνταποκρίνεται στις προσκλήσεις τού βασιλιά... Και τήν αναιδεια τού Ουάια, που έδειχνε σ' όλους ένα μενταγιόν, που είχε άπάνω του τ' άρχικα Α. Μ...

Οι τεράστιες γροθίες του σφίχτηκαν και μία μεγάλη φλέβα φάνηκε στο λαιμό του. "Εγινε μία στιγμή σιωπής κ' έπειτα τά χέρια του χώρισαν άργά

—Ζητώ τήν ώραίοτερη γυναίκα, είπε ο φρανσουά παίρνοντας τό δάκτυλο της "Αννας.

και πήρε με κόπο άναπνοή. "Ήταν ψέματα, η "Αννα ήταν παρθένα, αλλιώς δεν θα τολμούσε ποτέ να σκέπτεται να τόν παντρευτεί...

—Εσάς θα βλάψουν όλ' αυτά, είπε τέλος. Τήν αγαπώ πολύ, ώστε να μπορώ όποιοσδήποτε να με κάνει να πιστέψω τέτιες όρωμιές για λογαριασμό της. Θά ήταν φρονιμότερο από μέρους σας αν είχατε κρατήσει για τόν εαυτό σας όλες αυτές τις κακολογίες!

—Θά ήταν φρονιμότερο, ναί, απάντησε η Αικατερίνη, αλλά θα ήταν ψέμα! Δεν άνακαλώ τίποτα απ' όσα τήν άφορούν, μά σας ζητώ συγγνώμη που σάς κατηγορώσα... Καταλαβαίνω πως έχει όρίσει ένα τίμημα και πως τό τίμημα αυτό είναι ο γάμος. Είστε, λοιπόν, άποφασισμένος να προσπαθήσετε να με αποπέμψετε;

—"Η Αικατερίνη μιλούσε με φωνή που μόλις άκούγόταν.
—Ο 'Ερρίκος της απάντησε ήρεμα, σά ν' άποτεινόταν τώρα σέ μία ξένη: —Δεν μπορώ να ζω σέ κατάστημα θανάσιμης άμαρτίας. "Ο γάμος μάς ήταν παράνομος. Έχω τήν πεποίθηση πως ύπήρξατε πραγματική γυναίκα τού "Αρθουρ.

—Εκείνη άπόστρεψε άργά τό κεφάλι:

—Δεν ύπήρξα ποτέ γυναίκα του, μά δεν είναι αυτό που έχει σημασία τώρα. Είχα έλλψει να τ' άποφύγω αυτό, 'Ερρίκε, είχα έλλψει πως θα κατώρθωνα τό διαλώσω τις άμφιβολίες σας... "Ο πατέρας μου είχε προβλέψει αυτές τις συνέπειες όταν συζητήθηκε τό ζήτημα τού γάμου μας. Πέτυχε απ' τόν Πάπα "Ιούλιο μά δεύτερη βούλλα, που επέτρεπε τό γάμο μαζί σας, ακόμα και για τήν περίπτωση που ο πρώτος γάμος μου θα είχε ολοκληρωθή. "Η βούλλα βρίσκαται στην "Ισπανία, μά ο άνεμψός μου, ο Κάρολος, μού έστειλε ένα αντίγραφο της.

Σώπασαν τώρα κ' οι δυο. "Η Αικατερίνη στεκόταν άκίνητη και καταβεβλημένη μπροστά του, με τό χέρια άκουμπισμένα στη ράχη της δούνης πολυθρόνας. "Ο ήλιος είχε εξαφανισθή πίσω απ' τά δένδρα που βρίσκονταν στην άκροποταμία κι ο ούρανός είχε άποκτήσει ένα θαυμάσιο οροδοκόκκινο χρώμα. Τό σκοτάδι είχε άπλωθή μέσα στο δωμάτιο και δεν διέκρινε κανείς τά πρόσωπα τών τοιχογραφιών. "Ο βασιλιάς δεν μιλούσε.

—Θά πρέπει να πούμε ν' άνάψουν τά κεριά, ψιθύρισε η Αικατερίνη.

Ο βασιλιάς εξακολουθούσε να μην άπαντά. Δεν γινόταν πια τίποτα κ' η Αικατερίνη περίμενε πως θα διέκοπτε τη συζήτηση τους. Σκοπούσε μ' ένα μαντήλι τό προνόπι της μία κ' εύχαριστούσε τόν Θεό για τό σκοτάδι, που θάβρονθε τό πρόσωπό της απ' τά περίεργα βλέμματα τών αλλικών, που ήταν σκορπισμένοι στον μακρύ διάδρομο, περιμένοντας να περάσει ο βασιλιάς για τό φαγητό. "Αναρωτιόταν αν θα ήταν κ' η "Αννα άνάμεσα τούς κ' έβαζε τό μεγάλη προσπάθεια για να ξανατάση μία ήρεμη όψη. "Ο 'Ερρίκος έσκυβε τό κεφάλι, κοιτάζοντας έλίμωνα τό παπούτσι του —παπούτσια από πράσινο βελούδο, μά λουριά στην άκρη. Είχε καθιερώσει αυτή τήν κανονίγρια μόδα κι όλοι τόν μιμόντουσαν. Μερικοί έλεγαν πως ο βασιλιάς έπασχε από άρθρίτιδα και πως αυτό τό σχήμα τού παπουτσιών έκρυβε τό πρήξιμο.

Τελικά σηκώσε τό κεφάλι και είπε με άδιάφορο τόνο: —Τό αντίγραφο της βούλλας δεν θ' άρκέσει. "Αφού ο άνεμψός σας φάνηκε τόσο πρόθυμος, πέστε του να στείλν τό πρωτότυπο. Σας καληνυχτίω, κυρία μου...

Η Αικατερίνη έκανε μία βαθειά ύπόκληση κι ο 'Ερρίκος άκουσε τήν πόρτα να τρώη, καθώς τήν άνοιγε για να βγή έξω. "Ακουσε επίσης, πριν κλείση, τις φωνές των κυριών της στον προθάλαμο.

Περίμενε λίγα λεπτά, βουβά όμοιμπόνας. "Ενοιωσε θυμό έπειδή η Αικατερίνη τόν είχε άναστατώσει κι αυτό τό καινούργιο έγγραφο έβαζε σέ μεγάλη κίνηση τό σχέδιό του. Συγχρόνως, όμως, αισθανόταν μία ύποσυνείδητη όργη εναντίον της "Αννας. Τού έχόταν να φωνάξη, να σφίξει τις τρομακτικές του γροθίες και να δείρη άγρια τόν πρώτο άνθρωπο που θάβρισκε μπροστά του, έλευθερώνοντας έτσι τήν ψυχή του απ' όλα τά βίαια συναισθήματα που έβραζαν μέσα της.

Οι γυναίκες... οι γυναίκες... "Η γυναίκα του κ' η κόρη του κ' η γυναίκα που άγαπούσε. Αυτή τη στιγμή τού έχόταν η άκατανίκητη τάση να τις σκοτώση και τις τρεις — ν' άπαλλάξη απ' αυτές κι απ' τά προβλήματα που δημιουργούσε η ύπαρξή τους και να ήσυχάση!

—Όμως προς τήν πόρτα και τήν άνοιξε τόσο άπάτομα, ώστε πήγε και χτύπησε δυνατά στον τοίχο. Πέρασε μπροστά από όμάδες ανθρώπων με τρομαγμένα πρόσωπα, με στήματα μισάνοιχτα, με μάτια που τόν κοιτάζαν ξαφνιασμένα: "Ήταν αλλικοί κι ο καινούργιος του σωματοφύλακας, ο Τζόρτζ Μπώλεϊν. "Ο 'Ερρίκος κοίταξε άφηρημένα τόν αδελφό της "Αννας κ' έπειτα γύρισε απ' τήν άλλη μεριά κ' είδε έναν άνθρωπο ντυμένο άπειρίττα, με πλατί και χλωμό πρόσωπο, με βαρεία χέρια: Τόν Τόμας Κρόουμπελ, τόν γραμματέα τού Γούλσεϋ.

—Πηγαίνετε να μού φέρετε τόν Χάλ Νόρρεϋς! μούγκρισε ο 'Ερρίκος.

—Επ' ένα δευτερόλεπτο κανείς δεν κουνήθηκε. Τό πρόσωπο τού βασιλιά ήταν κατακόκκινο και παραμορφωμένο απ' τήν όργη. Σταματημένος στο άνοιγμα της πότας, με τό χέρια άκουμπισμένα στον τοίχο, φαινόταν άκόμη πω όγκώδης, από συνήθως. Τότε, ο γραμματέας τού καρδινάλιου ξεκίνησε και πρόβαλε απ' τόν προθάλαμο σαν εύκνητο μούρο έντομο. "Ο 'Ερρίκος άκουσε τη φωνή του που άντηρούσε σ' όλο τό μήκος τού διαδρόμου:

—"Η Αυτού Μεγαλειότης ζητεί τόν σερ Χένρι Νόρρεϋς!

Κ' η απόσταση ύπαγόμμιζε τήν λαϊκή προφορά της φωνής του. "Ο Νόρρεϋς δεν άγνησε να φτάση και, συναντώντας τόν βασιλιά στον προθάλαμο, τόν άκολούθησε στα ιδιαίτερα διαμερίσματά του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«ΣΕΙΣ ΠΟΥ μπαίνετε εδώ, εγκαταλείψετε κάθε
«ελπίδα», φαίνεται να λέει ο κλητήρας Γιούλ
Μπρύννερ στους επισκέπτες που ζητούν άκρoση
←»

‘Η διαδήκη του ‘Ορφέα-

κινηματογραφική διαδήκη του Κοκτώ

Σ τὸ Μπῶ τῆς Προεγκίας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Δάντης φαν-
τάστηκε τὴν Κόλασή του, σ’ ἓνα στούντιο τῆς Νί-
καιας καὶ στοὺς κήπους μῆς δὺλλας τῆς Κυανῆς ‘Α-
κτῆς, ὁ Ζάν Κοκτώ «γύρισε» ἓνα φιλμ, τὸ ὁποῖο, ὁ-
θαίῳνει, θά εἶναι τὸ τελευταῖο του: τὴν «Διαδήκη
τοῦ ‘Ορφέα».

Αὐτὸ τὸ φιλμ θά μπορούσε νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν
ποίημα, ἓνα εἶδος μπαλέτου στὸ διάστημα-χρόνιο καὶ
μιά ἀντιπαράσταση τοῦ ποιητῆ μετὰ τὰ πρόσωπα τῆς
ἀτομικῆς του μυθολογίας. ‘Οπως μᾶς λέει ὁ Κοκτώ,
πάνω ἀπ’ ὅλα θά εἶναι «κάτι ἄλλο».

Στὶς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ θέσαμε, γύρω ἀπὸ τὴ
«Διαδήκη τοῦ ‘Ορφέα», ὁ Ζάν Κοκτώ, ποιητῆς, μυθι-
στοριογράφος, θεατρικὸς συγγραφεὺς, σκηνοθέτης τοῦ
κινηματογράφου καὶ ἀκαδημαϊκός, ἔδωσε τὶς ἐξῆς
ἀπαντήσεις:

ΕΡ.: Τί σημαίνει ὁ τίτλος σας;

ΑΠ.: ‘Η ταινία μου δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μετὰ
τὸν τίτλο τῆς. ‘Η «Διαδήκη τοῦ ‘Ορφέα» σημαίνει
πὼς πρόκειται γιὰ τὴν τελευταία μου ταινία, ἀνάλο-
γη, ἀπὸ ἀποψη ἐλευθερίας, μετὰ τὴν πρώτη μου, τὸ
«Αἷμα ἐνὸς ποιητῆ». Σ’ αὐτὴν ἐρμηνεύω τὸν ἴδιο
τὸν ἐαυτὸ μου, γιατί δὲν ἐγκρίνω αὐτὲς τὶς ταινίες
«ντοκουμανταίρ», ποὺ μᾶς προτείνουν κάθε τόσο καὶ
διατείνονται πὼς διηγούνται τὴ ζωὴ μας.

ΕΡ.: ‘Η «Διαδήκη τοῦ ‘Ορφέα» θά ἀποτελῇ τὴν
αὐτοπροσωπογραφία σας;

ΑΠ.: ‘Οσο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ μοντέλο του,
τόσο ὁ ζωγράφος τὸ πλησιάζει. ‘Η ταινία μου δὲν δει-
χνεὶ κανένα ἐπισόδιο ποὺ θά μπορούσε νὰ γίνη στὴν
σύγχρονη ζωὴ καὶ μόνον δείχνοντας φανταστικά ἐπι-
σόδια πλησιάζω τὴ ζωὴ (τὴ δική μου ζωὴ) καὶ δίνω
τὴ σωστή τῆς εἰκόνα.

ΕΡ.: ‘Η ταινία σας διηγεῖται μιά ἱστορία;

ΑΠ.: ‘Η ταινία μου δὲν θά ἔχῃ οὔτε οὐρὰ, οὔτε
κεφάλι, ἀλλὰ θά ἔχῃ ψυχὴ. Αὐτὸ ποὺ ἔχει σημασία δὲν
εἶναι τὸ πρόσημα, ἀλλὰ ὁ τρόπος ποὺ λέει κανεὶς,
ποὺ δείχνει τὰ πράγματα, ποὺ γεμίζει τὴν ὁδόν. Μοῦ
φαίνεται πὸ ἀληθινὸ ν’ ἀφήνῃ κανεὶς ἐλευθερὸ τὸ
πνεῦμα μισάνοιχτο, ὅπως ὅταν νυστάζουμε μπροστὰ
σὲ μιά φωτιά ἀπὸ κούτσουρα, καὶ νὰ δίνουμε ἓνα σῶ-
μα στὶς θολὲς εἰκόνας ποὺ δέονται ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλ-
λη μέσα μας, χωρὶς τὸ παραμικρὸ νῆμα τῆς ‘Αριάδ-
νης. Δὲν εἰμαστε οὔτε ζῦνιοι, οὔτε κοιμισμένοι. Εἴ-
μαστε σὲ κείνη τὴ μέση κατάσταση, ποὺ τόσο εὐνοεῖ
τὴν ἔνωση τοῦ συνειδητοῦ μετὰ τὸ ὑποσυνείδητο, ἔνωση
ἀπὸ τὴν ὁποία γεννιοῦνται τὰ ἔργα μας.

Δὲν θά ἔχῃ ἐπομένως «ἱστορία», ὑπόθεση, ἡ «Δια-
δήκη τοῦ ‘Ορφέα», ἀπὸ τὴν ἀποψη ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ
θεατῆ δὲν θά μὴν ἔχῃ νὰ κρεμαστῇ ἀπὸ κανένα αἰ-
νιγμα» μετὰ «ασπέν». ‘Αντίθετα, ὅμως, καὶ ἡ παρα-
μικρὴ εἰκόνα τοῦ φιλμ πρέπει νὰ εἶναι μιά ὑπόθεση
αὐτοτελής, μετὰ ἀρχή, μέση, τέλος, καὶ τὸ περιδέραιο
ἀποτελεῖται ἀπὸ αὐτὲς τὶς μικρὲς στιγμιότητες ἱστο-
ρίας, ποὺ μοιάζουν ὁλοσφύγγιες ἀστράτες.

ΕΡ.: Εἶναι ἀλήθεια ὅτι διάσημα ὄνματα θά ἐμ-
φανιστοῦν στὴν ταινία σας;

ΑΠ.: ‘Υπάρχουν ἐλάχιστα πρόσωπα στὴν «Διαδήκη
τοῦ ‘Ορφέα». Μιλῶν λίγο καὶ ὀρισμένοι διάσημοι φί-
λοι μου εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ δεχθοῦν ρόλους κωμ-
πάρων. Αὐτοὶ οἱ ρόλοι, ἄλλωστε, εἶναι οἱ πὸ δύσ-
κολοὶ γιατί, ἀντίθετα ἀπὸ τὴν κοινὴ πεποίθηση, ἔ-
παιτοῦν ταλέντο ποὺ νὰ δίνει τὴν αἰσθησὴ ἀνάγλυφ-
μα σὲ λίγες στιγμές.

ΕΡ.: Θὰ «γυρίσετε» μετὰ χρώμα;

ΑΠ.: Τὸ χρώμα δὲν θά με ἐξυπηρετοῦσε. ‘Αντί-
θετα μετὰ τὴ ζωγραφικὴ, ἐμποδίζει τὴν ἀφαίρεση στὸν
κινηματογράφο τὸ παράξενο σελινόφως του. ‘Αλλω-
στε, ἀπὸ μὲν θά περιμέναμ μερικὲς ἐκπληξεις σ’ αὐ-
τὸν τὸν τομέα. ‘Αντίθετα, ἡ θὰ «γύριζα» μετὰ σωστὰ
χρώματα καὶ θὰ δημιουργοῦσα «κάρτ-ποστάλ» ἡ θὰ
χρησιμοποιοῦσα «τρύκ» καὶ τὸ μάτι θά ἔπαυε νὰ
προσέχῃ, εἰς θάρος τοῦ πνεύματος.

ΕΡ.: Δὲν φοβόσαστε μήπως τρομάξετε ἓνα κοι-
νὸ ἀπλούστατα συνηθισμένο σὲ ὀρισμένες σκηνὲς ἁ-
στικῆς τὸλης ἐρωτικῆς ἐπιπέδου;

ΑΠ.: Πρέπει νὰ καταλάβουμε μιά γιὰ πάντα ὅτι
ἡ μεγαλοφυΐα ἔχει ὡς ἔργον τῆς τὸ νὰ καθιερώνῃ
σφάλματα, νὰ ἐπιβάλλῃ σφάλματα, τόσο σφάλματα
ποὺ παύουν νὰ εἶναι σφάλματα, τόσο σφάλματα
δείγματα. Μοιάζει ἡ ταινία μου νὰ συσσωρεύῃ αὐτά
τὰ εὐγενικὰ σφάλματα ποὺ δολοφονοῦν τὶς συνήθειες.
‘Αλλωστε, ἡ γλώσσα τοῦ κινηματογράφου εἶναι γλώσ-
σα ζωτανὴ καὶ ἡ γραπτὴ μας γλώσσα εἶναι μισοπε-
θαμένη ἀπὸ κούραση, ἀπὸ τὴν πολλὴ χρῆση. Δὲν πρέ-
πει νὰ τὶς συγχέωμε. «Τὸ νὰ βλέπωμε τί ΘΑ εἶναι αὐ-
τὸ ποὺ εἶναι», νὰ ἡ ἀληθινὴ δουλειὰ τοῦ κινηματο-
γράφου. Δὲν ἀρνόμαὶ ὅτι πρόκειται γιὰ δουλειὰ ἐπι-
κίνδυνη.

POZITA ΣΚΟΥY-MARADEI

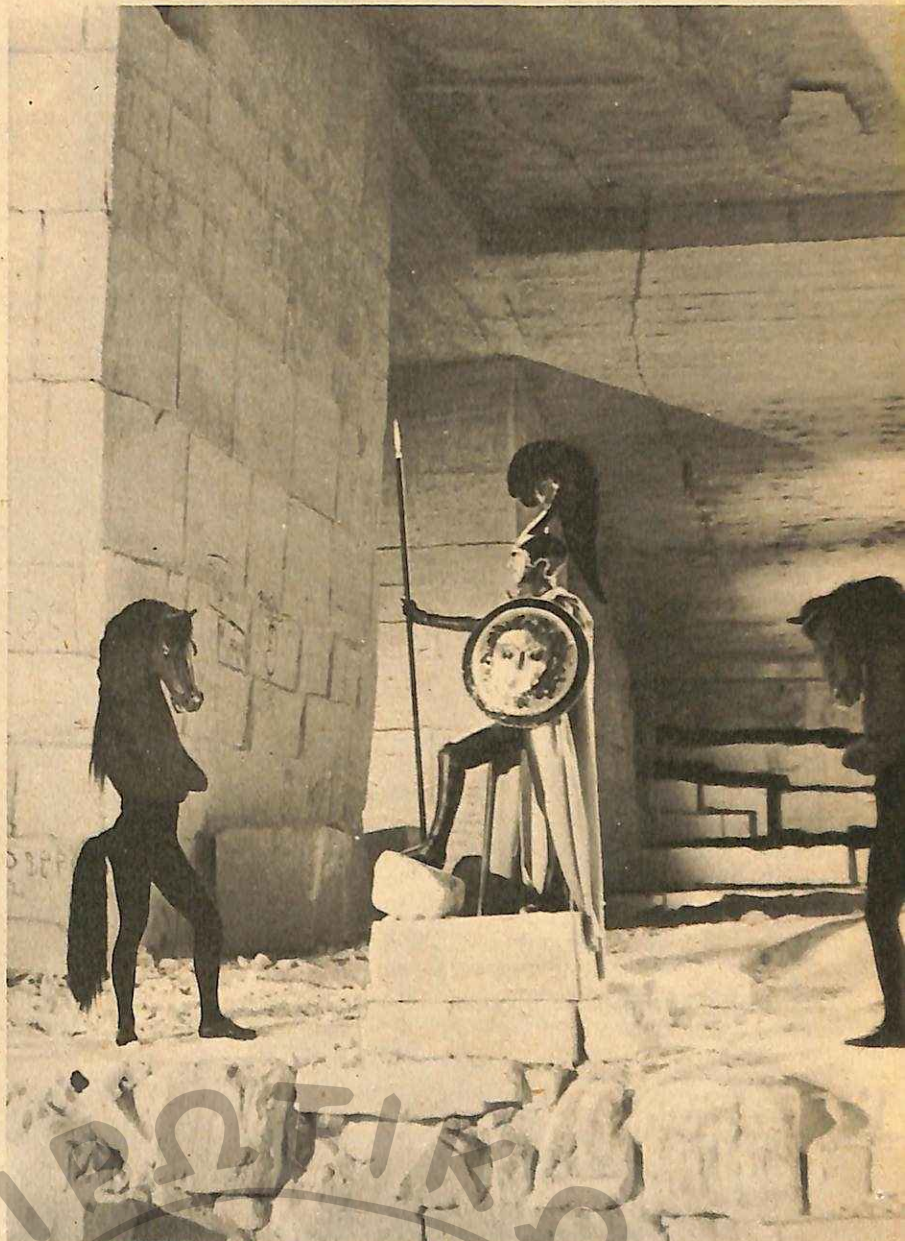

ΜΕ ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΡΟΠΗ στολή ὑπο-
βρύχιου δουτηχτή, ποὺ προφανῶς
δὲν κολακεύει τὸ ἀδιαφιλονίκητο
κάλλος τῆς, ἡ τέως «Μίς Κόσμος»
Κλωντίν ‘Οζὲ ὑποδύεται τὴν ‘Αθηνά

«ΥΠΟΚΡΙΘΕΤΕ ὅτι κλαίτε, ὅπως ἐ-
γὼ ὑποκρίνομαι ὅτι πεθαίνω», λέει
ὁ ποιητῆς σὲ κείνους ποὺ τριγυρί-
ζουν τὴν κλίνη τοῦ θανάτου του.
←»

Ο ΖΑΝ ΜΑΡΑΙ (ἄνω), ἀπὸ τὰ πρῶτα τῶν καλλιτε-
χνικὰ δῆματα προστατευόμενος τοῦ Κοκτώ, πραγμα-
τοποιεῖ μιά «γκρὰν γκινιόλ» ἐμφάνιση σὰν Οἰδίπο-
δας μετὰ δαγμένα μάτια, ἐνῶ ὁ διάσημος χορευτῆς
καὶ χορογράφος Σερζ Λιφόρ (ἀριστερὰ) καὶ ὁ ἡθο-
ποιὸς-τραγουδιστὴς Σαρλ ‘Αζναδούρ (δεξιὰ) παρου-
σιάζονται σὲ μιά αὐτοτελὴ εἰκόνα τῆς ταινίας.

ΘΕΟΙ, ΜΥΘΙΚΑ ΖΩΑ, ἱερὰ τέρατα. ‘Ο Κοκτώ δὲν ἀναπαυστὰ σκηνὲς τοῦ
καθημερινοῦ βίου, ἀλλὰ ἐσώτατες κατακτήσεις τοῦ ποιητικῆς πνεύματος.

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Λέγουν ότι είναι η 3η σε αξία ιδιωτική συλλογή στον κόσμο

Περίπου 2.000 τερακότες, 100 μαρμάρινα έλων των εποχών, 350 χάλκινα και 550 άγιογραφίες, μαζί με πολυάριθμα μινωικά, μυκηναϊκά, αρχαϊκά, κλασικά, μετακλασικά και βυζαντινά χρυσά κτερίσματα και κοσμήματα, έχει συγκεντρώσει ο κ. Κανελλόπουλος, από την εποχή που άρχισε να όνειρεύεται, μικρός, φοιτητής άκόμα, την δημιουργία μίας συλλογής ως σήμερα, που βρίσκεται και μπορεί να κινηθεί μέσα στο όνειρό του, το μικρό, άλλ' άνεκτίμητο μουσείο του.

Σπούδαζε Χημεία στην Γερμανία όταν αγόρασε την πρώτη βυζαντινή εικόνα, το πρώτο κομμάτι της συλλογής του και σήμερα, που διευθύνει μιάν άπ' τις πιά άνθούσες διομηχανίες του τόπου μας, οι εικόνες που κατά καιρούς αγόρασε αντιπροσωπεύουν σχεδόν όλόκληρη την εποχή που άκολούθησε την αίματηρή περίοδο της Εικονομαχίας, του αιώνας που συνετάραξε την αυτοκρατορία και κατέστρεψε με τον φανατισμό του κάθε πολιτισμένο άγιογραφικό ίχνος.

Κατά τους ειδικούς, η συλλογή Κανελλόπουλου συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων δέκα ιδιωτικών συλλογών του κόσμου. Μερικοί, μάλιστα, άπ' αυτούς έπιμένουν ότι βρίσκεται ανάμεσα στις τρείς πρώτες.

Σήμερα, ο αρχαιολογικός και βυζαντινός θησαυρός που έχει συγκεντρώσει ο κ. Κανελλόπουλος, υπολογίζεται ότι μπορεί να αξίζει άρκετες δεκάδες εκατομμυρίαν και σύμφωνα με την βέλση του ίδιού κτήτορά του, πρόκειται να δωρηθεί στο έλληνικό δημόσιο για να άποτελέσει και αυτός μιά από τις θαυμαστές δωρεές που διατήρησαν για

ΧΑΛΚΙΝΗ τεφοδόχος, που βρέθηκε στον τύμβο των μαραθωνομάχων. Φέρει την έπιγραφή: «Αθηναίοι άθλα επί τοίς έν τώ πολέμω πεσούσι».

ΠΡΟΘΗΚΗ με πολύτιμα και ποικίλα χάλκινα άντικείμενα, άπ' ό της μινωικής ως την μετακλασική εποχή.

ΚΕΦΑΛΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. Έργο των άρχων του 4ου π.Χ. αιώνας. Βρίσκεται σε άρίστη κατάσταση. Άπό τή πιά ώραία άποκτήματα της συλλογής

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ. Φορητή εικόνα του 13-14ου αιώνας, έξαιρετης τέχνης. Άνήκει στην αυστηρότατη τεχνοτροπία της Μακεδονικής Σχολής.

την Έλλάδα χιλιάδες πολύτιμα ιστορικά άντικείμενα, τή όποία, άλλως, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θά είχαν ταξιδέψει στο έξωτερικό...

Προχριστιανική εποχή

Η αιμάτρία διευθετημένα σε έντοχισμένες διτρίνες με ειδικό φωτισμό, βρίσκονται χιλιάδες χρυσά, χάλκινα, πηλίνα και μαρμάρινα άριστουργήματα, που καλύπτουν ζωή χιλιετηριδών των ανθρώπων του έλληνικού χώρου. Σε μιά μόνο μεγάλη διτρίνα είναι έναποθεμμένες 2.000 τερακότες μινωικής, μυκηναϊκής, αρχαϊκής, κλασικής και έλληνιστικής ή μετακλασικής εποχής. Άνάμεσά τους ξεχωρίζουν για την λεπτή τέχνη τους δεκάδες κομψές Ταναγρατίες και λευκές Άττικες λήκυθοι κ' Ένας ένεπιγράφος Ιερατικός Κάθαρος κλασικής εποχής, που φαίνεται ότι κάποτε χρησιμοποιήθηκε σαν άνάθημα στον Παρθενώνα. Ά-

κόμα υπάρχουν εκεί κεφαλές του 4ου π.Χ. σίλων, από την Γόρτυνα της Κρήτης, μιά αρχαϊκή πέτρινη κεφαλή θαυμαστής τέχνης από την Αίγινα, κεφαλές διπλού Έρμου, από αυτές που δρέθηκαν στο αρχαίο άθληναϊκό στάδιο, και άνάγλυψη κεφαλή από επιτύμβια στήλη φειδιακής εποχής.

Άλλά και ο πόλεμος αντιπροσωπεύεται στην συλλογή του κ. Κανελλόπουλου. Άρχαϊκές περικεφαλαίες σε άριστη κατάσταση και έξψη της ίδιας περιόδου βρίσκονται ανάμεσα στα άποκτήματά της. Σε μιάν άπ' αυτές, ο χρόνος σεβάστηκε το όνομα του κατόχου της. «Παίφονος είμι». Άνήκω στον Παίφωνα, γράφει με πεντακάθαρα γράμματα μιά άπ' αυτές. Πολιότερες εποχές που άρχίζουν και χάνονται στην περιοχή του θρύλου, έχουν και αυτές τους αντιπροσώπους τους. Διπλοί πελέεις από την Κνωσό και την Τίρυνθα, χάλκινα άντικείμενα από την πανάρχαια Δωδώνη.

Η βυζαντινή περιοχή, ή χιλιόχρονη έκφραση του μεταχριστιανικού έλληνισμού, εκπροσωπείται από πεντακόσιες πενήντα εικόνες, που καλύπτουν σε χρονική έκταση μιά μακρότατη περίοδο που τελειώνει με τους μεταβυζαντινούς Κρητικούς και Έπισκόπους άγιογράφους του 17ου αιώνας. Στην βυζαντινή περίοδο ανήκει και μιά θαυμάσια συλλογή από χρυσούς και άσημένιους σταυρούς, δακτυλίδια, διάφορα άλλα Ιερατικά άντικείμενα κλπ.

Εικόνες άνεκτίμητης αξίας, όπως ένας Παντοκράτωρ του 14ου αιώνα (πιθανόν να είναι έργο του Μανουήλ Πανσέληνου ή μαθητού του), πολλές άλλες προαλωσιακές άγιογραφίες κι άκόμη εικόνες που με το θέμα τους φανερώνουν την άκατάλυτη συνοχή μεταξύ της προχριστιανικής και μεταχριστιανικής Έλλάδος. Στην τελευταία αυτή κατηγορία ανήκει και ή εικόνα του Άγίου 'Ηλίου, του άγίου που λατρεύεται και σήμερα στις κορυφές των λόφων και βουνών και που στην περίπτωση αυτή συσχετίζεται με τον 'Ηλιο. Συγκεκριμένα, πάνω από το κυρίως θέμα, που είναι ο Άγιος 'Ηλίας, υπάρχει μιά δεύτερη σύνθεση που παρουσιάζει τον άγιο να οδηγεί το τέθριππον άρμα του 'Ηλιου, όπως το παρουσιάζει ή αρχαία έλληνική παράδοση.

Σε τόσην έκταση και σε τόσο βάθος καλύπτει ή συλλογή του Παύλου Κανελλόπουλου, με άντικείμενα άνεκτίμητης αξίας και τέχνης, τις χιλιετηρίδες της έλληνικής ζωής. Ό,τι διεφύλαξαν και σεβάστηκαν οι αιώνες στο παρελθόν βρίσκεται σήμερα στην στοργική κατοχή — κηδεμονία θά έλεγε κανείς — ενός ανθρώπου, που μοναδικός του σκοπός είναι ή διατήρηση αυτού του έλληνικού θησαυρού και ή παράδοσή του σ' αυτούς που θά έλθουν.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Φθινόπωρο, σε μιά λουτρόπολη στη Νότιο Γαλλία. Η Εύα Νέιλ, μιά ώραιότατη Έγγλέζα, μένει εκεί μετά το διαζύγιο της από τον Νέντ Άτγουντ, τύπο γλεντζέ και κυνικό. Άκριδώς άπέναντι στη δίλλα της Εύας κατοικεί ή οικογένεια Λώους: ο σέρ Μώρις Λώους, ένας γέρος που ή μανία του είναι να πλουτίσει τη συλλογή του με κομφοτεχνήματα, ή γυναίκα του, Έλενα, τή δυο παιδιά τους, ή Τζάνις και ο Τόμπυ, νέος σχολαστικός και παραχαϊδεμένος. Η Εύα κάνει τη γνωριμία του Τόμπυ. Ένα αίσθημα άναπτύσσεται μεταξύ τους. Άρραδωνιάζονται. Μιά νύχτα, ή Εύα δέχεται άπροσδόκητα την επίσκεψη του Νέντ Άτγουντ που την άγαπά άκόμη και έρχεται να την πείσει να μην πάρη τον Τόμπυ. Το παράθυρο του δωματίου είναι άνοιχτό. Άπέναντι, στο γραφείο του, κάθεται ο σέρ Μώρις κ' έξετάζει μιά ταμπακέρα. Η Εύα τρέμει μην αντίληφθ ή γέρος την επίσκεψη του Νέντ και γίνη σκάνδαλο. Ξαφνικά άκούγεται το κουδούνισμα του τηλεφώνου. Είναι ο Τόμπυ, που τηλεφωνεί, με στή βαθιά μεσάνυχτα, γιατί — λέει — δέν τον έπαιρνε ο ύπνος και άισθανόταν την άνάγκη ν' άκούση τη φωνή της Εύας. Μετά το τηλεφώνημα, ο Νέντ Άτγουντ ξαναρχίζει την συζήτηση με την Εύα. Κάποια στιγμή ρίχνουν μιά ματιά άπ' το παράθυρο στο άντικρινό σπίτι. Βλέπουν ένα γαντοφορεμένο χέρι να κλείνη σιγά-σιγά την πόρτα του γραφείου του σέρ Μώρις. Και τον σέρ Μώρις, με στή αίματα, νεκρό. Πανικόβλητη, ή Εύα ίκετεύει τον Νέντ να φύγη. Άπ' το κεφαλόσκαλο τον σπρώχνει τόσο δυνατά — άθελά της — που ο Νέντ κατακυλάει τή δεκάξη σκαλιά της σκάλας. Η μύτη του ματώνει άπ' το χτύπημα και τή αίματα πιτσιλιούνται στην ρόμπα της Εύας. Φεύγει, τέλος, και ή Εύα ξαναγυρίζει στο δωμάτιό της. Η άστυνομία άρχίζει τις άνακρίσεις για την άνακάλυψη του δολοφόνου του σέρ Μώρις. Όλες οι ένδείξεις είναι ένάντιον της Εύας. Ο άστυνομικός Ζάκ Γκορόν είναι βέβαιος για την ένοχή της και έξηγεί την άποψη του στον Ντέρμοτ Κίνρος, έναν Έγγλέζο γιατρό, που περνάει τις διακοπές του στη Νότιο Γαλλία. Η συζήτηση γίνεται σ' ένα υπαίθριο κέντρο και ή Τζάνις, ή κόρη του σέρ Μώρις, την άκούει άθελά της. Τρέχει άμέσως στο σπίτι της να ζητήσει έξηγήσεις από την Εύα. Ο άστυνομικός και ο φίλος του την άκολουθούν. Έξω άπ' το σπίτι της Εύας συναντούν την άδελφή της καμαριέρας της Έντ, τη δεσποινίδα Πρού. Η σύμπτωση τους φαίνεται περίεργη. Ο άστυνομικός Γκορόν άνακρίνει την Εύα. Είναι βέβαιος για την ένοχή της. Ο μόνος που θά ήταν σε θέση ν' άποδείξει το «άλλοθι» της είναι ο Νέντ Άτγουντ. Αυτός όμως βρίσκεται έτοιμοθάνατος στο νοσοκομείο από έγκεφαλική διάσειση μετά το πέσιμά του από τή σκάλα. Ο Ντέρμοτ Κίνρος, όμως, πιστεύει στην άθωότητα της Εύας και προσπαθεί να την άπαλλάξη από την τρομερή κατηγορία.

16

Υπακούοντας σ' ένα νεύμα του Ντέρμοτ, ο άναρχιτής άνοιξε ξανά το συρτάρι του γραφείου του. Κρατώντας το με προσοχή, σή να φοβόταν μή διαλυθεί με στή χείρα του, έβγαλε ένα μικρό άντικείμενο και το έδωσε στον Ντέρμοτ. Ήταν ή περίφημη ταμπακέρα. Ο Ντέρμοτ την πήρε και την έδειξε από μακριά στους άλλους.

Τήν σιναγομολόγησαν με ψαρόκολλα, έξήγησε. Αυτός που την έκανε κομμωτία πρέπει να ήταν έξελλος εκείνη τη στιγμή. Οι πέτρες χάσανε τη λάμψη τους άπ' την κόλλα και το κάλυμμά της δέν άνοιγει. Έοείς όμως την είδατε όταν ήταν σε καλή κατάσταση, έτσι δέν είναι;

Ναι! είπε ο Τόμπυ χτυπώντας το χέρι πάνω στο γόνατό του. Τήν είδαμε όταν ήταν σε καλή κατάσταση. Τι μ' αυτό;

Ο Ντέρμοτ έπέστρεψε την ταμπακέρα στον κ. Βωτούα.

Λίγο μετά τις έντεκα και μισή, ο σέρ Μώρις κλείστηκε στο γραφείο του. Ήταν δυσχερής στήν προσπάθειά του να κανεί άπ' την οικογένεια δέν είχε δείξει ένθουσιασμό για το νέο του κειμήλιο. Έοείς οι άλλοι (έτσι είπατε τουλάχιστον) πήγατε να πλανιάσετε... Είδικά έοείς, όμως, κύριε Λώους, δέν μπορούσατε να κοιμηθήτε. Στή μιά το πρωί σηκωθήκατε άπ' το κρεβάτι, κατεβήκατε στο σαλόνι και πήγατε στο τηλέφωνο την Εύα Νέιλ.

Κουνώντας καταφατικά το κεφάλι, ο Τόμπυ έρριξε μιά λοφή ματιά στην Εύα. Ήταν ένα βλέμμα περίεργο, σάμπως να ήθελε ο Τόμπυ να πη στην Εύα κάτι και διάστα, γεμάτος άγωνία. Έκείνη κοίταξε ίσια μυστά.

Ο Ντέρμοτ πρόσεξε αυτό το βλέμμα. Τήν μιλήσατε λίγα λεπτά στο τηλέφωνο. Τι είπατε;

Πώς; — Είπα, για πιά πράγμα κουβεντιάσατε; Ο Τόμπυ χαμήλωσε τή ματιά.

Μα πώς μπορεί να θυμώσει τώρα; Μιά στιγμή... ναι, θυμωμύ. Μιλήσαμε για το έργο που είχαμε δει στο θέατρο.

Η Εύα χαμογέλασε θλιμμένα.

Το παράθυρο ήταν άνοιχτό

Άστυνομικό μυθιστόρημα του Τζών Ντίξον Κάρρ

Ηρωίδα του έργου ήταν μιά γυναίκα έλαρών ήδων. Ο Τόμπυ νόμισε πως το θέμα με είχε ένοχλήσει. Έχω την έντύπωση πως άκριδώς αυτό το θέμα βασάνιζε πολύ τη σκέψη του εκείνον τον καιρό.

Άκουσε, Εύα, είπε ο Τόμπυ κάνοντας πρόκληση προσπάθεια να διατηρήσει την ψυχραιμία του, όταν άραδωνιστήκαμε σου το δήλωσα καθαρά πως το παρελθόν σου δέν μ' ένδιέφερε και πως ποτέ δέν θά σου έκανα λόγο γι' αυτό. Σου το είπα, ναι ή όχι; Γιατί λοιπόν μου κρατάς κακία για κάτι που είπα χτες τη νύχτα σε μιά στιγμή που τή είχα χαμένα και δέν μπορούσα να σκεφτώ;

Η Εύα δέν άποκρίθηκε. — Άς έρθουμε ξανά στην τηλεφωνική αυτή συνδιάλεξη, πρότεινε ο Ντέρμοτ. Μιλήσατε για το έργο που είδατε. Τιποτ' άλλο;

Μα τί σημασία έχει τώρα τί είπατε και τί δέν είπατε;

Έχει μεγάλη σημασία.

Άς είναι... Είπατε κάτι για την έκδρομή. Λογαριάζαμε να πάμε έκδρομή την άλλη μέρα... Δέν πήγαμε, φυσικά... Ά, ναι... και άνέφερα πως ο μπαμπάς είχε αγοράσει κάτι καινούργιο για τη συλλογή του.

Δέν είπατε όμως τί ήταν αυτό το κάτι;

Όχι.

Από το σημείο αυτό κ' έπειτα, είπε, θ' άναρέσω αυτά που άκουσα από τον κ. Γκορόν. Μετά το τηλεφώνημα άνεβήκατε στο δωμάτιό σας και κατέρασε στο κρεβάτι. Η ώρα ήταν μιά και πέντε. Καθώς άνεβαίνατε τη σκάλα προσέξατε πως ο πατέρας σας δέν είχε κοιμηθεί ακόμα, γιατί είδατε φως κάτω από την χαλαράδα της πόρτας του γραφείου του. Δέν τον έννοχλήσατε. Συμφωνώ;

Σύμφωνοι.

Ο σέρ Μώρις δέν συνήθιζε να κάθεται τόσο άργά τη νύχτα στο γραφείο του, έτσι δέν είναι;

Η Έλενα ξερόδωσε και άπάντησε άντί του Τόμπυ.

Όχι. Ο Μώρις ήταν συνήθως στο κρεβάτι του πριν άπ' τή μεσάνυχτα.

Ο Ντέρμοτ κούνησε το κεφάλι του. — Κ' έοείς, λαίδη Λώους, στή μιά και τέταρτο σηκωθήκατε. Πήγατε στο γραφείο του συζύγου

σας να του πήτε πως ήταν ώρα να πλανιάση και να τή κάνετε παρατηρήσεις για την άγορά της ταμπακέρας. Άνοιξατε την πόρτα του γραφείου χωρίς να χτυπήσετε. Το κεντρικό πολύφωνο ήταν σβησμένο. Μονάχα ή λάμπα του γραφείου ήταν άναμμένη. Είδατε τον άντρα σας να κάθεται με τη σάχη προς το μέρος σας. Έπειδή όμως είσατε μωρή δέν προσέξατε τίποτα το άνόμαλο ως τη στιγμή που πλησιάσατε και είδατε τή αίματα.

Δώσατε άνάβλυσαν στή ματία της Έλενας. — Είναι άνάγκη να τή ξαναλέμε ό' αυτά; ρώτησε.

Κάτι ακόμα και τελειώνουμε, της είπε ο Ντέρμοτ. Δέν μπορούμε να παραβλέψουμε τή γεγονότα. Λοιπόν, καλέσατε την άστυνομία. Η κόρη σας και ο γιος σας θέλουν να τρέξουν στο άπορεσαν γιατί τους σταμάτησε ένας άστυφύλακας. Στο άναμεταξύ τί έγινε; Άς έρθουμε τώρα στην κατάθεση της Έντ Λατού. Η Έντ — έτσι λέει τουλάχιστον — έπαινα από την άριστη της άστυνομίας και το πόνο. Βγαίνει άπ' το δωμάτιό της. Και τώρα προσέξτε, γιατί φτάνουμε στο σημαντικότερο σημείο... Η Έντ βλέπει την κυρία Νέιλ να μπαίνει στο σπίτι μετά το έγκλημα. Η Έντ τη βλέπει ν' άνοιξη την ξώποστα μ' ένα κλειδί, ν' άνεβαίνει τη σκάλα κρατώντας σφιχτά γύρω άπ' τη μέση της τή ματωμένη ρόμπα της και να πλένει έπειτα τή αίματα στο μπάνιο. Η ώρα... περίπου μιά και μισή.

Ο κ. Βωτούα ύψωσε το χέρι με μιά άπότομη κίνηση.

Μιά στιγμή! φώναξε.

Σημώθηκε και στάθηκε άντίκρυ στον Ντέρμοτ.

Άκόμα και με τή νέα άπόδειξη που μας φέρεται, είπε, δέ βλέπω πού θέλετε να καταλήξετε. Αυτή ή άνακεφαλαίωση δέν μας λέει τίποτε καινούργιο.

Έτσι νομίζετε;

Μάλιστα, αυτή είναι ή γνώμη μου. Η ίδια ή κυρία Νέιλ άμολόγησε πως έκανε άκριδώς αυτά που κατέθεσε ή Έντ Λατού.

—Ναί, αλλά στη μία και μισή, παρατήρησε ο Ντέρμοτ.

—Στη μία και μισή ή οποιαδήποτε άλλη ώρα δεν έχει καμιά σημασία. Σας παρακαλώ να εξηγηθήτε, κύριε Κίνρος!

—Πολύ ευχαρίστως.

—Ο Ντέρμοτ στεκότανε πλάι στο γραφείο. Πήρε την ταμπάκηρα, την ξανάβαλε στη θέση της, προχώρησε μερικά βήματα, στάθηκε απέναντι στον Τόμπυ και τον κοίταξε με ανυπόκριτη περιέργεια.

—Μήπως υπάρχει στην κατάθεσή σας κάποιο σημείο που θα θέλατε να το ανακαλέσετε;

—Ο Τόμπυ άνοιξε τα μάτια:

—Εγώ; Όχι.

—Όχι; είπε ο Ντέρμοτ. Δε θέλετε να παραδεχθείτε πως είπατε ένα σωρό ψέματα, ακόμα και για να σώσετε τη γυναίκα που ισχυρίζεστε πως αγαπάτε;

Στό βάθος του δωματίου, ο κ. Γκορδόν γέλασε σιγανά. Ο ανακριτής τον άγριοκοίταξε σά να ήθελε να του δώσει να καταλάβει πως δεν ήταν ώρα για γέλια.

—Λοιπόν, κύριε Λώους; είπε ο Ντέρμοτ.

—Ο Τόμπυ ξεπετάχτηκε απ' τη θέση του τσορμηνικά, πού ή καρέκλα του αναποδογύρισε.

—Είπα εγώ ψέματα; ρώτησε.

—Ισχυρίζεστε πως μετά το τηλεφώνημά σας στην κυρία Νέιλ ανέβηκατε στο δωμάτιό σας, περάσατε μπροστά απ' την πόρτα του γραφείου του πατέρα σας και είδατε ένα φως κάτω απ' τη χαρμάδα.

—Ο κ. Γκορδόν επενέβη.

—Όταν ο δρ Κίνρος κ' εγώ ανεβήκαμε χτές να εξετάσουμε το γραφείο, ο γιατρός φάνηκε ν' άπορη βλέποντας την πόρτα. Εκείνη τη στιγμή δεν κατάλαβα γιατί. Κάτι τέτοιες μικρολεπτομέρειες δεν τις προσέχει κανείς. Τώρα καταλαβαίνω. Εκείνη η πόρτα — αν τη θυμάσαστε — είναι πολύ βαριά και άγγιζει στο κάτω μέρος της στο χαλί, τόσο πού, κάθε φορά που ανοίγει, το χαλί πιέζεται κ' έχει φθορά απ' το τρίψιμο.

Έκανε μια μικρή παύση, κουνώντας το χέρι μπρός — πίσω σά ν' άνοιγε κ' έκλεινε μια πόρτα.

—Αποκλείεται να δη κανείς φως κάτω απ' ε-

κείνη την πόρτα, συνέχισε. Αυτό, όμως, δεν είναι το μόνο ψέμα που είπατε ο κ. Λώους.

—Μάλιστα, δεν είναι το μόνο, συμφώνησε ο ανακριτής. Να πούμε τώρα και για τα δυο κολιέ;

—Ο Ντέρμοτ Κίνρος δεν αισθανότανε την ικανοποίηση που έκανε τον Γκορδόν και τον Βωτόν ν' άκτινοβολούν από χαρά καθώς καταλάβαιναν πως ξεκλειναν σιγά-σιγά το θύμα τους μέσ' στην παγίδα. Δεν είχε διάθεση να στριμώξει κανέναν στη γωνιά. Βλέποντας, όμως, την έκφραση της Εύας, κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

—Τότε ο άνθρωπος με τα καφέ γάντια... Ξεφώνησε σχεδόν η Εύα.

—Ναί, είπε ο Ντέρμοτ, ήταν ο αρραβωνιαστικός σας, ο Τόμπυ Λώους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19ο

—Είναι γνωστό, συνέχισε ο Ντέρμοτ, πως ο κ. Τόμπυ έχει μια φιληνάδα, την Πρού Λατούρ, αδελφή της τόσο πρόθυμης να βοηθήσει την αστυνομία 'Τβέτ. 'Η δεσποινίς Πρού είναι άπαιτητική. Θέλει να της κάνουν ακριβά δώρα. 'Απειλούσε τον κ. Τόμπυ. Του έλεγε πως θα δημιουργούσε σκάνδαλο. Κι' ο μισθός του κ. Τόμπυ δεν είναι μεγάλος. 'Ετσι, λοιπόν, αποφάσισε να κλέψει το κολιέ απ' τη συλλογή του πατέρα του.

—'Αδύνατον! Δεν το πιστεύω! διαμαρτυρήθηκε η 'Ελενα με δάκρυα στα μάτια.

—Ο Ντέρμοτ έμεινε για λίγο σκεπτικός.

—Οι λέξεις 'αποφάσισε να κλέψει' δεν είναι ίσως οι σωστές, είπε. Δεν είχε σκοπό να βιάσει κανένα, όπως θα μ'αξ έξηγήσει πιθανότατα όταν θα είναι σε θέση να μιλήσει. Λογάριαζε να βάλει στη θέση του γνήσιου κολιέ μιάν άπομμιση, γιό να μην καταλάβει ο πατέρας του τίποτα, και να «δανειστεί» το αληθινό για να κλείσει το στόμα της Πρού ως τη μέρα που θα κατόρθωνε να της δώσει ένα αξιόλογο χρηματικό ποσό.

—Ο Ντέρμοτ πλησίασε το γραφείο του ανακριτή και πήρε τα δύο κολιέ.

—Παράγγειλε ένα ψεύτικο κόσμημα ακριβώς όμοιο με το πρωτότυπο...

—Στο κατάστημα Πωλιέ, στην οδό Γκλουάρ, επενέβη ο αστυνομικός. 'Ο κ. Πωλιέ δεβαίωσε πως το πρόσωπο που του έδωσε την παραγγελία είναι ο κ. Τόμπυ Λώους.

—Ο Τόμπυ δε μίλησε. Χωρίς να κοιτάξει κανένα, διέσχισε με γρήγορα βήματα την αίθουσα. 'Ο ανακριτής τον κάλεσε αυστηρά, νομίζοντας πως ήθελε να το βάλει στα πόδια. Μά αυτή δεν ήταν η πρόθεση του Τόμπυ. 'Ηθελε μονάχα να μη τον βλέπουν. Στάθηκε μπροστά στον τοίχο με γυρισμένη την πλάτη στους άλλους.

—Χτές τη νύχτα (ο Ντέρμοτ πήρε στο χέρι το ένα απ' τα κολιέ) τοιούτο έδω βρέθηκε στο πανοράμι που φυλάει τα ψαλίδια και τις κλωστές της ή δεσποινίς Πρού. Θωώρησα σκόπιμο, πριν φύγω για το Λονδίνο να γράψω ένα σημείωμα στον κ. Γκορδόν και να τον παρακαλέσω να το πάει απ' την Πρού και να προσπαθήσει ν' ανακαλύψει πως είχε βρεθεί εκεί. Φυσικά, της το είχε χαρίσει ο Τόμπυ Λώους.

—Γιό να είμαι απόλυτα ειλικρινής, είπε η Εύα Νέιλ αναπάντεχα, αυτό το περίμενα.

—'Αλήθεια, κυρία μου; ρώτησε ο κ. Γκορδόν.

—Ναί, τον ρώτησα χνές αν της το χάρισε εκείνος. 'Αρνήθηκε, αλλά της ξεροίξε μια ματιά που έλεγε πολύ καθαρά: «'Εσύ, τοιμουδιά! Θά επιβεβαιώνης, δι, λέω εγώ!». 'Η Πρού είναι τετραπέρατη. Ξέρει το συμφέρον της. 'Όταν ο Τόμπυ τη ρώτησε που είχε βρή το κολιέ, εκείνη συμμορφώθηκε με τη βουή του διαταγή και κράτησε το στόμα της κλειστό. 'Όλα αυτά καλά, αλλά γιατί να της χαρίση ο Τόμπυ ένα ψεύτικο κόσμημα;

—Διότι, αποκρίθηκε ο Ντέρμοτ, δεν ήταν ανάγκη να της χαρίση ένα αληθινό.

—Δεν ήταν ανάγκη;

—Όχι. Το καλό αυτό παιδί νόμιζε πως θα μπορούσε, απ' την κληρονομιά που θάπαιρνε, να δώσει στην Πρού τα λεπτά που του ζητούσε.

—'Η 'Ελενα έβγαλε μια σπαράχτικη κραυγή. 'Ο θεός Μπέν σηκώθηκε και στάθηκε πίσω απ' την καρέκλα της αδελφής του, βάζοντας τα χέρια του στους ώμους της για να την καλύψει. Θάλεγε κανείς πως ο Ντέρμοτ κρατούσε τώρα ένα μαστί-

γιο και το χρησιμοποιούσε άμείλικτα; είχατε την έντοπωση πως άκουγες το τρίξιμο και τα χτυπήματα.

—'Ο νεαρός δεν ήξερε πως τα οικονομικά του πατέρα του δεν ήταν διόλου ρόδινα, συνέχισε ο Ντέρμοτ.

—Κι όταν το έμαθε, θα πήγε να τρελλαθεί απ' το κακό του, ξ; είπε ο κ. Γκορδόν.

—'Όσο γι' αυτό, δεν έχω καμιά άμφιβολία. 'Ακριβώς λίγον καιρό πριν απ' το έγκλημα, ή Πρού — όπως τ' όμολόγησε ή ίδια χτές — είχε αρχίσει να τ'αυ κάνει τον βίο άβιωτο. Τ'αυ δημιουργούσε σκηνές απ' τη μέρα που έμαθε τους αρραβώνες του με την κυρία Νέιλ. Δίχως άλλο, θά τον άπειλούσε πως θά τον έφερνε στα δικαστήρια «έπι άθετησει ύποσχέσεως γάμου». Κι αν ή Πρού δεν τον κινήθηκε μ' αυτήν την άπειλή, μ'ήν άμφιβάλλε πως το έκανε ή αδελφή της, ή 'Τβέτ. Μή ξεχνάτε πως ή Πρού — όπως θά σας πη ή κ. Γκορδόν — δεν είναι καμιά γυναίκα τ'αυ δρόμου... Τό κολιέ, σκέφτηκε ο Τόμπυ Λώους, θά ικανοποιούσε τις άπαιτήσεις της. Ληλαδή, το αληθινό κολιέ. Στο κάτω-κάτω έχει μεγάλη αξία. Παράγγειλε λοιπόν ένα ψεύτικο πανομοιότυπο με το γνήσιο. 'Εξακολουθούσε όμως να διστάζει να κάνει την ύποκατάσταση.

—Γιατί; ρώτησε ή Εύα ήρεμα.

—Ο Ντέρμοτ της χαμογέλασε.

—Στο κάτω-κάτω, ξέρετε, ο Τόμπυ Λώους έχει ήθικες άρχές, άποκρίθηκε.

—'Ο Τόμπυ δεν σάλεψε. Στεκότανε πάντα με την πλάτη γυρισμένη π'αυς τους άλλους.

—'Επειτα πήρε την άπόφαση. Είτε έπειδή είδε ένα άρισμένο θεατρικό έργο εκείνο το βράδυ, είτε για κάποιον άλλο λόγο, αυτό δεν το ξέρομε. Μπορούμε όμως να τον ρωτήσουμε να μ'ας το πη. Πάντως κάτι τον έσπρωξε να κάνει το μεγάλο βήμα. Στη μία το πρωί πήρε τη μνηστή του στο τηλέφωνο. Μιλώντας της έπεισε απόλυτα τον έ-αυτό του πως όλη ή μελλοντική ευτυχία του κρεμότανε απ' την κλοπή εκείνου τ'αυ κολιέ που θά τ'αυ έδινε την δυνατότητα να ξεφορτωθ'ή την Πρού Λατούρ. 'Ηταν ειλικρινής. Δεν είχε κανένα κακό σκοπό. Πίστευε σχεδόν πως και ή πράξη του ή-ταν ήρωική. Κι' αυτό, κυρίες και κύριοι, δεν το λέω με καμιά διάθεση σαρκασμού.

—'Ορθιος πάντα πλάι στο γραφείο τ'αυ ανακρι-τή, ο Ντέρμοτ συνέχισε ύστερ' από μια μικρή σιωπή:

—Δεν περίμενε να συναντήσει δυσκολίες. 'Ο πατέρας του ή'εν συνήθιζε να μ'ήν άργά τη νύχτα στο γραφείο του. Τό μόνο που θά είχε να κάνει ή Πρού ήταν να μ'ήν, ν' άνοιξη τη θυρίδα που είναι άριστερά απ' την πόρτα και ν' αλλάξει το ψεύτικο κολιέ με το αληθινό. 'Ετσι, λοιπόν, θά ήταν ή ώρα μία ή, ακριβέστερα, λίγα λεπτά μετά τη μία, όταν αποφάσισε να δράσει. 'Ακολουθώντας κατά γράμμα τ' αστυνομικά μυθιστορήματα που είχε διαβάσει, φέρεσε κάτι καφέ γάντια που τ'αυ χρησιμοποιούσαν σχεδόν όλοι στο σπίτι όταν έκαναν δουλειές. Τό ψεύτικο κολιέ ήταν κιάλας στην τσέπη του. 'Ανέβηκε άθόρυβα τη σκάλα. 'Αφού — όπως σας έξηγησε ή κ. Γκορδόν — δεν μπορούσε να δη το παραμικρό φως κάτω απ' την χαρμάδα της πόρτας, ήταν φυσικό να ύποθέσει πως το γραφείο ήταν σκοτεινό και άδειο. Δεν ήταν όμως σκοτεινό, ούτε άδειο...

—Μά π'αυ θέλετε να καταλήξετε; διέκοψε τον Ντέρμοτ ή 'Ελενα. Κατηγορείτε το γιό μου πως σκότωσε τον πατέρα του;

Και, έπι τέλους, ή Τόμπυ μίλησε. Γυρίζοντας άπότομα, το κεφάλι ξεφώνισε, γουρλώνοντας τα μάτια σαν να μ'ήν πίστευε τ' αινία του:

—Τό πιστεύετε σοβαρά πως εγώ σκότωσα τον μπαμπά; 'Ω, μά όχι! Δεν είναι δυνατόν!

—Γιατί όχι; ρώτησε ή Εύα.

—Γιατί όχι; Γιατί όχι; 'Εγώ να σκ'ατώσω τον πατέρα μου! Δεν είσαστε στα λογικά σας! Δεν άκουσα να γίνετα λόγος γι' αυτά τ'αυ καφέ γάντια παρ'α μονάχα χτές τη νύχτα. 'Η Εύα δεν μ'αυ είχε π'ή τίποτα! Μόνο χτές, στο σπίτι της Πρού, πάνω στο θυμό της, μ'αυ μίλησε για τ'αυ περίφημα αυτά γάντια. Της τ'αυ είπα όμως άμείως και τ'αυ ξαναλέω σ' όλους σας σήμερα, τ'αυ καφέ γάντια δεν έχουν καμιά σχέση με τον θάνατο τ'αυ πατέρα μου. Μά, γιό τ' άνομα τ'αυ Θεού, δεν καταλαβαίνετε; 'Ο μπαμπάς ήταν κιάλας πεθαμένος όταν εγώ μ'ήκα

στο γραφείο του!

—'Εν τάξει! Πετύχαμε αυτό που θέλαμε! είπε ή Εύα. Ντέρμοτ χτυπώντας την παλάμη του πάνω στο τραπέζι.

—'Ο Τόμπυ ξάρωσε:

—Τι έννοείτε, πετύχατε αυτό που θέλατε;

—Αυτό δεν σας ενδιαφέρει. Λοιπόν, όμολογείτε πως φορούσατε τ'αυ γάντια;

—Μη... ναί.

—Και ότι δοήκατε τον πατέρα σας νεκρό στην πολυθρόνα του όταν μ'ήκατε στο γραφείο γιό να τ'αυ κλέψετε το κολιέ;

—'Ο Τόμπυ άπισθοχώρησε ένα βήμα:

—Δεν τ'αυ χαρακτηρίσω εγώ αυτό κλοπή. Τό είπατε και μόνος σας τώρα δά. Δεν μ'αυ άρεσε αυτό που έκανα. 'Αλλά πως άλλιώς μπορούσα ν' άποκτήσω κάτι που χρειαζόμουνα; Στο κάτω-κάτω, δεν είχα κανένα κακό σκοπό...

—Ξέρετε, Τόμπυ, είσαι σπουδαίος ήθικολόγος! παρατήρησε σαρκαστικά ή Εύα. 'Ω, ναί, είσαι καταπληκτικός!

—Δεν ξαναγυρίζουμε καλύτερα στο θέμα μας;

πρότεινε ή Εύα. Δεν μ'ας λέτε, κύριε Λώους, τη συνέχεια;

—Δεν έχω τίποτα να πω. Τώρα όμως που πετύχατε να με ξετελειώσετε μπροστά στη μητέρα μου και την αδελφή μου, δεν έχω κανένα λόγο να μη πω σ'αυ και τη συνέχεια... Μάλιστα! 'Εκανα αυτό που είπατε. 'Ανέβηκα τη σκάλα σιγά-σιγά, μετά τ'αυ τηλεφώνημα στην Εύα. Σ' όλο τ'αυ σπίτι βασίλευε άπόλυτη ήσυχία. Είχα τ'αυ ψεύτικο κολιέ στην τσέπη της όμπας μου. 'Ανοιξα την πόρτα. Τότε είδα αναμμένη τη λάμπα πάνω στο γραφείο και τ'αυ πατέρα μου να κάθεται με τη ράχη γυρισμένη π'αυς τ'αυ μέρος μου. Αυτό είναι τ'αυ μόνο που είδα. Είμαι κ' εγώ μ'αυ, ξέρετε. Σαν τη μητέρα μου. Θά τ'αυ προσέξατε ίσως απ' τον τρόπο που... ω, δεν έχει αυτό τώρα σημασία. Κανονικά, θάπρεπε να φορούσα γυαλιά. 'Επομένως δεν μπορούσα να δω πως ή μπαμπάς ήταν πεθαμένος. 'Η πρώτη μου σκέψη ήταν να ξανακλείσω βιαστικά την πόρτα και να τρέξω στο χ'αλ. 'Επειτα είπα μέσα μου: 'Ειπα τ'αυ τάχα;».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

“ΑΛΕΚΤΩΡ.”

...Ξετρεχλούν τούς μικρούς
Ένδουσιάζουν τούς μεγάλους!

Σοκολατίνη δορυμνίας
ΕΒΓΑ

...Τό πιό εύπρόσδεκτο Δώρο!

**ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ**

Η ΜΙΛΑ ΡΟΜΑΝΩΦ ΣΚΑΓΙΑ, 20 ετών, δεν είναι μόνο ένα χαριτωμένο μαννεκέν, αλλά και πτυχιούχος... ηλεκτρολόγος. Πραγματικά, στη Σοβιετική Ένωση τα μαννεκέν δεν παίρνουν τη δουλειά τους τόσο σοβαρά, όσο οι συνάδελφοί τους στις δυτικές χώρες. Κάθε μαννεκέν έχει και μία άλλη «εστέρια»-έργασία: Δοσκάλα, πωλήτρια, σχεδιάστρια κλπ. και θεωρεί τις επιδείξεις της μόδας σαν πάρεργο, που προσφέρει μόνο πιθανότητες για ταξίδια. Μόλις τα τελευταία χρόνια επέστρεψε στις Ρωσίδες να επιδείξουν φορέματα στο εξωτερικό, αλλά και αυτή η πρώτη και υποτυπώδης επαφή άφησε ίχνη στον τρόπο του ντυσίματος και του μακιγιάζ τους. Το «νέο πνεύμα» φυσικό είναι να διαχυθεί στις Ρωσίδες που διαθέτουν γούστο. Όπωςδήποτε, μέχρι στιγμής, οι Ρωσίδες μαννεκέν δεν έχουν ειδική εκπαίδευση και δεν διδάσκονται πούθενά πώς να φορούν τις τουαλέτες που παραρτίζονται. Θεωρείται αυτόνομο ότι μία κοπέλλα που επέλεξε για να επιδεικνύει φορέματα, είναι από τη φύση της προικισμένη και με το δώρο να τα φοράει με χάρη. Άλλωστε, δεν υποβάλλονται σε ιδιαίτερη δίαιτα για τη σιλουέτα τους, αν και πολλές από αυτές έχουν καλές επιδόσεις σε σπύρι, πράγμα που τις βοηθάει να διατηρούνται λεπτές. Οι κοπέλλες που παρελαύνουν στις φωτογραφίες που ακολουθούν έλασαν μέρος σε μία πρόσφατη επίδειξη σοβιετικής μόδας στο Έλσίνκι. Αποτελούν άσφαλως το πιο γοητευτικό εξαγωγικό προϊόν, που έρχεται από την Σοβ. Ένωση, από την εποχή της επαναστάσεως.

Η ΜΑΡΙΝΑ ΝΤΙΒΛΕΖΒΑ, 26 ετών, εκτός από μαννεκέν είναι και τραγουδίστρια στην Όπερα.

Η ΛΙΛΓΙΑ ΓΚΡΙΣΙΝΑ -επάγγελμα σχεδιάστρια- θεωρείται το υπ' αριθ. 1 μαννεκέν της Ρωσίας

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΗ νέες, που παρουσίασαν τη ρωσική μόδα στο Έλσίνκι, ωραιότερη ήταν η Μίλα.

ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ ΘΛΙΨΙΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΡΩΣΙΔΩΝ

ΠΙΟ ΠΟΛΥΤΑΞΙΔΕΜΕΝΗ απ' όλες, η Μαρίνα έχει φθάσει ως την Αμερική —αίτια ζήλειας του ριζωμένου στη Μόσχα ήθοιού συζύγου της.

Η προσπάθεια για περισσότερα καταναλωτικά αγαθά — νέα, εξαγγελόμενη πολιτική του Κρεμλίνου — φυσικό είναι να περιλαμβάνει και το κεφάλαιο εκείνο της παραγωγής, που θα ωραιοποιήσει παραπάνω από το μισό πληθυσμό της Σοβιετικής Ρωσίας — τη Μόδα. Άλλα, πέρα από τις σποραδικές ακόμα εγχώριες επιδείξεις σοβιετικής χάριτος (που άρχισαν, μάλιστα, να ξεπερνάνε δειλά και τα σύνορα), στη Ρωσία σήμερα υπάρχει άναμφισβήτητα το πρόβλημα Γυναίκα. Πώς ζούν, πώς εργάζονται, τί όνειρεύονται και τί ποθούν δεκάδες εκατομμύρια ανωνύμων γυναικών πίσω από τις εξαγγελίες και τις επίσημες φωτογραφίες. Ο Άμερικανός ανταποκριτής στη Μόσχα κ. Τόνι Χάουαρντ δημοσίευσε σε έγκυρο περιοδικό της χώρας του με τον τίτλο: «Η θλιβερή ζωή της σοβιετικής γυναίκας», έμπεριστατωμένο άρθρο, που αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Από αυτό προσφέρομε στους αναγνώστες των «Εικόνων» τα κυριότερα αποσπάσματα.

Αν αναζητήσετε τη γυναίκα στις σοβιετικές πόλεις, θα την βρείτε να επιστρέφει στο σπίτι από τη δουλειά, σταματώντας πότε-πότε για να ρίξει μία ματιά στα διάφορα έμπορεύματα, που δεν μπορεί ν' αγοράσει, και τρώγοντας ένα παγωτό χωνάκι. Θα φοράει ένα βομβοκερό έμπριμέ που —έπειδή είναι χοντροφτιασμένη και δεν μεταχειρίζεται κορσέ— την κάνει να φαίνεται σαν ακατέργαστος όγκος. Τα μολλικά της έχουν το φυσικό τους χρώμα —κατά κανόνα καστανό—, αλλά είναι άσχημα κομμένα και χτενισμένα, ώστε κρέμονται στο σθέρκο της. Δεν φοράει κοσμήματα, μεταξωτές κάλτσες ή καπέλλο και τα παπούτσια και η τσάντα της είναι από κακή άπομίμηση πετσίου.

Αν την αναζητήσετε στα σοβιετικά εργοστάσια και στα κολλεκτίβικα άγροκτήματα και στους δρόμους της υπαίθρου, θα αναγείρει για λίγο στην αεί-να ή στη δικάνα της και θα σας κοιτάει μ' ένα ανέκφορστο βλέμμα. Θα φοράει μία σκονισμένη φόρμα με χοντρές μπότες στα πόδια και μία μαντίλα δεμένη στο κεφάλι. "Η μπορεί να φοράει το ίδιο βομβοκερό έμπριμέ, με μία ποδιά μπροστά της και ένα ανδρικό σακκάκι ριγμένο στους ώμους. Τα πόδια της είναι ξυπόλητα, τα χέρια της και το πρόσωπο κατακόκκινα και σκληρά. Αφού σας κοιτάει λίγο, θα ξαναπίση τη δουλειά.

Αν την αναζητήσετε στα σοβιετικά εργαστήρια, στα νοσοκομεία και στις κρατικές υπηρεσίες, θα την βρείτε, έπαρκη και απρόσωπη, με μία μπλούζα ή ένα

(Φωτ. Camera Press)

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ—ΚΡΑΝΟΣ δεν κοιταεύει την Μί-λα, εξαφανίζοντας τα θαυμάσια ξανθά μαλλιά της

ΚΑΙ Η ΤΑΜΑΡΑ Μινγκασουντινόβα —τό πιο «εύρωπαϊκό» μαννεκέν— είναι και σχεδιάστρια.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ έπιτεύγματα της σοβιετικής μόδας ήταν τα σύνολα περιπάτου, σε γραμμή «φοκλόρ».

Η ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ Ταμάρα παρασύρεται σε σοβαρές παρεκκλίσεις από τον σοβιετικό κώδικα ήθικης. Της άρσουν τα λικέρ και το κάπνισμα.

ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ; ΝΑΙ! ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ... ΑΛΛ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ανδρικό κοστούμι και τα μολλικά της αστήρα πλεγμένα σε δασκαλιστικές κοιτίδες. Θα σας μιλήσει για στατιστικές της σοσιαλιστικής κοινωνίας, δίχως ίχνος κοκετταρίας ή συστολής. "Επειτα θα ξαναπίση κι αυτή τα έργαλεία της —ένα δοκιμαστικό σωλήνα ή μία πόμπα ή ένα φάκελο άλληγογραφίας— και θα ξαναρχίσει τη δουλειά της.

Αναμείξτε τις τρεις αυτές εικόνες και θα έχετε ένα συνθετικό πίνακα της πλειονότητας των σερμινών σοβιετικών γυναικών. Είναι ο πίνακας που σχημάτισαν οι 15.000 περίπου έφτετεινοι Αμερικανοί τουρίστες στη Ρωσία, για το τι σημαίνει η χειραφέτηση της γυναίκας σ' ένα ολοκληρωτικό καθεστώς.

Γιατί η σοβιετική γυναίκα είναι χειραφετημένη, είτε της άρσει, είτε όχι. Είναι χειραφετημένη από τον άντρα της, τα παιδιά της, το σπίτι της, την θηλυκάτητά της —με δυο λόγια, από την ίδια τη γυναίκα προσωπικότητά της. Χειραφετήθηκε απ' όλες αυτές τις «στικές προκαταλήψεις», για να μπορεί να εργάζεται σκληρότερα και αποτελεσματικότερα για το κομμουνιστικό κράτος. Είτε εργάζεται σ' ένα γραφείο στην πόλη, είτε σε έπαρχιακό κολχός, είτε σε ύφαντουργείο στην Κεντρική Ρωσία, αποτελεί τον έκτελεστή, στις φαρδιές πλάτες του οποίου ο Νικήτα Κροούτσσεφ έλπιζει να στηρίξει την έπιτυχία του νέου Έπταετούς Σχεδίου του.

Επειδή αντιπροσωπεύει τα 55% του πληθυσμού της Ε.Σ.Σ.Δ. και τα 45% της εργατικής δύναμεις —τα υπόλοιπα 10% απέχουν προσωρινά, λόγω μητρότητας ή άσθενειας—, αποτελεί καίριο παράγοντα στα σοβιετικά σχέδια περί έπιστημονικού και βιομηχανικού προοδισμού. Δίχως αυτήν το Έπταετός Σχέδιο δεν μπορεί να πετύχει. Με αυτή —διαλογούν γιγεντιότες άφισσες απ' άκρη σ' άκρη της χώρας— μπορεί να πετύχει και θα πετύχει.

«Γυναίκες μετalloypoi, ξεπεράστε τις νόρμες σας», κραυγάζει μία άφισσα. «Σταθήτε στο πλευρό των ανδρών», παραγγέλλει μία δεύτερη. Και μία τρίτη παρουσιάζει μία κυριολεκτική στρατιά γυναικών με φωτιά και αναγγέλλει με τερατώδη γράμματα: «Οι γυναίκες μας στην πορεία προς τον κομμουνισμό. Κάθε μέρα, έφημεριδες και περιοδικά καλούν τις γυναίκες στη μία ή στην άλλη βιομηχανία, ανάλογα με τις κρατικές ανάγκες. «Κορίτσια, έλατε στη Σιδηρία!», Έγραψε με ηχηρούς τίτλους ή «Κοσμομόσκαγια Πράδβδα», και ή «Σοβιετική Γυναίκα» προσκινούσε: «Γυναίκες, θωθήστε μας να ξανακτίσουμε το Μίνσκ».

Ο Κροούτσσεφ τὸ εἶπε ἀπερίφραστα, με τὸ συνθημένο του εὐτράπελο ὄφρος, στὸν ἀντιπρόεδρο Νιζον: «Έχομε πολὺ ψηλά τις γυναίκες. Τόσο ψηλά, ὥστε ποτὲ δὲν τις βάζουμε στὸ ἐπίπεδο πὺ τις βάζουν οἱ καπιταλισταί». Καὶ ἐξήγησε, ἄλλοτε, τί ἐννοεῖ, σὲ μία δμάς ξένων: «Οἱ γυναίκες μας δὲν εἶναι ἐλαφρές, ὅπως στὴ Γαλλία. Οἱ γυναίκες μας ἐργάζονται».

Δουλειά... ἀπὸ συνήθεια

Και πραγματικά ἐργάζονται. Στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ἀρέσκονται νὰ ὑπερφηανεῖται ὅτι τὰ 70% τῶν γιαιτῶν, τοῦ ὀγειονομικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν εἶναι γυναίκες. Ὅτι 40% τῶν μελῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν εἶναι γυναίκες. Ὅτι 50% τῶν σπουδαστῶν ἀνωτάτων σχολῶν εἶναι γυναίκες. Ὅτι τὰ 40% τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας εἶναι γυναίκες. Οἱ γυναίκες ἐργάζονται ὡς πωλήτριες, στενογράφοι καὶ ὑπάλληλοι. Ἀλλὰ ὡδηγοῦν ἐπίσης καμιάνια, δουλεύουν στὰ ἀνθρακωρυχεία, στὰ χαλυβουργεία, σὲ οικοδομὲς, χειρίζονται γεωτρώπανα, γερανούς, ἐπισκευάζουν δρόμους καὶ σιδηροδρομικὲς γραμμές. Ὑπάρχουν δυὸ γυναίκες μασέτροι στὴ Ρωσία, μεγάλης δημοσίας προβολῆς. Ἀλλὰ, χωρὶς δημοσία προβολή, ὑπάρχουν ἑκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες μηχανικοὶ ἀτμομηχανῶν, ὕδραυλικοὶ, ηλεκτρολόγοι, σοβατζίδες, μογισατζήδες, κουρείς, τσαγγαράδες, μηχανικοὶ γκαράζ, σκουπιδιαρῆδες, ὁδοκαθαρισταί, ὀδηγοὶ καὶ ἐσπράκτορες λεωφορείων.

Στὰ Μπολλέα Μπολσόι καὶ Λένινγκραντ ὑπάρχουν κομμιά δεκαριά φημισμένες πρώτες χορεύτριες καὶ σὲς Ὀπερες τῆς Μόσχας καὶ τοῦ Κιρόβ Ισάριθμες φημισμένες πριμαντόνες. Ἀλλὰ στοὺς δρόμους, ἀπ' ἐξω, ὑπάρχουν ἑκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες, πὺ μοχθοῦν σπάζοντας πέτρες, ὡηγώντας ὁδοστρωτῆρες, στρώνοντας ἀσφαλτο, χειρίζόμενες μπετονιέρες. Στὶς 8.30 τὸ πρωὶ καὶ σὲς 6 τὸ ἀπόγευμα, χιμῶνα-καλοαίρι, οἱ δρόμοι τῶν πόλεων πῆζουν ἀπὸ μεγάλα, ἀνοικτά, σκουροπράσινα κοιμόνια, πὺ πηγαυνοφέρουν τις γυναίκες σὲς ἐργασίες τους.

Γιατί, ὁμως, εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ κάνουν τέτοιες βαρεῖες ἐργασίες; Ἀν ὑποβάλετε τὸ ἐρώτημα σὲ μιά ὑπάλληλο κάποιας κρατικῆς υπηρεσίας, θὰ σὰς ἀπαντήσει: «Μά, ἐπειδὴ τοὺς ἀρέσει. Εἶναι καλὴ καὶ ὡγιεινὴ ἡ δουλειά στὸ ὑπαίθρο. Καὶ πληρώνεται καλύτερα ἀπὸ τὴ στενογραφία». Μιά ἀντιπρόσωπος στὸ Σόβιετ τοῦ Λένινγκραντ μὺ ἐξήγησε ὅτι οἱ γυναίκες

ἀνέλασαν αὐτὲς τις δουλειὲς στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, ὅταν οἱ ἄνδρες ἔλειπαν στὸ μέτωπο, καὶ τώρα τις συνεχίζουν ἀπὸ συνήθεια». Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. ἔχους 20.000.000 ἄνδρες στὸν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, μὺ εἶπε, καὶ κάποιος ἐπρεπε νὰ τοὺς ἀντικαταστήσει σὲς δουλειὲς τους. Μιά διευθύντρια περιοδικοῦ στὴ Μόσχα ἐπέμεινε ὅτι τὸ φαινόμενο ὀφείλεται σὲ ἄνα ὑπερβάλλον αἶσθημα πατριωτισμοῦ. «Οἱ σοβιετικὲς γυναίκες, μὺ εἶπε κοφτά, ἐλεύθερα καὶ σταθερά ἀπεφάσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ καθήκοντα πὺ τοὺς ἔταξε τὸ Έπταετὸς Σχέδιο».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ καθεστῶς δὲν ἐξανγκάζει τις γυναίκες νὰ ἐργασθοῦν, με τὴν ἐννοια ὅτι τις σῦρει στὰ ἀνθρακωρυχεία τῆς κρατικῆς προτιμήσεως. Ὡστόσο, τις ὡθεί καὶ τις παροκινεῖ με κάθε κοινωνικό, οικονομικό καὶ ψυχολογικὸ μέσο πὺ διαθέτει. Οἱ γυναίκες ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅποια δὲν ἐργασθῇ δὲν ἐξοφολίζει στὴν, μέριμνα καὶ ἐκπαίδευση γιὰ τὰ παιδιά της, τροφή καὶ ρουχισμό γιὰ τὴν οικογένειά της. Καταθλιπτικά συμπεριμένη οικονομικά, ἀνησυχιὰ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ συζύγου της καὶ τῶν παιδιῶν της, σπάνια θὰ θρεθῇ Ρωσίδα νὰ μὴν ἀναλάβῃ τὴν ἐργασία πὺ τὴν προσφέρεται.

Δυὸ σοβιετικὲς δημοκρατίες, τῆς Οὐκρανίας καὶ τῆς Λευκορωσίας, τελευταία θεσμοθετήσαν ἐκτετατο-ρασιατικούς νόμους, πὺ ἐπιτρέπουν στὰ δικαστήρια νὰ καταδικάζουν σὲ φυλάκιση ἢ ἔξορία ὅποιον, ἱκανὸ γιὰ ἐργασία, δὲν ἐργάζεται. Οἱ νόμοι αὐτοὶ στρέφονται τόσο κατὰ τῶν νέων πὺ περιμένουν νὰ πτύχουν στὸ πανεπιστήμιον, ὅσο καὶ κατὰ τῶν γυναικῶν. Καὶ, ἂν ἀποειχθοῦν τελεσφόροι, ἡ σοβιετικὴ κυδέρνηση θὰ τοὺς ἐπεκτείνῃ καὶ σὲς 15 σοβιετικὲς ἡμοκρατίες.

Ἀλλὰ, ἐκτὸς τῆς σκληρῆς ἐργασίας, τί ἄλλο ὕπαρχει γιὰ τὴ σοβιετικὴ γυναίκα; Ἡ προσωπικὴ της ζωή, ὁ ἄνδρας της, τὰ παιδιά της, τὸ σπίτι της; Πῶς περνάει τὸν ἐλεύθερο χρόνο της; Τί δεινὰ πλάθει;

Γάμος: μία σύμβαση

Ας ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ γάμο της. Πρώτα-πρώτα, ἂν εἶναι πάνω ἀπὸ 32 ἐτῶν, πιθανὸν εἶναι χήρα. Καὶ, ἀπειθὴ μετὰ τῆς ἡλικίας 30-40 οἱ γυναίκες εἶναι ἐπισφαλῆς ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, οἱ πιθανότερες νὰ ξαναπαντρευτῇ ἐνὶ μνημονίῳ. Γιὰ τις χήρες ἡ ζωὴ εἶναι ἕνας ἀστομάτητος ἀγῶνας, νὰ συντηρήσουν τὸν ἑαυτὸ τους, τὰ παιδιά τους, τοὺς γονεῖς τους καὶ τὰ ἑαυτὸν πὺ τὴν γιγανία —ἀφὺ αὐτὸ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν σοβιετικὸ νόμο. Ἡ δωρεὰν ἐκπαίδευση γιὰ τὰ παιδιά, τὸ χαμηλὸ νοίκι (5% τῶν προσῶων της), οἱ κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις καὶ ἡ δωρεὰν ἱατρικὴ περίοψη κάπως βοηθοῦν. Ἀλλὰ τυχερὴ εἶναι ἡ χήρα ἐκείνη πὺ καταφέρει νὰ τὰ φέρῃ ὅλτα.

Ἀκόμη κι ἂν ἔχῃ ἕνα ὡγιή, ἐργαζόμενο σύζυγο, πρέπει νὰ συνεχίσι τὴ δουλειά, γιατί στὴ σοβιετικὴ μισθωτικὴ κλίμακα προβλέπεται ὁ ἀριμὸς τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν συντηρουμένων μελῶν μιᾶς οικογενείας καὶ τὸ ἱσωνικό εἶναι κάθε οικογένεια νὰ κερδίζει τόσα, ὅσα χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσει.

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἐλάχιστα θὰ συναντιεταί με τὸν ἄντρα της, ἴδιως ὅταν —ὅπως συχνὰ συμβαίνει— ἐργάζονται σὲ διαφορετικὲς ἑαρίες. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ κανὸν μοιράζονται ἕνα διαμέρισμα με ἄλλη οικογένεια, καὶ ὅταν ὀρισκονται μαζὺ, σπάνια εἶναι μόνοι.

Ὁ γάμος στὴν Σοβιετικὴ Ένωσι εἶναι μιά σύμβαση, ὅπου οἱ δυὸ συμβολλόμενοι ζοῦν μαζὺ, ἀλλὰ ὁ καθένας ἀκολουθεῖ τὸ δρόμο του. Ἐλάχιστοι ζεύγη ἔχουν παντρευτῇ σὲ ἐκκλησία, ἐλάχιστοι φοροῦν δακτυλίδια καὶ ἡ γυναίκα παίρνει τὸ ὄνομα τοῦ ἄντρα της μόνο ἂν θέλῃ. Κουθέντισσα με δεκάδες γυναίκες στὴ Ρωσία. Πολλὲς μιλῶσαν γιὰ τις δουλειὲς τους, γιὰ τὰ παιδιά τους, ἀκόμη καὶ γιὰ τις στενασιατικὲς δυσκολίες τους. Κομμιά δὲν ἀνέφερε τὸν ἄντρα της. Ἡ στάσι αὐτὴ ἀπέναντι στὸ γάμο εἶναι ἴσως κυρίως πεσμένη γιὰ τὴν σεξουαλικὴ ἀποχρήλωση, ὅπως πολλοὶ δυτικοὶ κοινωνιολόγοι ἱσχυρίζονται ὅτι ὑπάρχει στὴ Ρωσία.

Κοινωνικά καὶ πολιτικά, ἡ σοβιετικὴ γυναίκα εἶναι ὁ ἐαυτὸς της. Δὲν ἀνέχεται αὐτομάτως τις κοινωνικὲς βαθμίδες, ἀνάλογα με τις ἐπιτυχίες τοῦ ἄντρα της, ἀλλὰ κρίνεται μόνο ἀπὸ τὰ δικά της προσόντα καὶ τις δικές της ἱκανότητες. Καὶ αὐτὸ τὸ γνωρίζει.

Τὸ πὺ κτηνητὸ παράδειγμα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς χειραφετήσεως εἶναι ἡ Αἰκατερίνα Φωρίτσσεβα, ἡ πὺ ἱσχυρὴ γυναίκα τῆς σημερινῆς Ρωσίας καὶ ἡ βιομηχανικὴ γυναίκα τοῦ δεκαπενταεταίου καὶ παντοδύναμου Πρεζβίντιουμ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Σὺζυγος τῆς Φωρίτσσεβα εἶναι ὁ Νικόλαϊ Φιρούμιν, ἀλλοτε Ρώσος πρεσβυτης στὴ Γιουγκοσλαβία. Τὸν ἔχει τόσο ὑποκαταστήσει σὲ κομμικτὴ ἐπιτροπή, ὥστε σπάνια τοὺς βλέπει κοινὲς μαζὺ. Οἱ τύχες της, ἀλλὰ ἐξαρτημένες πὰ ὅχι ἀπὸ τις τύχες τοῦ ἄντρα της, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κροούτσσεφ, τὸ ὅποιο θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ὀδεῖα χέρια.

Στὰ ἐστιατορία τῶν πόλεων —στὸ Χάρκοβο, στὴ Μόσχα, στὸ Κίεβο— σπάνια θὰ συναντήσι κανεῖς ἕνα ἄνδρα, ὅταν νὰ γευματίζει μόνο. Συνήθος θὰ δῇ μιά συντροφία ἄνδρων ἢ δυὸ γυναίκες με τὰ παιδιά τους ἢ ἀκόμη μιά μεγάλη ἀνάμικτη ἐπαγγελματικὴ συντροφία, νὰ πίνουν ὀτκα καὶ αὐτὲς ζητῇν γιὰ τις δουλειὲς τους. Καὶ ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς φθάνει μέχρι τῆς κορυφῆς. Σίγουρα ὁ Κροούτσσεφ ἔφερε τὴν γυναίκα του καὶ τις κόρες του στὴν Ἀμερικὴ, σὰν παραχώρησι σὲς ἄλλοκοτες γι' αὐτὸν συνθήσεις μας. Ἀλλὰ ὁ κανὼνας εἶναι ἀκρίβως τὸ ἀντίθετο. Συνήθως, ὅταν ξεκινᾷ γιὰ κάποιο ταξίδι του, ἡ κ. Κροούτσσεφ πηγαίνει ὡς τὸ ἀεροδρόμιο μ' ἕνα χωριστὸ μικρὸ αὐτοκίνητο. Προβάλλει δεῖλα γιὰ νὰ τὸν ἀποχωρητήσι καὶ παρευθὺς ἀποσῦρεται. Στὶς διπλωματικὲς δεξιότητες αὐτῆς Μόσχας, οἱ σοβιετικοὶ ἡγέται οὐδέποτε φέρουν τις γυναίκες τους. Καὶ, ὅταν γῆνι αὐτό, τοποθετοῦν τοὺς δυτικούς προσκεκλημένους κατὰ τὸ ἐυρωπαϊκὸ σύστημα, ἐναλλάσσοντας ἄνδρες καὶ γυναίκες στὸ ἴδιο τραπέζι, οἱ ἴδιο κάδονται ὀλοι μαζὺ σὲς τιμητικὲς θέσεις καὶ βάζουν τις γυναίκες τους ὅλες μαζὺ σ' ἕνα τραπέζι, σὲ κάποια ἀπόμειρη γωνία.

Ἡ σοβιετικὴ γυναίκα εἶναι ἐξ ἴσου χειραφετημένη πὺ τὰ παιδιά της. Ὅταν εἶναι πολὺ μικρά, μπορεί νὰ τὰ φροντίζει, ἂν προλαβαίνει. Μπορεῖ νὰ τὰ ἀφήνῃ με τὴ μητέρα της ἢ με τὴν πεθερά της, τις ὥρες πὺ ἐργάζεται. Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται κάθε μέσο γιὰ νὰ πεισθῇ νὰ τὰ ἀφήνῃ σὲν κρατικούς θεροκομικούς σταθμούς —ἐν ὅσον δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὸ 3ο ἔτος τους— καὶ κατόπιν —μέχρι τὸ 7ο— σὲ κρατικούς παιδικὸς σταθμούς. Κατόπιν δὲν ἔχει δικαίωμα ἐπιλογῆς. Ἀπὸ ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἄνω τὰ παιδιά πηγαίνουν στὸ δημοτικὸ καὶ στὸ γυμνάσιο τῆς περιοχῆς ὅπου κατοκοῦν. Πολλὰ ἀπὸ τὰ σχολεῖα αὐτὰ εἶναι οἰκοτροφεία. Ἐταί, ἀπὸ ἄλλα σχολεῖα τὰ παιδιά γυρίζουν στὸ σπίτι κάθε ὀδρὺ καὶ ἀπὸ ἄλλα μόνο κάθε Σαββατόοδο.

Τὰ πρώτα χρόνια τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστῶτος οἱ κομμουνισταί ἐπέτιθεντο κατὰ τῆς οικογενείας, με τὰ ἴδια ὅλα πὺ χρησιμοποιοῦσαν κατὰ τῆς ἐκκλησίας, ὑποστηρίζοντας ὅτι ὀποιαδήποτε ἄλλη νομιμοφροσύνη, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνην τοῦ κράτους, ἀποτελοῦσε ἀπειλή. Ὁ γάμος καὶ τὸ διαζύγιο ἦταν εὐκόλα, σὰν νὰ πῆς ἕνα ποτήρι νερό —ὅπως εἶχε πῇ χαρακτηριστικά ἡ πρέσβειρα τοῦ Λένιν στὴ Σουηδία, Ἀλεξάνδρα Κολλοναί. Οἱ ἀμειλώσεις, ὁ ἐλεύθερος ἔρος καὶ τὰ παράνομα παιδιά ἦταν ἐξ ἴσου ἀνεκτά. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου ἡ κατάσταση κάπως μετεβλήθη, καὶ σήμερα τὸ κράτος καταβάλλει κάποια προσπάθεια νὰ διευκολύνῃ τὴν οικογενειακὴ ζωή. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ δικαιολογεῖται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη περισσότερων σοβιετικῶν μωρῶν, τὴν ὀποια ἔχει ἕνα ἔθνος πὺ ἔχας τὰ 17% τοῦ πληθυσμοῦ του στὸν πόλεμο. Δευτέρως λόγος εἶναι ὅτι παρήλθε ὁ φόθος τῆς ἀπεπανάστασεως, πὺ διετηρεῖτο ζωντανὸς στὴ σταλινικὴ ἐποχὴ ἀπὸ τις ψυχωτικὲς ὑποψίες στὸ ἴδιον τοῦ Στάλιν, καὶ τώρα ἕνα κάποιο πασοστὸ οικογενειακῆς ζωῆς κάνει τοὺς ἄνθρώπους πὺ ἱκανοποιημένους.

Ἡ θέσι τοῦ παιδιοῦ

Ὡστόσο, καὶ ἀπὸ τὸν Κροούτσσεφ, τὸ κράτος ἀντιμετωπίζει τὴν οικογένεια με προσοχή, σὰν δόμει πὺ δὲν ἔχει ἑκράση. Θέλει μωρά, ἀλλὰ τὰ θέλει γιὰ λογαριασμό του. Στὰ 1956 ἡ κυβέρνησι ἐξέδωκε ἕνα φυλλάδιο, στὸ ὀποιο χαρακτηρίζει τὴν οικογένεια σὰν «θεμελιώδη μονάδα τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας, διασιζόμενη στὸν γάμο καὶ τὴν συγγένεια...», ἐκτελοῦσα τις λειτουργίες τῆς ἀναπαραγωγῆς, τῆς κομμουνιστικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ τῆς αμοιβάσις βοηθείας». Λίγες ἐβδομάδες ἀργότερα, στὸ 20ῶ Σονέβριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, καθήρησε τὴν ἀκομμουνιστικὴν διαπαιδαγωγήση, ἱδρύοντας οἰκοτροφεία γιὰ παιδιά 7-17 ἐτῶν, ἀφαιρώντας ἔτσι τὰ παιδιά ἀπὸ τὰ χέρια τῶν γονέων τους γιὰ τὰ δέκα πὺ κρίσιμα χρόνια. Τὸ Κόμμα δικαιολόγησε τὸ μέτρο αὐτὸ λέγοντας ὅτι με τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ πολιτεία θὰ ἐλέγχε καθ' ὅλο τὸ ἐκπαιδευτικὸν τὴν ὅλη ἐμπειρία τοῦ παιδιοῦ. Τυπικά, οἱ γονεῖς μποροῦν ν' ἀρνηθοῦν νὰ τοποθετήσουν τὰ παιδιά τους στὰ οἰκοτροφεία αὐτά. Ἀλλὰ οἱ μὺλοι τῆς προπαγάνδας ἔχουν ἀρχίσει κιάλας τὸ ἔλεμά τους καὶ παρουσιάζαν τὸ νέο σύστημα σὰν ἕνα μακρόπνοο σοσιαλιστικὸ μέτρο, πὺ λαμβανόταν γιὰ τὸ καλὸ τῶν ἴδιων τῶν παιδιῶν. Μέσα σὲ τρία χρόνια, πάνω ἀπὸ διακόσια οἰκοτροφεία ἀνοίξαν μόνο στὴν Κεντρικὴ Ρωσία καὶ ἡ κυβέρνησι ἀγγέλλει ὅτι σὲ λίγο θὰ ἐπικρατοῦν σὲ ὅλη τὴ Σοβιετικὴ Ένωσι.

Τώρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σπίτι, τὴν ἐπιπόνησι καὶ τὸ νοικοκυριό, ἡ σοβιετικὴ γυναίκα σὲ μεγάλη ἔκταση ἔχει ἀπελευθερωθῇ ἀπ' αὐτά. Ὅχι τόσο γιατί χρησιμοποιεῖ συσκευὲς πὺ ἀντικαθιστοῦν τὴν ἐργασία, ἀλλὰ γιατί διαθέτει ἐλάχιστο χώρο γιὰ νὰ φροντίσι. Ἀν δὲν εἶναι λατὸ ἐίδωλο, ὅπως ἡ Οὐλάνοβα ἢ ἡ Πλατέσκαγια, ἡ μέλος τοῦ Κόμματος, θὰ εἶναι

τυχερή αν έχη ένα δωμάτιο για να νοικοκυρεύη. Το κράτος κάνει ότι μπορεί για να αντιμετωπίσει το στεγαστικό πρόβλημα, αλλά η ζήτηση ξεπερνάει τόσο την προσφορά, ώστε στη Μόσχα ο μέσος χώρος που διαθέτει για κατοικία μία οικογένεια είναι 2X3 μ. — συχνά μία γωνιά ενός δωματίου, χωρισμένη με μία κουβέρτα ή με μία κουρτίνα. Έτσι δεν είναι έκπληκτικο αν οι σοβιετικές γυναίκες περνούν τον χειμώνα χρόνο τους σεργιανώντας στους δρόμους ή στα πάρκα Κουλούρας και Άναπαύσεως, που διαθέτει κάθε σημαντική σοβιετική πόλη.

Αυτό το άσκοπο σεργιάνισμα, που θα το διηγάμε στις αποδόσεις της Όδησσο ή στα κοσμοβιθή πεζοδρόμια της πλατείας Μαγισκόφσκυ της Μόσχας, αποτελεί το μοναδικό καταφύγιο της σοβιετικής γυναίκας, από την ωργανωμένη καθημεριότητα των ημερών της. Οι μοναδικές άλλες μορφές ημερήσιας ανάψυχής — πολιτιστικές εκδηλώσεις και αθλήματα — είναι τόσο άτακτα συντεταγμένες, ώστε αδιάφορο μόνο την αίσθηση της άνωμυίας της. Τη συναντάς ή στην όπερα. Είναι κατά κανόνα εξαιρετικές παραστάσεις και έχει καταφύγει πληθός γυναικών, όπως αυτή. Άλλα προσφέρουν στη σοβιετική γυναίκα ένα θέαμα έναν πλούσιου και συναρπαστικού κόσμου, που ποτέ δεν τον αντικρύζει στην πραγματική ζωή.

Σε μία παράσταση της «Νυκτερίδας», που παρακολούθησα στο Λένινγκραντ, ελάχιστες από τα άκρασθη προέσχαν τη μουσική του Στράους, που έπαιζε μία ορχήστρα με πούκαμα. Όλες, ωστόσο, κρατούσαν μαγνητισμένες τα μάτια τους στη σκηνή, παρακολουθώντας τις όμορφες κυρίες με τις τουαλέτες και τους ώριμους νέους με τα φράκα να θαλάσσουν σε μία σκηνογραφία της «μπελ έποκ».

Οι τυπικές γυναικείες ενασχολήσεις — ψώνια στα μαγαζιά, κουρείο και ράφτρα — ελάχιστα σημαίνουν για την σοβιετική γυναίκα. Ελάχιστα υπάρχουν για να αγοράσει και σχεδόν τίποτε για να προσθέσει στην όμορφη της. Στα «πολυτελή» τουριστικά ξενοδοχεία των μεγάλων πόλεων υπάρχουν καταστήματα κολλυντικών και στην όδω Γκόρκυ της Μόσχας ένας μεγάλος «Οίκος Κόλλωνης», που ειδικεύεται στη θεραπεία δερματικών παθήσεων. Άλλα όλα γίνονται με τέτοιο

τρόπο ώστε, αν η γυναίκα δεν διαθέτει φυσική καλλονή, θα βγει από εκεί μέσα ακριβώς όπως μπήκε. Όσο για τα φορέματα, μολοντί υπάρχουν 16 «Οίκοι Μόδας» σε κάθε μία από τις 16 μεγαλύτερες πόλεις της Σοβιετικής Ένώσεως, οι σχεδιαστές φημ-πικάρουν σχέδια για άνδρες, γυναίκες και παιδιά, σαν να πελάκανε κοτρόνια σε μία σπηλιά. Τα κρατικά εργοστάσια ρουχισμού παίρνουν αυτά τα σχέδια και τα μετατρέπουν σε άσχημα, κακοφτιαγμένα ρούχα, σε ποσότητες από 3.000 ως 3.000.000 κομμάτια, αναλογα με την ποσότητα ύφασματος που τους χορηγούν τα ύφαντουργεία. Ένθαρρύνεται η κατ' οίκον ραπτική. Άλλα που είναι οι ραπτομηχανές; Δεν είναι λοιπόν παράξενο ότι σαν έρχεται στη Ρωσία μία γυναίκα από τη Δύση την κοιτάζουν στο δρόμο σαν να ήταν η Άννα ντυμένη στα δόχρσα.

Μόνο όταν εξετάσωμε τα δνείρα και τις ελπίδες της σοβιετικής γυναίκας αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν δυο κατηγορίες σοβιετικών γυναικών και όχι μία. Αφήνοντας και πάλι στην άκρη την αφρόρεμα της μοσχοβίτικης «έλιτ» — τις ελάχιστες ευνοούμενες χορεύτριες, ηθοποιούς και τις συζύγους των έπιφανών επιστημόνων και των κυβερνητικών παραγόντων — διακρίνουμε την διευθύνουσα και την μέση γυναίκα. Ξεχωρίζουν από το ντύσιμό τους, από τη θέση τους στην ιεραρχία, από το διοτικό τους επίπεδο, αλλά κυρίως από τη στάση τους απέναντι του καθεστώτος.

Η διευθύνουσα αντιπροσωπεύει περίπου το 1% του γυναικείου πληθυσμού της Σοβιετικής Ένώσεως, αλλά είναι ένεργητική και δραστήρια. Πιστεύει στο καθεστώς και εργάζεται μέρα νύκτα για αυτό. Η μέση γυναίκα — τα 99% — δεν είναι ακριβώς ότι δεν πιστεύει, ή προπαγάνδα φροντίζει για αυτό. Δεν ξέρει τί πιστεύει. Έτσι αποφεύγει να έκφρη κρίση, κάνει εκείνο που της ζητούν και έλπίζει όχι για το καλλίστο — αυτό θα ήταν παράκρουση — αλλά ότι τα πράγματα θα καλυτερεύουν λιγάκι.

Η διευθύντρια δυνατόν να είναι διευθύντρια ή υποδιευθύντρια ενός γυναικείου περιοδικού, μία ζωγ-τανή κοκκινομάλλα σαν την Μαρία Όδαινικόβα, που διευθύνει το μηνιαίο «Σοβιετική Γυναίκα». Μπορεί να είναι διευθύντρια νοσοκομείου, εργαστηρίου ή διομη-

χανικού συγκροτήματος. Στον πολιτικό τομέα μπορεί να είναι αντιπρόσωπος των διαφόρων έπαρχιακών σοβιέτ δεκαπέντε δημοκρατιών ή μία από τις 348 γυναικές αντιπροσώπους στο 1347μελές Άνωτατο Σοβιέτ. Τα έπιβεία και χοντρά χέρια της κρατούν τότε σημαντική εξουσία. Και την απέκτησε με ένα και μοναδικό τρόπο — προσχωρώντας στο Κόμμα από τα νεανικά της χρόνια και ανεβαίνοντας τις βαθμίδες λόγω της τυφλής αφοσίωσής της. Για κάποιο άλλο λόγο ή από ματαιοδοξία, άρεσκειται να το άρνηται αυτό και να ισχυρίζεται ότι άνέθηκε αποκλειστικά χάρη στα προσόντα της.

Η πιο ισχυρή γυναίκα

Τυπικό και κορυφαίο παράδειγμα της ομάδας αυτής είναι η Αικατερίνα Φούρτσεβα, που ά'αφέραμε προηγούμενος, ή πιο ισχυρή γυναίκα της Σοβιετικής Ένώσεως. Είναι μία παχεία, ξανθή γυναίκα 49 έτών, που κατέχει τρία αξιώματα — μέλος του Προέζιντιουμ, επικεφαλής της Κομματικής Έπιτροπής Μόσχας και οργανώτρια της Βιομηχανίας Μόσχας. Ο μισθός της και τα έπιδόματα άνέρχονται στο άπίστευτο ποσό των 30.000 ρουβλίων το μήνα.

Το τυπικό στοιχείο στη σταδιοδρομία της είναι ο τρόπος που άνέθηκε τις βαθμίδες της ιεραρχίας. Γεννημένη σ' ένα πρόσαιο της Μόσχας, στα 1910, έγινε νημένη σ' ένα πρόσαιο της Νεολαία σε ηλικία 14 έδεκτη στην Κομμουνιστική Νεολαία σε ηλικία 20 έτών, τρία χρόνια νωρίτερα από την προβλεπόμενη ηλικία, και μέλος του Κόμματος σε ηλικία 20 έτών.

Η Φούρτσεβα και γενικά ή διευθύνουσα γυναίκα θα ξερογιστή άν την κατηγορήσετε ότι εκμεταλλεύεται τη μοχθοσία μάς των άδεφών της. Άλλά το 1.000.000 στην ουσία ή αλήθεια είναι αυτή. Έ'ω το 1.400.000 στην ουσία, που άνήκουν στο Κόμμα, έχουν κάποια έπιδομήματα στα σοβιετικά πράγματα, τα υπόλοιπα 113.000.000 σύνταξη στην άκρη προλεταριακή ζωή δίχως την παραμικρή έκπαισσηση, ούτε και με την κομμουνιστική έννοια του δούλου.

Δεν άπαρχει ούτε μία γυναικεία λέσχη στη Σοβιετική Ένωση, ούτε μία έπαγγελματική όργάνωση. Και μοναδική άποστολή της Έπιτροπής Σοβιετικών Γυναικών είναι να υποδέχεται με λουλούδια, σημαίες και χαμόγελα τις γυναικείες άποστολές άλλων κομμουνιστικών κομμάτων από άλλες κομμουνιστικές χώρες. Στο μεταξύ ή μέση γυναίκα έξακολουθεί να σκάει χαντάκια, να έξωρύσση μεταλλεύματα, δίχως κανείς να της λέη ότι πρέπει και μπορεί να άπαρξη κάποια άλλιώτικη ζωή.

Πότε πότε τα πράγματα κάπως καλυτερεύουν. Φέτος το κράτος διέθεσε στην άγορά 500.000 τόπια θαμνός κτήσθηκα φθινότερη σπία και οι κοινέρδες φάρι πέρασε κατά 8%. Άλλά αυτές έσπελυσσε πύραυλο στη σταγονόμετρο. Το έθνος που έσπελυσσε πύραυλο στη σελήνη έξακολουθεί να μη μπορεί να παραγάγη ένα φορέμα άξιο του όνόματός του.

Το σταγονόμετρο ένδεχομένως θα συνεχίση να ριχνά σταγονίδια. Άλλά ή μέση σοβιετική γυναίκα έξακολουθεί να είναι κακοτυμένη, να ζή σε άθλια στέγη και να τρέφεται άσχημα. Και με κάποιο, χωρίς να είναι τί, τέλος πάντων, είναι γυναίκα. Θά ήθελε να είναι όμορφη και να της κάνουν φιλοφρονήσεις οι άνδρες. Θά ήθελε λίγη χαρά στη ζωή της. Θά ήθελε μερικά έπιπλα, λίγα πράγματα του νοικοκυριού, ένα μικρό διαμέρισμα να τα έαλη και μία κουζίνα δική της. Θά ήθελε μερικά καλλυντικά, πέρα από την «πυόδα ρύζης» και την πομάδα. Θά ήθελε να τρώη και κάτι άλλο έξον από το μαύρο ψωμί και τις πατάτες, που την κάνουν παχύσαρκη και υποσιτισμένη. Θά ήθελε, τέλος, έναν κορσά και ζαρτιέρης.

Και έτσι, ενώ οι γυναίκες άφίσης της διαλαούν για τις νόρμες παραγωγής και για την πορεία προς τον κομμουνισμό, αυτή όνειρεύεται.

Η διευθύνουσα δεν όνειρεύεται. Δρά. Μόλις συγκαλύπτει την αντίπαθεία της για την μέση σοβιετική γυναίκα, που τα δνείρα της είναι αντίδραστικά και αντίκομματικά. Και για τη διευθύνουσα, το δνείρο της μέσης να έχη κοντά της τον άντρα της και τα παιδιά της, άποδεικνύει ότι δεν έχη επαρκώς χειραφετηθί από αυτά. Και άν ή μέση θέλη να ξεκουραστή κάπου μόνη, αντί να συμμετάσχη στις άπαραίτητες όμαδικές έξόδους των χαρούμενων παρθένων που χορεύουν λαϊκούς χορούς, αυτό σημαίνει ότι της λείπει ή όμαδική συνείδηση.

Την έποχή αυτή κυκλοφορεί στη Ρωσία ένα μικρό πολιτικό ανέκδοτο: Ένας κομμουνιστής ρωτάει στο μάθημα της διαλεκτικής: «Και ποιά είναι ή διαφορά μεταξύ καπιταλισμού και κομμουνισμού;». Ο σπουδαστής ένει το κεφάλι του και ξεροβήχει. «Ο καπιταλισμός είναι ή εκμετάλλευση άνθρώπου από άνθρωπο. Ένώ ο κομμουνισμός...». Διστάζει λίγο και συμπληρώνει θριαμβευτικά. «Ένώ ο κομμουνισμός είναι ακριβώς το αντίθετο!».

Στη Σοβιετική Ένωση δεν μπορεί κανείς παρά να καταλάβη ότι ο κομμουνισμός είναι επίσης εκμετάλλευση γυναικας από γυναίκα.

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ■ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ της Άλάσκας, 49ης πολιτείας της Άμερικής, χρησιμοποιούν το τηλέφωνο όσο σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου. Κατά μέσον όρον, κάθε κάτοικος της Άλάσκας κάνει 609 τηλεφωνήματα το χρόνο, ενώ ο Νεουρκέξος δεν υπερβαίνει τα 472.

■ ■ ■ ΣΤΟ πανεπιστήμιο του Ίλλινοϊς (Η.Π.Α.) μελετάται μία μηχανή που συνθέτει μουσικές συμφωνίες. Η πρώτη της σύθεση, άποτέλεσμα πολυπλοκών μαθηματικών τύπων, είναι μία σουίτα για κουαρτέτο έγχόρδων, διάρκειας 25 λεπτών.

■ ■ ■ ΣΤΟ Άμσδέρργο άπαρχει ένα ξενοδοχείο στο όποιο γίνονται δεκτά μόνο μωρά ηλικίας κάτω του ένος έτους.

■ ■ ■ ΤΟ ΘΕΑΜΑ «Έχος και Φώς» έχη μεγάλη έπιτυχία στη Γαλλία. Πέρσι υπήρχαν 40 παράοια θεάματα σ' όλη τη χώρα. Το 1960 — άναγχα έλλειψι ή ύπηρεσία Τουρισμού — τουλάχιστον 61 παλαίοι Ιστορικοί πυργό θ' άξιοποιηθούν κατ' αυτόν τον τρόπο για να προσελκύουν τους τουρίστες.

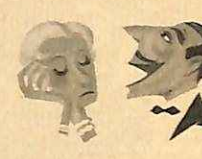
■ ■ ■ ΣΤΟ έξρη, στη Μελόδουρη της Αυστραλίας, ένας άντρας θα μορφή να κάβεται στον κινηματογράφο πλάι σε μία κυρία, άκόμη και άν αυτή ή κυρία δεν είναι σύζυγός του. Διότι, έως τώρα, ήταν ύποχρεωμένος σε παράνομη περίπτωση να παρουσιάση το πιστοποιητικό του γάμου του.

■ ■ ■ ΣΤΟ Μόναχο, μία φοιτήτρια έχη κεντήσει ένα κινέζικο ΙΣθόγραμμα στο πουλόβερ της. Ένας Κινέζος της έξηγησε τι έλεγε αυτό το ΙΣθόγραμμα: «Τιμή χαμηλή, ποιότης άριστη. Έξυπηρετεί όλα τα γούσους».

■ ■ ■ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ της Άδα Γκάρντνερ που χρησιμοποίηθηκε στην ταινία, «Η ευπρόλητη κόμισσα» και που ο Φράνκ Σινάτρα το έχη στήσι στο νήκο της έπαυλώς του στο Χόλλυγουντ, βρίσκεται τώρα στο κατάστημα ενός παλαιολόγου. Το κεισματοπλίδι δίνει και παίρνει. Ο Φράνκ Σινάτρα είναι ο τώος σύζυγος της Άδα Γκάρντνερ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Κ έ φ ι... άρεκό, χοροί πολλοί, όλοι δημόσιοι (ιδιωτικός κανένας) και κέντρα νέα και παλιά γεμάτα από κόσμο. Άν και είναι γνωστόν ότι στας Άθνας μόνον ένα κέντρο εύδοκιμεί πραγματικά, διότι είναι περιωρισμένοι οι άνθρωποι που έχουν και το κέφι και τις δυνατότητες (χρηματικές) να το συντηρήσουν. Πάντως, τώρα μεσουρανούν: ή «Άθηναία», το «Άκροπόλ» και το ώραιότατο «Κόρονο», που προσετέθη τρίτο και επικίνδυνο στη μάχη. Πολλά άναγγέλλονται για τον χορό του Λυκείου των Έλληνίδων, στις 20 Φεβρουαρίου, και για τον χορό της Μερίνης, στις 25 στο «Κίνγκ Τζόρτζ», ιδιαίτερο δε ένδιαφέρον προκαλεί ο χορός των Συγγραφών, την τελευταία Κυριακή, στην «Μεγάλη Βρεταννία». Έκει φαίνεται να πρόκειται να ξαναζήση ο παλιός χορός των Συνακτών, που έκανε κάθε χρόνο θραύσι στα παλιά «Όλύμπια». Περαισμένα και σχεδόν ξεχασμένοι... Έ π ι σ η μ ό τ ε ρ ο ς, όμως, όλων θα πρέπει να είναι ο χορός του «Παρνασσού», την τελευταία Πέμπτη, 25 Φεβρουαρίου. Για πρώτη φορά, μετά από χρόνια, ο χορός άναγγέλλεται με άρεκό χρονικό διάστημα, ώστε να προετοιμασθούν όλοι οι Άθηναίοι να πάνε και να τον ύποστηρίξουν... Πέρσι και πρόπερσι άνηγγέλη 2-3 ήμέρες πριν και οι λίγοι που πήγαν δρέθηκαν μπροστά σε μία αίθουσα που άπετελείτο από τα πλέον έπίσημα πρόσαια του κράτους και από έλάχιστο κόσμο. Η Βασιλική Οικογένεια, κατά παράδοσι, θα τιμήση τον χορό, του όποιου ο σκοπός, οι Νυκτερινές Σχολές, είναι ο πλέον άξιόλογος από όλους όσους ζητούν αυτές τις ήμέρες ύποστήριξι...

Υ Τ ύ χ η... Πόσοι, άραγε, δικτάτορες έπέτυχαν την εύτυχία στα τελευταία τους χρόνια; Σκέψις που γεννήθηκε διαβάοντας για τον στρατηγό Περών πού, ηλικίας 64, κάτοικος τώρα της Ισπανίας, κυκλοφορεί και φωτογραφείται στη λουτρόπολι του Τόρρε Μολίνος με την ξανθή και ώραιότατη Ίζαμπέλ Μαρτινέξ έτών 24...

Υ Έ κ α τ ό ρ χ ι λ ι ά δ ε ς... έγευματίσαν «μαζύ» με τον πρόεδρο Άϊζενχάουερ. Μέσω τηλεόρασης διωργανώθηκαν σε 83 πόλεις της Άμερικής σύγχρονα γεύματα προς τιμήν του Άικ και του κόμματος

του. Σε ένα από όλα τα γεύματα, εις το Λος Άντζελες, υπήρχεν ο άληθινός Άϊζενχάουερ, σε όλα τα άλλα οι ζωντανές εικόνες του. Ο λόγος δεν ήταν μόνον έορταστικός. Η συμμετοχή έστοίχιζε 100 δολάρια και οι εισπράξεις θα διετίθεντο ύπέρ του έκλογικού άγώνος...

Υ Ά ν έ κ δ ο τ ο... (πικρό). Ο καταδικασμένος σε θάνατο, συνοδευόμενος από τον δικηγόρο του, προχωρεί προς τον τόπο της έκτελέσεως. Η ήμέρα είναι κρύα φρικτά. «Τί άπαίσιος καιρός», λέγει ο καταδικασμένος. «Τί παραπονοίαι; του λέγει ο δικηγόρος, έμένα να λυπηθής, που πρέπει να γυρίσω πίσω»...

Υ Σ υ ν ά ν τ η σ ι ς... Κανείς δεν ξέρει πού τον περιμένει ή τύχη. Η Ντόρις Κλάινερ, για παράδειγμα, ύψηλή, μελαχροινή, έτών 24, εργαζόταν ως δοντιόδοντιότρον στο Παρίσι. Σ' αυτόν τον δοντιότρον ήρθε πελάτης ο Γιούλ Μπρύνερ και από εκείνη την ήμέρα ή Ντόρις και ο Γιούλ είναι άχώριστοι, ή δε Ντόρις έπιδεικνύει ένα τεράστιο διαμάντι, άρραβώνων, πιστεύουν πολλοί...

Υ Ά ν α τ ο λ ί τ ι κ η σ ο φ ί α... Αυτός που τρώει μέλι από εύχαρίστησι είναι πιο άπλός και πιο φυσικός από αυτόν που τρώει ξερό ψωμί λόγω άρχης...

Υ Μ ό δ ι α. (Άπό τα πρώτα μηνύματα). Τα φορέματα μόλις κάτω από το γόνατο... έλεύθερο το κορμί μέσα σε σεμιζι, σάκκους με έλαφρες ζώνες, φούστες και μπλούζες, φορέματα «τζάμπερ», δηλαδή, πλεκτά τα όποια, αντί να σταματούν ως τη μέση, κατεβαίνουν ως το γόνατο και άπειρα «ντέ πιές» για όλες τις ώρες της ήμέρας, του άπογεύματος και της νύκτας. Το πρώι από «ζερέ», το άπόγευμα από νταντέλλες και έμπριμ και μεταξωτά, το θράδυ από ύφασματα φορτωμένα με χάνδρες, με κεντήματα και ύφασμένα με χρυσές άνταύγειες. Παπούτσια μυτερά, κάλτσες σκούρες σε ζεστούς χρωματισμούς, μανίκια «τρουά-κάρ», ντεκατέ γυμνά χωρίς στολίδια και πελώρια κολλιέ βαρεία, πολύχρωμα, άνατολίτικα...

444

- ΔΥΟ γκάγκστερς καραδοκούν στη γωνία ενός δρόμου της Νέας Υόρκης — Δεσποινίς, αυτό το γραμματόσημο δεν κολλάει μ' όλο που το σάλιωσα δυο φορές!
- Τι να σάς κάνω κύριε; Είσαστε ο εικόςτος άπ' το πρώι που το σάλιωνετε. Πως θέλετε να μείνη καλά επάνω του;
- —ΑΚΟΥΣΑ πως ο άντρας σας ήταν πολύ άσχημα. Πως πάει;
- Καλύτερα. Δεν χάθηκε όμως άκόμη κάθε έλπίδα.
- —ΞΕΡΕΙΣ ποιά είναι ή δική μου γνώμη για τον γάμο;
- Είσαι παντρεμένος;
- Ναι.
- Έ, τότε ξέρω.
- —ΛΟΙΠΟΝ, Γιάννη, πως σου φαίνεται ή παντρεία;
- Θάμπα, φίλε μου! Όσο πάω ξαναγιανώω... Φαντάσου πως ξανάρχισα να καπνίζω κρυφά, όπως τότε που ήμουνα μικρός!...

“ΚΑΜΠΑΝΑ”

Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ

ROLEX

ΚΑΙ

UNIVERSAL

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΗΣ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΔΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

Σταδίου 3 (ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ)

ΩΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Σ.Κ.ΒΑΧΑΡΗΣ

ΤΗΛ. 35-766

Χυδα ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙ όσν είναι ZANAE

ΝΤΟΛΜΑΔΑΚΙΑ (ΠΑΠΑΝΤΖΗ) ΑΡΙΟΤΟΠΕΚΝΙΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ZANAE

ΖΗΤΑΤΕ ΜΟΝΟΝ ZANAE.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ

1) Τό Πρωινό σας; Συνοδεύοτετο με μαρμελάδα ZANAE

2) Τό Ούζο σας; Συνοδεύοτετο με ντολμαδάκια ZANAE

3) Τό Γεύμα σας; Συμπληρώοτετο με κομπόοια ZANAE

Χυδα ΚΟΜΠΟΣΤΑ όσν είναι ZANAE

ΚΟΜΠΟΣΤΕΣ ΠΙΛΑΦΑ ΚΑΛΙ ΑΚΑΛΑΙ ΚΕΡΑΤΙ ΗΜΟ-ΚΥΛΙΟΝ ZANAE

ΖΗΤΑΤΕ ΜΟΝΟΝ ZANAE.

δὰ εἶσθε ἡ πιὸ ὀμορφὴ

★ με ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ
★ καὶ ΜΕΪΚ-ΑΠ ΖΙΝΝΙΑ

Zinnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΤΟ ΝΕΟ
ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΟ
ΒΕΡΝΙΚΙ
ΣΕ 15 ΣΤΑΘΕΡΟΥΣ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ἐπιτυχάνεται, με-
ταξύ ἄλλων, καὶ μετὰ
τὴν ἐξάτμιση τοῦ νεροῦ διὰ
βρασμοῦ.
2. Τὰ τοῦ "Ἀργού" θεω-
ροῦνται εὐγευστα (ὕ-
ποκορ.) — Μουσικὸς
φθόγγος.
3. Συγγενὴς μετὰ τὴν ὁμο-
φυλίαν λέξις — Ἀρ-
χαία πόλις τοῦ Α. Μα-
ρόκου, ἀναφερομένη καὶ
ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου.
4. Τίτλος γνωστοῦ μυθι-
στορήματος τοῦ Κί-
πλινγκ — Πρώτη ὕλη
διὰ τὴν κατασκευὴν
κτισμάτων, ἐνάρθρων.
5. Ἀχαρὸς ἡ ἀνάτο (κυ-
ριολ.) — Σύνηθες ἀγ-
γλοσαξονικὸν κύριον ὀ-
νομα ἀνδρῶν.
6. Πόλις τῆς βορείου Γαλ-
λίας γνωστὴ καὶ ἀπὸ
σκληρὰς μάχας τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου
— Ὑπονοῦν τεχνί-
του ἐργαλεῖα.
7. "Ἐνα ἔχει πάντοτε ὁ μῆνας... —
Γερμανικὴ ἀρνησις... ἀντιστρόφως
8. Χρόνος ῥήματος συνωνύμου τοῦ
ὀπῶ — Μπιζελοειδὲς φυτὸν (ἀν-
τιστρ.).
9. Δίδει διπλασιαζόμενον Αἰγυπτίαν
θεῶν — Δίδυμος ἀδελφὸς τοῦ
Ραμῦλου (αἰτ.) — Κλασικὴ γαλ-
λικὴ τραγωδία.
10. Γνωστοὶ διὰ τὴν μαλθακότητα
τοῦ βίου των κάτοικοι ἀρχαίας
ἐλληνικῆς πόλεως τῆς Κάτω Ἰ-
ταλίας — Ἀντιθετικὸς σύνδε-
σμος.
11. Συχνότατα ἐπιτυχάνεται πολὺ
καλύτερα ἀπὸ τὴν φύσιν παρὰ ἀ-
πὸ τοὺς ἰατροὺς — Πατρίς τοῦ
ἡ Αἰθιοπίας.
12. Τὰ φοροῦν ἀνδραγαθήσαντες.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Τὸ τελευταῖον διδλὸν τοῦ ἱερω-
τέρου διδλίου.
2. Ὄνομα πολλῶν διεθνῶν γνωστῶν
καμπάρ — Ἐτοῖς περνᾷ συνή-
θως τὴ ζωὴ τοῦ ὁ συνταξιούχου
(ὁδημ. ἐπιρρ.).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

3. "Ἐνα μεγάλο προτέρημα ποὺ λεί-
πει ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους "Ελ-
ληνες (αἰτ.).
4. Ἀναγράφονται, ὡς ἀρχικὰ, στὶς
φορολογικὲς ταινίες — Ὑπονοῦν
τὴν ἐπομένην ἡμέραν.
5. Γυναικεῖον ὄνομα τῆς γενικῆς —
Κρεμαστὴ κλίνη (γεν.).
6. Ἐτέρα ὀνομασία τοῦ ποταμοῦ
Δὸν τῆς Ρωσίας — Σφοδρὰ πά-
θη.
7. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνομασία τοῦ
δασιλικού (γεν.) — Ἐσῶσε τὸν
Θεσέα (ἀντιστρ.).
8. Ἀσιατικὸν κράτος — Τὴν κό-
δει... ὁ ἀνάντης.
9. Ἀνθρ — Αὐστριακὸς μουσικοσυν-
θέτης, ἐνάρθρων (1753 - 1836).
10. Χερσάνησος εἰς τὸν μυχὸν τοῦ
Ἀδριατικοῦ πελάγους (γεν.) —
Νότα.
11. Βγαίνει ἀπὸ τὸ διαπασῶν — Θα-
λάσσιον μαλακαστράκον μετὰ τὴν
δημοτικὴν ὀνομασίαν του (ἐνάρ-
θρων).
12. Δημοτικὴ δι' ἀξέστους ὑπαξιωμα-
τικὸς λέξις (πληθ.).

ZIGK ZAGK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁριζον-
τίως, καθεῖως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὴν λέξι, πού
βρῆκατε καὶ σῆστε τὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.
Ψάψτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμοὺς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμοὺς.

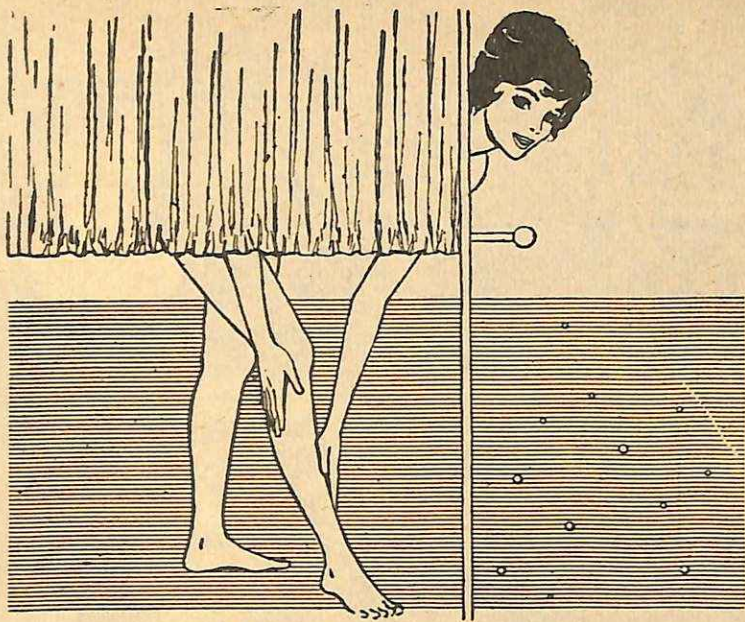
Τ	Α	Τ	Κ	Ε	Ι
Κ	Ι	Ε	Ο	Δ	Ρ
Ο	Σ	Υ	Π	Ο	Σ
Ν	Ο	Ι	Ρ	Ε	Φ
Τ	Π	Ε	Σ	Τ	Ι
Α	Λ	Ν	Ι	Σ	Α

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμοὺς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμοὺς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πού μπορεῖτε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολο-
γοῦνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Η Συλλογή της Σφης

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΔΙΣΤΩΣΙΣ

*Από έπιστημονικές έρευνες έχει βεβαιωθεί: βασικός συντελεστής για την νεανική φρεσκάδα και την δροσερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότητάς του σε ύγρο. Με τα χρόνια όμως το δέρμα δεν μπορεί μόνο του να διατηρήσει την ποσότητα του ύγρου που χρειάζεται· τότε αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια και το στόμα.

Μια αποτελεσματική προστασία

*Η κρέμα NIVEA σας παρέχει την δυνατότητα να ξεουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα.

Τα ύγρο· δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη και αποκαθιστούν την ισορροπία του ύγρου, ξαναδίνοντας έτσι στο δέρμα την ομορφιά του.

Δοκιμάστε και σεις!

Μια άπλη και αποτελεσματική συνταγή για την ομορφιά σας: Χρησιμοποιείτε κάθε βράδυ κρέμα NIVEA για την περιποίηση του δέρματος.

Κρέμα NIVEA

Τακτική περιποίησης του δέρματος με NIVEA είναι μια αληθινή ευεργεσία για την ομορφιά του. Το διψασμένο δέρμα απορροφά με άπληστία τα θρεπτικά και ύγρο· δημιουργά συστατικά της κρέμας NIVEA. Έτσι, τρέφεται, ξαναπαίρνει το χαμένο ύγρο του και γίνεται φρέσκο και άνηθο με ωραίο ρόδινο χρώμα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Χαρίστε το ξεφύετο

ΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ
ΣΙΔΕΡΟ

MORPHY-RICHARDS

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΑΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ 8 - ΤΗΛ. 30-953
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 32 - ΤΗΛ. 73-366

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ ΑΝΤΙ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΥ

Μια μικρή, αλλά σπουδαιότητα έφευρεσι έγινε ενθουσιώδως δεκτή από τους παιδίατρος· ολοκλήρου του κόσμου. Νορβηγοί επιστήμονες κατόρθωσαν να απομονώσουν τις ελαστικές (κυρίως Α και Β) που περιέχονται εις το γνωστό μπουρουνέλαιο και να τις ενσωματώσουν υπό την φυσική τους μορφήν σε καραμέλλες, που κυκλοφορούν ευρύτατα με την ονομασίαν ΒΙΜΑΞ. Οι καραμέλλες αυτές δεν διαφέρουν σε τίποτε από τις συνηθισμένες και έχουν την ευχάριστον σ' όλους γεύση λεμονιού. Μ' αυτόν τον τρόπο το παιδί παίρνει ανύποπτο μ' έναν ευχάριστον τρόπο το μπουρουνέλαιο που είναι τόσο απαραίτητο για την ύγεια του. Να λοιπόν που σήμερα απολαμβάνοντας τη θαυμάσια γεύση της καραμέλλας ΒΙΜΑΞ το παιδί προμηθεύει εις τον οργανισμόν του τις πολύτιμες ελαστικές Α και Β. Γι' αυτό σαν καλή μητέρα κι έσπε μη παραλείψετε σήμερα κιόλας ν' αγοράσετε για το παιδί σας καραμέλλες ΒΙΜΑΞ. Υπάρχουν σε όλα τα φαρμακεία.

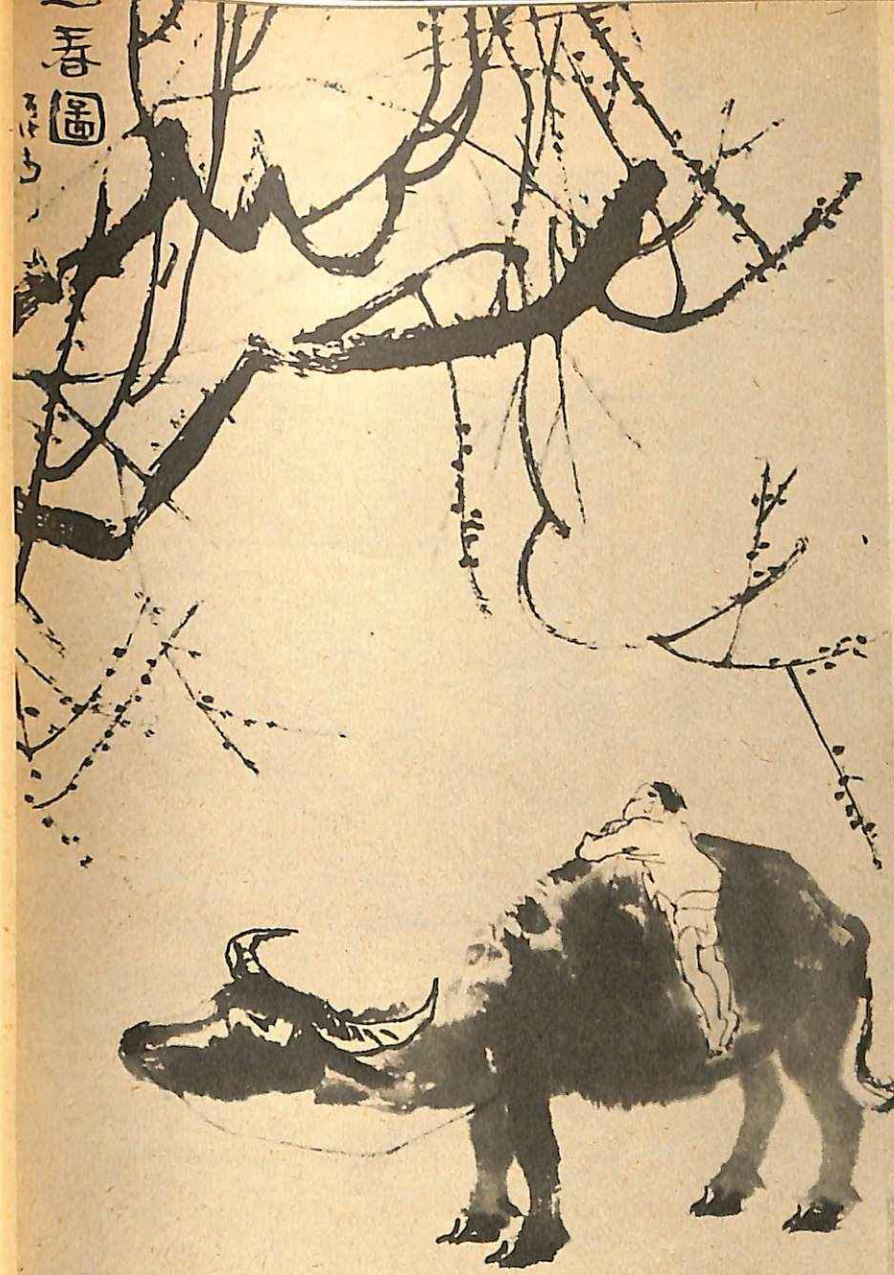

«Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ μας πρόεδρος Μάο», είναι ένα θέμα που σε ποικίλες εκφάνσεις κατακλύζει κάθε έκθεση ζωγραφικής στην σημερινή Κίνα.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΥΠΟΦΩΣΚΕΙ...

(Φωτ. Camera Press)

Η «ΠΡΩΙΜΗ ΑΝΟΙΞΗ», ωστόσο, του «άμετανόητου» Τσάο-Φένγκ-Τσουνάν, θα μπορούσε να έχει γίνει κάτω από οποιοδήποτε καθεστώς της Κίνας.

ΚΑΙ Ο ΛΙ - ΚΟ - ΓΙΑΝ έμμένει σε δημοφιλείς και πατροπαράδοτους τροπούς και θέματα, στον πίνακά του που επιγράφει «Καλωσώριες "Ανοιξη"».

Η ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ

Όσο και αν η επανάσταση με το πρόσφατο «μεγάλο άλμα προς τα εμπρός» αναμόχλευσε και ανέτρεψε τη ζωή εκατοντάδων εκατομμυρίων Κινέζων, όσο και αν η ιστορικοδιαλεκτική θεωρία που προσδίδουν οι σημερινοί άρχοντες του Πεκίνου επιβάλλει ένα χαλύβδινο χρησιμοθηρικό χαλινό σε κάθε ατομική και κοινωνική έκδήλωση, το πανάρχαιο και απαρασάλευτο κινέζικο πνεύμα, καθαγιασμένο από χιλιετηρίδες, βρίσκει πάντοτε τρόπους να υποδηλώσει την παρουσία του.

Τούτο το διαπιστώνει κανείς ευκολότερα από όπουδήποτε άλλο, σε μια άπλη έκθεση ζωγραφικής. Πλάι στις προσωπογραφίες και τις συνθέσεις του «άγαπημένου μας προέδρου Μάο» που, φυσικά, αφθονούν σε κάθε χώρο όπου αναρτώνται πίνακες, ο επισκέπτης θα σταθί μπροστά στα έργα καλλιτεχνών οι οποίοι έμμένουν στην παράδοση.

Παραδοσιακά θέματα —ένα δέντρο, μια φυλλωσιά, μερικά πουλιά, κάποια αγροτική σκηνή— ζωγραφισμένα κατά τον πιο «φορμαλιστικό» τρόπο, μεταδίδουν μια συγκίνηση, μια νοστροπία, μια ευαισθησία, που θα έλεγε κανείς ότι είχαν για πάντα πεθάνει από ασφυξία κάτω από τις μηχανικές μεταβάλλουν την άπέραντη χώρα του Κομφουκιού σε διομηχανικό κολασμό.

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR
Bubble Bath

BB/5

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Ειδικό για σας και για την ομορφιά σας, κυρία μου. Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε εμφάνισί σας θα είναι και μια έπιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ," FAMAR Δέρμα βελούδινο - Μάλλια μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

"Όχι δια' άνοστα φαγητά

✓ ΣΤΟ ΠΙΛΑΦΙ
✓ ΣΤΙΣ ΣΟΥΠΕΣ
✓ ΣΤΑ ΟΣΠΡΙΑ
✓ ΣΤΑ ΖΥΜΑΡΙΚΑ

Ρίξτε 1 κύβο ζωμού κόττας Κνόρρ

Knorr - ΕΛΒΕΤΙΑΣ
ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΑΣ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΙΟ ΝΟΣΤΙΜΟ

Πρόσωπο
ΑΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ
ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Dr. N. Awall
Εξαφανίζει τις ρυτίδες, ξαναφέρει την ανοίξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL" S. A. - SION (SUISSE)

ΣΚΛΗΡΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΚΛΗΡΗ ΜΑΦΙΑ

ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ ΡΟΥΣΣΟ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ...ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ «ΜΑΦΙΑΣ»

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΝΕΚΡΟΣ —ΟΧΙ ΤΟΥ ΑΤΕΡΜΟΝΟΣ

ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ— ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΦΙΛΟΔΟΞΗΣΕ Ν' ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΜΑΦΙΑ» ΤΙΣ «ΠΡΟΣΟΔΟΥΣ» ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΙΣ ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΟΥ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΓΙΝΕ ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Όπως όλες οι μεγάλες και πολύποκες επιχειρήσεις, έτσι και οι μεγάλες διεθνείς «επιχειρήσεις» εγκληματικές εξορίζονται από την ποιότητα και τον χαρακτήρα του προσωπικού των. Στην περίπτωση του λαθρεμπορίου, οι «επιχειρήσεις» είναι συνήθως μικροί, με λίγα κεφάλαια και περιορισμένη δραστηριότητα, αλλά με απεριόριστη φαντασία και εξυπνάδα. Μερικές φορές οι μεγαλύτεροι εγκληματίες συνεργάζονται μεταξύ τους και σχηματίζουν ομάδες, ενώ άλλοι εργάζονται μόνοι τους ή με ένα ή δυο μόνον «συνεταίρους».

Όπως όμως κι αν δουλεύουν και όσοι ποιοδήποτε σύστημα κι αν χρησιμοποιούν, όλοι έχουν μερικά κοινά σημεία: «Ενδιαφέρονται για μεγάλα και γρήγορα κέρδη. Περιφρονούν τους νόμους και

πάντοτε κατορθώνουν να ξεφεύγουν από αυτούς. «Αδιαφορούν για τις κοκές πράξεις που κάνουν και για τον κόσμο που υποφέρει εξ αιτίας τους.

Σπουδαιότερη από όλες αυτές τις «επιχειρήσεις», ή πιο μεγάλη και ή ισχυρότερη του δυτικού κόσμου, ή γνωστότερη, αλλά και ή περισσότερο παρεξηγημένη είναι ή «Μαφία». Πολλοί πιστεύουν ότι ή «Μαφία» είναι ένας σωστός κολοσσός, που έχει «αποκαταστήματα» σε όλες τις μεγάλες πόλεις. «Άλλοι πιστεύουν πως ή «Μαφία» δεν υπάρχει πιά. «Όλοι έχουν λάθος.

Η «Μαφία» υπάρχει. Άλλά δεν είναι παγκόσμια «επιχείρηση». Αναπτύσσεται ή δράση της σχεδόν αποκλειστικά στο μέρος που ιδρύθηκε, στη Σικελία,

και από εκεί έχει μεταφερθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχει μερικές διακλαδώσεις στην υπόλοιπη Ιταλία και σε μερικά κέντρα του λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Έχει κάποιο είδος οργανώσεως, αλλά όχι πολύ ανεπτυγμένο. Στην πραγματικότητα ή «Μαφία» αποτελείται από διάφορες ομάδες κοκοποιών, που κατέχουν τους κατανοείς και εμπορεύονται τον άλλον και που συνεργάζονται, γιατί χάρη στη συνεργασία αυτή άλληλοπροστατεύονται.

Οι τομείς δράσεως...

Η «Μαφία» δεν περιορίζεται καθόλου στο λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Έχει και πολλούς άλλους «ελάδους», όπως είναι ή

σωματεμπορία, ή άρπαγή, ή παραχάραξη και όλες οι μορφές των τυχερών παιχνιδιών.

Αρχικώς ή «Μαφία» δεν ήταν οργανωση εγκληματιών. Οι ρίζες της εισχωρούν βαθειά μέσα στην ιστορία της Σικελίας. Το μεγάλο αυτό Ιταλικό νησί είχε υποστή επί αιώνες πάμπολλες επιδρομές —Αράβων, Νορμανδών, Γερμανών, Γάλλων, Ισπανών. Και οι Σικελιοί πολεμούσαν πάντα έναντιον των ξένων κατακτητών.

Κατά τον 9ο αιώνα είχε σχηματισθή μία μυστική οργάνωση για να πολεμήση έναντιον των Αράβων κατακτητών, άλλ' είναι άγνωστοι οι λόγοι για τους οποίους ονομάσθηκε «Μαφία». Σύμφωνα με μία έρμηνεία, το όνομα αυτό προ-

έρχεται από την άραβική φράση «ΜΥ ΑΦΥ», που σημαίνει: «ας φυλαχτούμε για να μη μας σκοτώσουν τη νύχτα». Σύμφωνα με μία άλλη έρμηνεία, το όνομα αυτό προήλθε από την πολεμική κραυγή ενός Σικελού, που είχε έπιτεθι έναντιον ενός Γάλλου, ο οποίος είχε διείσει και σκοτώσει τη μηστή του: «Morte alla Francia!» («Θάνατος στη Γαλλία!»), στην οποία αργότερα οι Ιταλοί έπρόσθεσαν τις λέξεις: «...Italia anela!» («Φωνάζει ή Ιταλία!»). Τα πέντε αρχικά αυτών των φράσεων σχηματίζουν τη λέξη Mafia.

Όταν οι εισβολείς έφυγαν από τη Σικελία, ή «Μαφία» δεν διελύθη. Διηγήρησάν σαν μία επαναστατική οργάνω-

ση, έτοιμη να λάβη τα όπλα έναντιον οποιασδήποτε νομίμου αρχής. Φαίνεται ότι, κατά τα χρόνια της μεγάλης μεταναστεύσεως, που άρχισε κατά το 1890, πολλά μέλη της «Μαφίας» έφθασαν στις Ηνωμένες Πολιτείες και πάλι αργότερα, όταν ο Μουσσολίνι έκανε μία προσπάθεια να συντριψη την «Μαφία» της Σικελίας. Πολλοί «μαφιόζι» (μέλη της «Μαφίας») σχημάτισαν μεγάλες περιουσίες στην Αμερική, ιδιαίτερα κατά την έποχή της ποταπαγορεύσεως.

Ανέκαθεν ή «Μαφία» «δουλεύει» με μεγάλη μυστικότητα. Οι «άνομοι» της μπορούν να συνοψιστούν σε μία μόνο ιταλική λέξη, τη λέξη «omertà», που σημαίνει «συνωμοσία της σιωπής». Όταν

κανείς παραβή τον «νόμο» αυτόν της «Μαφίας», τα μέλη της κανονίζουν την έποθεση με τις δικές τους μεθόδους, στις οποίες περιλαμβάνεται και ο φόνος.

Άπλοι οικογενειάρχες...

Οι γάμοι μεταξύ των οικογενειών των μελών της «Μαφίας» είναι τόσο πολλοί, ώστε ή οργάνωση δίνει την έντοπωσή της και μόνος «κασίας». Τα μέλη της ζουν βουχα και άπλά και συνήθως είναι άφασσιωμένοι οικογενειάρχες, τουλάχιστον στην επιφάνεια. Η μόνη πολυτέλεια που επιτρέπουν στον έαυτό τους είναι συνήθως ένα μεγάλο αυτοκίνητο.

Αν και δεν υπάρχει καμμία οργάνω-

ση με την έννοια που δίνουμε στη λέξη αυτή, ώστε το τμήμα μιας περιφέρειας να συνδέεται με τα τμήματα άλλων περιφερειών, το μέλος της «Μαφίας» θα έρθι πάντα σε κάποια άλλη πόλη ένα άλλο μέλος, όταν πρόκειται να κάνει κάποια «δουλειά», π.χ., να αγοράση ένα κιλό ήρωήνη.

Περισσότερο από όλα, εκείνο που χαρακτηρίζει τους «μαφιόζι» είναι ότι πιστεύουν ότι έχουν «από Θεού» το δικαίωμα να πωλούν ναρκωτικά και να κάνουν κάθε είδους λαθρεμπόριο και αποστρέφονται βαθύτατα κάθε προσπάθεια που γίνεται για να τους έμποδισή από την έλεύθερη άσκηση της δουλειάς τους.

Οι Ιταλικής καταγωγής κοκοποιοί αυτοί συνετέλεσαν πολύ για να διαμορφώ-

Οταν οι φίλοι συναντιούνται
μιλούν για το Τζιν
ΓΚΟΡΝΤΟΝ'Σ

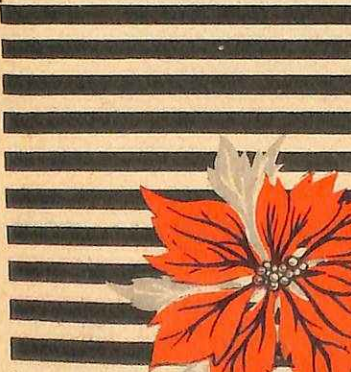

Το Τζιν δεν γίνεται
οκέτο... Φροντίστε
να το συνδυάσετε με
τα εύγευστα
Κοκτέιλ: λεμονάδας, πορτοκαλάδας κ.λπ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's
Gina's & Katerina
ΟΡΙΖΟΝ

"BLACK & WHITE"
(ΜΙΛΛΑΚ ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ)
ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

ΣΚΛΗΡΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΛΗΡΗ ΜΑΦΙΑ

Θή στον κόσμο μία πολύ κακή και άδικη γνώμη σχετικά με την 'Ιταλία και τους 'Ιταλούς. 'Εν τούτοις, οι 'Ιταλοί είναι ένας λαός πολύ φιλήσυχος και νομοταγής και η 'Ιταλία δεν είναι από τις χώρες που σπυρλώνουν τους κακοποιούς. 'Ετσι πολλοί αμαφίους, που εξορίστηκαν από τις 'Ην. Πολιτείες και επέστρεψαν στην 'Ιταλία, αντιμετώπιζον μεγάλες δυσκολίες και δεν μπορούσαν να αναπτύξουν το «ταλέντο» τους. 'Ο Φράνκ Φριγκέντι, που ήταν άλλοτε πρωτοπαλῆκαρο του διάσημου αρχηγού-κάγκελ 'Αλ. Καπόνε, αίσθανόταν τόσο άσχημα, ώστε κατά το 1951 είχε σκεφθῆ να οργανώσει μία «πορεία πείνης» των «εξοριστών». 'Ο Φριγκέντι υπεστήριζε ότι η μόνη «βουλεία» που ήξεραν οι «εξοριστοί» έμποδίζονταν από την αστυνομία! 'Ο Ράφ. Λιγκουόρι δούλεψε για λίγο ως οδηγός 'Αμερικανών περιηγητών, αλλά δεν μπορούσε να ξεχάσει τις παλιές του συνθήκες. Τελικά βρίσκεται στη φυλακή, γιατί συνέληψε επειδή, αντί να οδηγήσει τους πελάτες του στα αξιοθέατα της Ρώμης, τους ώθηγε σε διαμερίσματα «κώλ γκέρλ».

Και άλλες οργανώσεις

Μερικοί άλλοι, όπως ο Τζος 'Αντονις, ο Μάικ Σπινέλλα και ο Λάκυ Λουτσιάνο, περνούν καλύτερα, αλλά ισχυρίζονται ότι είναι μάλλον φτωχοί. 'Ο Σπινέλλα ζει περίφημα σε μία βίλλα του Κάπρι, αλλά ισχυρίζεται ότι είναι «μικροεπιχειρηματίας». 'Ο Λουτσιάνο παραπονιέται πως, «ενώ ποτέ δεν ήταν άγιος», καταδικάστηκε συστηματικά από την αμερικανική αστυνομία και λέει πως δεν έχει καμιά διάθεση να ξαναγυρίσει στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Πολλοί όμως άλλοι επιθυμούν να ξαναγυρίσουν και όλοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να αποφύγουν την εξορία. Οι αμερικανικές αρχές δεν μπορούσαν να εξορίσουν εκείνους που είχαν γεννηθῆ στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. 'Ετσι, πολλοί προσπάθησαν να αποδείξουν ότι είχαν γεννηθῆ εκεί. 'Ο Σμιθάστιαν Βερμύλιο, λαθρέμπορος ναρκωτικών, είχε παρουσιάσει μία ληξιπρόθεσμη πράξη, από την οποία προέκυπε ότι είχε γεννηθῆ στο Σικάγο. 'Ηταν όμως άπειρος και, όταν πιστοποιήθηκε το πιστοποιητικό αυτό, χρησιμοποίησε ένα «μπαλ-πέν» που, όπως ξέρουν όλοι, είναι ένα πολύ καινούργιο προϊόν και δεν είχε εφευρεθῆ την εποχή που γεννήθηκε ο Βερμύλιο.

Εκτός από την «Μαφία», υπάρχουν στην Ευρώπη και δυο άλλες οργανώσεις εγκληματιών, αλλά καμιά από αυτές δεν μπορεί να συγκριθῆ με την «Μαφία». 'Η μία από αυτές είναι η «Κομόρρα», που είναι απόμειψη της «Μαφίας» και «δουλεύει» κυρίως στην Νεάπολη και στην Νότιο 'Ιταλία. 'Η άλλη «δουλεύει» στη Γαλλία και είναι πολύ σπουδαιότερη. Δεν έχει όνομα, αλλά, καθώς τα μέλη της προέρχονται από την Κορσική, ονομάζονται απλώς «Κορσικανοί». 'Οπως και τα μέλη της «Μαφίας», έτσι και οι «Κορσικανοί» έχουν μεγάλο σύνδεσμο μεταξύ τους, τηρούν ασιγή και έχουν μεγάλη πίστη προς το έγκλημα. 'Η «εδικότητα» τους είναι το έμπόριο ναρκωτικών και γυναικών και σπάνια ασχολούνται και με παραχάρξεις, που είναι μία πολύ καλή «επιχείρηση» στη σημερινή Ευρώπη.

Υπάρχει και μία άλλη κατηγορία διεθνών εγκληματιών που, χωρίς να συνεργάζονται μεταξύ τους τόσο στενά όσο οι «μαφίους» ή οι «κορσικανοί», αποτελούν μεγάλο μπλεζά για τις αστυνομίες. Είναι άνθρωποι κομποί, ξεπουλίζουν συχνά χαριτωμένους, άπατες, πλαστογράφοι, ληστές, που «δουλεύουν» μόνοι ή σε μικρές ομάδες. Νά μία χαρακτηριστική και περιεκτική περιγραφή

«ΦΙΛΗΣΥΧΑ»

πρινά τώρα στην 'Ιταλία τις μέρες του «διαβόητος γκάγκελ» Λάκυ Λουτσιάνο και παραπονιέται για τα πενηνρότητα οικονομικά του

των ανθρώπων αυτών, του πιο συγχρονισμένου «τύπου»:

«Είναι συνήθως περισσότερο από 30 έτη (χρειάζεται πείρα) και σπανίως μεγαλύτεροι από 45. Ντύνονται κομψά, αλλά όχι επιδεικτικά. 'Αν είναι παντρεμένοι, ζουν σε όμοια διαμερίσματα και στέλνουν τα παιδιά τους σε καλά σχολεία. Δουλεύουν όπου υπάρχουν χρήματα, σε τουριστικά κέντρα ή κέντρα επιχείρησης, σε λουτροπόλεις ή ξενοδοχεία πολυτελείας. 'Εκεί ζουν πλούσιοι άνθρωποι και οι ίδιοι εξασφαλίζουν μία πολυτέλη ζωή. Οι σημερινοί εγκληματίες ταξιδεύουν πολύ. 'Ενας από αυτούς είχε, όταν συνελήφθη, ένα πλαστό βολιβαίο διαβατήριό, από το οποίο φαινόταν ότι είχε περάσει μέσα σε ένα χρόνο τα σύνορα διαφόρων χωρών 21 φορές. Οι διεθνείς αυτοί εγκληματίες έχουν, φυσικά, πολλά διαβατήρια —και πολλά όνομα. Γνωρίζουν τα μέλη από όπου μπορούν να διαβούν άνεμοδίστα τα σύνορα, καθώς και όλα τα βρομολόγια των σιδηροδρόμων και των αεροπλάνων. Φυσικά, γνωρίζουν και τους τρόπους με τους οποίους σε κάθε χώρα μπορούν να ξεφύγουν από την αστυνομία. Είναι άνθρωποι φιλήσυχου —με τον τρόπο τους, βέβαια— και αποσπρόφρονται τους καυγάδες και τις αναταραχές».

Επιτυχίες και σφάλματα...

Βέβαια, όλοι δεν είναι άνθρωποι αυτού του τύπου. Μία από τις εξαιρέσεις είναι ο Μπράντ Ντόναλντ Χιούμ, σκληρός 'Αγγλος δολοφόνος και ληστής τραπεζών. 'Η κοινή γνώμη της 'Αγγλίας πρόσφερε ιδιαίτερα τον Χιούμ όταν έγινε από τη φυλακή, κατά το 1958, αφού είχε κτίσει την πεινή που του είχε επιβληθῆ ως «συνεργού» σε ένα φόνο. 'Οταν έγινε από τη φυλακή δημοφιλής δημοσίως και χωρίς κανένα διαταγμό διότι δεν ήταν καθόλου «συνεργός», αλλά ο έραστός του φόνου. Σύμφωνα με τον αγγλικό νόμο, κανείς δεν δικαιείται δύο φορές για το ίδιο έγκλημα.

Ο Χιούμ άρχισε άμεσως καινούργιες «δουλειές» και μάλιστα ειδικεύθηκε σε κάτι πολύ χρήσιμο στις «επιχειρήσεις» του: Μία σφαίρα στο στομάχι αχρηστεύει άμεσα τους «δυστροπικούς» τραπεζικούς υπαλλήλους και είχε έτσι συνδυάσει τις «δουλειές» του, ώστε να παίρνει άμεσα το πρώτο αεροπλάνο και να φύγει. Κάποτε λήστευσε μία τράπεζα που βρισκόταν κοντά στο αεροδρόμιο του Λονδίνου και ταξίδεψε κιάλας για τη Ζυρίχη, ενώ η αστυνομία εξήταζε ακόμη μάρτυρες για να εξακριβώσει τα χαρακτηριστικά του. Την έπιασε όμως αργότερα στην 'Ελβετία, όπου τώρα είναι καταδικασμένος σε ισόβια δεσμά.

Επειδή το επάγγελμά τους τους επιβάλλει να είναι ευπρόσωποι, κομποί και «ποδοκίμοι», οι διεθνείς εγκληματίες γίνονται συχνά δεκτοί στους καλύτερους κύκλους. 'Ενα παράδειγμα

είναι ο 'Αγγλος 'Εντι Τσάμπμαν, αξιόλογος σήμερα συγγραφέας αστυνομικών και περιπετειωδών έργων. 'Αλλοτε όμως τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά. 'Οταν οι Γερμανοί καταλάσαν την Τζέρεντ, νική της Μάγχης, κατά τον δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, ο Τσάμπμαν βρισκόταν στη φυλακή, καταδικασμένος σε τριετή φυλάκιση. 'Ο Τσάμπμαν έπληροφόρησε τον Γερμανό διοικητή ότι ήταν πρόθυμος να δουλέψει χάριν των Γερμανών. 'Αφού του έδωσαν μαθήματα κατασκοπίας, τον έριξαν με αλεξιπτωτο στην 'Αγγλία με την εντολή να ανακρίνει το έργοσώσιο αεροπλάνο Χάβιλλαντ. Μόλις έφθασε στην 'Αγγλία προσέφερε τις αντικατασκοπευτικές υπηρεσίες του στην 'Αγγλία ζητώντας εις αντάλλαγμα να τον αμνηστεύσουν για όλα του τα εγκλήματα. 'Η 'Αγγλία έκλεισε και ο Τσάμπμαν έπεισε τους Γερμανούς ότι ανενίκαζε πραγματικά το περιήγιο εργοστάσιο (που εν τω μεταξύ είχε καμουφλαριστῆ κατάλληλα). 'Υστερα ξαναγύρισε στη Γερμανία. Οι Γερμανοί τον ξανάστειλαν στην 'Αγγλία, αυτή τη φορά για να αναφέρει τα αποτελέσματα των βομβών Β2, με τις οποίες οι Γερμανοί βομβάρδιζαν τη χώρα. 'Ο Τσάμπμαν εξήγησε για μία ακόμη φορά τους Γερμανούς, λέγοντας ότι οι βόμβες Β2 προκαλούσαν τεράστιες καταστροφές στο Λονδίνο, ενώ σύγχρονα τους καθόδηγους να ρίχνουν τις περιφημες αυτές βόμβες σε ακατοίκητες περιοχές.

Πρέπει να σημειωθῆ ότι ακόμη και οι αστυνομίες θαυμάζουν κομμάτι φορά μερικούς από τους «επιχειρηματίες» εγκληματίες. 'Ενας εκπρόσωπος της 'Ιντερπόλ, της Διεθνούς 'Αστυνομίας, μιλώντας μία μέρα για ένα διεθνή κλέφτη, έλεγε: «Ο διαβολάνθρωπος αυτός είναι η έναρξινση του συγχρόνου εγκλήματος. Δεν είναι μόνο εκπληκτικά έξυπνος, αλλά έχει και μία εξαιρετικά μεγάλη γνώση της ψυχολογίας».

Η αστυνομία τους θαυμάζει!

Η αστυνομία θαυμάζει έντονα τους κομποποιούς αυτούς, άλλοτε γιατί τα θύματα τους είναι άνθρωποι της ίδιας ποιότητας με αυτούς και άλλοτε γιατί τα έξιπνα μέσα που χρησιμοποιούν προκαλούν πραγματικά τον θαυμασμό.

Μία περίφημη άπατη έγινε τελευταία σ' ένα μεγάλο ξενοδοχείο του Λονδίνου, όταν κάποιος «μεγάλος επιχειρηματίας» από την Αυστραλία έπιασε ένα δωμάτιο. 'Ο «επιχειρηματίας» άρχισε να ερευνά «επιστημονικά» στο μπάνιο και στο εστιατόριο και να πίνει φίλιες με άλλους που έμεναν εκεί μόνοι. Γρήγορα έπιασε φίλιες και με έναν πλούσιο Νεοζηλανδό γαιοκτήμονα και

Η ΙΝΤΕΡΠΟΛ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΠΛΙΑ

πέρασαν μαζί αρκετές ευχάριστες μέρες.

Υστερα από λίγες μέρες ένεφανισθη και ένας 'Αγγλικανός παπάς, που φαινόταν «παλιός φίλος» του Αυστραλού. Καθώς οι τρεις τους έτρωγαν μία μέρα μαζί, ο παπάς είπε ότι κάποιος ενόριτς του, που είχε πεθάνει τελευταία, άφησε μισό εκατομμύριο σε ένα όρφανοτροφείο. 'Ο ενόριτς αυτός έμενε στις 'Ην. Πολιτείες όπου, φυσικά, υπήρχαν και τα χρήματα. ('Ο Αυστραλός είχε εν τω μεταξύ μάθει ότι ο Νεοζηλανδός «φίλος» του έπρόκειτο να ταξιδεύει για τις 'Ην. Πολιτείες). 'Ο παπάς προσέθεσε ότι ο μακαρίτης ήταν ένας εκκεντρικός άνθρωπος και ότι είχε γράψει στη διαθήκη του ότι τα χρήματα θα έπρεπε να καταβληθούν στον ίδιο τον παπά και τοίς μετρητοίς. 'Ο παπάς όμως δεν μπορούσε να πάει στην 'Ην. Πολιτείες γιατί δεν ήταν δυνατόν να εγκαταλείψει την εννορία του, αν και έτσι θα έχανε μία σημαντική προμήθεια που θα μπορούσε να πάρει σύμφωνα με το νόμο. Στο σημείο αυτό ο παπάς ρώτησε τον Αυστραλό φίλο του αν θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει στη θεάρεστη αυτή δουλειά. 'Οχι, απάντησε ο Αυστραλός, αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει, είχε κι αυτός πολλές και επίγειους δουλειές στο Λονδίνο. Πρόσθεσε όμως ότι θα μπορούσε ο παπάς να αναθέσει την υπόθεσή του στον Νεοζηλανδό φίλο του που, όπως είπε, ήταν «άνθρωπος έμπιστος». 'Ο παπάς δίστασε και απάντησε ότι «θα σκεφθῆ».

Πρακτικοί τρόποι

Σε λίγες μέρες που συναντήθηκαν και πάλι σε ένα άλλο εστιατόριο, ο παπάς είπε ότι θα απέφαινε να αναθέσει την σοβαρή αυτή υπόθεση στον Νεοζηλανδό φίλο του φίλου του αν του έδιδε κάποια έγγυση. 'Ο Αυστραλός απάντησε με μεγάλη «επιεικεία» και στόμφο ότι θα έπρόσφερε αυτός ο ίδιος πέντε χιλιάδες λίρες έγγυσης, γιατί ήταν απόλυτα βέβαιος για την εντιμότητα του Νεοζηλανδού «φίλου» του. 'Ο Νεοζηλανδός, που άρχισαν να τον τρώνε κιάλας οι πάλαιος του καθώς σκεπτόταν την πρόμηση που θα εισέπραττε, έτρεξε στην τράπεζα, πήρε δέκα χιλιάδες λίρες και τις προσέφερε στον παπά ως προσωπικό του έγγυση. 'Ο παπάς, αφού εισέπραξε και τις δύο έγγυσεις, έφυγε για να φέρει την αντίστοιχη. Καθώς άργούσε να επιστρέψῃ, ο Αυστραλός, που υποκρινόταν τον ανήσυχον, έπε πως θα πήγαινε να δι' «τι συνέβαιναν». 'Αλλά δεν επέστρεψε ούτε αυτός. 'Εν τω μεταξύ, ο Νεοζηλανδός έκαστασε «τι συνέβαιναν», αλλά τώρα πιά οι 10.000 λίρες του είχαν χαθεί.

Φυσικά, άνθρωποι, που με ένα μόνο «κτύπημα» κλέβουν 5.000 λίρες, σίγουρα πηρ κανένας από τους δύο αυτούς άπατες, δεν είναι εύκολο να έχουν λογαριασμούς με συνηθισμένες τράπεζες, όπου τα μεγάλα «δουναί-λαβείν» κάνουν εντύπωση και συχνά προκαλούν ύποψιες. 'Εχουν βρή άλλους τρόπους, που οι διεθνείς άπατες έχουν ξεκαρδισθεί πως είναι πολύ πρακτικοί. 'Ανοίγουν λογαριασμούς σε κάποια έλβετική τράπεζα.

Οι πελάτες των έλβετικών τραπεζών, έφ' όσον βέβαια το έπιθυμούν, μπορούν να κάνουν καταθέσεις και αναλήψεις χρημάτων χρησιμοποιώντας αντί για το όνομά τους ένα έρθεμό. Μόνο ένας ή δυο από τους ανώτερους υπαλλήλους των τραπεζών αυτόν γνωρίζουν σε ποιόν άνθρωπο ανήκει ο κάθε έρθεμός και έκτος από εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορούν να μη τον αποκαλύψουν. 'Ετσι κανείς δεν μπορεί να

ξέρη τα ποσά που έχει καταθέσει ο πελάτης που χρησιμοποιεί έρθεμό αντί του ονόματός του. Οι τράπεζες αυτές έχουν εξασφαλίσει μεγάλες εύκολιες για τους πελάτες τους αυτούς και τους στέλνουν κάθε τόσο πληροφορίες σχετικά με την κίνηση των λογαριασμών τους ταχυδρομικώς και σε άπλους φακέλους, χωρίς το σήμα και το όνομα της τράπεζας. 'Οταν ο λογαριασμός ενός από τους πελάτες αυτούς είναι μεγάλος, ένας από τους ανώτερους υπαλλήλους της τράπεζας τον επισκέπτεται προσωπικώς και τον ενημερώνει σχετικά με την πορεία του λογαριασμού του, έστω και εάν ο πελάτης βρίσκεται στην άλλη άκρη του κόσμου.

Το «τείχος της μυστικότητας»

Οι έλβετικοί νόμοι προστατεύουν τους πελάτες των έλβετικών τραπεζών από την λεγόμενη «οικονομική κατασκοπία» και η παράθεση των νόμων αυτών τιμωρείται με πρόστιμο πέντε χιλιάδων δολαρίων και με φυλάκιση. 'Ακόμη και οι άνακριτοι και οι έφοριοι δεν μπορούν να σπάσουν εύκολα το ισχυρό αυτό «τείχος της μυστικότητας». Μπορούν να ζητήσουν από μία τράπεζα να αποκαλύψει τις δοσοληψίες ενός πελάτη της, αλλά δεν μπορούν να την αναγκάσουν. 'Εάν ο πελάτης σχηματίσει την έντοψη ότι η τράπεζα εδέχθηκε εύκολα να δοθήση την έρευνά της αστυνομίας, μπορεί να υποβάλει μήνυση έναντιον της τράπεζας.

Είναι ολοφάνερο ότι το σύστημα αυτό διευκολύνει πολύ τους φοροκλέπτες καθώς και εκείνους που σχηματίζουν περιουσίες με παράνομα μέσα. Οι έλβετικές τράπεζες έπροσέτασαν με τον τρόπο αυτό τα οικονομικά διεθνών εγκληματιών, ανήσυχον δικτατόρων και φιλοδόξων επαναστατών.

Είναι αλήθεια ότι οι καλύτερες τράπεζες κάνουν μεγάλες προσπάθειες για να έλγουν και να παρακολουθούν τους λογαριασμούς των μεγάλων καταθετών, αλλά ένας εγκληματίας μπορεί και τώρα ακόμη να «δουλεύει» μέσω ενός 'Ελβετού διαμέσου —και μερικές από τις μικρότερες τράπεζες δεν έρευνούν και πολύ αυτές τις περιπτώσεις.

Όλα αυτά δείχνουν ότι το διεθνές έγκλημα είναι μία «άνοδος» επιχείρηση, που έχει εισχωρήσει σε όλα τα μέρη του κόσμου και προκαλεί μεγάλες ζημιές και απειράριθμη δυστυχία. Οι προσπάθειες για την καταπολέμηση του εγκλήματος δεν είναι οι ίδιες σε όλες τις χώρες, ούτε είναι τόσο έντονες όσον θα ήταν δυνατόν να είναι. 'Οταν μία παράνομη «επιχείρηση» δεν είναι πιά τόσο αποδοτική όσο ήταν προηγουμένως, εμφανίζεται πάντοτε κάποια άλλη που την αντικαθιστά. 'Εν τούτοις, η καταδίωξη του εγκλήματος έχει προσφέρει πολλά και αξιόλογα διδάγματα.

N E W

Το σμπόμ BRECK είναι ιδέωδες για το λούσιμο. Δυναμώνει και διατηρεί τα μαλλιά λαμπρά, σιλνήν, μαλακά σαν μετάξι.

BRECK
Γεν. 'Αντιπροσωπεία: Γ. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ και ΣΙΑ - Αθήναι, Βουλής 24 - Τηλέφ. 35-218

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ "ΠΑΧΟΥΛΗ" ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΠΩΣ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΟΥΜΕ

Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να κυκλοφορήτε έλεύθερα, να πάτε στο ταξίδι σας, στην έκδρομή σας, χωρίς καμιά ενόχληση.

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50
Ζητήσατέ την εις όλα τα Φαρμακεία και Καταστήματα Καλλυντικών.

Ειδική συσκευασία τσάντας.

Κατά συμπεράσματα συγχρόνων αισθητικών, η Αφροδίτη της Μήλου, που στην άρχαία εποχή αποτελούσε πρότυπο η μάλλον που έδημιουργήθηκε βάσει των θεωρημένων ως ιδανικών αναλογιών ενός τελείου και αρμονικού γυναικείου σώματος, θα χαρακτηριζόταν σήμερα μάλλον «παχούλη». 'Όσο για τις ιδανικές γυναίκες των ζωγραφικών πινάκων της 'Αναγεννήσεως, προσθέτουν οι αισθητικοί, αυτές αναντίρρητα στην εποχή μας θα τις χαρακτηρίζαμε «παχιέρες». 'Ο τελείος και ιδανικός τύπος γυναικός της σύγχρονης αισθητικής είναι ο λεπτός και κομψός τύπος των μαννεκέν, που στην κινηματογραφία ενσαρκώνει η Μπριτζίτ Μπαρτο και οι άπομι-μήσεις της. Μ' άλλα λόγια, οι αρετές γυναικών στην εποχή μας είναι κάτι έξω από τις αισθητικές προτιμήσεις των ανθρώπων. Γι' αυτό, συμπεραίνουν, καθόσον κάθε γυναίκα που θέλει ν' άρσει είναι να φροντίσει να διατηρή το σώμα της στην λεπτή γραμμή των μαννεκέν. 'Ενας αποτελεσματικός και ανώδυνος τρόπος ν' αποβάλει κανείς το περιττό βάρος που είναι να πίνει τακτικά τσάι «Ρίχτερ». Πρόκειται για ένα φυτικό παρσακεύασμα, που πίνεται εύχάριστα σαν το συνηθισμένο τσάι. Το «Ρίχτερ» είναι ένα μίγμα από ειδικά χόρτα και άνθη που στην Γερμανία δονομάζεται «θαυματουργό χόρτο» χωρίς την καταπληκτική του ιδιότητα ν' αδυνατίσει. Είναι έντελως ακίνδυνο, πίνεται εύχάριστα και πωλείται σ' όλα τα Φαρμακεία. 'Αν θέλετε ν' αποκτήσετε μία κομψή αλουέτα μαννεκέν χωρίς να υποβάλλετε σε θάσανατικές δίαιτες και άσκησεις, αν θέλετε να άρσετε, πίνετε από σήμερα τσάι «Ρίχτερ». Εύ-τυχώς μπορείτε να το βρήτε σ' όλα τα Φαρμακεία.

Καθαρή και Άπληξη Έπιδερμίδα...

...θα έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
την παγκοσμίου γνωστή
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

- Δ' Αφαιρεί τέλειες τή
σκόνες και το σμήγμα
από τους πόρους.
- Δ' Εξομαλύνει τα μπιμπικία
- Δ' Ξανθάνει την έπι-
δερμίδα και την κάνει
δρoσερή, λεία και
έλαστική.

Scherk
Face
Lotion

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΪΟΔΟΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ
ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ
ΑΝΤΙΝΕΥΡΑΛΓΙΚΟΝ

ΠΑΡΤΕ
2 ΑΣΠΡΟ

Ανακουφίζει από τούς πόνους.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 19 έως 25 Φεβρουαρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου
'Η φιλαργυρία σας έχει γίνει κακός σύμβουλος, που θα σας φέρη
κάποτε σ' ένα μεγάλο αδιέξοδο και θα σας δημιουργήση φασαρίες.
Ευνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου
Πλησιάζει η στιγμή που πρέπει να δείξετε την ικανότητά σας να
ξεφύγετε από δύσκολες στιγμές που μπορούν να σας φέρουν σε α-
διέξοδο. Ευνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 11.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου
'Ερχονται στιγμές που έισθε πραγματικά υπερβολικός και γι' α-
υτό δεν μπορείτε να συνεννοηθείτε με ανθρώπους που υπήρχετε άλλοτε
στενοί σας φίλοι. Ευνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου
'Αποφασίστε την τακτική που θ' ακολουθήσετε για να μη μπλε-
χθείτε άργότερα σε ταλαιπωρίες και δυσκολίες που θα σας κάνουν
ν' αλλάξετε γνώμη. Ευνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου
'Έχετε φλουρήσει για ώριμες οικγενειακές σας υποθέσεις που
θα έπρεπε να άπασχολούν άποκλειστικά εσάς και μόνο. Συγκεν-
τρωθείτε. Ευνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σ)ρίου
Μην προσπαθήτε να επιβάλετε τη γνώμη σας σε υποθέσεις που
ξερετε πως δεν έχετε πείρα και δεν πρόκειται να σας δοθήση κα-
νει. Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 Οκτωβ
Φθάνετε στην κρίσιμη έποχή που χρειάζεσθε την συμβουλή και την
συμπάραση ενός ανθρώπου που έφερε πολλά για τη ζωή. Ευνο-
ϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Ν)ρίου
Θα περάσετε μια επικίνδυνη καμπή που θα σας φέρη στο χείλος
μιάς καταστροφής, χωρίς να θάσσετε στα άκρα. Προφυλαχθείτε έγ-
καίρως. Ευνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 9.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου
'Έχετε άδιαφορεία για ώριμες καταστάσεις που χρειάζονται την έ-
πέμβσή σας για να μη μεταβληθούν σε φοβερές έπαγγελματικές
παγίδες. Ευνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 14.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 Ιαν.
Καλύτερουν οι συνθήκες της ζωής σας από την άπρόοπτη επέμ-
βαση ενός ανθρώπου, που έλειπε κατά μοικριά σας. Έπωφεληθείτε.
Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

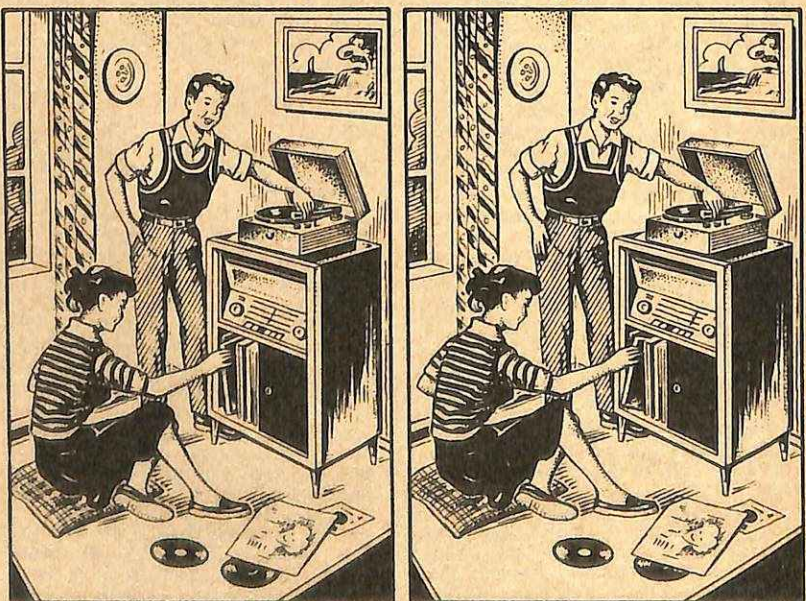

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φ)ρίου
Μιά άπρόοπτη εξέλιξη της υποθέσεώς σας, που σας άπασχολεί ά-
πό καιρό, θα σας φέρη ώριμες στενωχώριες που δεν τις περιμέ-
νατε. Ευνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
'Απλοποιήστε το σύστημα εργασίας σας, αν έχετε να αποδώ-
σετε περισσότερο. Θα σας δοθή μια εύκαιρία να επιτύχετε πολλά.
Ευνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 8.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 58

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ειδήσεις, Κρίσεις, Πληροφορίες και Σκόλια

Του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΛΟΡΚΑ, ΓΚΟΛΝΤΣΜΙΘ, ΤΕΝΝΕΣΥ ΟΥΪΛΛΙΑΜΣ, ΚΑΣΟΝΑ...

Οργασμός προετοιμασίας στα πε-
ρισσότερα άθηναικά θέατρα. Και μάλι-
στα προετοιμασίας έργων ποιότητας.
Καιρό είχαν ν' ανέβουν τόσες σκηνικές
δημιουργίες συγγραφέων έλκής και, α-
ναντίρρητα, είναι πολύ εύχρηστο το
γεγονός ότι τα περισσότερα από τα
συγκροτήματα πρόζας πρόκειται αυτό
τόν καιρό να έμφανίσουν θεατρικά κει-

ΜΙΑ φωτογραφία από τις δοκιμές του
'Εθνικού Θεάτρου: 'Η Άντιγόνη Βα-
λάκου και ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ.

και έναν καινούργιο Κασόνα. 'Ο Γκρά-
χαμ Γκρήν παίρνει αυτή την έβδομάδα
θέση στο θέατρο της 'Ελσας Βεργή.
Το έργο του, που δίδεται στην αίθου-
σα της οδού Βουκουρεστίου, τιτλοφο-
ρήθηκε «Το δίλημμα του κ. Ρούντς»
και το συνθέτει βασικά η Ιστορία ενός
τριγώνου. 'Η Ιστορία όμως αυτή πα-
ρέχεται με ποικίλες διακυμάνσεις σκη-
νικού ύφους, από την φαρσοειδή κωμω-
δία ως το σοβαρό ρομάντσο. 'Ο νέος,
που υπεισέρχεται, στο Λονδίνο, στη
ζωή της γυναίκας ενός οδοντογιατρού
και του συζύγου της, την παρασύρει
ως το 'Αμστερνταμ. Εκεί η σοβαρή
παντρεμένη —είναι και μητέρα δυο
παιδιών— υποκύπτει στον έρωτά του.
'Ο σύζυγος, που καταφθάνει ύστερα
από μερικές ημέρες, δεν καταλαβαίνει
στην άρχή τί γίνεται και μόνον όταν
ο έρωτευμένος νέος του στέλνει ο ίδιος
ένα ανώνυμο γράμμα παίρνει είδηση.
Του γεννιέται τότε ένα δίλημμα, που
όδηγει αυτόν και το έργο σε μια λύση
που λένε ότι είναι παράλληλα άπρό-
οπτη και ενδιαφέρουσα. Το σκηνικό τρί-
γωνο το συνθέτουν έρμηνευτικός ή 'Ελ-
σα Βεργή, ο Καρούσιος και ο νέος καλλι-
τέχνης Νίκος Κούρκουλος.

'Η «Μαριάννα Πινέντα»

Συνέχεια, θα έχουμε, μετά από μερι-
κές ημέρες μια πολύ ενδιαφέρουσα πα-
ράσταση στο «Ιντεάλ». 'Η Κατερίνα
ανεβάλλει Λόρκα. Συγκεκριμένως το έρ-
γο του «Μαριάννα Πινέντα». 'Ο θου-
μάσιος αυτός θεατρικός δημιουργός,
που ο «Ματωμένος γάμος» του και το
«Σπίτι της Μπερνάντας Άλμπας» άφ-
ηκαν και σ' έμάς εδώ έποχή και που
πέρυσι τον θύμισε και το «'Εθνικό»
με την «Δόνα Ροζίτα» του, έχει ο ίδιος
χαρακτηρίσει το έργο που θα ίδου-
με τώρα «λαϊκή ρομάντσο» σε τρεις
ζωγραφίες. Το έργο αυτό του Λόρκα
αναφέρεται ότι συνθέτει ένα εξάσιο
τραγούδι στην αγάπη και στην έλευθε-
ρία, μ' έντονο ρομαντικό στοιχείο, έ-
να παράλληλα έχει μια ανθρώπινη που
δου παίζθηκε συνεκίνησε βαθύτατα.
'Η Μαριάννα Πινέντα, που, φυσικά, θα
την ζωντανέψει η Κατερίνα, είναι μια
ώριμη γυναίκα, που η μεγάλη της ά-
γάπη την οδηγεί στην υπέρτατη θυσία
και η οποία γίνεται έτσι σύμβολο της
έλευθερίας. 'Ο Τάκης Δραγώνας έχει
μεταφράσει το κείμενο και ο Γιώργος
'Ανεμογιάννης δημιουργεί το σκηνο-
γραφικό και ένδυματολογικό πλαίσιο
μέσα στο οποίο θα το ζωντανέψει ο θί-
σος της Κατερίνας, ένισχυμένος από
την Άννα Λώρη, τον 'Ιωάννη Μαρίνο,
τον Κουρκή και άλλους γνωστούς άθο-
ποιούς. Μαζί με το έργο του Λόρκα
θ' ανέβη και η μονόπρακτη κωμωδία
«'Ηλιόλουστο πρωινό» του Κουιντέρο.

Το έργο του Γκράχαμ Γκρήν

Παράλληλα με το «'Εθνικό», πολλοί
από τους θιάζους του έλευτέρου θεά-
τρου, όπως θα έχουμε έναπει, ετοιμά-
ζονται να παρουσιάσουν έργα εξοίρε-
των ξένων σκηνικών δημιουργών. Έτσι
θα ίδουσε έντός του Φεβρουαρίου και
στις άρχες Μαρτίου Γκράχαμ Γκρήν,
Τέννεσυ ΟυΪλλιαμς, Λόρκα, Κουιντέρο

'Αλκαίω, ή άλλη σκηνική δημιουργία
του «Τά δένδρα πεθαίνουν άρθια», που
υπερέβη ήδη τις 120 παραστάσεις. 'Η
δημοφιλής θιασάρχης του «'Ακροπόλ»
θα παίξει τώρα μια κωμωδία του Κασό-
να, την «Διαδολεμένη μυλωνού». Το
θέμα της είναι παρμένο από μια πα-
λιά παράδοση της Άνδαλουσίας κ' έ-
χει όλο το ζωηρό κ' έντονο μαζί χρώ-
μα της 'Ισπανίας του Ιστορικού θρύ-
λου. 'Ο Κασόνα στην «Μυλωνού» του
δρίσκει την εύκαιρία να καυτηριάσει
τους κακούς κυβερνήτες και ν' αναδεί-
ξη τον πηγαίο και ανεξάντλητο δυνα-
μισμό του λαού. 'Ο ίδιος θρύλος της
Μυλωνού του 'Αρκος ντε λα Φροντέρα
ένεπνευσε, εκτός του Κασόνα, παλαιό-
τερα, κι άλλους συγγραφείς της 'Ισπα-
νίας, καθώς και τον εξάιρετο συνθέτη
Ντε Φάλλιας, που έγραψε το περίφημο
μαλλέτο του «Τρίκωχο καπέλλο», που
δεν είναι τίποτε άλλο παρά το καπέλο
του κυβερνήτη αυτού του έργου.
Γι' αυτό και η παράσταση του «'Ακρο-
πόλ» θα διανθιστή με άφθονη μουσική

Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΜΑΚΡΗΣ, όπως έμφα-
νίζεται στο «'Ιωδελαιόν ενός μπεκρή».

του Ντε Φάλλιας, ενώ παράλληλα θ' ά-
κουσθούν και λαϊκά τραγούδια.

Δύο ακόμη έργα

Εκτός όμως από τα τρία έργα για
τα οποία μιλήσαμε, ετοιμάζονται και
δυο ακόμη παραστάσεις άξιώσεων με
ξένα κείμενα. Θυμίζω ότι, παράλληλα,
ο Λογοθετίδης και ο Χατζηρησάκης
κάνουν πρόβες σε δυο έλληνικά έργα,
ο δέ Χόρν ετοιμάζει, για καλό και για
κακό, μια αμερικανική κωμωδία, που
έχει τέσσερα μόνο πρόσωπα. Τα άλλα
δυο έένα έργα, που θα ίδουσε στις άρ-
χές Μαρτίου, είναι ή «Φωνή της καρ-
διάς», που θα έμφανισή με κάθε επι-
μέλεια ο Δημήτρης Μυράς με όλο το
σημερινό βασικό επιτελείο του, από
το οποίο μόνο ο Κωνσταντίνος δεν θα
έχη μέρος, και ή σκηνική δημιουργία
του Τέννεσυ ΟυΪλλιαμς 'Ελγκο πουλί
της νεότητος. Αυτή ετοιμάζεται από
το «Θέατρο Τέχνης» και μ' αυτή, ό-
πως είναι ήδη γνωστό, θα κάνει έκτα-

κτη έπανεμφάνιση στην άθηναική σκη-
νή ή Μελίνα Μερκούρη.

Μία νέα επιθεώρηση

Εν τω μεταξύ είχαμε την περασμένη
εβδομάδα την «περιμέρα» μιας νέας
επιθεωρήσεως. Οι επιθεωρήσεις Μπου-
νέλλη ανέδωσαν στο όμιλόν του θεάτρου
της οδού Πατισίων ένα καινούργιο επί-
καιρο σατιρικό έργο. Συγγραφείς: 'Α-
σημακόπουλος, Σπυρίδουλος, Παπα-
δόυκας. Συνθέτης: Μενέλαος Θεοφανί-
δης. Τίτλος: «Μιά βόλτα στην 'Αθή-
να». Είναι συνολικά κάτι το συμπαι-
θητικό. 'Η επιθεώρηση τά τελευταία
χρόνια διέρχεται τέτια κρίση και ή
ποιότητα της εξασθενίζει συνεχώς, ό-
στε όταν ένα έργο βλέπεται εύχρηστα
αυτό άποτελεί έπιτυχία. Με αυτά, λοι-
πόν, τα δεδομένα, αναντίρρητα είναι
πολύ έπιτυχημένη ή νέα επιθεώρηση
των τριών γνωστών συγγραφέων, που
παρουσιάζει το συγκρότημα του θεά-
τρου της οδού Πατισίων. Το σόλο «'Ο
άνδρας υπερέμει» που κραδρεί κεράτα
ή Μπέτυ Μοσχονά, το νοσταλγικό και
καλοδοκίμο «'Ιωδελαιό του μπεκρή»
με τον πάντοτε άσυμπαγνίστο 'Ορέ-
στη Μακρή και την Σοφία Βερώνη, τα
«Μπουζούκια της πολιτικής», που ά-
ποδίδει Ικανοποιητικά ή Σπεράντζα
Βρανά και «Το ποδόσφαιρο παντού»,
με τον Στολίγκα, την Τζένη Τσακίρη,
την Λουΐζα Πατάστα και την Μάρθα
Καραγιάννη, είναι τά νομμερα που κυ-
ρίως προσελκύουν. Άρσσει επίσης το
φινάλε, που άποτελεί μια συμπαιθη-
κή αναδρομή στα περασμένα. Σ' αυτό
ο Βασίλης Αλωνίτης δρίσκει την εύ-
καιρία να σκορπίση πολύ γέλιο με το
μυριόδο παιδίό του. Αντίθετα, το νο-
μμεράκι του «'Η τούρτα και το με-
γάλο του σκέτος του έμπορορραφέου
δεν λένε συγγραφικώς μεγάλα πράγμα-
τα. Άτυχο είναι επίσης, παρά τη φι-
λότιμη έρμηνευτική προσπάθειά της,
το σόλο της Ρένας Ντόρ «Κάπου υ-
πάρχει...».

Μουσική και χορευτική

Ο Μενέλαος Θεοφανίδης έχει επενδύ-
σει με κεφαλή μουσική την παράσταση
και όπου χρησιμοποιούνται, πλάι στις
νέες του συνθέσεις, παλιοί νοσταλγι-
κοί ρυθμοί είναι κι αυτοί καλά διαλε-
γμένοι, έτσι που επίσης προσελκύουν.
Μονάχα που ο δημοφιλής συνθέτης έ-
χει κάποια άτυχία με τις εκτελέστριες
των νέων του τραγουδιών. Κ' ή Νάν-
τια Κωνσταντοπούλου, ενώ έχει αναν-
τίρρητα ώραία φωνή και ενδιαφέρουσα
σκηνική εμφάνιση, είναι περίεργο γιατί
διαρκώς και περισσότερο θυσιάζει την
προσωπικότητά της στην προσπάθεια
μνημσεως άλλων καιδεραμένων συναδέλ-
φων της. Πρέπει τέλος να σημειώσω ότι
προσθέτει πολύ στην έλη παράσταση
ή εργασία του Μανώλη Καστρινού. 'Ο
διαλεκτός χορογράφος παρουσιάζει και
συνολικά φροντισμένη χορογραφική έρ-
γασία και άτομικά άποδίζει εξάιρετα
—το ίδιο και ή Χρυσούλα Ζώκα— την
πολύ όραία σύνθεσή του «Νταλάκα». Γ-
ια τον σκηνογράφο και τον ένδυματο-
λόγο της παραστάσεως δεν θα πα-
ρά μόνο ότι είναι ο 'Ανεμογιάννης και
μάλιστα ένας 'Ανεμογιάννης σε στι-
γμές άληθινά εξάιρετης δημιουργικής
εύφορίας.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Χαρίστε το καρναβάλι...

Χορέψετε όσο θέλετε,
όσο μπορείτε, το σπίτι
σας θα λάμψη πάλι με

Σκούπα - Παρκετέζα

HOOVER

Προϊόντα της Παγκοσμίου Προτιμήσεως.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

ΧΡ. ΛΑΔΑ 13-ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΦΥΔΑΤΩΣΙΣ. 2. ΠΕΠΟΝΑΚΙΑ — ΛΑ. 3. ΟΜΟΘΕΝΙΑ — ΙΑΡ. 4. ΚΙΜ — Η «ΑΜΜΟΣ». 5. ΑΝΟΥ. ΣΙΟ — ΣΤΗΒ. 6. ΛΑΝΣ — ΣΥΝΕΡ. ΓΑ. 7. ΗΤΑ — ΝΑΙ-ΙΝ. 8. ΨΗΝΕΙ — ΙΑΡΑΚΑΣ. 9. ΙΣ — ΡΟΜΟΝ — ΣΙΔ. 10. ΣΥΒΑΡΙΤΑΙ — ΔΕ. 11. ΙΑΣΙΣ — ΡΑΣ. 12. ΠΑΡΑΣΗΜΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ. 2. ΦΕ. ΜΙΝΑ — ΗΣΥΧΑ. 3. ΥΠΟΜΟΝΗΝ. 4. Δ.Ο.Ε. (Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος) — ΥΣΤΕΡΑΙΑ. 5. ΑΝΘΗΣ — ΑΙΩΡΑΣ. 6. ΤΑΝΑ-ΙΣ — ΜΙΣΗ. 7. ΟΚΙΜΟΥ — ΜΙΤΟΣ. 8. ΣΙΑΜ — ΑΝΑΣΙΑ. 9. ΙΑ — Ο «ΣΕΝΚ». 10. ΙΣΤΡΙΑΣ — ΡΕ. 11. ΛΑ — Η «ΓΑΡΙΔΑ». 12. ΚΑΡΑΒΑΝΑ-ΔΕΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΛΑ — ΥΠΟ. ΔΟΡΙΟΣ — ΕΙ — ΕΣΤΙΑΣ — ΕΝΤΑ. ΤΙΚΟΝ, σύνολον 45 βαθμών.

ΙΚαυτέρους, ίσως, συνδυασμούς ένδεχε-

ται να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκι. μάς λέξεων σαν: ΑΠΟΥΣΙΑ — ΠΙΕΣΤΑΙ — ΕΝΤΑΣΙ — ΠΕΣΤΡΟΦΕΣ — ΕΥΠΡΟΣ. ΔΕΚΤΟΣ — ΚΟΙΝΟΥ — ΠΕΡΙΣΙΣ — ΣΟΥΠΙΣ — ΚΕΔΡΟΣ — ΠΟΥΡΕΣ — ΡΕΚΤΟΥ κλπ.

1. Το πουλόβερ του αγοριού δεν είναι στρουγγυλό στο στήθος. 2. Η παλάμη του δεξιού χεριού του αγοριού, που ακουμπά στο γοφό του, φαίνεται ολόκληρη. 3. Της κοπέλλας ή φούστα είναι πιο κοντή. 4. Ο άριστος άγκωνας της Ισίας είναι τραβηγμένος πιο πίσω, ώστε να φαίνεται περισσότερο. 5. Στη διακοπή, ο δίσκος που πιδίνει ή κοπέλλα γέρνει αντίθετος. 6. Στο καντράν του ραδιοφώνου ή δελόνα έχει με τακτινή βελιά. 7. Στο πάτωμα ο δεξιός γυμνός δίσκος έχει καλυφθεί περισσότερο απ' τον άκτινο. 8. Το κάδρο πάνω απ' το πικ-άπ είναι πιο στενό απ' το βελιά. 9. Το φύλλωμα των δέντρων, που φαίνεται μέσα από το τζάμι, διαφέρει.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΝΑΙ, κ. 'Ελένη 'Αντωνίου (Πειραιεύς), το μονόπρακτο «'Ηλιόλουστο πρωινό» του Κοιντέρ, που θ' ανεβάσει η Κατερίνα στο «'Ιντεάλ» μαζί με την διπράκτη δημιουργία του Λόρκα «Μαριάννα Πινέντα» έχει παίξει άλλοτε από την κ. Κυβέλη. Το ισπανικό αυτό μονόπρακτο είσε συμπεριληφθή σε μία επίδειξη κυκλικού θεάτρου, που είχε οργανωθεί στην αίθουσα του «Παρνασσού». Στο «'Ηλιόλουστο πρωινό» παίζουν μονάχα δυο πρόσωπα. Τότε, πλάι στη μεγάλη πρωταγωνίστρια είχε εμφανισθεί ο αξεχαστος Γιώργος Παπάς. Τώρα, μαζί με την Κατερίνα, θα παίξει ο Χρήστος Τσαγανέας. Και στα δυο ισπανικά έργα, που συνθέτουν το καινούργιο πρόγραμμα του «'Ελευθερου Καλλιτεχνικού 'Οργανισμού», τα σκηνικά φιλοτεχνεί ο Γιώργος 'Ανεμογιάννης. 'Η Κατερίνα, σημειώστε, πρόκειται σ' αυτή την παράσταση να εκτελή και ένα τραγούδι που, καθώς ακούω, θα είναι του Μάνου Χατζιδάκι.

Η ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ, κ. 'Ελσα Σαμιωτάκη (Θεσσαλονίκη), δεν είναι σωστό ότι πρόκειται να εμφανισθεί στη μακεδονική πρωτεύουσα κατά τη διάρκεια της θερινής περιόδου, όπως ανεγράφη σε κάποια εφημερίδα της Θεσσαλονίκης. 'Η διεθνούς πιά φήμης 'Ελληνίδα πρωταγωνίστρια του θεάτρου και του κινηματογράφου το μόνο δέβαιο είναι ότι στις αρχές Μαρτίου θα παίξει στην 'Αθήνα. Θα συμπράξει, δηλαδή, εκτάκτως — όπως, άλλωστε, έχει αναγγελθεί — με το «Θέατρο Τέχνης» του Καρόλου Κούν. Συγκεκριμένως, θα συμμετάσχει στην παρουσίαση της εξαιρετικής σκηνικής δημιουργίας του Τέννεσου Ουίλλιαμς «Γλυκό πουλί της νεότητος», που θ' ανέβη με σκηνικό διάκοσμο του Γιάννη Στεφανέλλη. Αυτές τις ημέρες τελειώνει στα στούντιο «'Αλφα» την φωνοληψία της καινούργιας της ταινίας «'Ιλια», που γύρισε με τον Ζύλ Ντασσέν σκηνοθέτη και συμπρωταγωνιστή στον Πειραιά. Λένε ότι πρόκειται για ένα φιλμ πολύ ενδιαφέρον που, παρ' ό,τι ο δημιουργός του μετριοφρόνως δεν θέλει να σταλή, οι κύκλοι της ελληνικής 'Εβδομης Τέχνης το θεωρούν ως το προσεχές ελληνικό «παρών» στο κινηματογραφικό Φεστιβάλ των Καννών 1960.

Άμα, λοιπόν, η Μελίνα τελειώσει με αυτή την ταινία — και είναι πιά ζήτημα ελαχίστων ημερών — και κάνει την έκτακτο επανεμφάνισή της, πλαισιωμένη απ' το συγκρότημα του Καρόλου Κούν, όλες οι ένδειξεις και οι προοπτικές είναι ότι θα ξαναφύγει. Θα φύγει μάλλον για να γυρίσει άλλη καινούργια ταινία, που αυτή τη φορά, όπως τουλάχιστον ψιθυρίζεται, τόπος πραγματοποίησής της θα είναι η Γαλλία. Συνεπώς δεν είναι σωστό ότι μπορεί να έλθει στην πρωτεύουσα της Βορείου 'Ελλάδος μαζί με το «Θέατρο Τέχνης», που σάς επισκέπτεται κάθε καλοκαίρι, για να ζωντανέψει και μπροστά στο κοινό της Θεσσαλονίκης το έργο του Τέννεσου Ουίλλιαμς, στο οποίο πρόκειται σύντομα να την ιδούν οι 'Αθηναίοι. Κάτι άλλο μπορεί να συμβεί ή μάλλον καταβάλλεται προσπάθεια να συμβεί: 'Αν τελικά γίνη το φιλμ που έχει προτάσεις να γυρίσει στη Γαλλία, δεν θα είναι φυσικά δυνατόν ο Ζύλ Ντασσέν ν' άρχισι άμεσα το γύρισμα μιας άλλης νέας ταινίας. Γι' αυτό ώρισμένοι θεατρικοί παράγοντες προτρέπουν την Μελίνα να μάς ξανάρθει το φθινόπωρο για μία καινούργια αθηναϊκή θεατρική εμφάνιση. 'Η εξαιρετική πρωταγωνίστρια, που πάντα την γοητεύει να εμφανίζεται στη σκηνή

και είναι άθεράπευτα νοσταλγός του ελληνικού θεατρικού κοινού, δεν το άποκρούει. 'Απεναντίας δηλώνει ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να μπορέσει να έχη μία νέα επικοινωνία με το κοινό της πρωτεύουσής την έρχομένη θεατρική περίοδο. 'Αλλά, όπως καταλαβαίνετε, όλα αυτά, επί του παρόντος, είναι απλά σχέδια, σκέψεις, προοπτικές. Όμως τίποτε το θετικό δεν μπορεί να προβλεφθή. 'Εκτός μονάχα από την έπικείμενη εμφάνισή της στο «Γλυκό πουλί της νεότητος».

Η ΚΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΣΠΕ, κ. 'Ανδρέα Νικολούδη ('Αθήναι), που διαβάσατε στις εφημερίδες ότι πρόκειται στις αρχές 'Απριλίου να κάνει μία έκτακτη εμφάνιση, είναι ακριβώς η εξαιρετική πρωταγωνίστρια της μουσικής σκηνής, που άφηκε έποχή στην επιθεώρηση πριν από χρόνια. 'Ελπιε στην 'Αμερική και τώρα δογανώνει αυτή την παράσταση για να επικοινωνήσει ξανά με το αγαπημένο της κοινό της 'Αθήνας. 'Η προοπτική της είναι να θυμίσει μερικές παλιές σκηνικές επιτυχίες της — ώρισμένα σόλα της — και ν' αποδώσει κ' ένα-δυο καινούργια πράγματα, που γράφει ειδικά ο θεατρικός συγγραφέας κ. Κιούσης. 'Ορισμένοι κορυφαίοι καλλιτέχναι του χορού και του τραγουδιού θα συμπράξουν σ' αυτή την ενδιαφέρουσα εκδήλωση, που μουσικά θα την επιμεληθή ο δημοφιλής συνθέτης Μωράκης.

Ο ΘΑΝΟΣ ΜΠΟΥΡΛΟΣ, κ. 'Αντώνιε Ζάκκα (Πάτραι), δεν είναι σωστό ότι πρόκειται να τραγουδήσει και σ' άλλες πόλεις, εκτός των 'Αθηνών. 'Ο εκλεκτός θαρυνος ξαναφύγει τώρα για την Γερμανία, όπου έχει άνειλημμένες υποχρεώσεις για εμφανίσεις σε διάφορα λυρικά θέατρα. 'Εδώ θα ξαναέλθει ύστερα από μερικούς μήνες και ύπάρχει η προοπτική ότι θ' αναλάβει να δίνει ώριμένη έποχή παραδόσεις σκηνικής λυρικής τέχνης στη Μελοδραματική Σχολή του 'Ωδείου 'Αθηνών.

ΑΤΥΧΩΣ, κ. Δημήτρη Παντελίδη (Κηφισιά), ακόμη δεν έγινε τίποτε για την Ζωζώ Νταλμάς. 'Η εξαιρετική αυτή πρωταγωνίστρια της όπερέτας, που άφηκε έποχή στον καιρό της, υποφέρει από τα μάτια της. Είναι ανάγκη να κάνει μία σοβαρή έγχείρηση. 'Υποφέρει και οικονομικά. 'Ορισμένοι άνθρωποι του θεάτρου εκίνηθησαν για να γίνη μία παράσταση κάποια Δευτέρα, που δεν παίζουν τα θέατρα. 'Αλλά τελικά δεν έγινε τίποτε. 'Άλλοι παλι παράγοντες της σκηνής ανέλαβαν να οργανώσουν στο «Κεντρικό» μία Παρασκευή βράδυ — ύστερα από την τακτική παράσταση που δίνει ο θάσος για την 'Εργατική 'Εστία — μία παράσταση με την «'Εταιρία θαυμάσιων» του Ψαθά. Μία παράσταση με ηξήμερο εισιτήριο. 'Αλλά κι αυτό το σχέδιο δεν έφθασε μέχρι στιγμής ως την πραγματοποίηση ή έστω στα πρόθυρα θετικής μελλοντικής επιτεύξεως. Και η παλιά αυτή δόξα της μουσικής μας σκηνής, εκτός απ' την κατά καιρούς προσωπική συμμετοχή 2-3 φίλων και ανθρώπων του θεάτρου, κυριολεκτικά πενιάει. Είναι περίεργο — και ντροπή — πως οι άριστες οργανώσεις δεν συγκινούνται και δεν κάνουν κάτι για να την ενισχύσουν θετικά. Οι καλές προθέσεις και η φιλολογική συμπονοία δεν άρκουν. 'Επιβάλλεται να γίνη κάτι που ούσιαστικό. Και να γίνη σύντομα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ							ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ							ΜΑΡΤΙΟΣ							
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	
1	2	3	4	5	6	7	...	...	...	1	2	3	4	...	...	...	...	...	...	1	2
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9	10
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16	17
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23	24
29	30	31	...	...	...	...	26	27	28	29	30	...	...	24	25	26	27	28	29	30	31

ΑΠΡΙΛΙΟΣ													ΜΑ-Ι-ΟΣ													ΙΟΥΝΙΟΣ												
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ											
1	2	3	4	5	6	7	...	...	...	1	2	3	4	...	...	...	...	...	...	1	2	3	4	5	6	7	8	9										
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17										
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24										
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31										
29	30	31	...	...	...	...	26	27	28	29	30	...	...	24	25	26	27	28	29	30	...	...	...	...	...	...	...	...										

* ΗΜΕΡΑ ΔΙΣΕΚΤΟΣ

Το δεύτερο Σάββατο, 30 'Ιουνίου

ΙΟΥΛΙΟΣ							ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ							ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ							
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	
1	2	3	4	5	6	7	...	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	...	3	4	5	6	7	8	9
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16	
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23	
29	30	31	...	...	...	...	26	27	28	29	30	...	...	24	25	26	27	28	29	30	

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ							ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ							ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ						
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
1	2	3	4	5	6	7	...	...	1	2	3	4	5	...	...	1	2	3	4	5
8	9	10	11	12	13	14	5	6	7	8	9	10	11	3	4	5	6	7	8	9
15	16	17	18	19	20	21	12	13	14	15	16	17	18	10	11	12	13	14	15	16
22	23	24	25	26	27	28	19	20	21	22	23	24	25	17	18	19	20	21	22	23
29	30	31	...	...	...	...	26	27	28	29	30	...	...	24	25	26	27	28	29	30

* ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Το δεύτερο Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΙΝΔΙΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Μία νέα ημερολογιακή μεταρρύθμιση φαίνεται ότι είναι αναπόφευκτη για να διορθωθεί τις ανισότητες του ημερολογίου που χρησιμοποιούμε. Συγκεκριμένα, ο Διεθνής 'Οργανισμός Παγκοσμίου 'Ημερολογίου επρόκειτο στο Κοινωνικό Συμβούλιο του Ο.Η.Ε. ένα σχέδιο ημερολογίου των 'Ινδιών, που σύντομα πρόκειται να εξετασθή, τόσο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όσο και από την Καθολική 'Εκκλησία. Το σύστημα αυτό θεωρείται τελειότερο από όλα τα άλλα που έχουν προταθή ως τώρα. Τα βασικά χαρακτηριστικά του νέου ημερολογίου είναι τα έξης:

Τέσσερις όμοιες τριμήνιες, από 91 ημέρες η κάθε μία, μάς δίνουν τις 364 ημέρες του έτους. 'Η 365η ημέρα, μεταξύ 30ης Δεκεμβρίου και 1ης 'Ιανουαρίου, θα ονομασθή «ήμερα του έτους». 'Η 1η 'Ιανουαρίου θα πέφτει πάντοτε Κυριακή και θα εορτάζεται ως ημέρα διεθνούς αργίας, αφιερωμένη στη φιλία μεταξύ των λαών. 'Η 366η ημέρα των διαέκτων χρόνων, η 29η Φεβρουαρίου του σημερινού ημερολογίου, στο νέο ημερολόγιο θα τεθι μεταξύ 30ης 'Ιουνίου και 1ης 'Ιουλίου, θα ονομασθή «βίσεκτος ημέρα» και θα έχη τα ίδια χαρακτηριστικά

του διπλού Σαββάτου, όπως η «ήμερα του έτους».

Ο πρώτος μήνας κάθε τριμήνου θα έχη 31 ημέρες και οι δύο επόμενοι από 30. Σε κάθε μήνα δε θ' ανταποκρίνονται πάντοτε οι ίδιες ημέρες της εβδομάδας. Το φαινόμενο αυτό θα συνεχίζεται από έτος σε έτος.

Το νέο ημερολόγιο διατηρεί τα χαρακτηριστικά του ηλιακού έτους και τον διαχωρισμό των τεσσάρων εποχών του τωρινού ημερολογίου. Το μεγαλύτερο έμπόδιο όμως στη διεθνή καθιέρωση του νέου ημερολογίου θα προέλθι από την Καθολική 'Εκκλησία, εξ αιτίας της άκριτος ημερομηνίας των κινήτων εορτών, και, συγκεκριμένα, του Πάσχα, που σύμφωνα με την απόφαση της Α' Οικουμενικής Συνόδου, το 325, είχε καθορισθή να εορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο της έσοινης Ισημερίας.

Το Πάσχα, στο νέο ημερολόγιο, θα πέφτει πάντοτε Κυριακή. 8 'Απριλίου, η Μεγάλη Παρασκευή στις 6 'Απριλίου και η Πεντηκοστή στις 26 Μαΐου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, δηλαδή, καταργούνται οι κινήτες εορτές. Τα Χριστούγεννα θα πέφτουν πάντοτε Δευτέρα, 25 Δεκεμβρίου.

Αλγκόν

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ

Αντιπυρετικόν - Αντινευραλγικόν

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ"
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητα
- Ποικιλία
- Ενδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Rip Κίρμπυ 19

'Ο κ. Ουέλλας προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην 'Αφρική. 'Εν τῷ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην 'Αγγλία. Κατὰ τὴ διάρ-
κεια τοῦ κυνηγιοῦ ὁ Ουέλλας διαπιστώνει ὅτι ὁ νέος οδηγός του, ὁ «Λοχαγὸς Μαντὸν» ἢ «Χασά-
της», ὅπως τὸν ἀποκαλοῦν, τοῦ μοιάζει καταπληκτικά, μὲ μόνη τὴ διαφορά ὅτι δὲν ἔχει ἐπίδεσμο
στὸ μάτι. Κατὰ τὴν διάρκειά του κυνηγιοῦ ὁ κ. Ουέλλας σκοτώνεται ἀπὸ μιὰ λεοπαρδαλὴ. 'Ο
«Χασάτης», ἐκμεταλλευόμενος τὴν ὁμοιότητά του μὲ τὸν νεκρό, ἐμφανίζεται ὡς... Ουέλλας γιὰ νὰ
πάρῃ τὰ διαμάντια ἀπὸ τὴν κόρη του, ἡ ὁποία ζητεῖ τὴν βοήθεια τοῦ Κίρμπυ, ποὺ ἀναγνωρί-
ζει τὸν «Χασάτη». Αὐτὸς ἐτοιμάζεται νὰ σκοτώσῃ τὸν Κίρμπυ, ἀλλὰ ἐπεμβαίνει ὁ Νέσμουτ
καὶ δέχεται αὐτὸς τὴ σφαίρα, ἐνῶ ὁ «Χασάτης» κατορθώνει καὶ ξεφεύγει...

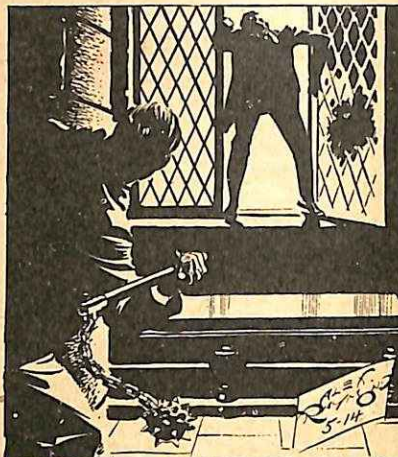
Η ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ ΤΟ
ΣΩΣΕΙ ΤΟΝ ΡΙΠ
ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΕΜΟ

ΤΡΕΧΕΙ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ
ΤΩΣ ΤΟΝ
ΠΑΡΙΔΕΥΟ
ΚΕΙ ΜΕ-
ΣΑ!

Ο ΚΙΡΜΠΥ
ΘΑ ΜΕ ΠΤΑΣΗ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Ο ΚΙΡΜΠΥ ΜΟ-
ΝΙΣ ΠΡΟΦΤΑΣΕ
Ν' ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΟΝ
ΒΑΡΥ ΚΕΦΑΛΟ-
ΘΡΑΥΣΤΗ

ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΣΙΝΕΙ
ΘΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ
ΤΥΠΙΓΜΕΝΟΣ
Σ' ΕΝΑ ΔΙΚΤΥ
ΡΩΜΑΙΟΥ ΜΟΝΟ-
ΜΑΧΟΥ

ΡΩΜΑΙΟΥ ΜΟΝΟ-
ΜΑΧΟΥ

Ο ΚΙΡΜΠΥ ΣΤΡΑ-
ΦΟΥΡΙΖΕΙ ΜΕ
ΑΠΟΓΩΣΗ ΓΙΑ Ν'
ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΝ ΤΩ-
ΡΙΝΑ ΠΟΥ ΤΟΝ
ΚΑΡΩΝΕΙ

ΜΟΝΙΣ ΕΠΕΥΘΕΡΩΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΤΥ ΤΡΕΧΕΙΣ
ΑΠΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕ-
ΟΥ

ΕΝΑ, ΧΑΣΑΠΗ! ΓΙΑ
ΝΑ ΔΩ ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΘΕΡΗΣ
ΤΩΡΑ!

ΑΠΟΚΡΟΥΝΤΑΣ ΤΟ ΣΠΑ-
ΘΙΜ' ΕΝΑ ΡΑΒΔΙ Ο
ΧΑΣΑΠΗΣ ΥΠΟΧΩΡΕΙ

ΔΕΝ ΘΑ ΜΕ ΠΙΑΣΗΣ
ΠΟΤΕ, ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Η Ζωή μας ΑΝΤΙΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ!

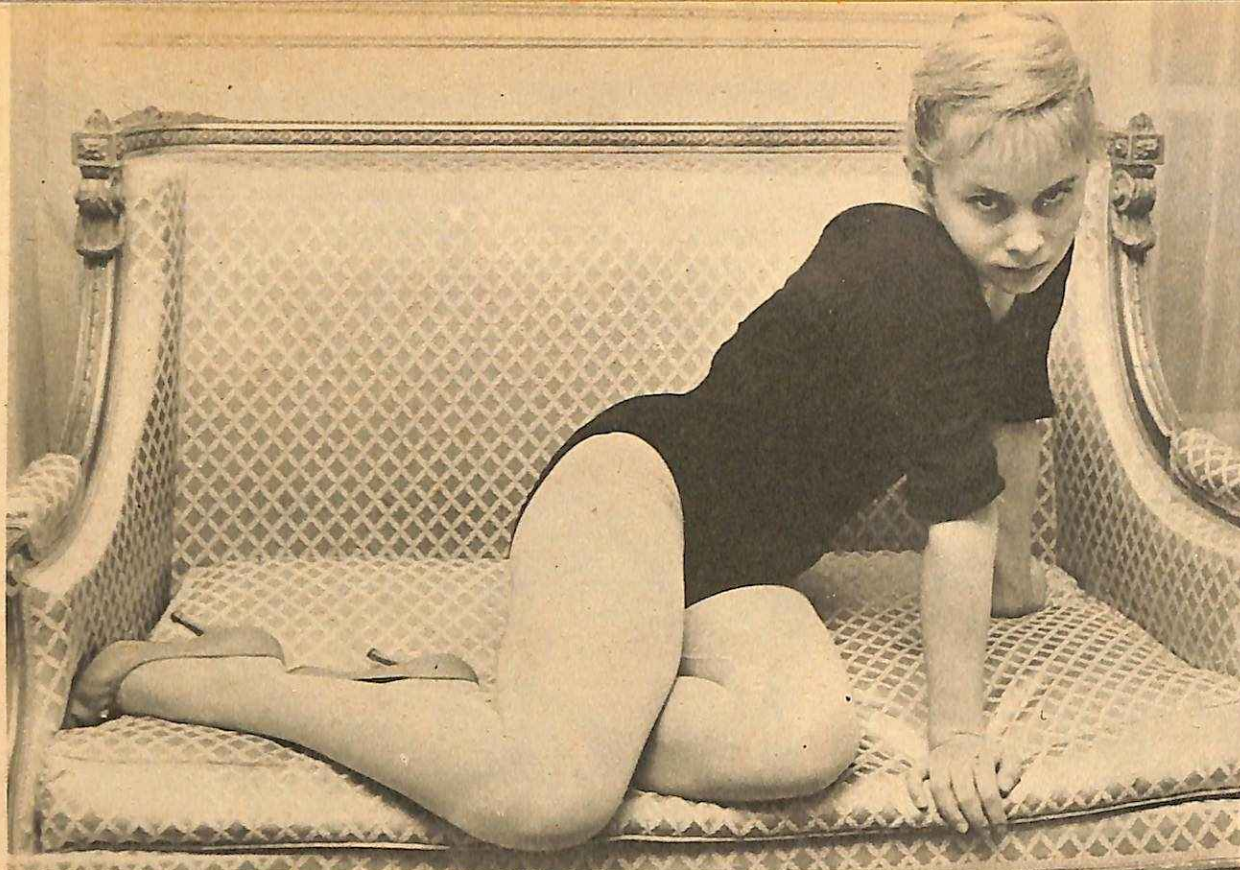
* Τὸ χρονόγραμμα τῆς περασμένης ἐβδομάδος προξένησε ὠρισμένες
συζητήσεις, σὲ κύκλους φιλικούς, ποὺ μοῦ ἐπιβάλλουν, θέλω δὲ θέλω,
νὰ ἐπανέλθω.
* «Τὰ εἶδατε ὅλα ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς μητρικῆς, μοῦ τηλεφώνησε μιὰ
ἀπὸ τὶς νέες μας ἀναγνώστριες (τί νὰ γίνῃ, ἔχει καὶ ἡ γεροντικὴ αὐ-
τὴ στήλη καμμιά δυὸ νέες ἀναγνώστριες!). «Σκεφθήκατε ὅμως καὶ τὸν
δικό μας τὸν πονοκέφαλο; "Αν θελήσουμε νὰ σκάσουμε μὴτὴ ξαφνικά,
ἔτσι ἀπὸ δικοῦ μας, μὰς κολλήσανε στὸ λεπτὸ τὴ ρετινιὰ: σ ο υ ρ -
λ ο υ λ ο ὦ τ ρ ε λ λ ο κ α μ π έ ρ ω... "Αφοῦ, λοιπόν, ἡ φιλιότητὴ μας
μαμὰ εἶναι ἐκείνη ποὺ θέλει νὰ καθορίσῃ τὰ ὅρια τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ
διαγράψῃ τὰ σύνορα, ἔσπην νὰ δουρλιζέται...»
* Σωστά! Δὲν ὑπάρχει, στ' ἀλήθεια, χειρότερο πράγμα ἀπὸ τὸ νὰ
ζῆς ὑπὸ κηδεμονίαν καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀναμένεται ἀπὸ σένα νὰ ἀνα-
πτύξῃς μιὰ σχετικὴ πρωτοβουλία. Κι ὁ λαός μας τὸ λέει μιὰ χαρά: «Ο-
ποῖος ἔχει τὰ γένεια ἔχει καὶ τὰ χτένια». Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, ἄλλωστε, ἐ-
φαρμόζεται σχεδὸν καθολικὰ στὴν περίπτωσιν τῶν δημοσίων μας ὑπη-
ρεσιῶν.
* Ἀλλά, γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὸ θέμα μας: Τί ποσοστὸ ἐλευθε-
ρίας μπορεῖ νὰ ἔχῃ μιὰ σύγχρονη κοπέλλα; Ἡ ἀπάντησις γιὰ μένα εἶ-
ναι ἀπλή: ἡ ὁ λ ῆ ἡ τ ῖ π ο τ α. Συμβιβασμὸς στὴ σύγχρονη ἐ-
ποχὴ μας δὲν χωράει.
* "Ὅπως εἶναι ἀνώφελο νὰ θεσπίσῃ κανεὶς νόμους ὅταν δὲν ἔχῃ τὴ
δύναμιν νὰ τοὺς ἐφαρμόσῃ, ἔτσι εἶναι τὸ ἴδιο μάταιο νὰ προσπαθοῦμε
νὰ χαράξουμε σύνορα πάνω στὸ νερὸ ἢ νὰ χτίσουμε θεσμούς πάνω στὴν
ἄμμο τῆς παλίρροιας.
* "Ερχεται ἡ στυγνὴ πραγματικότης καὶ τὰ σθίνει...
* Ναι, συμφωνῶ μὲ τὴ μικρὴ μου φίλη. «"Ἄσε με, κύριε, λείε, κλει-
δωμένη στὸν ὀντά καὶ νὰ σοῦ κάνω ὅσο θές τὴν ὁσία... "Ἀλλὰ μὴ μὲ
δαμολᾷς στὸν ὠμό ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς καθημερινῆς κυκλοφορίας
καὶ περιμένεις ἀπὸ μένα, ταυτόχρονα, νὰ εἶμαι σάν τὴν κόρη τῶν Ἀθη-
νῶν ὅταν ἀντίκρουσε τὸν Λόρδο Βύρωνα...»
* Μὴ γελιώμαστε! Μιὰ σύγχρονη νέα Ἀθηναία (οἱ παρατηρήσεις αὐ-
τὲς εἶναι αὐστηρὰ περιορισμένες στὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς καὶ σὲ
καμμιά περίπτωσιν δὲν ἀνάγονται σὲ ἀντίστοιχα θέματα τῆς ἐλληνικῆς
ἐπαρχίας, ὅπου εἰδικοί παράγοντες ἐπιβάλλουν εἰδικές καὶ καθ' ὅλα
σεβαστὲς καταστάσεις), —μιὰ νέα Ἀθηναία, λοιπόν, προτοῦ κᾶν νὰ
ἐνηλικιωθῇ, ἔχει περάσει ἀπὸ τὴ δοκιμασία ἐκείνη ποὺ τῆς ἐπιτρέπει
νὰ ἀπαιτήσῃ κάθε ἐλευθερίαν στὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ρυθμίσῃ τὴ
δικὴ τῆς τὴ ζωὴ.
* "Ἐχει δώσει ἐξετάσεις (γραπτές κ' ἐπίσημες) σ' ὅλες τὶς σεξουα-
λικὲς περιπλοκὰς τῶν Κλασικῶν (Μήδεις, Φαίδρες, Κλυταιμνήστρες)
καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. "Ἐχει παρακολουθήσει μὲ κάθε ἀνέση κάθε
λογῆς ἐρωτικῆς σκηνῆς σὲ κινηματογράφους συχνὰ βρώμικους, γεμά-
τους μικρόβια, δίπλα σ' ἀνθρώπους ἀγνωστούς καὶ συχνὰ σαφῶς ἀνά-
γωγους, κ' ἔχει ὑποστῇ ἐξευτελιστικούς συνωστισμούς σὲ ὅλα τὰ σύγ-
χρονα μέσα μεταφορᾶς.
* "Ἐχει παρακολουθήσει ἀπὸ κοντὰ, πολὺ κοντὰ, τὴν οἰκογενειακὴ
ζωὴ τῶν γονέων τῆς, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι πολὺ πιὸ περι-
πλεγμένη ἀπ' ὅ,τι παρουσιάζεται τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἢ τῶν Φώ-
των, ὅταν, ὡς γνωστόν, προσφέρουν φοντάν καὶ μπαίνιν ἑνὰς ρόλος
χαρτὶ ἐκεῖ ὅπου συνήθως κρέμεται ἡ χθεσινὴ ἐφημερίδα...
* Κ' ἔχει ταυτόχρονα ἐμποτισθῇ μ' ὅλες τὶς βασικὰς ἐκείνης ἠθικῆς,
ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀρχές, γιὰ τὶς ὁποῖες δίκαια φημίζεται κάθε
σωστὴ Ἑλληνίδα.
* Ἀνάμεσα, λοιπόν, σ' αὐτοὺς τοὺς δυὸ βασικοὺς πόλους εἶναι ὑπο-
χρεωμένη νὰ τευνώσῃ τὸ σχοινὶ ἢ κάθε νέα κοπέλλα καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴ
δικὴ τῆς προσωπικὴ ἰσορροπία, ἀνάλογα μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς καὶ τὴν
βιολογικὴ τῆς ἰδιοσυστάσια.
* Αὐτὲς οἱ περίφημες ἀστυνομικὲς διατάξεις μερικῶν οἰκογενειῶν, ποὺ
ἐπιτρέπουν στὴ θυγατέρα νὰ ξεφυτρήσῃ σὲ ὁποιοδήποτε κοσμικὸ κα-
ταῶγιο καὶ τῆς ἀπαγορεύουν νὰ ἀπουσιάσῃ σὲ μιὰ διήμερὴ ἐκδρο-
μῇ, εἶναι ποὺ υπερβεῖναι τὰ κορίτσια μας. Ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ θὰ γνω-
ρίζῃ τὸν ἑαυτὸ τῆς, μιὰ κοπέλλα πρέπει νάχῃ ἀσκήσῃ νὰ φυλάγεται
μόνη τῆς ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς ἐκείνους κινδύνους, ποὺ
τριγυρίζουν μιὰ γυναῖκα σ' ὅλα τὰ πλάτη τῆς γῆς...
* Χωρὶς τὸ ἀτομικὸ αὐτὸ «ζίου-ζίτσου», ὅχι μόνο ἔξω ἀπὸ τὸ σπί-
τι τῆς δὲν μπορεῖ νὰ ζῇ, ἀλλ' οὔτε κᾶν μ' ἐς τὸ σπίτι τῆς —καὶ
δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶμαι πιὸ σαφής.
* Αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα καὶ μόνο μάθημα, ποὺ ἀπόκειται ἀποκλειστικὰ
στὴ δικαιοδοσίαν τῆς μαμᾶς, πρὶν νὰ μᾶς ντύσῃ καὶ νὰ μᾶς στολίσῃ
καὶ νὰ μᾶς πάῃ στὸ χορὸ.
* Κ' ἐκεῖ εἶναι, δυστυχῶς, ποὺ ἡ δόλια ἐκείνη ἢ μαμὰ πολὺ συχνὰ τὰ
κάνει θάλασσα...

Index

"Ὅ,τι χρειάζεται ἡ ὁμορφιά
σας γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ...!

- Ἡ μεγαλύτερη διεθνὴς συλλο-
γὴ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Ἀποκλειστικὲς Κολώνιες (5 τύ-
ποι).
- Ἀποκλειστικὲς Λοσιόν (22 δια-
φορετικοὶ τύποι).
- Ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

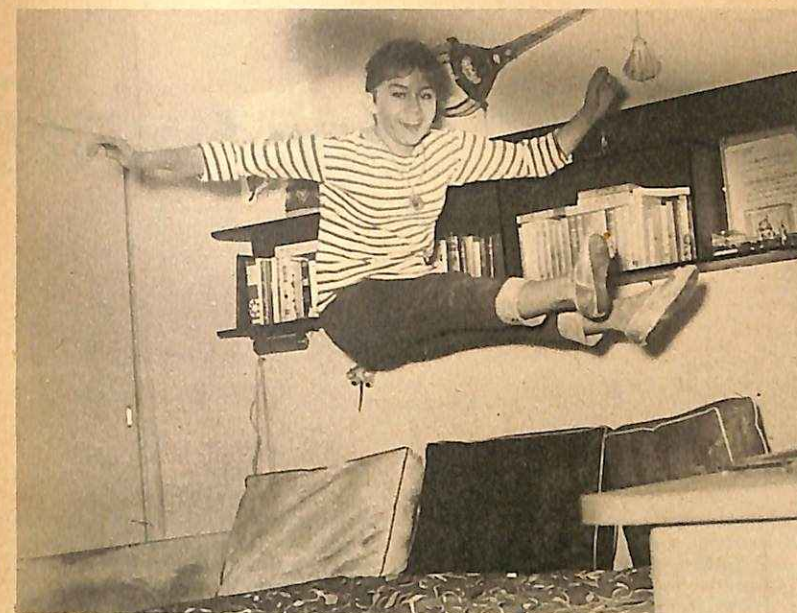

Η ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΑΡΝΤΕΝ δεν ξεχνά την προέλευσή της — το μπαλλέτο. "Όποτε το στούντιο και η σκηνή της αφήσουν ώρα ελεύθερη, περιβάλλεται άμέσως τη φόρμα της μπαλαρίνας και μετά από μερικές πιρουέτες... όνειροπολεί.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ... ΕΠΙΤΥΧΙΑ... ΦΗΜΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑ —ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ

Το «ποντικάκι»
της "Οπερας
των Παρισίων
εξελίσσεται
σε άστέρι
πρώτου μεγέθους

ΤΑ ΑΛΜΑΤΑ δεν είναι κάτι ασυνήθιστο στη ζωή της Ντομινίκ. Από «ποντικάκι» στην "Οπερα, μεταπήδησε στην όθονή σαν πρωταγωνίστρια.

ΠΡΩ-Ι-ΝΟΣ μαξιλαροπόλεμος με τον δίδυμο αδελφό της. Οι σοβαρές υποχρεώσεις δεν δαραινούν καταθλιπτικά τη διάθεση των 16 χρόνων της.

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΑΡΝΤΕΝ, Η ΣΤΑΡΛΕΤ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

(Φωτ. Len Sirman)

ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΗ ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΑ, Η ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΝΑ «ΔΙΔΑΞΗ» ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΤΗΣ ΦΙΛΟ

Τόσο στον κινηματογράφο όσο και στο θέατρο είναι φανερό ότι οι Γάλλοι άφησαν τόπο στους νέους. Το 1959 ήταν η χρονιά του «νέου κύματος» και των σκηνοθετών κάτω των 30 ετών. Το 1960 φαίνεται ότι θα λανσάρη τη μόδα των ανηλικών στάρλετ. Ύστερα από την Τζίλιαν Χίλλς, την δεκαπεντάχρονη αποκάλυψη του Βαντίμ, που εξερίχθη σε στάρ πρώτου μεγέθους, και την μόλις 14 ετών μπαλαρίνα Ντανιέλ Γκωμπέρ, που δημιούργησε νέο κινηματογραφικό τύπο, ένα ακόμη «ποντικάκι» της "Οπερας των Παρισίων κάνει την εμφάνισή του στη γαλλική όθον.

Πρόκειται για την 16χρονη Ντομινίκ "Αρντεν, που μέσα σε 15 ημέρες έκλεισε δύο σημαντικά συμβόλαια για να πρωταγωνιστήσει στον κινηματογράφο και στο θέατρο.

"Όπως η Ντανιέλ Ρομπέν και η Νοέλ Άνταμ, έτσι και η μικρή Ντομινίκ ξεκίνησε από το μπαλλέτο για να εξελιχθεί σε δραματική ήθοποιό. Από μικρή είχε μανία με το χορό και σε ηλικία 3 ετών αυτοσχεδίαζε διάφορες κινήσεις, ανάλογες με τη μουσική που άκουγε. Το ταλέντο της μικρής έπεισε τον αυστηρό μπαμπά της να δώσει την συγκατάθεσή του να παρακολουθήσει μερικά μαθήματα στο σχολείο των νεοσσών, του θεάτρου «Σατελέ», στα «ποντικάκια», όπως έχει επικρατήσει να ονομάζονται. Από το «Σατελέ», η Ντομινίκ και ο δίδυμος αδελφός της Ζαν-Πιέρ, που ήταν ο καθαλιέρος στα πρώτα χορευτικά της δέματα, πήδησαν στην όπερα, όπου και είχαν την επαφή τους με το κοινό. Γρήγορα όμως η Ντομινίκ άφησε πίσω τον αδελφό της και σίγουρα θα έχαραζε μία λαμπρή σταδιοδρομία στο κλασικό μπαλλέτο, αν κάποιος παραγωγός δεν της έπρότεινε να πρωταγωνιστήσει σε μία ταινία. Έτσι το μικρό ποντικάκι προετοιμάζεται τώρα να κάνει την πρώτη του εμφάνιση στην όθον, στο φιλμ «Οι γάμοι του Φιγκαρώ», από το όμιονο έργο του Μπωμαρσαί.

Πρώτη δοκιμή: επιτυχία

Ρίχτηκε στη δουλειά και άρχισε να παρακολουθή έντατικά μαθήματα δραματικής τέχνης στο Κονσερβατούαρ, στην τάξη του διάσημου καθηγητή Φερνάντ Λεντού.

Οι πρώτες δοκιμαστικές σκηνές της ταινίας είχαν θαυμασία αποτελέσματα. Η Ντομινίκ δεν ήταν πια το μικρό δειλό κοριτσάκι, αλλά μία ωραία δεσποινίς, επιμελημένα μακιγιαρισμένη και γεμάτη ζωντάνια και θάρρος. Έτσι η Ντομινίκ "Αρντεν έγινε, μέσα σε λίγα χρόνια, η πιο γνωστή άγνωστη στάρλετ της Γαλλίας. Η φήμη της ως ταλέντου, χωρίς να έχει εμφανισθεί πουθενά, έπεισε ένα θεατρικό παραγωγό να της εμπιστευθεί τον δεύτερο ρόλο στην κωμωδία του Μαρσέλ Άσαρ, «Μικρολογήματα». Η Ντομινίκ είναι ένθουσιασμένη με την καινούργια της ζωή και τη νέα της προσωπικότητα. Από τότε που έγινε στάρλετ είναι διαρκώς καλεσμένη σε κοσμικές δεξιώσεις, της παίρνουν συνεντεύξεις, επισκέπτεται τους μεγάλους οίκους ραπτικής και άρχισε να λαμβάνει άνθη από τους θαυμαστές της. Η Ντομινίκ, όμως, φαίνεται ότι απ' όλα προτιμά ν' αφιερώνει τις ελεύθερες ώρες της στα άρκουδάκια και στις κούκλες, που γεμίζουν την παιδική της ακόμη κάμαρα.

Η Άριστη ολν χόρα τῶν δαυμάλων

Τὸ πρόωρα γηρασμένο ντεκολτέ ήταν πάντοτε ὁ φόβος κάθε γυναίκα. Γιατί ήταν τὸ μόνο σημεῖο πού δὲν μπορούσε εύκολα νὰ καλυφθῇ με ἔξυπνο μακιγιάρισμά ἢ μασάζ. Ὁ λαιμὸς λοιπὸν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τοῦ γυναικείου φύλου. Ἀπὸ ἐκεῖ μπορούσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὴν ἡλικία μιᾶς γυναίκα. Ὅσο κι ἂν εἶχε φρέσκο πρόσωπο, καλοδιατηρημένο σῶμα καὶ ὠραῖο ντύσιμο, μιὰ ματιά στὸ λαιμὸ τῆς ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ γκρεμίσει ὅλη τὴν τὴ γοητεία. Ὅσο κι ἂν προσπάθουσε με κρέμες καὶ μασάζ, ἦταν ἀδύνατο νὰ κάνῃ τὸ σακουλίσμα καὶ τὶς ρυτίδες νὰ ὑποχωρήσουν. Ἀλλὰ νὰ πού τώρα δὲν ροειάζεται πιά τὸ θέμα αὐτὸ ν' ἀπασχολῇ καμμιά γυναίκα. Ὁ περίφημος γαλλικὸς οἶκος καλλυντικῶν Λανκόμ, πού στὴν Ἀθήνα ἀντιπροσωπεύεται στὴν ὁδὸν Βουλῆς 21, προσφέρει σήμερα τὴν πιὸ καταπληκτικὴ κρέμα τοῦ αἰῶνος. Τὴν περίφημη «Σκυλταράλ», πού μέσα σὲ λίγες ἡμέρες ἐμφανίζει κάθε ἱχνὸς ρυτίδος καὶ ξανανιώνει τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ λαιμοῦ. Ἐνα ὀλιγόλεπτο μασάζ, με τὰ χέρια χιαστί ἀπὸ τὴ βάση τοῦ λαιμοῦ πρὸς τὸ σαγόνι, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ κρέμα στοὺς πόρους καὶ νὰ τοὺς ἀναζωογονήσῃ.

Οἱ ἐκδρομὲς στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀττικῆς ἀρχισαν. Ἰδιῶς ἡ Πάρνηθα ἔζησε αὐτὲς τὶς ἡμέρες μιὰ πραγματικὰ ἐλθελικὴ ὁμορφιά, τὴν ὁποία χάρηκαν ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι. Μερικοὶ μάλιστα πού ἤξεραν λίγο σκί δὲν παρέλειψαν νὰ δοκιμάσουν τὶς ἱκανότητές τους στὶς ὁλόκληρες κατηγορίες τοῦ ὁμορφου βουνοῦ. Ἡ παγωμένη ὁμὸς ἀτμόσφαιρα ἀπατούσε ἕνα ζεστὸ καὶ προσεγμένο ντύσιμο, πού θὰ προφύλαγε τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ διαπεραστικὸ κρύο. Καὶ τί ἄλλο, φυσικὰ, μπορεῖ κανεὶς νὰ φορέσῃ σὲ μιὰ τέττα περιπτήτωση, ἀπὸ ἕνα ζεστὸ ολόμαλλο ξέρσευ παντελόνι καὶ μιὰ πλεκτὴ μπλουζά ἢ πουλόβερ μὲ μεγάλο γιανὰ, πού γίνεται καὶ καπισόν. Οἱ χοντρές μάλινες πλεκτές ζακέτες ἐρχονται σὲ συμπλήρωμα τοῦ ζεστοῦ αὐτοῦ ντυσίματος, σὲ διάφορα ἔντονα ἢ ἀπαλά χρώματα. Καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιότερες συλλογὲς σὲ μπλουζες, παντελόνια, πουλόβερ καὶ ζακέτες θὰ τὴν βρῆτε στὴν Τρικόζα, τῆς στοᾶς τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6 στὴν Ἀθήνα, καὶ Μητροπόλεως 51 (Γωνία Κ.Γ. Ντὴλ) στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ ὑπάρχουν οἱ πιὸ ὁμορφες ἱταλικὲς δημιουργίες, πού φορέθηκαν ἐφέτος στὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα χιονοδρομιῶν.

Η ἐλπετε νὰ προσφέρετε στὴν οἰκογένειά σας πιὸ πολλὰς θερμίδες τώρα τὸν χειμῶνα; Λίγο μπέικον ΓΙΑΚΑ με μερικά αὐγά, ἢ δυὸ-τρὶς φέτες ζαμπὸν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐργοστασίου, πού μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε σὲ ὅλα τὰ ἐδωδιμοπωλεῖα, εἶναι ἕνα ἰδεῶδες καὶ φθινὸ συμπλήρωμα στὸ καθημερινὸ σας γεῦμα. Ἀλλωστε, τὰ προϊόντα JAKA Δανάας συνοδεύονται ἀπὸ ἕνα διδύμακο με συμβουλὲς τοῦ Τζόλυ Τζάκ γιὰ σάντουιτς, πού εἶναι πολὺ χρήσιμα γιὰ τὶς ἐκδρομὲς καὶ γιὰ τὰ πάρτυ σας.

Καὶ ποῖος δὲν ξέρει τὸ παλιὸ ἐκείνο ρητὸ: «Δεῖξέ μου τὰ χέρια σου, νὰ σοὺ πῶ ποῖος εἶσαι». Εἶναι μιὰ φράση πού περιέχει τόση ἀλήθεια, ὥστε, παρά τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν νόημα. Περιποιημένα χέρια εἰσπνουν ὅλη τὴν ψυχικὴ ἀνωτερότητα καὶ τὴ συναισθηματικὴ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερο ὅταν πρόκειται γιὰ γυναίκα.

Εἶναι ἕνα ὁλοκλήρωμα τῆς ὁμορφιάς τῆς, ἕνα πραγματικὸ ἀγγιγμὰ γοητείας καὶ κομψότητας. Γιὰ τὰ γυναικεῖα χέρια, πού τόσο ἔχουν ὑμνήθῃ ἀπὸ ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, συγκεντρώνουν πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἰσχυροῦ φύλου. Ὅσο ὠραῖο ὁμως δερμα κι ἂν ἔχουν, δὲν θὰ μπορέσετε ποτε ν' ἀποκτήσετε πραγματικὰ ὁμορφα χέρια, ἂν δὲν ἔχετε περιποιημένα νύχια. Τώρα μάλιστα στὸ καρναβάλι, με τὸ

χορευτικὸ τέτ ἂ τέτ καὶ τὸ ἀγκάλισμα τὸν καθαλιέρου, πρέπει νὰ εἰσθε ἀκόμη πιὸ προσεκτικὲς με τὰ χέρια σας. Γιατί τὰ σπασμένα νύχια, ὅσο ὠραῖο χρώμα κι ἂν ἔχουν, ὅσο ἀκριβὰ δακτυλίδια κι ἂν φορέσετε, θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ προβοδίζουν προχειρότητα καὶ ἀφροντισιά. Μὰ θὰ μοὺ πῆτε πῶς τώρα τὶς ἀπόκρηες δὲν μπορεῖτε νὰ πάτε κάπου, χωρὶς νὰ ἔχετε θαμμένα νύχια. Κ' ἔχετε ἀπόλυτο δίκιο. Δὲν χρειάζεται, ὁμως, γιὰ τὴν μικρὴν θεραπεία πού θὰ σὰς προτείνω νὰ χαλάσετε τὸ μανικιούρ σας. Τὸ περίφημο ἀμερικανικὸ προϊόν «Amazig» μπορεῖ νὰ δώσῃ στερεότητα, ὑγεία καὶ ὁμορφιά στὰ νύχια σας μέσα σὲ 15 ἡμέρες καὶ χωρὶς νὰ χρειασθῇ νὰ τὰ ξεβάψετε. Συγκεκριμένα, κάθε βράδυ θὰ βάζετε μέσα σ' ἕνα μπῶλ με χλιαρὸ νερὸ μιὰ δόση τοῦ θαυματουργοῦ ὀζὺ ὕγρου «Αμάζιγκ», με τὸ μικρὸ πλαστικὸ κυπελάκι πού συνοδεύεται κάθε μπουκαλί. Μέσα στὴ διάλυση αὐτὴ θὰ ἀφήσετε τὰ θαμμένα ἢ ἀβαφα νύχια σας γιὰ δυὸ λεπτὰ τῆς ὥρας. Σὲ 15 ἡμέρες θὰ τὰ ἔχετε μεταβάλλει σὲ ἀθραυστα. Τὸ «Αμάζιγκ» θὰ ἔχῃ κάνει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά τὸ θαῦμα του.

Οχιονιάς φαίνεται πῶς δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ. Τὸ παγωμένο ξεροθόρι ἀγκάλιασε ἀκόμη καὶ τὴν Ἀττικὴ. Κρύο. Ἡ παγωνιά ἀφουδάνει καὶ ἐπηρεάζει τὴν ἐπιδερμίδα, με ἄμεσο ἀποτέλεσμα τὸ κοκκίνισμα καὶ τὰ σκασίματα στὸ πρόσωπο. Μὲ ἄλλα λόγια ἀντισθητικὴ ἐμφάνιση καὶ ἀτέλειωτες ἐνοχλήσεις. Κι αὐτὸ πάνω στὴν ὥρα. Τώρα ἀκριβὰς πού θέλαμε νὰ ἔχουμε ἀστραφτερὴ ὁμορφιά στὶς βραδινὲς ἀποκρητικές συγκεντρώσεις, δροσερὸ καὶ θελοῦδινο πρόσωπο, ντεκολτέ ἀγαλματένιο, χέρια κρινένια. Τί νὰ γίνῃ; Ν' ἀπελπισθοῦμε; Κάθε ἄλλο. Ἡ ἐπιστήμη, πού αἰῶνες ἀγωνίζεται νὰ νικήσῃ τὴ φύση, στὴν ἐποχὴ μας ἔχει κάνει θαύματα. Γιὰ τὴν ὥρα, νὰ μὴν καταφύγουμε σ' αὐτήν; Ἐνα ἀπλὸ καθάρισμα με Mousse Φυλλὶς θὰ ἀπαλύνῃ τὴν ἐπιδερμίδα, ἐνῶ, ὅσες ὥρες μείνουμε στὸ σπῆτι, τὸ ἐλαφρὸ στρώμα τῆς Creme Φυλλὶς θὰ δώσῃ, ἰδιαίτερα τὴν ὥρα τοῦ μεσημεριανοῦ ὕπνου, τὰ σωστατικὰ πού χρειάζεται τὸ ἀφουδαμένο ἀπὸ τὸ κρύο δερμα μας. Σὰν βάση, ἄλλωστε, τῆς παύσεως, ἡ Neige Φυλλὶς θὰ προσταθεῖ τὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸ βαρὺ μακιγιάρισμα τοῦ καρναβαλίου καὶ ἀπὸ τὴν παγωνιά.

Οταν μιὰ γυναίκα μακιγιάρεται σωστά, εἶναι δύνατον νὰ κερδίσῃ ἀάναστα, μοὺ ἔλεγε, στὸ ἐργαστήρι τῆς τῆς ὁδοῦ Καναρή 4, ἢ γνωστὴ μακιγιέρ τῆς Ἀθήνας Λία Γαλάνη. Μιὰ γραμμὴ πού θὰ τραβῇ στὰ μάτια, ἕνα χόρμα φὸν ντεν, ἕνας καινούργιος τρόπος βα-

ψίματος τῶν χειλῶν, μποροῦν νὰ ἀλλάξουν κυριολεκτικὰ τὴ φυσιογνωμία. Ἡ Λία Γαλάνη, ἄλλωστε, πού μακιγιάρει τὶς πιὸ γνωστὲς Ἀθηναῖες γιὰ τοὺς ἀποκρητικούς χοροὺς, ἀποκαλύπτει πάντοτε ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ μακιγιάρ στὶς πελάτισσές της.

Πολλὲς φορές τὸ ἀκριβὸ ντύσιμο δὲν εἶναι καὶ τὸ καλύτερο. Μιὰ γυναίκα, γιὰ νὰ εἶναι κομψή, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴ δυνατότητα νὰ ξεχωρίσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο πηγαίνει περισσότερο στὸν τύπο της. Καί, σ' ἕνα μοναδικὸ κρυστάλλινο ἀθηναϊκὸ κατάντημα, στὸ «Αμαζών», τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 47, μπορεῖτε, με τὴ βοήθεια τοῦ εἰδικευμένου τοῦ προσωπικοῦ, νὰ ξεχωρίσετε ἐκεῖνο πού σας πηγαίνει πραγματικὰ. Τὰ θαυμάσια παριζιάνικα μοντέλα τοῦ θὰ σὰς δώσουν τὴν εὐκαιρία νὰ ντυθῇτε καὶ σεῖς με ξεχωριστὸ γούστο τὶς ἡμέρες τοῦ καρναβαλίου.

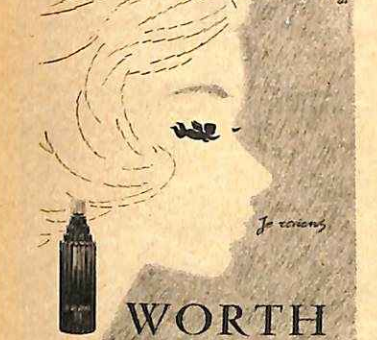
Ενα χαρούμενο ἀποκρητικὸ μῆνυμα μᾶς στέλνει τὸ Παρίσι. Μέσα στὴν παραζάλη τοῦ καρναβαλίου, ἕνα ὄνομα πού ἔχει δημιουργήσει θρύλο γιὰ τὴ συμβολὴ τοῦ στὴ γυναικεῖα ὁμορφιά, φανέρωσε τὸ μυστικὸ τῆς Ἀποκρητικῆς γοητείας τῆς Παριζιάνικης. Ἡ Χάριετ Χούμπαρτ Ἀζιάνας, ἡ Χάριετ Χούμπαρτ Ἀζιάνας, παρουσίασε ἕνα μακιγιάρ σὲ ἄπαλους τόνους, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ καρναβαλίου. Φαντάσθηκε μιὰ γυναίκα με αἰθέ-

ρία ὁμορφιά, πού μέσα στὰ φῶτα καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀποκρητικῆς νύχτας θὰ περάσῃ σὰν τὴν νεράιδα τοῦ παραμυθιοῦ. Σὰν βάση τὸ Liquidfilm «Beige Sun», θὰ χαρίσῃ μιὰ θελοῦδινη ἀνταύγεια στὴν ἐπιδερμίδα. Ἡ πούδρα Μπέζ ροζέ, θὰ προσφέρῃ τὴν ἀπαλὴ μὰτ νεράιδα τῆς, πού ταιριάζει τόσο στὶς γυναῖκες τώρα τὸν χειμῶνα. Γεμάτα θελκτικότητα τὰ χεῖλη, θὰ διαγράψουν τὶς προσκλητικὲς γραμμές τους με τὸ καινούργιο ὀζὺ κραγιὸν τῆς Ἀγίης «Ambre Rose». Καὶ τὴν προσωπικότητα στὴν φυσιογνωμία, ἐὰν τὴν δώσουν τὰ μάτια. Οἱ βλεφάρους θὰ βαφοῦν σὲ

χρῶμα πράσινο, ἂν τὰ μάτια εἶναι καστανὰ ἢ γκρίζα, σὲ μπλε ἂν εἶναι γαλανὰ καὶ σὲ καφέ ἂν εἶναι μαύρα. Τὸ κραγιὸν, ἄλλωστε, πού θὰ τραβῆτε τὶς γραμμές στὸ τελεῖωμα τοῦ ματιοῦ καὶ τὰ φρύδια, πρέπει νὰ εἶναι μαύρο ἢ καφέ, ἀνάλογα με τὸν τύπο σας.

Μῆσα στὴ μαγεῖα τῆς ἀποκρητικῆς νύχτας, με τὸ μυστήριο μιᾶς φλογερῆς μάσκας, με τὸ ἐρωτικὸ ἀγγιγμὰ ἐνὸς ἀγνωστού, με τὸ τρελλὸ παιχνίδισμα τῆς σερπαντίνας, μιὰ μικροσκοπικὴ θεοτὴς μεταμφιεσμένη σὲ μιὰ πρόσχαρη κοπέλλα ζῇ τὴν ἀτέλειωτη περιπέτεια τοῦ καρναβαλίου. Στὰ μάτια τῆς βλέπει κανεὶς τὴν ὑπόσχεση, πού με λίγη τύχη μπορεῖ νὰ γίνῃ πραγματικὴ. Στὰ χέρια τῆς κρατᾷ ἕνα βέλος, ἐτοιμὸ νὰ στείλῃ μιὰ σαϊτιά του, γεμάτη φλόγα καὶ προσμονή, στὸν ἐκλεκτὸ τῆς καρδιάς της. Καὶ

τότε θ' ἀρχίσῃ νὰ φτερουγίζῃ ἡ ἐλπίδα γιὰ τὴν ἐνωσή τους. Ἡ ξενισσὰ τοῦ καρναβαλίου, τὸ ὄδολο κέφι καὶ τὸ ξεφάντωμα τῆς πολυχρῶμης μάσκας καὶ τοῦ χαρτοπόλεμου δημιουργοῦν τὴν πιὸ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα γιὰ τὸ ξεκίνημα μιᾶς ἐρωτικῆς ἱστορίας. Καὶ σὲ μιὰ τέττα στιγμή τῆς ζωῆς τῆς, ἡ πιὸ ὁμορφὴ κοπέλλα τοῦ Παρισιοῦ, ἡ Μπριζιτ Μπαρντό, βρῆκε τὴν μεγάλη τῆς ἀγάπης στὸν σημερινὸ τῆς σύζυγο Ζάκ Σαρριέ. Μασκαρεμένη σὲ πρόσχαρη Κολομπίνα, ἡ Μπε-Μπε ὀφείλει τὴν εὐτυχία τῆς σὲ δυὸ μαγικὲς λέξεις, πού εἶχε ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ καρναβαλίου ὁ Γουαρό. Εἶναι καὶ αὐτὴ μιὰ ἀπὸ τὶς θιασώτριες τοῦ γεμάτου θελκτικότητας ἀρώματός του «Je reviens», πού ἔγινε καὶ ἡ αἰτία ν' ἀναγνωρίσῃ ὁ Σαρριέ, πίσω ἀπὸ τὴν μάσκα τῆς Κολομπίνας, τὴν πιὸ γοητευτικὴ Παριζιάνικα. Ἐτοί τὸ φημισμένο αὐτὸ ἄρωμα τοῦ Worth ἔγινε παγκόσμια γνωστὸ. Ὁ γυναικεὺς, σὲ κάθε γωνία τῆς γῆς, πού προσπαθοῦν τόσο νὰ μιμηθοῦν τὴν Μπαρντό, στὸ κτένισμα, στὸ ντύσιμο καὶ στὶς κινήσεις τῆς, ἀγάπησαν καὶ αὐτὲς τὸ «Ζε ρεβιέν» πού, ὅπως λέει ἡ μεγάλη Γαλλίδα γοηστὴς, δημιουργεῖ μιὰ τέττα ψυχροσύνη σὲ κάθε ὁμόφυλὴ τῆς, ὥστε νὰ βλέπῃ κανεὶς στὰ μάτια τῆς ἀνάγλυφο τὸν ἔρωτα.

Τὸ δυνατό κρύο καὶ τὸ χειμωνιάτικο ἀεράκι ἐπηρεάζουν, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, καὶ τὰ χέρια. Τὸ δερμα ἔσκασε, δίνοντας μιὰ ἀντισθητικὴ ὀψη στὰ χέρια. Κι αὐτὸ συνέ-

δη γιὰ τὴν ὁμορφία τῆς ὁμορφίας, ἀπὸ μᾶς δὲν προσέχουμε συνήθως τὴν ὑγεία καὶ τὴν περιποίηση τῆς ἐπιδερμίδος μας. Τὸ δερμα τῶν χειρῶν καὶ τοῦ προσώπου εἶναι, ὅπως ξέρουμε, τὸ πιὸ ἐπίζηλο σημεῖο, ἰδιῶς τώρα τοὺς χειμωνιάτικους μῆνες. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ φροντίζουμε τὰ χέρια μας χρησιμοποιώντας μιὰ εἰδικὴ κρέμα. Ἡ Ἑλσα Σκιαπαρέλλι, με τὴν πολυετή τῆς πείρα, ἔχει δημιουργήσει τὴν καλύτερη κρέμα γιὰ τὰ χέρια. Πρόκειται γιὰ τὴν περίφημη «Ζολί-Μαίν», ἡ ὁποία, ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας στιγμή, εἰσχωρεῖ στοὺς σκασμένους πόρους τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τοὺς ἀναζωογονεῖ. Με τὴν «Ζολί-Μαίν», λοιπόν, ὄχι μόνο προστατεύετε τὰ χέρια σας ἀπὸ τὸ κρύο, ἀλλὰ συγχρόνως, ἀκόμη κι ἂν κάνετε ὅλες τὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ σας, τοὺς προσδίδετε μιὰ ὑπέροχη ἀπαλότητα καὶ λευκότητα. Μιὰ ἀπλή ἐπάληψη, τὸ βράδυ καὶ τὸ πρωί, εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ἀπείρους ἐχθροὺς τοῦ χειμωνιάτικου κρύου.

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἶχαμε μιλήσει γιὰ τὸ σαπούνισμα τοῦ προσώπου, πού ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ εἶναι ἀπαραίτητο σὲ κάθε τύπο ἐπιδερμίδος. Κουθενάζοντας τὸν ἐκλεκτὸ αἰσθητικὸ καὶ καλὴ μας φίλη κ. Λίλυ, στὸ ἴνστιτούτο τῆς τῆς ὁδοῦ Ἀμερικῆς 15, μοὺ ἔλεγε πῶς τὸ βούρτσισμα τοῦ δέρματος μ' ἕνα μικρὸ καὶ ἀπαλὸ βουρτσάκι τὸ ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε ξένη οὐσία, πού συγκεντρώνεται ἐπάνω του. Τὸ βούρτσισμα ὁλοκληρώνει τὸ σαπούνισμα τοῦ προσώπου καὶ ἡ περιποίησή αὐτὴ ἐνδεκνεται περισσότερο στὶς γυναῖκες πού ἔχουν ξηρὸ δερμα.

Τὸ πρόχειρο ντύσιμο εἶναι ἐκεῖνο πού ἀπασχολεῖ πάντοτε κάθε γυναίκα. Εἶναι κάτι πού, ἐνῶ δὲν πρέπει νὰ τῆς στοιχίσῃ πολυὰ χρήματα, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχῃ μιὰ ξεχωριστὴ προσοχὴ καὶ κομψότητα. Καὶ τὸν συνδυασμὸ αὐτὸν θὰ τὸν βρῆτε στὶς περιφημὲς ἐτοιμὲς πλίσσες φοῦστες «Amel», πού δὲν χαλάνε, ἀκόμη κι ὅταν πλένονται. Οἱ φοῦστες «Αρνέ», πού δὲν τασαλακώνουν καὶ ὑπάρχουν στοὺς πιὸ ὠραίους ἀνοσιεικτικούς χρωματισμούς, εἶναι ἐτοιμὲς, πακεταρισμένες μέσα σ' ἕνα σελόφην, με τὸ ζωνάκι καὶ τὸ φερμουάρ. Τὰ ὁποῖα δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ τὰ προσθέσετε.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Κουζίνων!

★ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ
★ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ

● 3 καὶ 4 ἐστίων
● Φούρνος μεγάλος φωτιζόμενος θερμστατικός
● Πυρὲς φούρνου ● Γκρίλ
● Κούκοματ εἰδικὸ δι' αὐτόματον θρασμόν
● Αὐτόματος χρονδιακόπτης ἐστίων καὶ φούρνου
● Εἰδικὴ ἐστία ταχείας θερμάνσεως

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΔΙΟΥ ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΙΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11

Γνώμη

Μιὰ Ὠραία Ἐπιδερμίδα

ΕΠΩΦΕΛΗΘΕΤΕ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

Αδούργες, διαουεμένες, χοροί!

Εἶναι ἡ βάση τῆς ὁμορφῆς τῆς γυναικός. Προστατεύσατε καὶ ἀνοσοποιήσατε τὴν ἐπιδερμίδα με καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ σάπουνος διὰ κυρίας VITOCRIN. Πιστοποιητικὸς μετὰ δόσιν τοῦ G-11 χωρίς ἀλκαλὶ ὁ σάπων ΒΙΤΟΚΡΙΝ εἶναι ἀντιαλλεργικὸς καὶ τὸ καλύτερον μετὰν περιποίησης τῆς λεπτῆς καὶ ἐοικασμένης γυναικεῖας ἐπιδερμίδος. Προϊὸν μακρὰς μελέτης διασημῶν θεματολόγων τοῦ

SAVON DE DAME VITOCRIN

ἐξασφαλίζει τὰ μικρόδια, ἐξουδετερώνει βιοχημικὰ τὸν υπερβολικὸν λίπος, ἐμποδίζει τὸν σχηματισμὸν τῶν μαύρων στιγμάτων καὶ τὴν διεύρυνσιν τῶν πόρων καὶ ἔχει ἐπιδρομὴν θροστατικὴν καὶ μαλακτικὴν. Ὁ σάπων διὰ κυρίας

Εἰσαίρητικὴ ἐμφάνισις θὰ ἔχετε ὅταν φοράτε σουτιέν στραπλες, Κορσέδες, „Sambo“ καὶ φοῦστες πλίσσες „Bergu“

● ΑΠΟΚΛ. ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

ΦΛΕΞ-ΦΟΡΜ

κοντώβη

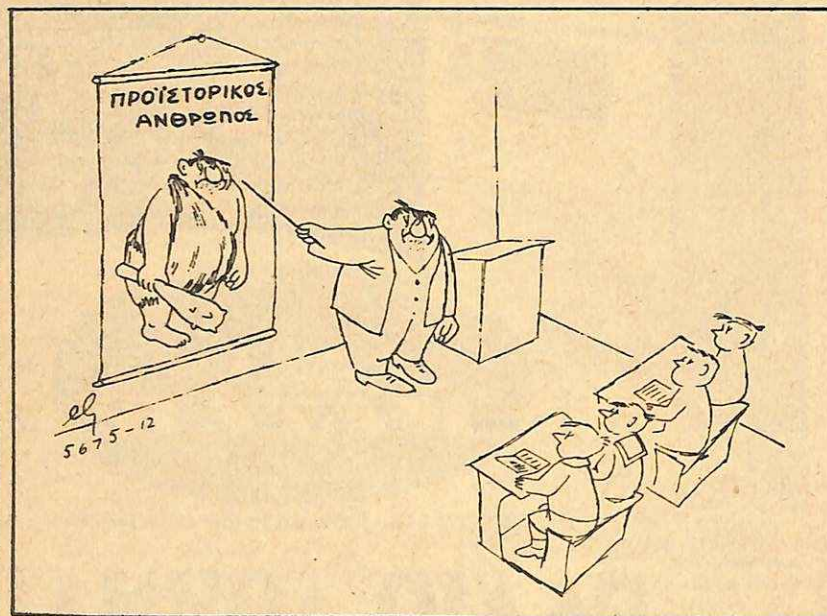
ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 59
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 22

Γεν. Ἀντ. Ι. Φ. ΣΕΡΙΝΤΑΝ & Σία
Λ. Τ. Δ. Ἀδρου 10, τηλ. 521-602.

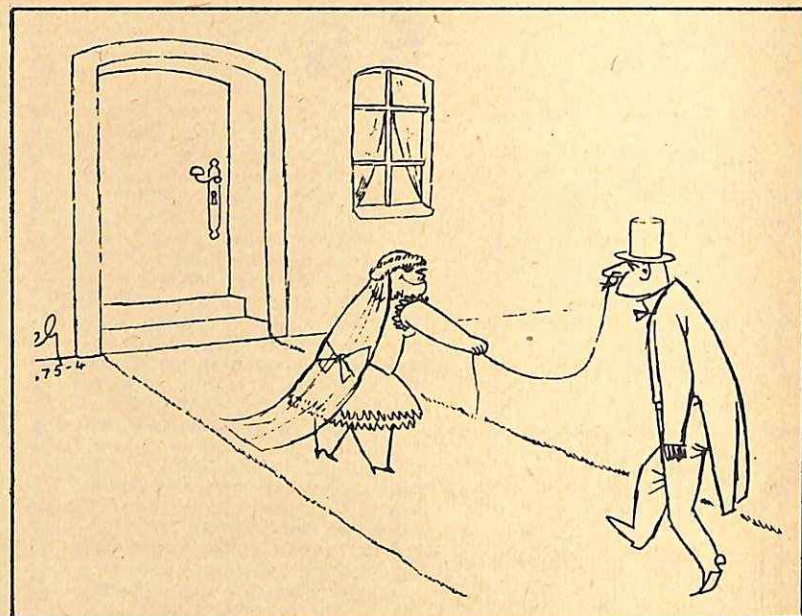
Χιούμορ

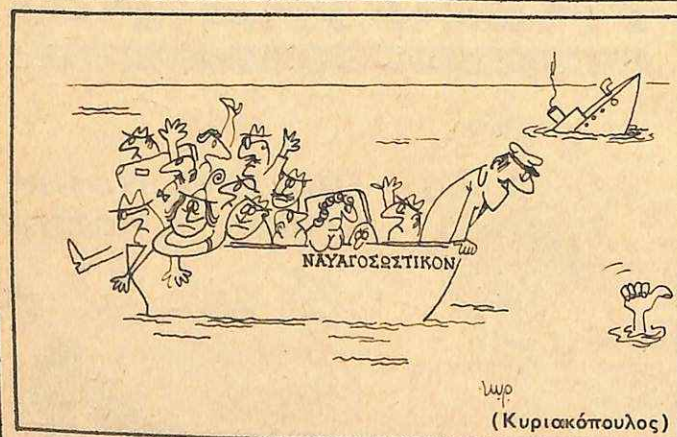
ΤΟ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΟΥ

5675-12

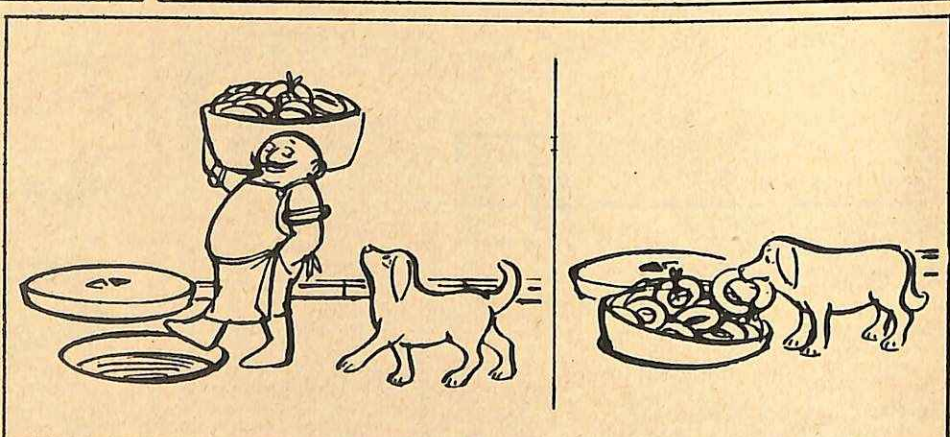

29 75-4

ΝΑΥΑΓΟΣΣΕΤΙΚΟΝ

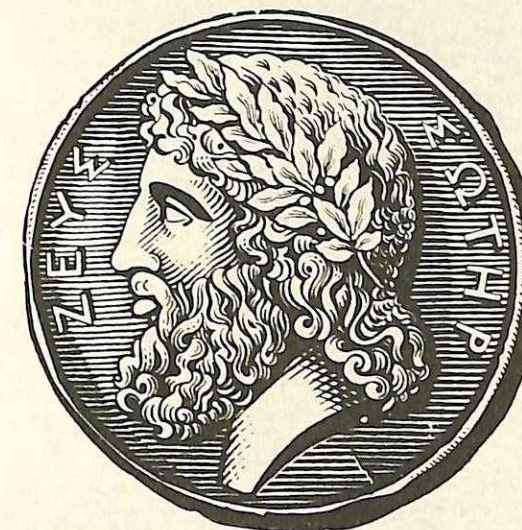
1400 (Κυριακόπουλος)

ΠΑΡ!

—Πότε θα αποφασίσης να αγοράσης ένα στυλό;

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

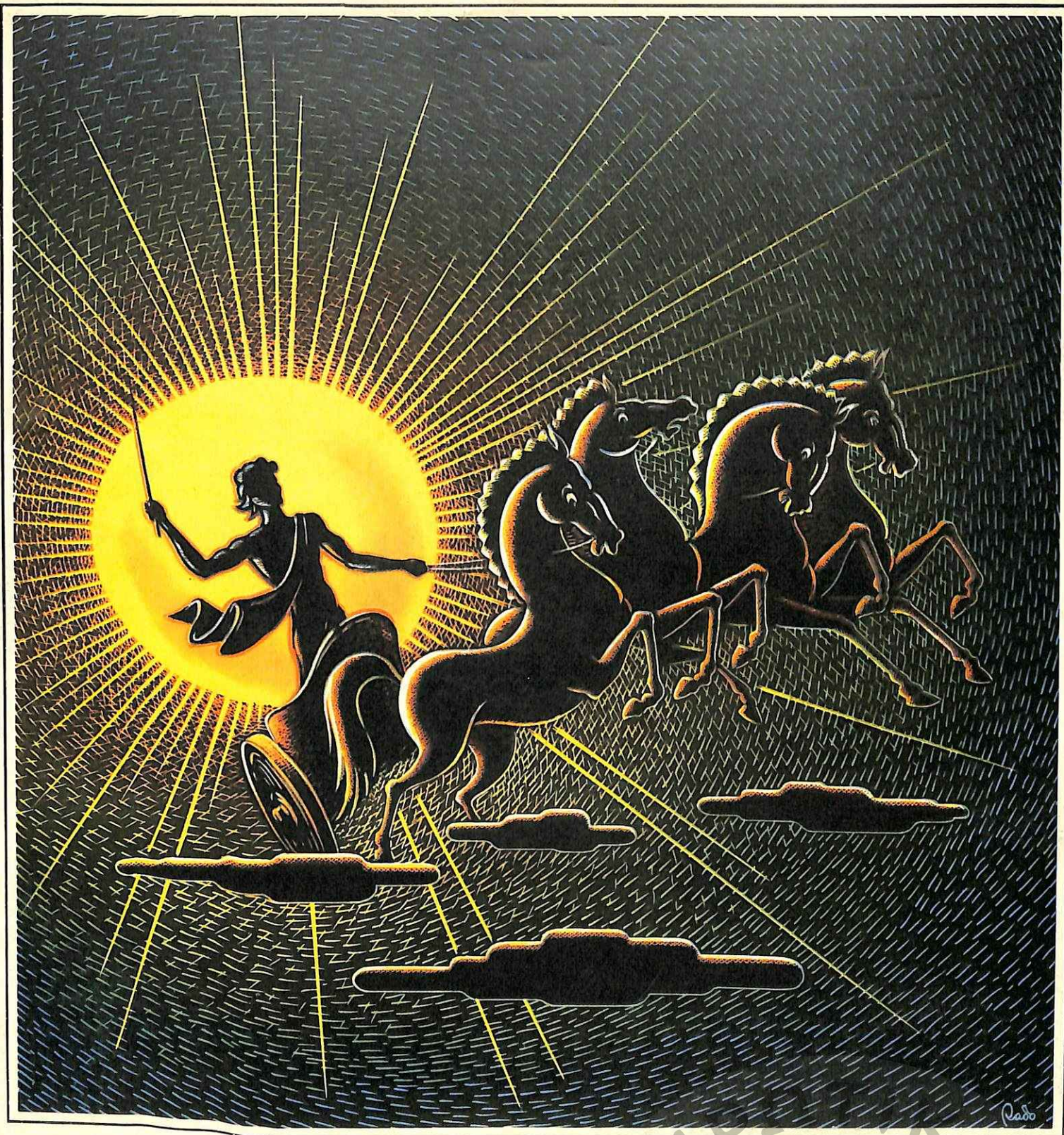
ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

1950

1960

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ